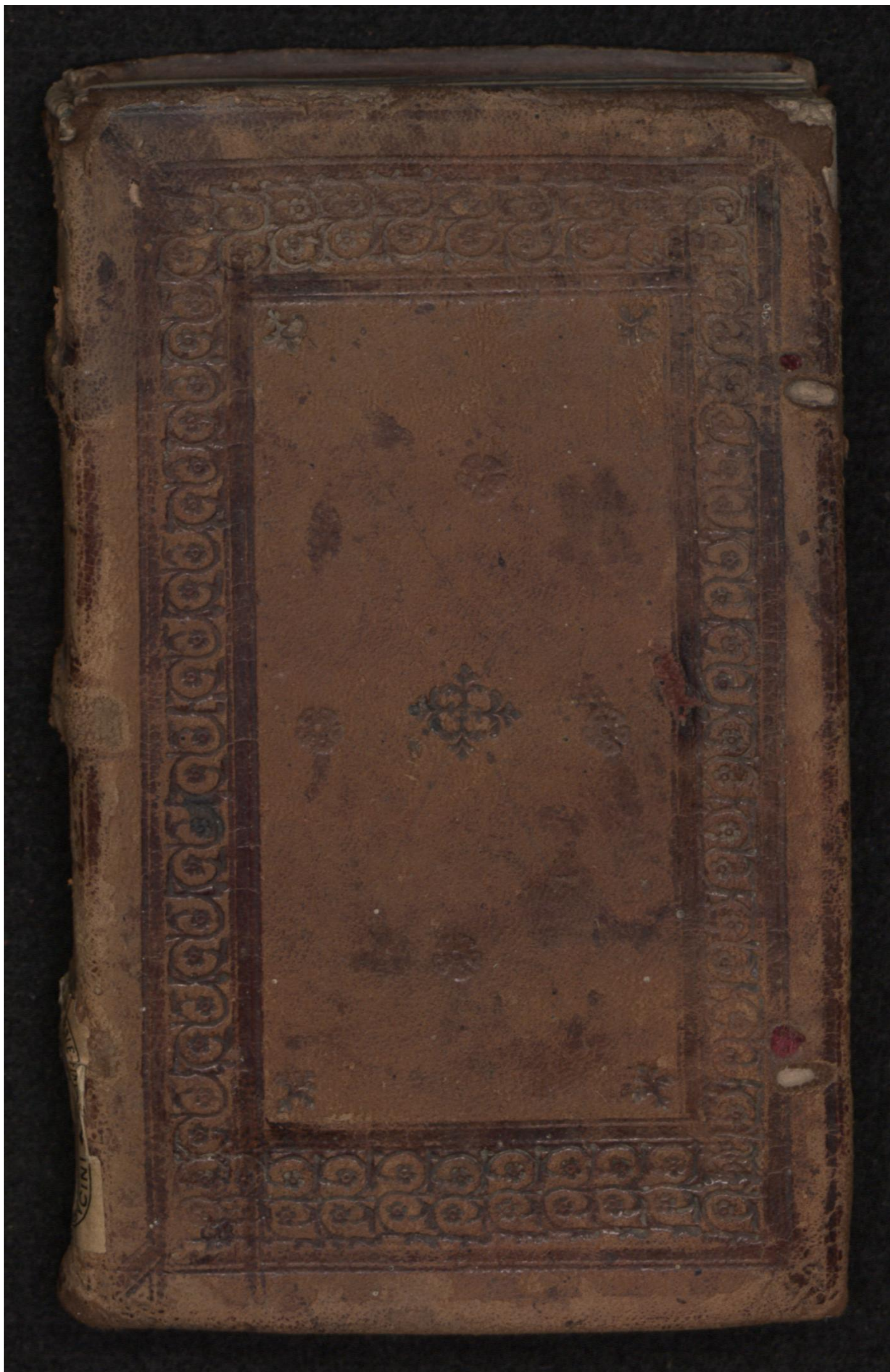

ALDINI
I
3
25
RACCOLTA

Ald. 1/4

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE
ALDINI
I
3
25
RACCOLTA NENCINI

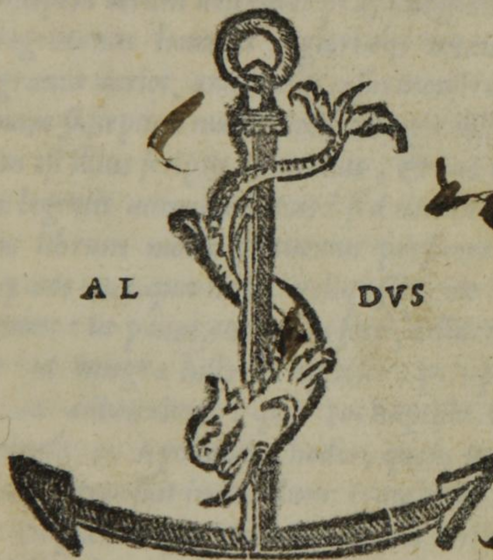

OTIVM
SINE LITERIS
MORS EST
Seneca
Ex Libris Ioannis Nencini
1874

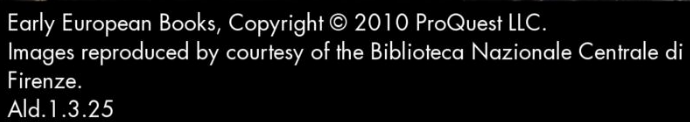
Dominici de Santarellis

C. VALERII FLAC-
CI ARGONAV-
TICA.

Io. Baptistæ Pij carmen ex quarto Argonautica con Apollonij.

Orphei Argonautica innominato interprete.

LECTORI.

q Vantum sit Valerio Flacco tribuendum, facile ex Quintiliano patet: qui tantum illi laudis impertit: ut eius immatura morte multum latinam linguam amisisse affirmet. nec profecto immerito praestitit enim Valerius longe suorum temporum hominibus doctrina, elegantia, & ingenio: atq; ea varietate opus aspersit suum: ut cum summa laetitiae uoluptate legentibus prosit. Illustrat quidem Iasonem, caeterosq; argonautas: sed id ea mente facit, ut inter electissimos, praestantissimosq; uiros principem uirum describat praestantissimum: & peregrinantis hominis, gloriaeq; immortalitate flagrantis uarios, ancipitesq; casus monstret. Quod utinam susceptum munus conficere potuisset: quid enim est illius scriptis iucundius, & ad uoluptatem legentis accommodatius? sed neoctauum quidem librum morte praeuentus perficere potuit. Itaq; nos cum quae nobis reliquisset, ita emendauerimus: ut pauca, aut nulla fere desiderari possint: ut integra historia cognosci, percipiq; possit: ea adiunximus: quae Io. Baptista Pius Bononiensis ex Apollonio Rhodio, quem unum sibi Flaccus proposuit imitandum: transtulit. nec non & Orpheum per Mediolanensium Cribellorum quendam (nomen habere non potuimus) latinum factum. quae omnia ita à nobis lector accipias: & maiora in dies, & meliora expectes. Vale.

C. VALERII FLACCI SETINI VITA, PETRO CRINITO AVTHORE.

C. Valerius Flaccus Setinus inter eos, qui heroica decantarunt, Poëta multorum iudicio admirandus: Patauinus fuit iuxta Aponum natus: ut à ueteribus traditum est. qui scribunt eius patriam fuisse maxime insignem natalibus Liuij, Stellæ, & Valerij Flacci. Itaque hunc ipsum Val. Martialis laris antenorei alumnum appellauit. alij Setinum crediderunt ex Setia urbe Campaniæ, quæ haud procul à Velitris fuit. unde in magno precio habita sunt Setina uina, ut ab antiquis scriptoribus relatum est. et mirum uideri debet, quanto spiritu Flaccus insurgat: quantaq; ingenij felicitate in scribendo carmine præstet. hic est ille Val. Flaccus in cuius obitu multum fuisse amissum queritur Fab. Quintilianus in libris ad Marcellum Victorium. extant ipsius octo uolumina de Argonauticis, quod opus dicatum est Cæs. Domitiano, uel (ut alij uolunt) patri. Vespasiano, quoniam sic ad eum scribat in ipsa præfatione operis.

Eripe me populis, & habenti nubila terræ
Sancte pater, ueterumq; faue ueneranda canenti
Facta uirûm. uersam proles tua pandat Idumen,
Namq; potes, Solymo nigrantem puluere fratrem,
Spargentemq; faces, & in omni turre furentem.

Scripturus erat multo plures libros, nisi mors intempestiua

tempestiuã eum nobis eripuisset. uidetur in illis, qui supersunt, Apollonium Rhodium non tantum argumento operis expressisse, sed etiam singulis quandoq; carminibus. Atacinus quoq; Varro pari titulo composuit libros de Argonauticis, quod alibi notauimus. Idem Flaccus inter amicos habuit Secundum, Maternum, Stellam, & Val. Martialem. qui ad eum sæpius scribit, eruditionemq; illius magnopere extollit. constat hunc mediocri censu, ac penè tenui fuisse, & prædium possedisse exiguum. In quo (ut Martialis refert) musarum curas reponeret. Itaque Martialis idem libere illum monet, ut relictis musis, atque ocio, malit in foro, & causis agendis uersari, quoniam poëtarum studia parui admodum censerentur. ut his uersibus patet.

O' mihi curarum precium non uile mearum,
Flacce antenorei spes, & alumne laris,
Pierios differ cantusq;, chorosq; sororum,
Aes dabit ex istis nulla puella tibi.
Quid tibi cum Cyrrha? quid cum Permesidos unda?
Romanum propius, diuitiusq; forum est.
Illic æra sonant &c.

Habuit Flaccus puerum in delitijs, quem Amazonicum quidam appellant: eius formam, indolem, atq; uenustatem Martialis prosequitur eleganti epigrammate. de alio Flacco, qui epigrammata scripsit, suo loco diximus.

ARGONAVTARVM NOMINA
Secundum Orpheum.

Orpheús.
Castor.
Peleús.
Echíon.
Iphiclus.
Phálerus.
Aglaus.
Hercules.
Pollux.
Aethalides.
Actorides.
Butes.
Iphitus.
Areïus
Tiphys.
Mopsus.
Eurytus.
Euphágus.
Canthus.
Leodócus.
Iphidámas.
Erginus.
Iphiclus.
Polyphemus.
Actorion.
Telamon.
Oileús.
Admetus.
Ancæus.
Amphion.
Calais.
IASON.
Periclymenus.
Asterion.
Cæneús.
Idas.
Idmon.
Phlœas.
Nauplius.
Palæmonius.
Asterius.
Amchisteus.
Meléager.
Eurydámas.
Ancæus.
Lynceús.
Menætius.
Cepheús.
Tænarieus.
Augias.
Zetes.
Hylas.

ARGONAVTARVM NOMINA
Secundum Apollonium.

Orpheús.
Iphiclus.
Echion.
Mopsus.
Eurytion.
Canthus.
Telamon.
Phálerus.
Talaus.
Hercules.
Idmon.
Lynceus.
Amphidamas.
Augias.
Polyphemus.
Asterion.

Asterion.
Admetus.
Aethalides.
Eurydámas.
Eribotes.
Clytius.
Peleus.
Tiphys.
Areïus.
Hylas.
Pollux.
Idas.
Cepheus.
Asterius.
Erginus.
Polyphemus.
Eurytus.
Coronus.
Menætius.
Oileus.
Iphitus.
Butes.
Phlœas.
Leodócus.
Nauplius.
Castor.
Periclymenus.
Ancæus.
Amphion.
Meléager.
Palæmonius.
Calais.
Iason.
Laocóon.
Iphitus.
Acastus.
Iphiclus.
Zetes.
Argus.

ARGONAVTARVM NOMINA
Secundum Valerium Flaccum.

Telamon.
Talaus.
Iphitus.
Amphion.
Nauplius.
Amphidámas.
Nestor.
Periclymenus.
Phálerus.
Menætius.
Erginus.
Meléager.
Echion.
Canthus.
Zetes.
Iphiclus.
Acastus.
Hercules.
Leodócus.
Euphemus.
Clymenus.
Oileus.
Ancæus.
Mopsus.
Philoctetes.
Eribotes.
Phlœas.
Pollux.
Aetalides.
Iphis.
Polyphemus.
Idas.
Calais.
Argus.
Asterion.
Idmon.
Deucalion.
Iphitus.
Cepheus.

Eurytion.	Ancæus.	Lynceus.
Tydeus.	Castor.	Orpheus.
Butes.	Eurytus.	Tiphys.
Peleus.	Admetus.	Iason.

Autolycus.
Phlogius.
Deileon.

apud Thermodontem se argonautis adiungunt, cum Idmon, Tiphys, & Hercules deessent.

C. VALERII FLACCI SETI=NI BALBI ARGONAVTICON

LIBER PRIMVS.

P RIMA DEVM *Magnis canimus freta peruia natis,*
F atidicamq; ratē, scythici quæ Phasidis oras
A usa sequi, mediosq; inter iuga cōcita cursus
R umpere, flammifero tandem consedit olympo.
Phœbe mone, si cumeæ mihi conscia uatis
S tat casta cortina domo, si laurea digna
F ronte uiret. Tuq; o', pelagi cui maior aperti
F ama, caledonius postquam tua carbasa uexit
O ceanus, phrygios prius indignatus Iulos,
E ripe me populis, & habenti nubila terræ
S ancte pater, ueterumq; faue ueneranda canenti
F acta uirūm, uersam proles tua pandat Idumen,
N anq; potest solymo nigrantem puluere fratrem,
S pargentemq; faces, & in omni turre furentem.
I lla tibi cultusq; deūm, delubraq; genti
I nstituet, cum iam genitor lucebis ab omni
P arte poli, neq; enim in tyrias cynosura carinas
C ertior, aut graijs helice seruanda magistris.
S eu tu signa dabis, seu te duce Græcia mittet
E t Sidon, Nilusq; rates. nunc nostra serenus
O rsa iuues, hæc ut latias uox impleat urbes.
H æmoniam primus Pelias frenabat ab annis

Iam grauis, & longus populis metus, illius amnes,
Ionium quicunq; petunt. ille Othryn & Hemum,
Atq; imum felix uersabat uomere olympum.
Sed non ulla quies animo, fratrisq; pauenti
Progeniem, diuûmq; minas. hunc nam fore regi
Exitio uatesq; canunt, pecudumq; per aras
Terrifici monitus iterant. super ipsius ingens
Instat fama uiri, uirtusq; haud læta tyranno.
Ergo anteire metus, iuuenemq; extinguere pergit
Aesonium, letiq; uias ac tempora uersat.
Sed neq; bella uidet, graias neq; monstra per urbes
Vlla, cleonæo iam tempora clusus hiatu
Alcides. olim lernæ defensus ab angue
Arcas, & ambobus iam cornua fracta iuuencis.
Ira maris, uastiq; placent discrimina ponti.
Tum iuuenem tranquilla tuens, nec fronte timendus
Occupat, & fictis dat uultum & pondera dictis.
Hanc mihi militiam, ueterum quæ pulchrior actis,
Annue, daq; animum. nostri de sanguine Phrixus
Cretheos ut patrias audis effugerit aras.
Hunc ferus Aeetes, scythiam phasimq; rigentem
Qui colit (heu magni solis pudor) hospita uina
Inter, & attonitæ mactat solennia mensæ,
Nil nostri, diuûmq; memor. non nuncia tantum
Fama refert. ipsum iuuenem tam sæua gementem,
Ipsum ego, cum serus fessos sopor alligat artus,
Aspicio. lacera assiduis nanq; illius umbra
Questibus, & magni numen maris excitat Helle.
Si mihi, quæ quondam, uires, uel pendere pœnas
Colchida iam, & regis caput hic atq; arma uideres.

O lim annis ille ardor hebet. nec dum mea proles
I mperio, & belli rebus matura mariq;.
T u, cui iam curæq; uigent, animiq; uiriles.
I decus, & pecoris nephelæi uellera graio
R edde tholo, ac tantis te met dignare periclis.
T alibus hortatur iuuenem, propiorq; iubenti
C onticuit, certus scythico concurrere ponto
C yaneas. tantoq; silet possessa dracone
V ellera, multifidas regis quem filia linguas
V ibrantem ex adytis cantu dapibusq; uocabat,
E t dabat hesterno liuentia mella ueneno.
M ox taciti patuere doli, nec uellera curæ
E sse uiro, sed sese odijs immania cogi
I n freta. qua iussos sic tandem quærere colchos
A rte queat? nunc aërij plantaria uellet
P erseos, aut curru scæuos frenasse dracones,
C reditus ignaras Cereris cui uomere terras
I mbuit, & flaua quercum damnauit arista.
H eu quid agat? populum'ne leuem, ueteriq; tyranno
I nfensum, atq; olim miserantes Aesona parteis
A duocet? an socia Iunone & Pallade fretus
A rmisona superet magis, & freta iussa capessat,
S iqua operis tanti domito consurgere ponto
F ama queat, TV sola animos, mentemq; peruris
GLORIA. te uiridem uidet immunemq; senectæ
P hasidis in ripa stantem, iuuenesq; uocantem.
T andem animi incertum, confusaq; pectora firmat
R elligio, tendensq; pias ad sydera palmas.
Omnipotens regina inquit, quam turbidus atro
A ethere, cœruleum quateret cum Iuppiter imbrem

I pse ego præcipiti tumidum per Enipea nimbo
I n campos & tuta tuli, nec credere quiui
A nte deam, quàm te tonitru nutuq; reposci
C oniugis, & subita raptam formidine uidi,
D a Scythiam Phasimq; mihi. tuq; innuba Pallas
E ripe me. uestris egomet tunc uellera templis
I lla dabo, dabit auratis & cornibus ignis
C olla pater, niueiq; greges altaria cingent.
A ccepere deæ, celeriq; per æthera lapsu
D iuersas petiere uias, in mœnia pernix
T hespiaca, ad charum Tritonia deuolat Argum.
M oliri hunc puppem iubet, & demittere ferro
R obora, peliacas etiam comes exit in umbras.
A t Iuno argolicas pariter, Macetumq; per urbes
S pargit inexpertos tentare parentibus austros
A esoniden, iam stare ratem, remisq; superbam
P oscere, quos reuehat, rebusq; in sæcula tollat.
O mnis abit, quæ iam bellis spectataq; fama
T urba ducum, primæ seu quos in flore iuuentæ
T entamenta tenent, nec dum data copia rerum.
A t quibus aruorum studiumq; insontis aratri
H os stimulant, magnaq; ratem per lustra uiasq;
I ussi laude canunt manifesto in limine fauni,
S yluarumq; deæ, atq; elatis cornibus amnes.
P rotinus inachijs ultro Tirynthius Argis
A duolat, arcadio cuius armata ueneno
T ela puer, facilesq; humeris gaudentibus arcus
G estat Hylas. uelit ille quidem, sed dextera nondum
P ar honeri, clauæq; capax. quos talibus amens
I nsequitur, solitosq; nouat saturnia questus.

O'utinam graiæ rueret non omne iuuentæ
In noua fata decus, nostriq; Eurysthéos hæc nunc
Iussa forent. imbrem & tenebras, sæuumq; tridētē
Iam iam ego, & inuiti torsissem coniugis ignem.
Nunc quoq; nec socium nostræ, columen ue carinæ
Esse uelim, Herculeis nec me unquam fidere fas sit
Auxilijs, comiti & tantum debere superbo.
Dixit & Hæmonias oculos detorquet ad undas,
Feruere cuncta uirûm cœtu, simul undiq; cernit
Delatum nemus, & docta resonare bipenni
Littora, iam pinus gracili dissoluere lamna
Thespiaden, iungiq; latus, lentoq; sequaces
Molliri uidet igne trabes, remisq; paratis
Pallada uelifero quærentem brachia malo.
Constitit ut longe moles non peruia ponto
Puppis, & ut tenues subiere latentia ceræ
Lumina, picturæ uarios super addit honores.
Hic sperata sedens tyrrheni tergore piscis
Peléos in thalamos uehitur Thetis, æquora delphin
Corripuit, silet hæc deiecta in lumina palla,
Nec Ioue maiorem nasci suspirat Achillem.
Hanc Panope, Dotoq; soror, iactataq; fluctu
Prosequitur nudis pariter Galatea lacertis
Antra petens, siculo reuocat de littore Cyclops.
Contra ignis, uiridiq; torus de fronde, dapesq;
Vinaq;, & æquoreos inter cum coniuge diuos
Aeacides, pulsatq; chelyn post pocula Chiron.
Parte alia Pholoe, multoq; insanus iaccho
Rhœtus, & Athracia subitæ de uirgine pugnæ,
Crateres, mensæq; uolant, aræq; deorum,

Poculaq; insignis ueterum labor. optimus hasta
Hic Peleus, hic ense furens agnoscitur Aeson.
Fert grauis inuito uictorem Nestora tergo
Monychus, ardenti peragit Clytus Actora quercu,
Nigro Nessus equo fugit. acclinisq; tapetis
In medijs uacuo condit caput Hippasus auro.
Haec quanquam miranda uiris, stupet Aesone natus,
Et secum. heu miseros nostrum natosq; patresq;.
Hacine nos animae faciles rate nubila contra
Mittimur? in solum nunc saeuiet Aesona pontus?
Non iuuenem in casus, eademq; pericula Acastum
Abripiam? inuisae Pelias freta tuta carinae
Optet, & exoret nostris cum matribus undas.
Talia cunctanti laeuum Iouis armiger aethra
Aduenit, & ualidis fixam erigit unguibus agnam,
At procul è stabulis trepidi clamore sequuntur
Pastores, fremitusq; canum catus occupat auras.
Raptor & Aegaei super effugit alta profundi.
Accipit augurium Aesonides, laetusq; superbi
Tecta petit Peliae. prior huic tum regia proles
Aduolat, amplexus fraternaq; pectora iungens.
Ductor ait, non degeneres (ut reris) Acaste
Venimus ad questus, socium te iungere coeptis
Est animus. neq; enim Telamon, aut Canthus, et Idas
Tyndariusq; puer mihi uellere dignior Helles.
O' quantum terrae, quantum cognoscere coeli
Permissum est, pelagum quantos aperimus in usus.
Nunc forsan graue reris opus, sed laeta recurret
Cum ratis, & charam cum iam mihi reddet Iolchô,
Quis pudor heu nostros tibi tunc audire labores?

Quas referam uisas tua per suspiria gentes?
Nec passus rex plura uirum. sat multa parato
In quæcunq; uocas, nec nos, ait, optime segnes
Credideris, patrijs'ue magis confidere regnis,
Quàm tibi, si primos duce te uirtutis honores
Carpere, fraternæ liceat'q; adcrescere famæ.
Quin ego, nequa metu nimio me cura parentis
Impediat, fallam ignarum, subitus'q; paratis
Tunc adero, primas linquet cum puppis arenas.
Dixerat. ille animos promissa'q; talia lætus
Accipit, & gressus auidos ad littora uertit.
At ducis imperijs Minyæ, monitu'q; frequentes
Puppem humeris subeunt, & tento poplite proni
Decurrunt, intrant'q; fretum. non clamor anhelis
Nauticus, aut blandus testudine defuit Orpheus.
Tum læti statuunt aras. tibi rector aquarum
Summus honor. tibi cœruleis in littore uittis
Et Zephyris, Glauco'q; bouem, Thetidi'q; iuuencam
Deijcit Ancæus. non illo certior alter
Pinguia letifera perfringere colla bipenni.
Ipse ter æquoreo libans carchesia patri
Sic ait Aesonides, ô qui spumantia nutu
Regna quatis, terras'q; salo complecteris omnes,
Da ueniam. scio me cunctis è gentibus unum
Illicitas tentare uias, hyemem'q; mereri.
Sed non sponte feror, nec nunc mihi iungere montes
Mens tamen, aut summo deposcere fulmen olympo.
Ne peliæ te uota trahant. ille aspera iussa
Repperit, & Colchos in me luctum'q; meorum.
Illum ego. tu tantum non indignantibus undis

H oc caput accipias, & pressam regibus alnum.
S ic fatus, pingui cumulat libamine flammam.
P rotulit ut crinem densis luctatus in extis
I gnis, & ascendit salientia uiscera tauri.
E cce sacer totusq́; dei, per littora Mopsus
I mmanis uisu, uittamq́; comamq́; per auras
S urgentem, laurusq́; rotat, uox reddita tandem
V ox horrenda uiris. tum facta silentia uati.
Heu quaenam aspicio? nostris modo conatus ausis
A equoreos uocat ecce deos neptunus, & ingens
C oncilium. fremere, & legem defendere cunctis
H ortantur. sic amplexus, sic pectora fratris
I uno tene. tuq́; o' puppem ne desere Pallas,
N unc patrui nunc flecte minas. cessere, ratemq́;
A ccepere mari. per quot discrimina rerum
E xpedior. subita cur pulcher harundine crines
V elat Hylas? unde urna humeris? niueosq́; p artus
C aeruleae uestes? unde haec tibi uulnera pollux?
Q uantus Io` tumidis taurorum è naribus ignis?
T ollunt se galeae, sulcisq́; ex omnibus hastae,
E t iam iamq́; humeri. quem circum uellera Martem
A spicio? quae nam aligeris secat anguibus auras
C aede madens? quos ense ferit? miser eripe paruos
A esonide, cerno en thalamos ardere iugales.
I am dudum uates minyas ambage, ducemq́;
T errificat, sed enim contra phoebeius Idmon
N on pallore uiris, non ullo horrore comarum
T erribilis, plenus fatis Phoeboq́; quieto,
C ui genitor tribuit monitu praenoscere diuûm
O mina, seu flammas, seu lubrica comminus exta,

Seu plenum

Seu plenum certis interroget aëra pennis.
Sic socijs, Mopsoq; canit. Quantum augur Apollo,
Flammaq; prima docet, præduri plena laboris.
Cerno equidem, patiens sed quæ ratis omnia uincet.
Ingentes durate animæ, dulcesq; parentum
Tendite ad amplexus. lachrymæ cecidere canenti,
Quod sibi iam clusos inuenit in ignibus argos.
Vix ea fatus erat, iungit cum talia ductor
Aesonius. superûm quando consulta uidetis
O socij, quantisq; datur spes maxima cœptis,
Vos quoq; nunc uires, animosq; afferte paternos.
Non mihi thessalici impietas culpanda tyranni,
Suspecti'ue doli, deus hæc deus omne dextro
Imperat. ipse suo uoluit commercia mundo
Iuppiter, & tantos hominum miscere labores.
Ite uiri mecum, dubijsq; euincite rebus,
Quæ meminisse iuuet, nostrisq; nepotibus insteni.
Hanc uero socij uenientem littore læti
Dulcibus alloquijs, ludoq; educite noctem.
Paretur. molli iuuenes funduntur in alga.
Conspicuusq; toris Tirynthius. exta ministri
Rapta simul uerubus, cereremq; dedere canistris.
Iamq; aderat summo decurrens uertice Chiron,
Clamantemq; patri procul ostentarat Achillem.
Vt puer ad notas erectum Pelea uoces
Vidit, & ingenti tendentem brachia passu,
Adsiluit, charaq; diu ceruice pependit.
Illum nec ualido spumantia pocula Baccho
Sollicitant, ueteri nec conspicienda metallo
Signa tenent, stupet in ducibus, magnumq; sonantes

Haurit, & herculeo fert comminus ora leoni.
Laetus at impliciti Peleus rapit oscula nati,
Suspiciensq; polum placito si currere fluctu
Pelea uultis ait, uentosq; optare ferentes,
Hoc superi seruate caput. tu caetera Chiron
Da mihi. te paruus lituos & bella loquentem
Miretur, sub te puerilia tela magistro
Venator ferat, & nostram festinet ad hastam.
Omnibus inde uiae calor additus, ire per altum
Magna mente uolunt. Phrixi promittitur absens
Vellus, & auratis argo reditura corymbis.
Sol ruit, & totum Minyis laetantibus undae
Deduxere diem, sparguntur littore curuo
Lumina. non dum ullis terras monstrantia nautis.
Thracius hic noctem dulci testudine uates
Extrahit, ut steterit redimitus tempora uittis
Phrixus, ut iniustas contectus nubibus aras
Fugerit, Inoo linquens Athamanta Learcho,
Aureus ut iuuenem miserantibus intulit undis
Vector, & adstrictis ut sedit cornibus Helle.
Septem aurora uias, totidemq; peregerat umbras
Luna polo, dirimiq; procul non aequore uisa
Coeperat à gemina discedere Sestos Abydo.
Hic soror aeoliden aeuum mansura per omne
Deserit, heu saeuae nequicquam erepta nouercae.
Illa quidem fessis longe petit humida palmis
Vellera, sed bibulae surgenti pondera uestis
Vnda trahit, laeuiq; manus labuntur ab auro.
Quis tibi Phrixe dolor, rapido cum concitus aestu
Respiceres miserae clamantia uirginis ora?
Extentasq;

E xtentasq; manus? sparsosq; per æquora crines?
I amq; mero ludoq; modus, positiq; quietis
C onticuere toris, solus quibus ordine fusis
I mpatiens somni ductor manet. hunc grauis Aeson
E t pariter uigil Alcimede spectantq; tenentq;
P leni oculos. illis placidi sermonis Iason
S uggerit affatus, turbataq; pectora mulcet.
M ox ubi uicta graui ceciderunt lumina somno,
V isa coronatæ fulgens tutela carinæ
V ocibus his instare duci. Dodonida quercum,
C haoniiq; uides famulam Iouis, æquora tecum
I ngredior, nec fatidicis auellere syluis
M e, nisi promisso potuit saturnia cœlo.
T empus adest, age rumpe moras, dumq; æquore toto
C urrimus, i certus, si nubila duxerit æther,
I am nunc mitte manus fidens superisq; mihiq;.
D ixerat, ille pauens læto quanquam omine diuûm
P rosiluit stratis, Minyas simul obtulit omnes
A lma nouo crispans pelagus Titonia Phœbo.
D iscurrunt transtris. hi celso cornua malo
E xpediunt. alii tonsas in marmore summo
P rætentant, prora funem legit Argus ab alta.
I ncrescunt matrum gemitus, & fortia languent
C orda patrum. longis flentes amplexibus hærent.
V os tamen Alcimedes planctus superemmet omnes
F œmineis tantum illa furens ululatibus obstat,
O bruit idæam quantum tuba martia buxum.
F atur & hæc. Nate indignos aditure labores,
D iuidimur, nec ad hos animum componere casus
A nte datum, sed bella tibi terrasq; timebam.

Vota aliis facienda deis. si fata reducunt
Te mihi, si trepidis placabile matribus aequor,
Possum equidem lucemq; pati, longumq; timorem.
Si in aliud fortuna parat, miserere parentum
Mors bona, dũ metus ẽ, nec adhuc dolor. hei mihi Col-
Vnde ego, & auecti timuissem uellera Phrixi? (chos
Quos iam mente dies, quam saeua insomnia curis
Prospicio? quoties raucos ad littoris ictus
Deficiam, scythicum metuens pontum, Boreamq;?
Nec de te credam nostris ingrata serenis.
Da precor amplexus, haesuraq; uerba relinque
Auribus, & dulci iam nunc preme lumina dextra.
Talibus Alcimede moeret, sed fortior Aeson
Attollens dictis animos. O si mihi sanguis,
Quantus erat, cum signifero cratere minantem
Non leuiore Pholum manus haec compescuit auro,
Primus in aeratis posuissem puppibus arma,
Concussoq; ratem gauderem tollere remo.
Sed patriae ualuere preces, auditaq; magnis
Vota deis, uideam ut nostro tot in aequore reges,
Teq; ducem. tales, tales ego ducere suetus
Atq; sequi nunc ille dies (det Iuppiter oro)
Ille super, quo te scythici regisq;, marisq;
Victorem, atq; humeros ardentem uellere rapto
Accipiam, cedantq; tuae mea facta iuuentae.
Sic ait. ille suo collapsam pectore matrem
Sustinuit, magnaq; senem ceruice recepit.
Et iam finis erat. Zephyrumq;, ratemq; morantes
Soluerat amplexus tristi tuba tertia signo.
Dant remo (sua quisq;) uiri, dant nomina transtris.
Hinc

Hinc læuum Telamon pelagus tenet, altior inde
Occupat Alcides aliud mare. cætera pubes
Diuiditur. celer Asterion, quem matre carentem
Cretæus gemino fouit pater amne Cometes.
Segnior Apidani uires ubi sentit Enipeus.
Nititur hinc Talaus, fratrisq; Leodocus urget
Remo terga sui, quos nobile contulit argos.
Hinc quoq; missus adest, quamuis arcentibus Idmon
Alitibus, sed turpe uiro timuisse futura.
Hic & naubolides tortas insurgit in undas
Iphitus. hinc patrium frangit neptunius æquor,
Qui tenet undisonam Psamathen, semperq; patentem
Tænaron, Euphemus molliq; à littore Pellæ
Deucalion certus iaculis, & comminus ense
Nobilis Amphion, pariter quos edidit Hypso,
Nec potuit similes, uoluit'ue ediscere uultus.
Tum ualida Clytius percusso pectore tonsa,
Iphitus & puppem trahit, & face sæua
In tua mox Danaos acturus saxa Caphareu
Nauplius, & tortum non à Ioue fulmen Oïleus
Qui gemet, euboicas nato stridente per undas,
Quiq; erymanthei sudantem pondere monstri
Amphitryoniaden tegeæo limine Cepheus
Iuuit, & Amphidamas. at frater plenior annis
Maluit Ancæum uellus contingere Phrixi.
Tectus & Eurytion seruato colla capillo,
Quem pater aonias reducem tondebit ad aras.
Te quoq; thessalicæ Nestor rapit in freta puppis
Fama, Mycenæis olim qui candida uelis
Aequora, nec stantes mirabere mille magistros.

Hic uates. Phœbiq; fides non uana parentis
Mopsus, puniceo cui circunfusa cothurno
Palla imos ferit alba pedes, uittataq; frontem
Cassis, & in summo laurus peneia cono.
Quin etiam herculeo consurgit ab ordine Tydeus,
Nelidesq; Periclymenus, quem parua methone,
Et leuis Elis equis, & fluctibus obuius Aulon
Cæstibus aduersos uiderunt frangere uultus.
Tu quoq; phrixeos remo pæantie Colchos
Bis lemnon uisure petis, nunc cuspide patris
Inclytus, herculeas olim moture sagittas.
Proximus huic Butes attæis diues ab oris,
Innumeras nam claudit apes, longeq; superbus
Fuscat nube diem, dum plenas nectare cellas
Pandit, & in dulcem reges dimittit hymetton.
Insequeris, casusq; tuos expressa Phalere
Arma geris. uacua nam lapsus ab arbore paruum
Ter quater ardenti tergo circunuenit anguis.
Stat procul intendens dubium pater anxius arcum.
Tunc cælata metus alios gerit arma Eribotes.
Nec Peleus fretus soceris & coniuge diua
Defuit. at prora splendet tua cuspis ab alta
Aeacide, tantum hæc alijs excelsior hastis,
Quantum peliacis in uertice uicerat ornos.
Linquit & Actorides natum Chironis in antro,
Vt socius charo pariter meditetur Achilli
Fila lyræ, pariterq; leues puer incitet hastas.
Discat eques placidi conscendere terga magistri.
Et, quem fama genus non est decepta Lyæi,
Phlias immissus patrios de uertice crines.

Nec timet Ancæum genitrix committere ponto,
Plena tulit quem rege maris. securus in æquor
Haud minus Erginus (proles neptunia fertur)
Qui maris insidias, claræ qui sydera noctis
Norit, & è clausis quem destinet Aeolus antris.
Non metuat cui regna ratis, cui tradere cœlum
Assidua Typhis uultum lassatus ab arcto.
Taurea uulnifico portat celer ærea plumbo
Terga Lacon, saltem in uacuos ut brachia uentos
Spargat, & œbalium pagaseia puppis alumnum
Spectet securo celebrantem littora ludo.
Oráq; thessalico melior contundere freno,
Vectorem pauidæ Castor dum quæreret Helles,
Passus amyclæa pinguescere cyllaron herba.
Illis tænareo pariter tremit ignea fuco
Purpura, quod gemina mater spectabile tela
Duxit opus. bis taygeton syluásq; comantes
Struxerat, eurotan molli bis fuderat auro.
Quenq; suus sonipes niueo de stamine portat,
Et uolat amborum patrius de pectore cycnus.
At tibi collectas soluit iam fibula uestes,
Ostenditq; humeros fortis, spatiumq; superbi
Pectoris, herculeis æquum Meleagre lacertis.
Hic numerosa phalanx proles cyllenia, certus
Aethalides subitas neruo redeunte sagittas
Cogere. tu medios gladio bonus ire per hostes
Euryte. nec patrio minyis ignobilis usu
Nuncia uerba ducis populis qui redit Echion.
Sed non ipsa tuis argo reditura lacertis
Heu celerem sythica te mœsta relinquet arena,

Cessantemq; tuo lugebit in ordine remum.
Te quoq; dant campi tanto pastore pheræi
Felices Admete. tuis iam pendet in armis
Delius, ingrato Steropen quod fuderat arcu.
Ah quoties famulo notis soror obuia syluis
Fleuit, ubi oßææ captaret frigora quercus,
Perderet & pingui miseros bœbeide crines.
Insurgit transtris, & remo Nerea uersat
Canthus, in æäo uoluet quem barbara cuspis
Puluere. at interea clari decus adiacet orbis,
Quem genitor gestabat Abas, secat aurea fluctu
Tegmina chalcidicas fugiens Euripus arenas.
Celsaq; semiferûm contorquens frena luporum,
Surgis ab ostrifero medius neptune Geræsto.
Et tibi palladia pinu Polypheme reuecto
Ante urbem ardentis restat deprehendere patris
Relliquias, multum famulis pia iusta moratis,
Si uenias breuiore petit iam cœrula remo,
Occupat & longe sua transtra nouissimus Idas,
At frater magnos Lynceus seruatur in usus,
Quem tulit Arene, possit qui rumpere terras,
Et stygà transmisso tacitam deprehendere uisu.
Fluctibus è medijs terras dabit ille magistro,
Et dabit astra rati, cumq; æthera Iuppiter umbra
Perdiderit, solus transibit nubila Lynceus.
Quin & cecropiæ proles uacat orithyiæ,
Temperet ut tremulos Zetes, fraterq; Cerucho.
Nec uero odrysius transtris impenditur Orpheus.
Aut pontum remo subigit. sed carmine tonsas
Ire docet, summo paßim ne gurgite pugnent,
Donat

D onat & Iphiclo pelagus, iuuenumq; labores
A esonides, fessum Phylacæ quem miserat æuo,
N on iã operũ in partẽ, monitus sed tradat ut acres,
M agnorumq; uiros qui laudibus urat auorum.
A rge tuæ tibi cura ratis, te mœnia doctum
T hespia palladio dant munere, sors tibi nequa
P arte trahat tacitum puppis mare, fissaq; fluctu
V el pice uel molli concludere uulnera cæra.
P eruigil arcadio Typhis pendebat ab astro
A gniades, felix stellis qui segnibus usum,
E t dedit æquoreos cœlo duce tendere cursus.
E cce per obliqui rapidum compendia montis
D uctor auens, lætusq; dolis agnoscit Acastum
H orrentem iaculis, & parmæ luce coruscum.
I lle ubi se mediæ per scuta, uirosq; carinæ
I ntulit, ardenti Aesonides retinacula ferro
A bscidit. haud aliter saltus, uastataq; pernix
V enator cum lustra fugit, dominoq; timentem
V rget equum, teneras complexus pectore tygres,
Q uas astu rapuit pauido, dum sæua relictis
M ater in auerso catulis uenatur Amano.
V t pariter propulsa ratis, stant littore matres,
C laraq; uela oculis, percussaq; sole sequuntur
S cuta uirũm, donec iam celsior arbore pontus,
I mmensusq; ratem spectantibus abstulit aer.
S ydera tunc arce pater pulcherrima Graiũm
C œpta tuens, tantamq; operis consurgere molem
L ætatur. patrij neq; enim probat ocia regni.
V na omnes gaudent superi. uenturaq; mundo
T empora, quæq; uias cernunt sibi crescere, parcæ.

Sed non & Scythici genitor discrimine nati
Intrepidus tales fundit Sol pectore uoces,
Summe sator, cui nostra dies uoluentibus annis
Tot peragit reficitq; uices, tua'ne ista uoluntas?
Graiaq; nunc undis duce te nutuq; secundo
It ratis? an meritos fas est mihi rumpere questus?
Hoc metuens, & nequa foret manus inuida nato,
Non mediæ telluris opes, non improba legi
Diuitis arua plagæ. teneant uberrima Teucer
Et Lybis, & uestri Pelopis domus. horrida sæuo
Quæ premis arua gelu, strictosq; in sedibus amnes.
Cederet his etiam, & sese sine honore referret
Vlterius, sed nube rigens ac nescia rerum
Stat super, & nostros iam zona reuerberat ignes.
Quid regio immanis? quid barbarus amnibus ullis
Phasis? & aduersis proles mea gentibus obstat?
Quid Minyæ meruere queri? num uellere graio
Vi petitur? profugo quin agmina iungere Phrixo
Abnuit, Inoas ultor nec uenit ad aras.
Imperij sed parte uirûm, nataeq; moratus
Coniugio, uidete graia nunc stirpe nepotes,
Graiorumq; uocat iunctas sibi sanguine terras.
Flecte ratem motusq; pater. nec uulnere nostro
Aequora pande uiris. ueteris sat conscia luctus
Sylua Padi, & uiso flentes genitore sorores.
Adfremit his, quassatq; caput, qui uellera dono
Bellipotens sibi fixa uidet, tentatq; contra
Pallas, & amborum gemuit saturnia questus.
Tum genitor. uetera hæc nobis & condita pgunt
Ordine cuncta suo, rerumq; a principe cursu

F ixa manent. neq; enim terris tum sanguis in ullis
N oster erat, cum fata darem, iustiq; facultas
H ic mihi, cur uarios struerem per sæcula reges,
A tq; ego curarum repetam decreta mearum.
I am pridem regio, quæ uirginis æquor ad Helles,
E t Tanaim tenus immenso descendit ab euro,
V ndat equis, floretq; uiris. nec tollere contra
V lla pares animos, nomenq; capessere bellis
A usa manus, sic fata locos, sic ipse fouebam
A ccelerat sed summa dies, Asiamq; labantem
L inquimus, & poscunt iam me sua tempora Grai.
I nde meæ quercus, tripodesq;, animæq; peremptum
H anc pelago misere manum. uia facta per undas,
P erq; hyemes Bellona tibi. nec uellera tantum
I ndignanda manent, propiorq; ex uirgine rapta
I lle dolor. sed nulla magis sententia menti
F ixa meæ, ueniet phrygia iam pastor ab Ida,
Q ui gemitus, irasq; pares, & mutua Graiis
D amna ferat. quæ classe dehinc effusa procorum
B ella? quot ad Troiam flentes hiberna Mycenas?
Q uos proceres, natosq; deûm, quæ robora cernes
O ppetere? & magnis Asiam concedere fatis?
H inc Danaûm de fine sedet. gentesq; fouebo
M ox alias, pateant montes syluæq; lacusq;
C unctaq; claustra maris. spes & metus omnibus esto.
A rbiter ipse locos, terrenaq; summa mouendo,
E xperiar quænam populis longissima cunctis
R egna uelim, linquamq; datas ubi certus habenas.
T unc oculos Aegea refert ad cærula, robur
H erculeum, Ledæq; tuens genus, atq; ita fatur.

Tendite in astra uiri mea primum regia mundo
Iapeti post bella trucis, Phlegræq; lobores
Imposuit durum uobis iter, & graue cœli
Instituit. sic ecce meus, sic orbe peracto
Liber, & expertus terras remeauit Apollo.
Dixit, & ingenti flammantem nubila sulco
Direxit per inane facem, quæ puppe propinqua
In bifidum discessit iter, fratresq; petiuit
Tyndareos, placida & medijs in frontibus hæsit.
Protinus amborum, lumenq; innoxia fudit
Purpureum, miseris olim implorabile nautis.
Interea medio sæuus permissa profundo
Carbasa Pangæa Boreas speculatus ab arce
Continuo Aeoliam, Tyrrhenaq; tendit ad antra.
Concitus, omne dei rapidis nemus ingemit alis,
Strata ceres, motusq; niger sub præpete pontus
Aequore Trinacrio, refugiq; à parte Pelori,
Stat rupes horrenda fretis, quot in æthera surgit
Molibus, infernas totidem demissa sub undas.
Nec scopulos, aut antra minor iuxta altera tellus
Cernitur, illam Acamas habitat, nudusq; Pyracmon
Has nimbi, uentiq; domos, & naufraga seruat
Tempestas. hinc in terras, latumq; profundum
Est iter. hinc olim soliti miscere polumq;
Infelixq; fretum (neq; enim tunc Aeolus illis
Rector erat, Libya cum rumperet aduena Calpen
Oceanus, cum flens siculos Oenotria fines
Perderet, & medijs intrarent montibus undæ.)
Intonuit donec pauidis ex æthere uentis
Omnipotens, regemq; dedit, quem iussa uereri

Saeua cohors, motosq; chalybs, iterataq; muris
Saxa domant euros. cum iam prohibere frementum
Ora nequit, rex tunc aditus & claustra refringit
Ipse uolens, placatq; data fera murmura porta.
Nuncius hunc solio Boreas proturbat ab alto.
  Pangaea quod ab arce nefas ait Aeole uidi.
Graia nouam ferro molem commenta iuuentus
Pergit, & ingenti gaudens domat aequora uelo.
Nec mihi libertas imis freta tollere arenis,
Qualis eram nondum uinclis, & carcere clausus.
Hinc animi structaeq; uiris fiducia puppis,
Quod Boream sub rege uident. da mergere Graios,
Insanamq; ratem. nil me mea pignora tangunt.
Tantum hominum compesce minas, dum littora iuxta
Thessala. nec dum aliae uiderunt carbasa terrae.
Dixerat. at cuncti fremere intus, & aequora uenti
Poscere. tum ualido contortam turbine portam
Impulit Hippotades. fundunt se carcere laeti
Thraces equi, Zephyrusq;, & nocti concolor alas
Nimborum cum prole Notus. crinemq; procellis
Hispidus, & multa flauus caput Eurus arena.
Induxere hyemem, raucoq; ad littora tractu
Vnanimi freta curua ferunt. nec sola tridentis
Regna mouent, uasto pariter ruit igneus aether
Cum tonitru, piceoq; premit nox omnia coelo.
Excussi manibus remi, conuersaq; frontem
Puppis in obliquum resonos latus accipit ictus.
Vela super tremulum subitus uolitantia malum
Turbo rapit. qui tum Minyis trepidantibus horror?
Cum picei fulsere poli? pauidamq; corusca

Ante ratem cecidere faces? antemnaq; læuo
Prona dehiscentem cornu cum sustulit undam?
Non hyemem, missosq; putant consurgere uentos
Ignari, sed tale fretum. tum murmure mœsto,
Hoc erat illiciatas temerare rudentibus undas,
Quod nostri timuere patres. uix littore puppim
Soluimus, & quanto fremitu se sustulit ægon.
Hocine Cyaneæ concurrunt æquore cautes?
Tristius an miseris superest mare? linquite terras
Spe pelagi, sacrosq; iterum supponite fluctus?
Hæc iterant segni flentes occumbere leto.
Magnanimus spectat pharetras, & inutile robur
Amphitryoniades. miscent suprema pauentes
Verba alij, iunguntq; manus, atq; ora fatigant
Aspectu in misero, tota cum protinus alnus
Soluitur, & uasto puppis mare sorbet hiatu.
Illam huc atq; illuc nunc torquens uerberat Eurus,
Nunc stridens Zephyris aufert Notus, undiq; feruent
Aequora, cum subitus trifida Neptunus in hasta
Cæruleum fundo caput extulit. hanc mihi Pallas
Et soror hanc inquit mulcens mea pectora fletu
Abstulerint, ueniant Phariæ, Tyriæq; carinæ,
Permissumq; putent, quoties mox rapta uidebo
Vela notis, plenasq; malis clamoribus undas?
Non meus Orion, aut sæuus pleiade taurus
Mortis causa nouæ. miseris tu gentibus Argo
Fata paras, nec iam merito tibi Typhi quietum
Vlla parens uolet Elysium, manesq; piorum.
Hæc ait. & pontum pater ac turbata reponit
Littora, depellitq; notos, quos cærulus horror

Et madido grauis unda sinu, longeq; sequutus
Imber, ad Aeoliæ tendunt simul æquora portæ.
Emicuit reserata dies, cœlumq; resoluit
Arcus, & in summos redierunt nubila montes.
Iam placidis ratis extat aquis, quam gurgite ab imo
Et Thetis & magnis Nereus socer erigit ulnis.
Ergo humeros ductor sacro uelatur amictu,
Aesoniamq; capit pateram, quam munere gaudens
Liquerat hospitio, pharetrasq; rependerat auro
Salmoneus, nondum ille furens, cum fingeret alti
Quadrifida trabe tela Iouis, contraq; ruentem
Aut Atho, aut Rhodopen, mœstæ nemora ardua Pisæ
Aemulus & miseros ipse ureret Elidis agros.
Hac pelago libat latices, & talibus infit.
Dij, quibus undarum, tempestatisq; sonoræ
Imperium, & magno penitus par regia cœlo,
Tuq; fretum diuosq; pater sortite biformes,
Seu casus nox ista fuit, seu uoluitur axis,
Vt superûm sic staret opus, tolliq; uicissim
Pontus habet, seu te subitæ noua puppis imago
Armorumq; hominumq; truces consurgere in iras
Impulit, hæc luerim satis, & tua numina rector
Iam fuerint meliora mihi. da reddere terris
Has animas, patriæq; amplecti limina portæ.
Tum quocunq; loco meritas tibi plurimus aras
Pascit honos, ubicunq; rotis horrendus equisq;
Stas pater, atq; ingens utrinq; fluentia Triton
Frena tenet, tantum nostras concede per urbes,
Dixerat hæc. oritur clamor, dextræq; sequuntur
Verba ducis. sic cum stabulis & messibus ingens

Ira deum, & Calabri populator sirius arui
Incubuit, coit agrestum manus anxia priscum
In nemus, & miseris dictat pia uota sacerdos.
Ecce autem molli Zephyros descendere lapsu
Aspiciunt, uolat immissis caua pinus habenis,
Infinditq; salum, & spumas uomit ære tridenti.
Typhis agit, tacitiq; sedent ad iussa ministri.
Qualiter ad summi solium Iouis omnia circum
Prona paratæ deo, uentiq;, imbresq;, niuesq;,
Fulguraq; & tonitrus, & adhuc in fontibus amnes.
At subitus curaq; ducem metus acrior omni,
Mensq; mali præsaga quatit. quod regis adortus
Progeniem, raptoq; dolis crudelis Acasto,
Cætera nuda neci, medioq; in crimine patrem
Liquerit, ac nullis inopem uallauerit armis.
Ipse procul nunc tuta tenens. ruat omnis in illos
Quippe furor. nec uana pauet, trepidatq; futuris,
Sæuit atrox Pelias, inimicaq; uertice ab alto
Vela uidet. nec, qua se ardens effundere possit.
Nil animi, nil regna iuuant, fremit obice ponti
Clausa cohors, telisq; salum, facibusq; coruscat.
Haud secus ærisona uolucer cum Dædalus Ida
Prosiluit, iuxtaq; comes breuioribus alis,
Nube noua linquente domos, Minoia frustra
Infremuit manus, & uisu lassatur inani
Omnis eques, plenisq; redit Cortina pharetris.
Quin etiam in thalamis, primoq; in limine Acasti
Fusus humi, iuuenis gressus & inania signa
Ore premit, sparsisq; legens uestigia canis.
Te quoq; iam mœsti forsan genitoris imago

Nate

Nate ait, & luctus subeunt suspiria nostri.
Iamq; dolos, circumq; trucis discrimina leti
Mille uides. qua te infelix quibus insequar oris?
Non scythicæ ferus ille domos, nec ad hostia ponti
Tendit iter, falsæ sed captum laudis amore
Te puer in nostræ dirus tormenta senectæ
Nunc lacerat. cælsis an si freta puppibus essent
Peruia, non ultro iuuenes classemq; dedissem?
O domus ô freti nequiquam prole parentes
Dixit. & extemplo furijs, iraq; minaci
Terribilis, sunt hic etiam tua uulnera prædo,
Sunt lachrymæ, charusq; parens. simul ædibus altis
Itq;, reditq; fremens, rerumq; asperrima uersat.
Bistonas ad meritos cum cornua sæua Thyoneus
Torsit, & infelix iam mille furoribus Hæmus,
Iam Rhodopes nemora alta gemunt, talẽ incita lõgis
Porticibus, coniuxq; fugit, natiq; Lycurgum.
Tartareo tum sacra Ioui, stygijsq; ferebat
Manibus Alcimede, tanto super anxia nato,
Siquid ab excitis melius prænosceret umbris.
Ipsum etiam curisq; parem, talesq; prementem
Corde metus ducit, facilem tamen, Aesona coniux.
In scrobibus cruor, & largus Phlegethontis aperti
Stagnat honos, sæuoq; uocat grandæua tumultu
Thessalis exanimes atauos, magnæq; nepotem
Pleiones. Et iam tenues ad carmina uultus
Extulerat, mœstosq; tuens natumq;, nurumq;
Talia libato pandebat sanguine Cretheus.
Mitte metus. uolat ille mari, quantumq; propinquat;
Iam magis atq; magis uarijs stupet acta deorum

Prodigijs, quatiuntq; truces oracula Colchos.
Heu quibus ingreditur fatis, qui gentibus horror!
Pergit. mox Scythiæ spolijs nuribusq; superbus
Adueniet. cuperem ipse graues tum rumpere terras.
Sed tibi triste nefas, fraternaq; turbidus arma
Rex parat, & sæuos irarum concipit ignes.
Quin rapis hinc animã, et famulos citus effuge artus.
I, meus es. iam te in lucos pia turba silentum,
Secretisq; ciet uolitans pater Aeolus aruis.
Horruit interea famulûm clamore supremo
Mœsta domus, regemq; fragor per mœnia differt.
Mille ciere manus, & iam dare iussa uocatis.
Flagrantes aras, uestemq;, nemusq; sacerdos
Præcipitat, subitisq; pauens circunspicit Aeson
Quid moueat. quam multa leo cunctatus in arcta
Mole uirûm, rictuq; genas & lumina pressit.
Sic curæ subiere ducem, ferrum ne capessat
Imbelle, atq; æui senior gestamina primi.
An patres regniq; acuat mutabile uulgus.
Contra effusa manus, hærensq; in pectore coniux
Me quoq; ait, casus comitem, quicunq; propinquat,
Accipies. nec fata traham, natumq; uidebo
Te sine. sat cœli patiens, cum prima per altum
Vela dedit, potui quæ tantum ferre dolorem.
Talia per lachrymas, & iam circunspicit Aeson,
Præueniat quo fine minas, quo fata capessat
Digna satis. magnos obitus natumq; domumq;,
Et genus Aeolium, pugnataq; poscere bella.
Est etiam ante oculos rerum rudis altera proles,
Ingentes animos, & fortia discere facta
Quem

Quem uelit, atq; olim leti meminisse paterni.
Ergo sacra nouat. Veteris sub nocte cupressi
Sordibus, & multa pallens ferrugine taurus
Stabat adhuc, cui cœruleæ per cornua uittæ,
Et taxifrons hirta comis. ipse æger, anhelans,
Impatiensq; loci, uisáq; exterritus umbra.
Hunc sibi præcipuum gentis de more nefandæ
Thessalis inferos ditis seruauerat usus.
Tergeminam quo placet heram, stygiásq; supremo
Obsecret igne domos, iam iam exorabile retro
Agmen agens, neq; .n. ante leues niger aduehit umbras
Portitor, & cunctæ primis stant faucibus orci.
Illum ubi terrifici superesse in tempore sacri
Conspexit, statuit leto, supremáq; fatur,
Ipse manu tangens damnati cornua tauri.
Vos, quibus imperiũ Iouis, & non segne pactũ
Lucis iter, mihi conciliis, mihi cognita bellis
Nomina, magnorum fama sacrata nepotum,
Tuq; excite parens umbris, ut nostra uideres
Funera, & oblitos superũm paterere dolores,
Da placidæ mihi sedis iter, meq; hostia uestris
Conciliet præmissa locis. Tu nuncia sontum
Virgo Ioui, terras oculis quæ prospicis æquis,
Vltricesq; deæ, fasq; & grandæua furorum
Pœna parens, meritis regis succedite tectis,
Et sæuas inferte faces. sacer effera raptet
Corda pauor. nec sola mei grauia affore nati
Arma ratemq; putet, classesq; & pontica signa,
Atq; indignatos temerato littore reges
Mente agitet, semperq; metu decurrat ad undas

A rma ciens. mors fera uiam, tentataq; claudat
E ffugia, & nostras nequeat præcurrere diras.
S ed reduces iam, iamq; uiros, auroq; coruscum
C ernat iter. stabo insultans, & ouantia contra
O ra, manusq; feram. tum uobis siquod inausum
A rcanumq; nefas, & adhuc incognita leti
S ors superest, date fallaci pudibunda senectæ
E xitia, indecoresq; obitus. non Marte, nec armis,
A ut nati (precor) ille mei dignatus ut unquam
E nse cadat. quæ fida manus, quæ chara suorum
D iripiat, laceretq; senem. nec membra sepulchro
C ontegat. hæc noster de rege piacula sanguis
S umat, et, heu, cunctæ, quas misit in æquora, gentes.
A dstitit, & nigro fumantia pocula tabo
C ontigit ipsa graui furiarum maxima dextra.
I lli auide exceptum pateris hausere cruorem.
F it fragor, irrumpunt sonitus, qui sæua ferebant
I mperia, & strictos iussis regalibus enses.
I n media iam morte senes, suffusaq; leto
L umina, & undanti reuomentes ueste cruorem
C onspiciunt. primoq; rudem sub limine rerum
T e puer, & uisa pallentem morte parentum
D iripiunt, adduntq; tuis. procul horruit Aeson
E xcedens, memoremq; tulit sub nubibus umbram.
C ardine sub nostro, rebusq; abscissa supernis
T artarei sedet aula patris. non illa ruenti
A ccessura polo, uictam si uoluere molem
S enserit, atq; graui totam subsidere motu
F ata uelint, si summa dies subuerterit orbem.
I ngenti iacet ore chaos, quod pondere fessam
Materiem,

Materiem, lapsumq; queat consumere mundum.
Hic geminæ æternum portæ. quarum altera dura
Semper lege patens populos, regesq; receptat.
Ast aliam tentare nefas & tendere contra.
Rara & sponte patet. siquando pectore ductor
Vulnera nota gerens, galeis præfixa, rotisq;
Cui domus, aut studium mortales pellere curas,
Culta fides, longe metus, atq; ignota cupido.
Seu uenit in uittis, castaq; in ueste sacerdos.
Quos omnes lenis plantis, & lampada quassans
Progenies Atlantis agit. lucet uia late
Igne dei, donec syluas, & amœna piorum
Deueniant, camposq;, ubi Sol, totumq; per annum
Durat aprica dies, thyasiq;, choriq; uirorum,
Carminaq;, & quorum populis iam nulla cupido.
Has pater in sedes, æternaq; mœnia natum,
Inducitq; nurum. tum porta quanta sinistra
Pœna, docet, maneant Peliam quæ limina, monstrat.
Mirantur tantos strepitus, turbamq; ruentem,
Et locat, & infernos almæ uirtutis honores.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON.

LIBER SECVNDVS.

N terea scelerum luctusq; ignarus Iason
A lta secat (neq; enim patrios cognoscere casus
I uno finit, medijs ardens ne flectat ab undis,
A c temere in Pelian, & adhuc obstantia regis
F ata ruat, placitosq; deis neu deserat actus)
I amq; freti summas æquatum Pelion ornos,
T emplaq; Tisææ mergunt obliqua Dianæ.
I am Sciathos subsedit aquis: iam longa recessit
S epias, attollit tondentes pabula Magnes
C ampus equos, uidisse putant Dolopeia busta,
I ntrantemq; Amyrum curuas quæsita per oras
A equora, flumineo cuius redeuntia uento
V ela legunt, remis insurgitur. inde salutant
E urymenas. recipit uelumq; fretumq; reuersus
A uster, & in nubem Minyis repetentibus altum
O ssa redit. metus ecce deum, damnataq; bello
P allene, circumq; uident immania monstra
T errigenum cælo quondam aduersata gigantum,
Q uos scopulis trabibusq; parens miserata iugisq;
I nduit, & uersos extruxit in æthera montes.
Q uisq; suas in rupe minas, pugnamq;, metusq;
S eruat adhuc, quatit ipse hyemes, & torquet ab alto
Fulmina

Fulmina crebra pater. scopulis sed maximus illis
Horror abest sicula pressus tellure Typhoeus.
Hunc profugũ, & sacras reuomentẽ pectore flammas,
(Vt memorant) prensum ipse comus Neptunus in altũ
Abstulit, implicuitq; uadis, totiesq; cruenta
Mole resurgentem, torquentemq; anguibus undas
Sicanium dedit usq; fretum, cumq; urbibus ætnam
Intulit ora premens, trux ille eiectat adesi
Fundamenta iugi. pariter tunc omnis anhelat
Trinacria, iniectam fesso dum pectore molem
Commouet expirans, gemituq; reponit inani.
Iamq; Hyperionius metas maris urget iberi
Currus. & euectæ prono laxantur habenæ
Aethere, cum palmas Tethys grandæua, sinusq;
Sustulit, & rupto sonuit sacer æquore titan.
Auxerat hora metus iam se uertentis Olympi.
Vt faciem, raptosq; simul montesq;, locosq;
Ex oculis, circumq; graues uidere tenebras,
Ipsa quies rerum, mundiq; silentia terrent,
Astraq;, & effusis stellatus crinibus æther.
Ac uelut ignota captus regione uiarum,
Noctiuagum qui carpit iter, non aure quiescit,
Non oculis, noctisq; metus niger auget utrinq;
Campus, & occurrens umbris maioribus arbor,
Haud aliter trepidare uiri sed pectora firmans
Agniades, Non hanc inquit sine numine pinum
Dirigimus. nec me tantum tritonia cursus
Erudijt, sæpe ipsa manu dignata carinam est.
At non experti, subitus cum luce fugata
Horruit imbre dies? quantis prò Iuppiter austris

R estitimus? quanta quoties & Palladis arte
I n cassum decimae cecidit tumor arduus undae?
Quin agite o socij. micat immutabile coelum,
P uraq; nec grauido surrexit Cynthia cornu,
N ullus in ore rubor. certusq; ad talia titan
I nteger in fluctus, & in uno decidit euro.
A dde quod in noctem uenti ueloq;, mariq;
I ncumbunt magis. it tacitis ratis ocyor auris.
A tq; adeo non illa sequi mihi sydera monstrant,
Quae delapsa polo reficit mare, tantus Orion
I am cadit, irato iam stridet in aequore Perseus.
S ed mihi dux, uetitis qui nunquam conditus undis,
A xe nitet serpens, septenosq; implicat ignes.
S ic ait. & certi memorat qui uultus Olympi,
P leiones Hyadumq; locos, quo sydere uibret
E nsis, & Actaeus niteat. qua luce Bootes.
H aec ubi dicta dedit, Cereris tum munere fessas
R estituunt uires, & parco corpora Baccho.
M ox somno cessere, regunt sua sydera puppem.
I amq; sub eoae dubios Atlantidis ignes
A lbet ager, motisq; truces ab ouilibus ursi
T uta domosq; petunt, raras & littus in altum
M ittit aues, cum primus equis exegit anhelis
P hoebus Atho, mediasq; diem dispersit in undas.
C ertatim remis agitur mare, rostraq; cursu
P rima fremunt, & iam summis uulcania surgit
L emnos aquis, tibi per uarios defleta labores
I gnipotens, nec te furijs & crimine matrum
T erra fugat, meritiq; piget meminisse prioris.
T empore quo primum fremitus insurgere opertos

Caelicolum,

C aelicolum, & regni sensit nouitate tumentes
I uppiter, aethereae nec stare silentia pacis,
I unonem uolucri primam suspendit Olympo
H orrendum Chaos ostendens poenasq; barathri.
M ox etiam pauidae tentantem uincula matris
S oluere praerupti Vulcanum uertice coeli
D euoluit. ruit ille polo noctemq; diemq;
T urbinis in morem, Lemni cum littore tandem
I nsonuit. uox inde repens ut perculit urbem,
A decliuem scopulo inueniunt, miserentq;, fouentq;
A lternos aegro cunctantem poplite gressus.
H inc reduci superas postq̃ pater annuit arces,
L emnos chara deo, nec fama notior Aetnae,
A ut lipares domus. has epulas, haec templa peracta
A egide, & horrifici formatis fulminis alis
L aetus adit. contra Veneris stat frigida semper
A ra loco, meritas postquam dea coniugis iras
H orruit, & tacitae Martem tenuere cathenae.
Q uo circa struit illa nefas, Lemnoq; merenti
E xitium furiale mouet. neq; enim alma uideri
I am tum ea, cum tereti crinem subnectitur auro
S ydereos diffusa sinus. eadem effera & ingens
E t maculis suffecta genas, pinumq; sonantem
V irginibus stygijs, nigramq; simillima pallam.
I amq; dies aderat, Thracas qui fuderat armis.
D ux Lemni puppes tenui contexere canna
A usus, & inducto cratem defendere tergo.
L aeta mari tum signa refert, plenasq; mouebat
A rmentis nuribusq; rates. it barbara uestis
E t torques insigne loci. sonat aequore clamor.

O patria, o uarijs coniux nunc anxia curis,
H as agimus longi famulas tibi præmia belli.
C um dea se piceo per sudum turbida nimbo
P ræcipitat, famamq; uagam uestigat in umbra.
Quã pater omnipotens digna, atq; indigna canentẽ,
S pargentemq; metus, placidis regionibus arcet
A etheris. illa fremens habitat sub nubibus imis
N on erebi, non diua poli, terrasq; fatigat,
Q ua datur. audentem primi spernuntq; fouentq;.
M ox omnes agit, & motis quatit oppida linguis.
T alem diua sibi scelerisq;, doliq; ministram
Q uærit auens. uidet illa prior. iamq; aduolat ultro
I mpatiens, iamq; ora parat, iam suscitat aures.
H anc super incendit Venus, atq; his uocibus implet.
Vade age, & æquoream uirgo delabere Lemnon,
E t cunctas mihi uerte domos, præcurrere qualis
B ella soles, cum mille tubas armataq; campis
A gmina, & innumerũm flatus confingis equorum.
A dfore iam luxu turpiq; cupidine captos
F are uiros, charasq; toris inducere Thressas.
H æc tibi principia, hinc rabidas dolor undiq; matres
I nstimulet. mox ipsa adero, ducamq; paratas.
I lla abit, & mediam gaudens defertur in urbem.
E t primam Eurynomen, ac proxima limina Codri
O ccupat, exesam curis, castumq; cubile
S eruantem. manet illa uirum, famulasq; fatigat
V elleribus, tardi repetunt quæ tempora belli
A nte torum, & longo mulcent insomnia penso.
H uic dea cum lachrymis & nota ueste Neæræ
Icta genas, utinam non hic tibi nuncius essem

O soror, aut nostros inquit prius unda dolores
O bruat, in tali quoniam tibi tempore coniux
S ic meritæ, uotis quem tu fletuq; requiris:
H eu furit, & captæ indigno famulatur amore.
I amq; aderũt, thalamisq; tuis Threissa propinquat.
N on forma, non arte colus, non laude pudoris
P ar tibi. nec magni proles præclara Dorycli.
P icta manus, ustoq; placet sed barbara mento.
A ttamen hos tales forsan solabere casus
T u thalamis, fatoq; leges meliore penates.
M e tua matris egens, damnataq; pellice proles
E xanimat, quem iam miseros transuersa tuentem,
L etalesq; dapes, infectaq; pocula cerno.
S cis simile ut flammis simus genus, adde cruentis
Q uod patrium sæuire Dahis, iam lacte ferino,
I am ueniet durata gelu. sed me quoq; pulsam
F ama uiro, nostrosq; toros uirgata tenebit
E t plaustro direpta nurus. sic fata querelas
A bscidit, & curis pauidam lachrymisq; reliquit.
T ransit ad Iphinoen. iisdemq; Amithaonis implet,
O leniiq; domum furiis. totam inde per urbem
P ersonat, ut cunctas agitent expellere Lemno,
I psi urbem Threßæq; regant. dolor iraq; surgit.
O buia quæq; eadem traditq; auditq;, neq; ulli
V ana fides. tum uoce deos tum questibus implent.
O scula iamq; thoris, atq; oscula postibus ipsis
I ngeminant, lachrymisq; iterum uisuq; morantur.
P rosiliunt, nec tecta uirũm, thalamosq; reuisunt
A mplius. adglomerant sese, nudisq; sub astris
C ondensæ fletus acuunt, ac dira precantur

Coniugia, & stygias infanda ad fœdera tædas.
Has inter medias Dryopes in imagine mœstæ
Flet Venus, & sæuis ardens dea planctibus instat,
Primaq; Sarmaticas utinam fortuna dedisset
Insedisse domos, tristesq; habitasse pruinas.
Plaustra sequi, uel iam patriæ uidisse per ignes
Culmen agi, stragemq; deûm. nam cætera belli
Perpetimur. mé ne ille nouis, me destinat amens
Seruitijs? urbem aut fugiens, natosq; relinquam?
Non prius ense manus, raptoq; armabimus igne?
Dumq; silent ducuntq; noua cum coniuge somnos,
Magnum aliquid spirabit amor? tunc ignea torquens
Lumina, præcipites excussit ab ubere natos.
Illicet arrectæ mentes, euictaq; matrum
Corda, sacer Veneris gemitus rapit. æquora cunctæ
Prospiciunt, simulantq; choros, delubraq; festa
Fronde tegunt, lætæq; uiris uenientibus adsunt.
Iamq; domos mensasq; petunt, discumbitur altis
Porticibus, sua cuiq; furens, festinaq; coniux
Adiacet. inferni qualis sub nocte barathri
Accubat, attonitum Phlegyan, & Thesea iuxta
Tisiphone, sæuasq; dapes & pocula libat,
Tormenti genus, & nigris amplectitur hydris.
Ipsa Venus quassans undantem turbine pinum
Adglomerat tenebras, pugnæq; adcincta trementem
Desilit in Lemnon. nimbis & luce fragosa
Prosequitur polus, & tonitru pater auget honoro.
Inde nouam pauidas uocem furibunda per aures
Congeminat, qua primus Athos, & pontus, et ingens
Thracæ palus, pariterq; toris exhorruit omnis

Mater, & astricto riguerunt ubere nati.
Accelerat pauor, & Geticis discordia demens
E stabulis, atræq; genis pallentibus iræ,
Et dolus, & rabies, & leti maior imago
Visa truces exerta manus, ut prima uocatu
Intonuit, signumq; dedit Mauortia coniux.
Hic aliud Venus, & multo magis ipsa tremendum
Orsa nefas, gemitus fingit uocesq; cadentum,
Irrupitq; domos, & singultantia gestans
Ora manu, taboq; sinus perfusa recenti,
Arrectasq; comas. meritos en prima reuertor
Vlta toros. premit ecce dies. tum uerbere uictas
In thalamos agit, & cunctantibus inuenit enses.
Vnde ego tot scelerum facies, tot fata iacentum
Exequar? heu uatem monstris quibus intulit ordo?
Quæ se aperit series? o qui me uera canentem
Sistat? & hac nostras exoluat imagine noctes?
Inuadunt aditus, & quondam chara suorum
Corpora, pars (ut erant) dapibus uinoq; soporos,
Pars conferre manus etiam, magnisq; paratæ
Cum facibus quosdam insomnes & cuncta tuentes
Sed tentare fugam, prohibetq; capessere contra
Arma metus. adeo ingentes inimica uideri
Dira dabat, notaq; sonat uox coniuge maior.
Tantum oculos pressere uiri, uelut agmina cernant
Eumenidum, ferrumue super Bellona coruscet
Hoc soror, hoc coniux, propriorq; hoc nata, parensq;
Sæua ualet. pressosq; toris mactatq; trahitq;
Fœmineum genus, immanes quos sternere Bessi,
Nec Geticæ potuere manus, aut æquoris iræ.

H is cruor in thalamis, & anhela in pectore fumant
V ulnera, seq́; toris misero luctamine trunci
D euoluunt. diras aliæ ad fastigia tædas
I nijciunt, adduntq; domos pars ignibus atris.
E ffugiunt propere, sed dura in limine coniux
O bsidet, & uiso repetunt incendia ferro.
A st aliæ Thressas labem causamq; furorum
D iripiunt. mixti gemitus clamorq́; precantum
B arbarus, ignotæq́; implebant æthera uoces.
S ed tibi nunc quæ digna tuis ingentibus ausis
O ra feram, decus & patriæ laus una ruentis
H ypsipyle, non ulla meo te carmine dictam
A bstulerint, durent latijs modo sæcula fastis,
I liaciq; lares, tantiq; palatia regni.
I rruerant actæ pariter natæq;, nurusq;,
T otaq; iam sparsis exarserat insula monstris.
I lla pias armata manus, fuge protinus urbem
M eq; pater. non hostis ait, non mœnia læsi
T hraces hn̄t, nostrū hoc facinus, ne quære, q̄s author,
I am fuge, iam dubiæ donum rape mentis, & ensem
T u potius miserande tene. tunc excipit artus,
O bnubitq; caput, tacitumq; ad conscia Bacchi
T empla rapit. primoq́; manus à limine tendens,
E xime nos sceleri pater, & miserere piorum
R ursus ait. tacita pauidum tunc sede locauit
S ub pedibus dextraq́; dei. latet ille receptus
V este sacra, uoces chorus, & trieterica reddunt
A era sonum, fixæq; fremunt in limine tigres.
R egina ut roseis auroram surgere bigis
V idit, & insomni lassatus turbine tandem

Conticuisse domos, stabilem quando optima facta
Dant animum, maiorq; pijs audacia coeptis.
Serta patri, iuuenisq; comam, uestesq; Lyaei
Induit, & medium curru locat, aeraq; circum,
Tympanaq;, & plenas tacita formidine cistas.
Ipsa sinus, hederisq; ligat famularibus artus,
Pampineamq; quatit uentosis ictibus hastam,
Respiciens teneat uirides uelatus habenas
Vt pater, et niuea tumeant ut cornua mitra,
Et sacer ut Bacchum referat scyphus. impulit acri
Tum ualidas stridore fores, rapiturq; per urbem
Talia uoce canens. linque o mihi caede madentem
Bacche domum, sine foedatum te funere pontus
Expiet, & referam lotos in templa dracones.
Sic medios egressa metus, facit ipse uerendam
Nam deus, & flatu non inscia gliscit anhelo.
Iamq; senem tacitis saeua procul urbe remotum
Oculerat syluis. ipsam sed conscius ausi
Nocte dieq; pauor, fraudataq; turbat Erinnys.
Non simules iam ferre choros (semel or gia fallunt)
Audet, non patrios furtis accedere saltus,
Et fuga diuersas misero quaerenda per artes.
Visa ratis saeuae defecta laboribus undae,
Quam Tethy longinqua dies glaucoq; repostam
Solibus, & canis urebat Luna pruinis.
Huc genitorem altae per opaca silentia noctis
Praecipitem syluis rapit, & sic moesta profatur.
Quam genitor patriã? quanta modo linqs inanes
Pube domos? pro dira lues, pro noctis acerbae
Exitum. talin possum te reddere puppi

Care parens? possum tantis retinere periclis?
Soluimus heu serum furtis scelus. annue uotis
Diua, soporiferas quæ nunc trahis æquore bigas.
Non populos, non dite solum, non ulla parenti
Regna peto, patria liceat decedere terra.
Quando ego seruato mediam genitore per urbem
Læta ferar? quãdo hic lachrymas plãctusq; uidebo?
Dixerat. ille procul trunca fugit anxius alno,
Taurorumq; locos, delubraq; sæua Dianæ
Aduenit. hic illum tristi dea præficis aræ
Ense dato. mora nec terris tibi longa cruentis.
Iam nemus Aegeriæ, iam te ciet altus ab Alba
Iuppiter, & soli non mitis Aricia regi.
Arcem nata petit, quo iam manus horrida matrum
Congruerat. rauco fremitu sedere parentum,
Natorumq; locis, uacuæq; in mœnibus urbis
Iura nouant, donant solio, sceptrisq; paternis
Vt meritam, redduntq; piæ sua præmia menti.
Ecce procul ualidis Lemnon tendentia remis
Arma notant. rapitur subito regina tumultu,
Conciliumq; uocat. non illis obuia tela
Ferre, nec infestos deerat furor improbus ignes,
Ni Veneris sæuas fregisset mulciber iras.
Tunc etiam uates Phœbo dilecta Polyxo
(Non patriam, non certa genus, sed maxima Tethym,
Proteaq; ambiguum Pharijs referebat ab antris
Huc rexisse uias iunctis super æquora phocis
Sæpe imis se condit aquis, cunctataq; paulum
Surgit, ut auditas referens in gurgite uoces)
Portum demus ait. nobis hæc credite puppis

Aduenit,

A duenit, & leuior Lemno deus æquore flexit
H uc Minyas. Venus ipsa uolens dat tempora iungi,
D um uires utero, maternaq; sufficiat ætas.
D icta placent, portatq; preces ad littora Graijs
I phinoe. nec turba nocens, scelerisq; recentis
S igna mouent. tollitq; loci Cytherea timorem.
P rotinus ingentem procerum sub nomine taurum
D eijcit, insuetis & iam pia munera templis
R eddit. & hac prima Veneris calet ara iuuenca.
V entum erat ad rupem, cuius pendentia nigris
F umant saxa iugis, coquiturq; uaporibus aer.
S ubstitit Aesonides. atq; hic regina precari
H ortatur, causasq; docens, hæc antra uidetis,
V ulcaniq; ait ecce domos, date uina precesq;.
F orsitan hoc factum taceat iam fulmen in antro,
N ox dabit ipsa fidem, clausæ cum murmura flammæ
H ospes, & incussæ sonitum mirabere massæ.
M œnia tum uiresq; loci, ueteresq; parentum
I actat opes. medijs famulæ conuiuia tectis
E xpediunt. tyrio uibrat torus igneus ostro.
S tat mœrens atauos reges, regesq; maritos
T hressa manus, quæcunq; faces timuisse iugales
C redita, nec dominæ sanctum tetigisse cubile.
I am medio Aesonides, iam se regina locauit.
P ost alij proceres, sacris dum uincitur extis
P rima fames, circum pateris it Bacchus, & omnis
A ula silet, dapibus captis mox tempora fallunt
N octis, & in seras durant sermonibus umbras,
P ræcipueq; ducis casus mirata requirit
H ypsipyle. quæ fata trahant, quæ regis agat uis,

Aut unde Hæmoniæ moles ratis. unius hæret
Alloquio, & blandos paulatim colligit ignes,
Iam non dura toris, Veneri nec iniqua reuersæ.
Et deus ipse moras, spatiumq; indulget amori.
Pliada lege poli nimboso mouerat astro
Iuppiter æternum uoluens opus, & simul undis
Cuncta ruunt, unoq; dei Pangæa sub ictu,
Gargaraq;, & mæsti steterant formidine luci.
Sæuior haud alio mortales tempore gentes
Terror agit. tunc urget enim, tunc flagitat iras
In populos Astræa Iouem, terrisq; relictis
Inuocat assiduo Saturnia sydera questu.
Insequitur niger, & magnis cum fratribus Eurus
Intonat Aegæo, eruditq; ad littora pontum.
Et lunam quarto densam uidet imbribus ortu
Thespiades, longe cœptis & fluctibus arcet
Qui metus, usq; nouos diuæ melioris ad ignes
Vrbe sedent læti Minyæ, uiduisq; uacantes
Indulgent thalamis, nimbosq; educere luxu.
Nec iam uelle uias, Zephyrosq; audire uocantes
Dissimulant. donec resides Tirynthius heros
Non tulit, ipse rati inuigilans, atq; integer urbis.
Inuidisse deos tantum maris æquor adortis,
Desertasq; domos, fraudataq; tempore segni
Vota patrum, quod & ipse uiris cunctantibus adsit.
O' miseri quicunq; tuis accessimus actis.
Phasin & Aeeten, scythicaq; pericula ponti
Redde ait Aesonide. me tecum solus in æquor
Rerum traxit amor, dum spes mihi sistere montes
Cyaneos, uigilemq; alium spoliare draconem

S i sedet Aegei scopulos habitare profundi,
H oc mecum Telamon peraget meus. hæc ubi dicta
H aud secus Aesonides monitis accensus amaris,
Q uam bellator equus, longa quem frigida pace
C rura iuuant, quiq; in læuos piger angitur orbes,
F rena tamen dominumq; uelit, si martius aures
C lamor, & obliti rursus fragor impleat æris.
T unc Argum, Tiphymq; uocat, pelagoq; parari
P ræcipitat. petit ingenti clamore magister
A rma, uiros pariter, sparsosq; in littore remos.
E xoritur nouus urbe dolor, planctusq; per omnes
I t facies antiqua domos. sibi mœnia linqui
E n iterum. ecquando natorum tempora, gentem
Q ui recolant, qui sceptra gerant? nunc triste nefandæ
N octis opus, uidui nunc illa silentia tecti
S æua magis, thalamos excussaq; uincla quod ausæ
I mbuere, atq; iterum tales admittere curas.
I psa quoq; Hypsipyle subitos per littora cursus
V t uidit, totaq; uiros decedere Lemno
I ngemit, & tali compellat Iasona questu.
I am'ne placet primo deducere uela sereno
C harius ò mihi patre caput? modo sæua quierunt
A equora, sic portus fugeret ratis, aspera si te
P liadis in aduersæ tenuisset littore Thraces.
E rgo moras cœlo cursumq; tenentibus undis
D ebuimus. dixit lachrymans, hæsuraq; charo
D ona duci promit chlamydem, textosq; labores.
I llic seruati genitoris conscia sacra
P ressit acu, currusq; pios. stant sæua pauentum
A gmina, dantq; locum. uiridis circum horrida tela

Sylua tremit, medijs refugit pater anxius umbris.
Pars & frondosæ raptus expresserat Idæ,
Illustremq́; fugam pueri. mox æthere lætus
Adstabat mensis. quin & Iouis armiger ipse
Accipit à phrygio iam pocula blanda ministro.
Tunc ensem, notumq́; ferens insigne Thoantis,
Accipe ait, bellis mediæq́; ut puluere pugnæ
Sit comes, Aetnæi genitor quæ flammea gessit
Dona dei, nunc digna tuis adiungier armis.
I memor, i, terræ, quæ uos amplexa quieto
Prima sinu, refer & domitis à Colchidos oris
Vela, per hunc, utero quem linquis Iasona nostro.
Sic ait Hæmonij labens in colla mariti.
Nec minus Orphea tristis ceruice, tuaq́;
Aeacide, & gemino coniux à Castore pendet
Has inter lachrymas legitur piger uncus arenis.
Iam remi rapuere ratem, iam flamina portant.
Spumea subsequitur fugientis semita claui.
Tunc tenuis Lemnos, transitq́; electria tellus
Threicijs arcana sacris, hic numinis ingens
Horror, & incautis decreta piacula linguis.
Hanc demissa Ioui non unquam lædere fluctu
Audet hyems, sponte ipse deus tunc asperat undas,
Cum uetat infidos sua littora tangere nautas.
Obuius at Minyas, terris adytisq́; sacerdos
Excipit, hospitibus reserans secreta Thyotes.
Hactenus in populos uatem Samothracia Ditem,
Sola habuit, uetuitq́; suos arcana colonos
Scire, nec in numero cælestia promere dicta
Iasius uoluit pater. at uos numine dextro

M issa manent, sacrisq; metum seruemus opertis.
I lli sole nouo læti, pleniq; deorum
C onsidunt transtris. iam, quas preuiderat, urbes
N auita condebat, proræq; accesserat Imbros,
E t sol æthereas medius conscenderat arces.
Thessala Dardanijs tunc primum puppis arenis
A ppulit, & fatis Sigæo littore sedit.
D esiliunt, pars hic leuibus candentia uelis
C astra leuat, tracto pars frangit adorea saxo
F arra, citum strictis alius de cautibus ignem
O stendit folijs, & sulphure pascit amico.
Alcides Telamonq; comes dum littora blando
A nfractu sinuosa legunt, uox attigit aures.
F lebile succedens, cum fracta remurmurat unda.
A ttoniti pressere gradum, uacuumq; sequuntur
V ocis iter. iam certa sonat, desertaq; duræ
V irgo neci quem non hominum, superumq; uocabat?
A crius hoc instare uiri, succurrere certi.
Q ualiter, impleuit gemitu cum taurus acerbo
A uia frangentem morsu super alta leonem
T erga ferens, coit è sparso concita mapali
A grestum manus, & cæco clamore coloni.
C onstitit Alcides, uisuq; enisus, in alta
R upe truces manicas, defectaq; uirginis ora
C ernit, & ad primos surgentia lumina fluctus.
E xanimum ueluti, multa tamen arte coactum
M æret ebur, pariusue notas & nomina sumit
C um lapis, aut aliqui referunt miranda colores.
D uctor ait, quod uirgo tibi nomenq; genusq;,
Q uæ mors ista doce, tendunt cur uincula palmas?.

Illa tremens, tristiq; oculos deiecta pudore.
Non ego digna malis inquit, suprema parentum
Dona uides ostro scopulos auroq; frequentes.
Nos Ili ueteris quondam genus, inuida donec
Laomedonteos fugeret fortuna penateis.
Principio morbi cœlo est exacta sereno
Temperies, arsere rogis certantibus agri,
Cum subitus fragor, & fluctus Idæa mouentes
Cum stabulis nemora, ecce repens consurgere ponto
Belua, monstrum ingens. hanc tu nec montibus ullis,
Nec nostro metire mari. primæua furenti
Huic manus, amplexus inter planctusq; parentum,
Deditur. hoc sortes, hoc corniger imperat Ammon
Virgineam damnare animam, sortitaq; lethen
Corpora crudelis scopulis me destinat urna.
Verum o iam redeunt Phrygibus si numina, tuq;
Ille ades augurijs promisse, & sorte deorum,
Iam cui candentes uotiuo in gramine pascit
Cornipedes genitor nostræ stata dona salutis,
Annue, meq; precor, defectaq; pergama monstris
Eripe, nanq; potes. neq; enim tam lata uidebam
Pectora, Neptunus muros cum iungeret astris,
Nec tales humeros pharetramq; gerebat Apollo.
Auxerat hæc locus, & facies mœstissima capti
Littoris, & tumuli, cœlumq; quod incubat urbi,
Quale laborantis Nemees iter, aut Erymanthi
Vidit, & infectæ miseratus flumina Lernæ.
Dat procul interea signum Neptunus, & una
Nonstriferi mugire sinus, Sigæaq; pestis
Adglomerare fretum, cuius stellantia glauca
Lumina

Lumina nube tremunt, atq; ordine curua triſulco
Fulmineus quatit ora fragor, pelagóq; remenſo
Cauda redit, paſſúsq; ſinu rapit ardua ceruix.
Illam incumbentem per mille uolumina pontus
Proſequitur lateri adſultans, trepidiſq; ruentem
Littoribus ſua cogit hyems. non fluctibus æquis
Nubiferi uenit unda noti, non aphricus alto
Tantus ouat, patrijſq; manus cum plenus habenis
Orion bipedum flatu mare tollit equorum.
Ecce ducem placitæ furijs crudeſcere pugnæ,
Surgentémq; toris ſtupet, immanémq; paratu
Aeacides, pulſentq; graues ut terga pharetræ.
Ille patrem pelagíq; deos, ſuáq; arma precatus
Inſiluit ſcopulo, motúmq; è ſedibus æquor
Horruit, & celſi ſpatioſa uolumina monſtri.
Qualis ubi à gelidi boreas conuallibus Hebri
Tollitur, & uolucres rhiphæa per ardua nubes
Præcipitat, piceo nec dum tenet omnia cœlo.
Illa ſimul molem horrificam, ſcopuloſáq; terga
Promouet, ingentíq; umbra ſubit, intremere Ide,
Illidíq; ratis, pronæq; reſurgere turres.
Occupat Alcides arcum, totáq; pharetræ
Nube premit. non illa magis, quàm ſede mouetur
Magnus Eryx, deferre uelint quem uallibus imbres.
Iam breuis, & telo uolucri non utilis aer.
Tum uero fremitus, uaníq; inſania cœpti,
Et tacitus pudor, & rurſus palleſcere uirgo.
Proijcit arma manu. ſcopulos uicináq; ſaxa
Reſpicit, & quantum uentis adiuta uetuſtas
Impulerit, pontiúe fragor, tantum abſcidit imi

Concutiens a sede maris. iamq; agmine toto
Pristis adest, miseræq; inhiat iam proxima prædæ.
Stat medijs elatus aquis, recipitq; ruentem
Alcides, saxoq; prior surgentia colla
Obruit, hinc uastos nodosi roboris ictus
Congeminat. fluctus præceps defertur in imos
Iam totis resoluta uadis. Idæaq; mater
Et chorus, & summis ulularunt collibus amnes.
Protinus è scopulis, & opaca ualle resurgunt
Pastores, magnisq; petunt clamoribus urbem.
Nuncius hinc socios Telamon uocat, ac simul ipsi
Horrescunt, subitoq; uident in sanguine puppem.
Nec minus in scopulos, crudiq; cacumina saxi
Emicat Alcides, uinclisq; tenentibus aufert
Virgineas de rupe manus, aptatq; superbis
Arma humeris, regem inde petens superabat ouante
Littora tuta gradu. qualis per pascua uictor
Ingreditur, tum colla tumens, tum celsior armis
Taurus, ubi adsueti pecoris stabula alta reuisit,
Et patrium nemus, &, bello quos ultus, amores.
Obuia cui contra longis emissa tenebris
Turba Phrygum, paruumq; trahens cũ coniuge natũ
Laomedon iam mœstus equos, iam debita posci
Dona gemit. pars aërij fastigia muri
Cingit, & ignotis iuuenem mirantur in armis.
Illum torua tuens, atq; acri lubricus astu
Rex subit, & patrio fatur male lætus amore.
Maxime Graiugenum, quem non Sigæa petentem
Littora, nec nostræ miserantem funera Troiæ
Appulit his fors ipsa locis. si uera parentem
Fama

F ama Iouem, summúq; tibi genus esse tonantis,
N oster ades, iunctusq; uenis. sator unus, & idem
S tirpis honos, quanquam longis disiungimur oris.
Q uot mihi post lachrymas, post quãta piacula patrũ
S erus ades? quam parua tuis iam gloria factis?
V erum age nunc socios fraternis mœnibus infer,
V t tibi, seruata statui quæ munera prole,
C rastina lux bijuges stabulis ostendat apertis.
D ixerat hæc, tacitusq; dolos, dirumq; uolutat
C orde nefas, clausum ut thalamis, somnoq; grauatũ
I mmolet, ereptaq; luat responsa pharetra.
N anq; bis herculeis deberi pergama telis
A udierat Priamu. sed quis iam uertere regni
F ata queat? manet immotis nox duria lustris,
E t genus Aeneadum, & Troiæ melioris honores.
N os ait ad scythici Tirynthius hostia ponti
R aptat iter, mox huc uestras reuehemur ad oras,
D onaq; dicta feram. tum uero plura uocatis
A nnuit ille deis. promissa infida tyranni
I am Phryges, & miseræ flebant discrimina Troiæ.
P anditur hinc totis in noctem carbasus alis,
L ittoraq;, & ueteres tumulos prælabitur Ili,
D ardaniumq; patrem, uigili simul omnia ludo
F esta uident. hinc unda, sacris hinc ignibus Ide
V ibrat, & horrisonæ respondent Gargara buxo.
I nde ubi iam medij tenuere silentia ponti,
S tridentesq; iuuant auræ, phrixæa subibant
A equora, & angustas quondam sine nomine fauces.
E cce autem prima uolucrem sub luce dehiscens
T erruit unda ratem, uittataq; constitit Helle.

I dam Panopes, Thetidisq; soror, iamq; aurea læua
S ceptra tenens, dũ sternit aquas, proceresq;, ducemq;
A spicit, & placidis compellat Iasona dictis.
T e quoq; ab Hæmonijs ignota per æquora terris.
R egna infesta domus, fatisq; simillima nostris
F ata ferunt iterum Aeolios fortuna nepotes
S pargit, & infelix scythicum gens quæritis amnem.
V asta super tellus, longum (ne defice cœptis)
A equor, & ipse procul (uerum dabit hostia) Phasis.
H ic nemus arcanum, geminæq; uirentibus aræ
S tant tumulis, hic prima pio solennia Phryxo
F erte manu, cineriq; precor mea reddite dicta.
N on ego per stygiæ (quod rere) silentia ripæ
F rater agor, frustra uacui scrutaris auerni
C hare uias. neq; enim scopulis me & fluctibus actã
F rangit hyems. celeri extemplo subiere ruentem
C ymothoe, Glaucusq; manu. pater ipse profundi
H as etiam sedes, hæc numine tradidit æquo
R egna, nec inois noster sinus inuidet undis.
D ixerat. & mœstos tranquilla sub æquora uultus
C um gemitu tulit, ut patrij rediere dolores.
T um pelago uina inuergens dux talibus infit.
V ndarum decus, & gentis cretheia uirgo
P ande uiam, cursuq; tuos age diua secundo.
I mmittitq; ratem, mediasq; interuolat urbes,
Q ua breuibus furit æstus aquis, Asiamq; prementem
E ffugit abruptis Europa immanior oris.
H as etiam terras, consertaq; gentibus arua
S ic pelago pulsant (reor) neptunia quondam
C uspis, & aduersi longus labor abscidit æui.

Vt siculum libycumq; latus, stupuitq; fragore
Ianus, & occiduis regnator montibus atlas.
Iam iuga Percotes, Pariumq; infame fragosis
Exuperant Pityamq; uadis, trasmissaq; puppi
Lampsacus, Ogygij quam nec trieterica Bacchi
Sacra, nec arcanis phrygius furor inuehit antris,
Sed suus in uenerem raptat deus. illius aras
Vrbe super, celsiq; uident uelamina templi.
Rarior hinc tellus, atq; ingens undiq; cœlum
Rursus, & incipiens alium prospectus in orbem.
Terra sinu medio pontum iacet inter & Hellen
Ceu fundo prolata maris. nanq; improba cæcis
Intulit arua uadis, longoq; sub æquora dorso
Littus agit. tenet hinc ueterem confinibus oris
Pars Phrygiam, pars discreti iuga pinea montis.
Nec procul ad tenuis surgit confinia ponti
Vrbs placidis demissa iugis. rex diuitis agri
Cyzicus, Hæmoniæ qui tum noua signa carinæ
Vt uidet, ipse ultro primas procurrit ad undas,
Miranturq; uiros, dextramq; amplexus, & hærens
Incipit, o terris nunc primum cognita nostris
Emathiæ manus, & fama mihi maior imago.
Non tamen hæc adeo semota, neq; ardua tellus,
Longaq;, nec populis imperuia lucis eoæ,
Cum tales intrasse duces, tot robora cerno.
Nam licet hic sæuas tellus alat horrida gentes,
Meq; fremens tumido circunfluat ore propontis,
Vestra fides, ritusq; pares, & mitia cultu
His etiam mihi corda locis. procul effera uirtus
Bebrycis, & scythici procul inclementia sacri.

S ic memorat, lætusq; rapit, simul hospita pandi
T ecta iubet, templis sacros largitur honores.
S tant gemmis auroq; tori, mensæq; paratu
R egifico, centumq; pares primæua ministri
C orpora, pars epulas manibus, pars aurea gestant
P ocula, bellorum casus expressa recentum.
A tq; ea prima duci porgens carchesia graio
C yzicus, hic portus inquit mihi territat hostis,
H as acies sub nocte refert, hæc uersa Pelasgum
T erga uides, meus hic, ratibus qui pascitur, ignis.
S ubijcit Aesonides. utinam nunc ira Pelasgos
A fferat, & solitis tentent concurrere furtis,
C unctaq; se ratibus fundat manus, arma uidebis
H ospita, nec post hanc ultra tibi prælia noctem.
S ic ait, hasq; inter uarijs nox plurima dictis
R apta uices, necnon simuli lux postera tractu.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON

LIBER TERTIVS.

E rtia iam gelidas titonia soluerat undas,
E xueratq; polum, Tiphyn placida alta uocabant.
I t tectis argoa manus, simul urbe pro=
A enidæ, charis socium digressibus hærent. (fusi
D at Cererem, lætumq; pecus. nec palmite Bacchum
B ithyno, phrygio'ue satum, sed quem sua noto

Colle per angustæ Lesbos freta suggerit Helles.
Ipse agit Aesonidæ iunctos ad littora gressus
Cyzicus, abscessu lachrymans, oneratq; superbis
Muneribus, primas coniux percosia uestes
Quas dabat, & picto Clyte uariauerat auro.
Tum galeam, & patriæ telum insuperabile dextræ
Addidit, ipse ducis pateras, & thessala contra
Frena capit, manibusq; datis iunxere nepotes.
Tu mihi nunc causas, infandaq; prælia Cliò
Pande uirûm. tibi enim superûm data uirgo facultas
Nosse animos, rerumq; uias. cur talia passus
Arma, quid hospitijs iunctas concurrere dextras
Iuppiter, unde tubæ, nocturnaq; mouit Erinnys.
Dindyma sanguineis comitum bacchata lacertis
Dum uolucri quatit asper equo, syluasq; fatigat
Cyzicus, ingenti prædæ deceptus amore,
Adsuetum phrygias dominam uectare per urbes
Oppressit iaculo redeuntem ad frena leonem.
Et tunc ille iubas, captiuaq; postibus ora
Imposuit, spolium infelix, diuæq; pudendum.
Quæ postquam Hæmoniam tantæ non immemor iræ
Aerisono de monte ratem, præfixaq; regum
Scuta uidet, noua monstra uiro, noua funera uoluit,
Vt socias in nocte manus, utq; impia bella
Conserat, & sæuis erroribus implicet urbem.
Nox erat, & leni canebant æquora sulco,
Et iam prona leues spargebant sydera somnos.
Aura uehit, religant tonsas, ueloq; proneson,
Et te iam medio flauentem Rhindace ponto,
Spumosumq; legunt fractas cylacæon ab unda.

Ipse diem longe, solisq; cubilia Tiphys
Consulit, ipse ratem uento stellisq; ministrat.
Atq; illum non ante sopor luctamine tanto
Lenit agens, diuum imperijs cadit inscia clauo
Dextera, demittitq; oculos, resolutaq; puppis
Turbine flectit iter, portuq; refertur amico.
Vt notis allapsa uadis, dant æthere longo
Signa tubæ, uox & medijs emissa tenebris.
Hostis habet portus, soliti rediere Pelasgi.
Rupta quies, deus ancipitem lymphauerat urbem,
Mygdoniæ Pan iussa ferens sæuissima matris,
Pan nemorum belliq; potens, quem lucis ad horas
Antra tenent, patet ad medias per deuia noctes
Setigerum latus, & toruæ coma sibila frontis.
Vox omnes super una tubas, qua conus & enses,
Qua trepidis auriga rotis, nocturnaq; muris
Claustra cadunt, talesq; metus non martia cassis,
Eumenidumq; comæ, non tristis ab æthere gorgo
Sparserit, aut tantis aciem raptauerit umbris.
Ludus & ille deo, pauidum præsepibus aufert
Cum pecus, & profugi sternunt dumeta iuuenci.
Illicet ad regem clamor ruit. exilit altis
Somnia dira toris, simulacraq; pallida linquens
Cyzicus. ecce super foribus Bellona reclusis
Nuda latus flatu mouens orichalca sonoro
Adstitit, & triplici pulsans fastigia crista,
Inde ciere uirum. sequitur per mœnia demens
Ille deam, & fatis extrema in prælia tendit.
Qualis in Alciden & Thesea Rhœtus, iniqui
Nube meri, geminam Pholoen, maioraq; cernens

Antra ruit. qualis'ue redit uenatibus actis
Lustra pater Triuiamq; canens, humeroq; Learchum
Aduehit, at miseræ declinant lumina Thebæ.
Iamq; adeo nec porta ducem, nec pone moratur
Excubias sortita manus, quæ prima furenti
Aduolat, hinc alij subeunt, ut proxima quæq;
Intremuit domus, & motus accepit inanes.
At Minyas anceps fixit pauor, ægra uirorum
Corda labant, nec quæ regio, aut discrimina cernunt,
Cur galeæ clypeiq; micent, cur peruigil armet
Donec & hasta uolans immani turbine transtris
Insonuit, mouit'q; ratem rapere obuia cæca
Arma manu. princeps galeam constringit Iason
Vociferans. primam hanc nati pater accipe pugnam,
Vos'q; uiri optatos hic affore credite Colchos.
Bistonas in medios, ceu martius exilit astris
Currus, ubi ingentes animæ clamor'q; tubæ'q;
Sanguineæ iuuere deum, non segnius ille
Occupat arua furens, sequitur uis omnis Achiuûm.
Adglomerant latera, & densis thoracibus horrens
Stat manus, ægisono quam nec fera pectore uirgo
Dispulerit, nec dextra Iouis, terror'q; pauor'q;
Martis equi, sic contextis umbonibus hærent.
Cæruleo ueluti cum Iuppiter agmine nubem
Constituit, certant Zephyri, frustra'q; rigentem
Pulsat utrinq; Notus, pendent mortalia longo
Corda metu, quibus illa fretis, quibus incidat aruis.
Hinc manus infelix clamore impellere magno
Saxa, faces'q; atras, & tortæ pondera fundæ.
Fert sonitus immota phalanx, iras'q; retentat,

Congeries dum prima fluat, stellantia Mopsus
Tegmina, & ingentē Corythi notat Eurytus umbrā.
Restitit ille gradu, seseq; à lumine ferri
Sustinuit præceps, subitum ceu pastor ad amnem
Spumantem nimbis, fluctuq; arbusta ruentem,
Et Tydeus, en intentis quem uiribus inquit
Experiar, manibusq; dari quem comminus optem.
Quo steteris, moriere loco. subit ilia cuspis
Ochenij, dedit ille sonum, compressaq; mandens
Aequora, purpuream singultibus expuit auram.
Ac uelut in medio rupes latet horrida ponto,
Quam super ignari nunquam rexere magistri
Præcipites impune rates. sic agmine cæco
Incurrit strictis manus ensibus. occubat Iron,
Et Cotys, & Pyrno melior genitore Bienor.
At magis interea diuerso turbida metu
Vrbs agitur. Geniso coniux amouerat arma,
Ast illi subitus uentis, uiuoq; reluxit
Torre focus, telis gaudes miserande repertis.
Linquit & undantes mensas, infectaq; pernox
Sacra Medon, chlamys imbelli circundedit ostro
Torta manum, strictoq; uias præfulgurat ense.
Talis in arma ruit, nec uina dapesq; remota,
Stratq; loco torus, in quo (omen) mansere ministri.
Inde uagi, nec tela modis, nec casibus ijsdem
Conseruere manus, longe & iacuere perempti.
Ecce grauem nodis, pinguiq; bitumine quassans
Lampada turbata Phlegias decurrit ab urbe.
Ille leues de more manus, aciemq; Pelasgum
Per noctem remeasse ratus, pulsumq; requirens
Sæpe

Saepe sibi uano Thamyrum clamore petebat
Arduus,& late fumanti nube coruscus.
Quantus ubi immenso prospexit ab aethere Typhon
Igne simul uentisq; rubens,quem Iuppiter alte
Crine tenet,trepidant diro sub lumine puppes.
Tollitur hinc,totusq; ruit Tirynthius arcu,
Pectore certa regens aduersa spicula flamma
Per piceos accensa globos,& pectus harundo
Per medium contenta fugit.ruit ille comanti
Ore facem supra,maiorq; apparuit ignis.
Ambrosium Peleus,ingentem Ancaeus Echelum
Sternit,& elatae propius succedere dextrae
Telecoonta finit,desectaq; lora securi
Disiecit ceruice tenus.simul aspera uictor
Cingula sublustri uibrantia detrahit umbra.
Has (precor) exuuias,& opima cadauera Nestor
Linquite ait pheretro,potius mihi dextera ferro
Nauet opus,prensumq; manu detruncat amastrum.
Diuersasq; simul potius inuadere turmas
Admonuit.pergunt rupta testudine fusi,
Qua tenebrae campiq; ferunt.grauis inuenit Ochum
Phloeas,& trepido Pollux impingitur Hebro.
Ipse super uultus,taboq; labantia terga,
Ceu campi martisq; potens,ut caeca profundo
Currit hyems,Zelyn,& Broten,Abarinq; relinquit
Semineces,Glaucum sequitur,Glaucumq; ruentem
Occupat,& iugulo uulnus molitur aperto.
Ille manu contra telum tenet,ultima frustra
Verba ciens,fixamq; uidet decrescere cornum.
Hinc Halyn,hinc rigido transcurrens demetit ense

Protinus, insignem cithara cantuq; fluenti
Dorcea, qui dulci festis assistere mensis
Pectine Bistoniæ magnum post ausus alumnum.
Nec pharetram aut acres ultra Tyrinthius arcus
Exercet, socia sed disijcit agmina claua.
Ac ueluti magna iuuenum cum densa securi
Sylua labat, cuneisq; gemit graue robur adactis,
Iamq; abies, piceæq; ruunt. sic dura sub ictu
Ossa uirûm, malæq; sonant, sparsusq; cerébro
Albet ager. leuis ante pedes subsederat Ichnon.
Occupat os barbamq; uiri, clauaq; superne
Intonat, occumbes & nunc ait Herculis armis,
Donum ingens, semperq; tuis mirabile fatis.
Horruit ille cadens, nomenq; agnouit amicum
Primus, & ignaris dirum scelus attulit umbris.
Nec tibi thessalicos tunc profuit ornyte reges
Hospitijs, aut mente moras fouisse benigna,
Et laribus sacrasse diem, procul aduenit Idmon.
Oblatamq; ferit galeam, cristasq; rubentes
Heu tua dona gerens. quem te qualemq; uidebit
Attonitus Crenææ parens? en frigidus orbes
Purpureos iam somnus obit, iam candor & anni
Deficiunt, uitaq; fugit decus omne soluta.
Desere nunc nemus, & nympharum durus amorem.
Huc diuersus agens turbantem fallere neruo
Tum primum puer ausus Hylas, spes maxima bellis
Pulcher Hylas, si fata sinant, si prospera Iuno,
Prostrauitq; uirum celeri per pectora telo.
Accessere (nefas) tenebris fallacibus acti
Tyndaridæ in sese, Castor prius ibat in ictus
Nescius,

N esciu s,ast illos noua lux,subitusq; diremit
F rontis apex.tum Castor Ityn,qua cærulus ambit
B alteus,& gemini committunt ore dracones,
F rater Hagen,Thapsumq;,securigerumq; Nealcem
T ransigit,& Cambi pallentem uulnere Cydrum.
T orserat hic totis connixus uiribus hastam
V enatori Erymo,breuis hanc sed fata ferentem
P rodidit,& piceo comitem miserata refulsit
L una polo.cessere iubæ,raptumq; per auras
V ulnus,& extrema sonuit cita cuspide cassis.
N iseum Telamon,& Ophelten uana sonantem
P er clypei cedentis opus,partemq; triliciem,
Q ua stomachi secreta,ferit,lætusq; profatur.
Di precor hunc regem,aut æque delegerit alta
F ors mihi gente satum,magnusq; & flebilis ur bi
C onciderit. super addit Aren,fratremq; Melanthū,
P horeaq; Oleniden,Lelegum qui pulsus ab oris
R egis amicitiam,& famuli propioris honores,
Q ua patiens non arte tulit? nox alta cadentum
I ngentes duplicat sonitus,augetq; ruinas.
V t magis Inarime,magis ut mugitor anhelat
V esbius,attonitas acer cum suscitat urbes.
S ic pugnæ crebrescit opus.neq; enim ignea cedunt
A stra loco,lentis hæret nox conscia bigis.
Perge age tartareæ mecum simul omnia noctis
M usa sequi.trepidam Phaeton afflauit ab alto
T isiphonen,grauiorq; locos iam luce propinqua
V mbra premit,non signa uirū̃m,non funera cernūt,
E t rabie magis ora calent.uos prodite diuæ,
E umenidum noctisq; globos,uatiq; patescat

Armorum fragor, & tepidi singultibus agri
Labentum, atq; acti Minyis per littora manes.
Cyzicus hic aciem uanis discursibus implet
Fata trahens, iam pulsa sibi cessisse Pelasgûm
Agmina, iam passim uacuos disiecta per agros
Credit ouans. tales abitus ea gaudia fingit.
Ira deûm. fundo ueluti cum Cœus in imo
Vincla Iouis, fractoq; trahens adamante cathenas,
Saturnum, Tityumq; uocat, spemq; ætheris amens
Concipit. ast illum fluuijs, & nocte remensa
Eumenidum canis, & sparsæ iuba reppulit hydræ.
Sæuit acerba fremens, tardumq; à mœnibus agmen
Increpitat. nunquam'ne dolor uirtute subibit
Nil ausas sine rege manus? at barbara buxus
Si uocet, & uotis ululantia Dindyma sacris,
Tunc ensis, placeatq; furor. modo tela sacerdos
Porrigat, & iusta sanguis exuberet urna.
Talibus insultans, iam dudum numine diuæ
Deficit, infracti languescunt frigore cursus,
Corda pauent, audit fremitus, irasq; leonum,
Cornuaq;, & motas uidet inter nubila turres.
Tunc grauis, & certo tendens stridore per umbram
Aesonij uenit hasta ducis, latumq; sub imo
Pectore rumpit iter. quàm nunc incognita uellet
Lustra sibi, nullisq; datos uenatibus annos.
Talia magnanimi diuerso turbine fundunt
Tela uiri, sonitusq; pedum, suspectaq; motu
Explorant. prensant socios, uocemq; reposcunt.
Quod si tanta soli lues durasset in ortus,
Extinctum genus, & solas per mœnia matres

Vidisset,

Vidisset, stratamq; dies in littore gentem.
Tum pater omnipotens tempus iam rege perempto
Flectere fata ratus, miserasq; abrumpere pugnas,
Supremam celerabat opem, nutuq; sereno
Intonuit, quem nocte satæ, quem turbidus horret
Armipotens. tunc porta trucis coit infera belli.
Continuo dant terga metu, auersiq; per agros
Diffugiunt, quæ sola salus. nec terga ruentum
Mens Minyis conuersa sequi. stetit anxia uirtus.
Ecce leui primo iam spargere lumine portus
Orta dies, notæq; nefas albescere turres.
Di maris, attonito conclamat ab agmine Tiphys,
Ut mea fatali damnastis pectora somno,
Heu socij quantis complerunt littora monstris.
Illi autem neq; adhuc gemitus, neq; conscia facti
Ora leuant, tenet exangues rigor horridus artus
Ceu pauet ad crines & tristia Pentheos ora
Thyas, ubi impulsæ iam se deus agmine matris
Abstulit, & cæsi uanescunt cornua tauri.
Nec minus effusi grandæuum ad littora uulgus,
Ut socias uidere manus dare uersa retrorsus
Terga metu, dextram tendens proclamat Iason.
Quos fugitis? uellē hac equidē me strage, meosq;
Procubuisse magis. deus hæc, deus asper utrisq;
Implicuit, sumus heu Minyæ, sumus hospita turba.
Cur etiam flammas, miserosq; moramur honores?
Tum super exangues consertæ cædis aceruos
Præcipiti plangore ruunt. agnoscit in alta
Strage uirūm sua texta parens, sua munera coniux.
It gemitus toto sinuosa per æquora cœlo.

Pars tenues fletus, & adhuc stridentia prensat
Vulnera, pars sera componunt lumina dextra.
At uero in medijs exangui rege reperto
Aggeribus, tristi sileant ceu cætera planctu,
Sic famulûm matrumq; dolor, sic omnis ad unum
Versa manus. circa lachrymis ac mentibus ægri
Stant Minyæ, deflentq; nefas, & cuspidis ictus
Aesoniæ, sortemq; duces solantur acerbam.
Ille ubi concretos pingui iam sanguine crines,
Pallentesq; genas, infractaq; pectore charo
Tela, neq; hesternos agnouit in hospite uultus,
Ingemit, atq; artus fatur complexus amicos.
Te tamen ignarum tanti miserande furoris
Nox habet, & nullo testantem fœdera questu.
At mihi luctificum uenit iubar. en quibus adsum
Colloquijs? cui me hospitio fortuna reuexit?
Extingui ne mea (fatis iam defuit unum)
Speraui te posse manu? talisue reliqui
Has ego amice domos? quod si iam bella manebant,
Et placitum hoc superis, non hæc mea iustius essent
Funera? meq; tuus melius nunc plangeret error?
Nec Clarij nunc antra dei, quercusq; tonantis
Arguerem. talesne acies? talesne triumphos
Sorte dabant? tantumq; nefas mens conscia uatum
Conticuit, patriæ exitium crudele senectæ,
Et tot acerba canens? heu diuis uisa sinistris
Regna mihi. qui nam reditus, quæ me hospita tellus
Accipiet? quæ non primis prohibebit arenis?
Inuidere dei, ne Phasidis arua remoti
Et scythicas populatus opes, hæc rursus adirem
Littora,

L ittora, ne'ue tuos irem tunc ultor in hostes.
F as tamen est conferre genas, fas iungere tecum
P ectora, & exangues miscere amplexibus artus.
V os age funereas ad littora uoluite syluas,
E t socios lustrate rogos, date debita cæsis
M unera, quæ nostro misisset Cyzicus igni.
P arte alia Clite laceras super ora mariti
F usa comas, misera in plāctum uocat agmina matrū,
Fatur & hæc. primis coniux ereptus in annis
C uncta trahis, nec dum soboles, nec gaudia de te
V lla mihi, quis mœsta tuos nunc optime casus
P erpeterer, tenui luctum solamine fallens.
M ygdonis arma patrem, funestaq; prælia nuper
N atales rapuere domos, Triuiæq; potentis
O ccidit arcana genitrix absumpta sagitta.
T u mihi qui coniux pariter fraterq; parensq;
S olus, & à prima fueras spes una iuuenta
D eseris heu, totamq; deus simul impulit urbem.
A st ego non media te saltem Cyzice uidi
T endentem mihi morte manus, aut ulla monentis
V erba tuli. quin & thalamus modo questa morari
(Heu) talem, tantiq; metus secura, recepi.
I llam uix gemino mœrens cum Castore Pollux
E rigit hærentem, compressaq; colla trahentem.
I nterea innumeras nudatis montibus urgens
C ertatim, decorantq; pyras, & corpora mœsti
S umma locant. uadit sonipes ceruice remissa,
V enatrix nec turba canum pecudumq; morantur.
F unereæ quæ cuiq; manus, quæ cura suorum,
Quæ fortuna fuit. medio rex aggere longo

Eminet, hunc crebris quatiens singultibus ora
Adleuat Aesonides, cælsóq; reponit in ostro.
Dat pictas auro, atq; ardentes muricæ uestes,
Quas rapuit telis formosa uocantibus austris
Hypsipile. galeam dilectáq; cingula regni
Inijcit, ille suam uultus conuersus ad urbem
Sceptra manu ueterum retinet gestamen auorum.
Nam quia nec proles, alius nec deniq; sanguis,
Ipse decus regniq; refert insigne parentumq;.
Inde ter armatos Minyis referentibus orbes
Concussi tremuere rogi, ter inhorruit æther
Luctificum clangente tuba. iecere supremo
Tum clamore faces, rerum labor omnis in auras
Soluitur, & celsis collucent æquora flammis.
Scilicet hæc illo iuuenem populosq; manebant
Tempore, Peliacis caderet cum montibus arbor.
Hoc uolucrumq; minæ, præsagiq; fulmina longo
Acta mari tulerant. sed quis non prima refellat
Monstra deûm, longosq; sibi non auguret annos?
Iamq; solutus honos cineri, iam passibus ægris
Dilapsæ cum prole nurus. tandemq; quiescunt
Dissona peruigili planctu uaga, qualiter arctos
Ad patrias auibus medio iam uere reuectis
Memphis, & aprici statio silet annua Nili.
At non inde dies, neq; iam magis aspera curis
Nox Minyas tanta cæsorum ab imagine soluit.
Bis Zephyri iam uela uocant, fiducia mœstis
Nulla uiris, ægro assidue mens carpitur æstu.
Nec dum omnes lachrymas, atq; omnia reddita cæsis
Iusta putant, patria ex oculis, sacer atq; laborum
Pulsus

Pulsus amor, segniq; iuuat frigescere luctu.
Ipse etiam Aesonides (quanquam tristissima rerum
Castiganda duci, uultuq; premenda sereno)
Dulcibus indulget lachrymis, aperitq; dolorem.
Tum secreta trahens Phœbeum ad littora Mopsum.
Quænam ait ista lues? aut quæ sententia diuûm?
Decretus'ne uenit fato pauor? an sibi nectunt
Corda moras? cur iam immemores famæq; larisq;
Angimur? aut pariet quem nam hæc ignauia finem?
Dicam ait, ac penitus causas, labemq; docebo
Mopsus, & astra tuens. non si mortalia membra
Sortitusq; breues, & parui tempora fati
Perpetimur, socius superi quondam ignis Olympi,
Fas ideo miscere neces, ferroq; morantes
Exigere hinc animas, redituraq; semina cœlo.
Quippe nec in uentos, nec in ultima soluimur ossa.
Ira manet, duratq; dolor. cum deinde tremendi
Ad solium uenere Iouis, questuq; nefandam
Edocuere necem, patet ollis ianua leti,
Atq; iterum remeare licet. comes una sororum
Additur, & pariter terras atq; æquora lustrant.
Quisq; suos sontes, inimicaq; pectora pœnis
Implicat, & uaria meritos formidine pulsant.
At quibus inuito maduerunt sanguine dextræ,
(Si fors sæua tulit miseros, uel proxima culpa)
Hos uarijs mens ipsa modis agitat, sua carpunt
Facta uiros resides, etiam nil amplius ausi
In lachrymas humilesq; metus, ægramq; fatiscunt
Segnitiem, quos ecce uides, sed nostra requiret
Cura uiam, memori iam pridem cognita uate.

E ſt procul ad ſtygiæ deuexa ſilentia noctis
C immeriûm domus, & ſuperis incognita tellus
C æruleo tenebroſa ſitu. quo flammea nunquam
S ol iuga, ſydereos nec mittit Iuppiter annos.
S tant tacitæ frondes, immotaq́; ſylua comanti
H orret uerna iugo. ſpecus, umbrarumq́; meatus
S ubter, & oceani præceps fragor, aruaq́; nigro
V aſta metu, & ſubitæ poſt longa ſilentia uoces.
E nſifer hic, atraq́; ſedens in ueſte Celeneus
I nſontes errore luit, culpamq́; remittens
C armina turbatos uoluit placantia manes.
I lle mihi, quæ danda forent luſtramina cæſis,
P rodidit, ille uolens Erebum, terraſq́; retexit.
E rgo ubi puniceas oriens aſcenderit undas,
T u ſocios adhibeto ſacris, armentaq́; magnis
B ina deis, me iam cœtus accedere ueſtros
H aud fas interea, donec luſtralia pernox
V ota fero, mouet en gelidos latonia currus,
F lecte gradum, placitis ſileant age littora cœptis.
I amq́; ſopor medijs tellurem preſſerat horis,
E t circûm tacito uolitabant ſomnia mundo,
C um uigil arcani ſpeculatus tempora ſacri
A mpycides petit aduerſis æſepia ſyluis
F lumina, & æquoreas pariter decurrit ad undas.
H ic ſale purpureo, uiuaq́; nitentia lympha
M embra nouat, ſeq́; horrificis accommodat actis.
T empora tum uittis, & ſupplice caſtus oliua
I mplicat, & ſtricto deſignat littora ferro.
C ircûm humiles aras, ignotaq́; nomina diuûm
I nſtituit, ſyluaq́; ſuper contriſtat opaca.

Vtq; metum, numenq; loco, sacramq; quietem
Addidit, ardenti nitidum iubar euocat alto.
Atq; argoa manus uarijs insignis in armis
Ibat agens lectas aurata fronte bibentes.
Delius hic longe candenti ueste sacerdos
Occurrit, ramoq; uocat. iamq; ipse recenti
Stat tumulo placida transmittens agmina lauro.
Ducit & ad fluuios, ac uincula soluere monstrat
Prima pedum, glaucaq; comas prætexere fronde
Imperat. hinc alte Phœbi surgentis ad orbem
Ferre manus, totisq; simul procumbere campis.
Tum piceæ mactantur oues, profectaq; partim
Pectora, per medios partim gerit obuius Idmon.
Ter tacitos egere gradus, ter tristia tangens
Arma simul uestesq; uirum, lustramina ponto
Pone iacit. rapidis adolentur cætera flammis.
Quin etiam truncas nemorum, effigiesq; uirorum:
Rite locat quercus, simulataq; subligat arma.
Huc stygias transire minas, iramq; seueri
Sanguinis, his orat uigiles incumbere curas.
Atq; ita lustrifico cantu uocat. ite perempti,
Ac memores abolete animas, sint ocia uobis,
Sit stygiæ iam sedis amor. procul agmine nostro
Et procul ite mari, cunctisq; absistite bellis.
Vos ego nec graias unquam contendere ad urbes,
Nec triuijs ululare uelim, pecoriq;, satisq;
Nullæ ideo pestes, nec luctifer ingruat annus,
Nec populi, nostri ue luant ea facta minores.
Dixerat. & summas frondentibus intulit aris,
Libauitq; dapes, placidi quas protinus angues

Vmbrarum famuli linguis rapuere coruscis.
Continuo puppem petere, & considere transtris
Imperat Ampycides, nec uisum uertere terræ.
Exciderunt quæ gesta manu, quæ debita fatis.
Illi alacres, pars arma locant, pars ardua summis
Insternunt tabulata toris, oriturq; trementum
Remorum sonus, & lætæ concordia uocis.
Iuppiter urgentem ceu summa Ceraunia nubem
Cum pepulit, mouitq; iugis, fulsere repente
Et nemora, & scopuli, nitidusq; reducitur æther.
Sic animi rediere uiris, iamq; ipse magister
Nutat ab arce ratis, remisq; obsistere tendit.
Instaurant primi certamina, liber amictu
Eurytus, & dictis Talai non territus Idas,
Inde alij increpitant, atq; æquora pectore tollunt.
Par gemitu, pulsusq; labor, uersumq; uicissim
Mittitur in puppem remo mare, lætus & ipse
Alcides. quis nam hos uocat in certamina fluctus?
Dixit. & intortis assurgens arduus undis
Percussit subito deceptum fragmine pectus.
Atq; in terga ruens, Talaum, fortemq; Eriboten
Et longe tantæ securum Amphiona molis
Obruit, inq; tuo posuit caput Iphite transtro.
Iam summas coeli Phœbus candentior arces
Vicerat, & longas medius reuocauerat umbras.
Tardior hinc cessante uiro, quæ proxima Tiphys
Littora, quosq; dabat densa trabe Mysia montes
Aduehitur. petit excelsas Tirynthius ornos.
Hæret Hylas lateri, passusq; moratur iniquos.
Illum ubi Iuno poli summo de uertice puppem

Deseruisse uidet, tempus rata diua nocendi
Pallada consortem curis, cursusq; regentem,
Nequa inde inceptis fieret mora, fallere primo
Molitur, charoq; dolis auertere fratri.
Tum sic alloquitur procerum ui pulsus iniqua
Germaniq; manu repetito crimine Perses,
Barbaricas iam mouit opes, hyrcanaq; signa.
Aeetes contra thalamus, & uirgine pacta
Conciliat reges Scythicos, primusq; coacta
Aduehit albana Styrus gener agmina porta
Bellum ingens, atq; ipse citis Gradiuus habenis
Fundit equos. uiden arctoo de carcere quanta
Tollat se nubes, atq; æquore pendeat atro?
Corripe prima uias, finem cum Phasidis alti
Transierit Perses, faciemq; admouerit urbi,
Cœpta refer, paulumq; nefas, & fœdera necte
Consilijs atq; arte tua. sponde adfore reges
Dijs genitos, quis arma uolens, quis agmina iungat,
At uirgo, quanquam insidias astusq; nouercæ,
Sentiat, & blandos quærentem fingere uultus,
Obsequitur tamen, & iussas petit ocyus oras.
Ingemuit Iuno, tandemq; silentia rumpit.
En labor, en odijs caput insuperabile nostris.
Quæ Nemeæ tot fessa minis? quæ prælia Lernæ
Experiar? phrygijs ultro concurrere monstris
Nempe uirum, et pulchro reserantem Pergama ponto
Vidimus. en ego nunc regum soror? en mihi gentis
Vllus honos? iam tum indecores iussæq; dolorum
Primitiæ, & tenero superati protinus angues,
Debueram nullos iuueni iam quærere casus

V icta, nec ad tales forſan deſcendere pugnas,
V erum animis inſiſte tuis, actumq́; mouebo
T ende pudor, mox & furias, ditem quoq; uerto.
H æc ait. & pariter læui iuga pinea montis
R eſpicit, ac pulchro uenantes agmine nymphas
V ndarum nemorumq́; decus. leuis omnibus arcus,
E t manicæ uirides, & ſtricta myrtus habena,
S ummo palla genu, tenui uagus innatat unda
C rinis ad obſcuræ decurrens cingula mammæ.
I pſa citatarum tellus pede plauſa ſororum
P erſonat, & teneris ſubmittit gramina plantis.
E quibus herculeo Dryope percuſſa fragore,
C um fugerent iam tela feræ, proceſſerat ultra
T urbatum uiſura nemus, fontemq́; petebat
R urſus, & attonitos referebat ab hercule uultus.
H anc delapſa polo, piceæq́; acclinis opacæ
I uno uocat, prenſaq́; manu ſic blanda profatur.
Quem tibi coniugio tot dedignata dicaui
N ympha procos, en æmonia puer appulit alno
C larus Hylas, ſaltusq́; tuos fontesq́; pererrat.
V idiſti roſeis hæc per loca Bacchus habenis
C um domitas acies, & eoi prælia regni
D uceret, ac rurſus thyaſos, & ſacra mouentem
H unc tibi, uel poſito uenantem pectine Phœbum
C rede dari. quæ ſpes nymphis aufertur achæis?
P ræreptum quanto proles bœbeia queſtu
A udiet, & flaui quàm triſtis nata lycormæ.
S ic ait. & celerem frondoſa per auia ceruum
S uſcitat, ac iuueni ſublimem cornibus offert.
I lle animos tarduſq́; fugæ, longumq́; reſiſtens

S ollicitat, suadet'q; pari contendere cursu.
C redit Hylas, prædæ'q; ferox ardore propinquæ
I nsequitur, simul Alcides hortatibus urget
P rospiciens. iam'q; ex oculis aufertur uterq;.
C um puerum instantem quadrupes, fessa'q; minantẽ.
T ela manu procul ad nitidi spiracula fontis
D ucit, & intactas leuis ipse superfugit undas.
H oc pueri spes lusa modo est, nec tendere certat
A mplius, ut'q; artus & concita pectora sudor
D iluerat, gratos auidus procumbit ad amnes.
S tagna uaga sic luce micant, ubi Cynthia cœlo
P rospicit, aut medij transit rota candida Phœbi
T ale iubar diffundit aquis, nil umbra, comæ'q;,
T urbauit'q; sonus surgentis ad oscula nymphæ.
I lla auidas iniecta manus heu sera cientem
A uxilia, & magni referentem nomen amici
D etrahit, adiutæ prono nam pondere uires.
I am pater umbrosis Tirynthius arcibus ornos
D epulerat, magno'q; iugi stridore reuulsas
T erga, super fului porrexerat horrida monstri,
L ittora curua petens. alio nam calle reuersum
C redit Hylan. capta'q; dapes auxisse ferina.
S ed neq; apud socios, structas'q; in littore mensas
V nanimum uidet æger Hylan, nec longius acrem
I ntendens aciem uarios hinc excitat æstus,
N ube mali percussus amor. quibus hæserit oris,
Q uis tales impune moras casus'ue, labor'ue
A ttulerit. densam interea descendere noctem,
I am maiore metu, tum uero & pallor, & amens
C um piceo sudore rigor. ceu pectora nautis

Congelat hyberni uultus Iouis, agricolis'ue
Cum coit umbra minax, comitis sic afficit error
Alciden, sæuæq; monet meminisse nouercæ.
Continuo, uolucri ceu pectora tactus asylo
Emicuit Calabris taurus per confraga septis
Obuia quæq; ruens, tali se concitat ardens
In iuga senta fuga. pauet omnis conscia late
Sylua, pauent montes, luctu succensus acerbo
Quid struat Alcides, tantaq; quid apparet ira.
Ille, uelut refugi quem contigit improba Mauri
Lancea, sanguineus uasto leo murmure fertur,
Frangit & absentem uacuis sub dentibus hostem.
Sic furijs accensa gerens Tirynthius ora
Fertur, & intento decurrit montibus arcu.
Heu miseræ, quibus ille feræ, quibus incidit usquam
Immeritis per lustra uiris. uolat ordine nullo
Cuncta petens, nunc ad ripas deiectaq; saxi
Fragmina, nũc notas nemorũ procurrit ad umbras.
Rursus Hylan, & rursus Hylan per longa reclamat
Auia, responsant syluæ, & uaga certat imago.
At socijs iam mota fides, austrisq; secundis
Causa moræ non paruus Hylas, quanq̃ omnibus æque
Grata rudimenta herculeo sub nomine pendent.
Illum omnes lachrymis, mœstisq; reposcere uotis,
Incertiq; metu nunc longas littore uoces
Spargere, nunc seris ostendere noctibus ignes.
Ipse uel excelsi cum densa silentia montis,
Strata uel oblatis ductor. uidet æquora uentis,
Stat lachrymans, magnoq; uiri cunctatur amore.
Illius incessus, habilemq; ad terga pharetram,

illum

Illum inter proceres, mœstæq; silentia mensæ
Quærit inops, quondam ingenti cóprensa trahentem
Vina manu, & duræ referentem monstra nouercæ.
Nec minus interea crudelis iapyga Iuno
Assidue mouet, & primis cum solibus offert.
Iamq; moræ impatiens cunctantes increpat ausus
Tiphys, & oblato monet ocia rumpere cursu.
Ergo animum flexus dictis instantis Iason
Concedit, sociosq; simul sic fatur ad omnes.
O' utinam scythicas struerem cum funera terris,
Vox mihi mentitas tulerit Parnassia sortes.
Agmine de tanto socius qui maximus armis
Adforet, hunc Iouis imperijs fatoq; teneri
Ante procellosum scopulis errantibus æquor.
Nec dum fama uiri, nec certior extitit author.
Verum agite, in dubijs uariant qui pectora curis
Consulite, & motis seu uos uia flatibus urget
Pergite, & inceptos mecum reuocate labores.
Seu plures tolerare moras, rursusq; propinquis
Quæsiuisse iugis, precium haud leue temporis acti.
Dixerat, & studijs iam dudum freta iuuentus
Orat inire uias, unum tanto obfore cœtu,
Nec minus in sese generis, dextrasq; potentes
Esse ferunt. tali mentem pars maxima flatu
Erigit, & uana gliscunt præcordia lingua,
Saltibus ut medijs tum demum læta reducit
Cerua gregem, tum gestit aper, reboatq; superbis
Comminus ursa lupis, cum sese martia tygris
Abstulit, aut curuo tacitus leo condidit antro.
At pius ingenti Telamon iam fluctuat ira.

Cumfremitu, sæuisq; serens fera iurgia dictis
Insequitur, magnoq; implorat numina questu.
Idem orans prensatq; uiros, demissaq; supplex
Hæret ad ora ducis, nil se super hercule fari,
Sed socio quocunq; gemens. quanquam aspera fama
Iam loca, iamq; feras per barbara littora gentis,
Non alium contra Alciden, non pectora tanta
Posse dari, rursum instimulat, ducitq; fauentes
Magnanimus Calydone satus potioribus ille
Deteriora fouens. semperq; inuersa tueri
Durus, & haud ullis unquam superabilis æquis,
Rectorum'ue memor. non Herculis (inqt) adempti
Sed tuus in seros hæc nostra silentia questus
Traxit honor, dum iura dares, dum tempora fandi,
Septimus hic celsis descendit montibus auster,
Iamq; ratem scythicis forsan statuisset in oris,
Nos patriæ immemores, maneant ceu nulla reuectos
Gaudia, sed duro sæuæ sub rege Mycenæ,
Ad medium cunctamur iter. si finibus ullis
Has tolerare moras, & inania tempora possem,
Regna hodie, & dulcem sceptris Calydona tenerem
Lætus opum, pacisq; meæ, tutusq; manerem,
Quis genitor materq; locis. quid deside terra
Hæremus? uacuos cur laxant æquora uisus?
Tu comitem Alciden ad Phasidis amplius arua
Adfore, tu socias ultra tibi rere pharetras?
Non ea fax odijs, oblitaq; numine fesso
Iuno sui. noua tartareo fors semine monstra,
Atq; iterum inachijs iam nuncius urget ab Argis.
Non datur hæc magni proles Iouis, at tibi Pollux
Stirpe

S tirpe pares Castorq; manent, at cætera diuûm
P rogenies, nec parua mihi fiducia gentis.
A st egomet quocunq; uoces, qua tegmina ferro
P lura metam. tibi dicta manus, tibi quicquid in ipsô
S anguine erit. iamq; hinc operû quæ maxima poscô.
S cilicet in solis profugi stetit Herculis armis
N ostra salus, nempe ora æque mortalia cuncti
E æ gerunt, ibunt æquo nempe ordine remi.
I lle uel insano iam dudum turbidus æstu,
V el parta iam laude tumens, consortia famæ
D espicit, ac nostris ferri comes abnuit actis.
V os, quibus & uirtus, & spes in limine primo,
T endite, dum rerum patiens calor, & rude membris
R obur inest. nec enim solis dare funera Colchis
S it satis, & tota pelagus lustrasse iuuenta.
S pes mihi, quæ tali potuit longissima casu
E sse, fuit, quiscunq; uirum perquirere syluis
E git amor, loca uociferans non ulla reliqui.
N unc quoq; dum uario nutat sententia motu,
C ernere deuexis redeuntem montibus opto.
S at lachrymis comitiq; datum, quem sortibus æui
C rede, uel in mediæ raptum tibi sanguine pugnæ.
T alibus oenides urget, simul incita dictis
H eroum manu. ante omnes argoa iubebat
V incla rapi Calais. furias miratur ouantum
A eacides, multusq; uiri cunctantia corda
F ert dolor, an sese comitem tam tristibus actis
A bneget, & celsi mœrens petat ardua montis.
N on tamen & gemitus, & inanes desinit iras
F undere. quis terris pro Iuppiter inquit Achæis

I ste dies? saeui capient quae gaudia Colchi?
N on hi tum flatus, non ista superbia dictis,
L ittore cum patrio iam uela petentibus austris
C unctus ad Alciden uersus fauor, ipse iuuaret,
I pse ducis curas, meritosq; subiret honores.
I am'ne animus, iam gente pares? atq; inclyta uulgi
D extera? nulla fides, nulli super Hercule fletus.
N unc Parthaonides, nunc dux mihi thracia proles,
A spera nunc pauidos contra ruit agna leones.
H anc ego magnanimi spolium Didymaonis hastam,
Q uae neq; iam frondes uirides, neq; proferet umbras,
V t semel est auulsa iugis, ac matre perempta
F ida ministeria, & duras obit horrida pugnas,
T estor, & hoc omni ductor tibi numine firmo,
S aepe metu, saepe in tenui discrimine rerum
H erculeas iam serus opes, spretiq; uocabis
A rma uiri, nec nos tumida haec tum dicta iuuabunt.
T alibus Aeacides socios terroribus urgens
I llachrymat, multaq; comas deformat arena.
F ata trahunt, raptusq; uirûm certamine ductor
I bat, & obtenta mulcebat lumina palla.
H ic uero ingenti repetuntur pectora luctu,
V t socij sedere locis, nullaeq; leonis
E xuuiae, tantiq; uacant uestigia transtri.
F let pius Aeacides, moerent Poeantia corda,
I ngemit & dulci frater cum Castore Pollux.
O mnis adhuc uocat Alciden fugiente carina,
O mnis Hylan, medio pereuntia nomina ponto.
D at procul interea toto pater aequore signum
P horcys, & immanes intorto murice phocas
Contrahit

Contrahit antra petens simul & Maßylus, & unà
Lyctius, & Calabris redit armentarius aruis.
Ilicet extremi nox littore solis ibero
Condidit alta domos, & sydera sustulit aruis,
Flamina conticuere, iacet cum flatibus æquor.
Amphitryoniades nec quæ noua lustra requirat,
Nec quo tentet iter, comitis nec fata perempti
Quæ referat, uidet, aut socios qua mente reuisat.
Vrit amor, solisq; negat decedere syluis.
Non aliter gemitu quondam lea prolis ademptæ
Terga dedit, sedet in triuijs, inclusáq; longo
Peruigilant castella metu, dolor attrahit urbes,
Interea & misero manat iuba sordida luctu.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON LIBER QVARTVS.

u Tq; ea non oculis diuûm pater amplius æquis
Sustinuit, natiq; pios miseratus amores,
Iunonem ardenti trepida grauis increpat ira.
Vt noua nunc tacito sub pectore gaudia tollunt,
Hæret inops, solisq; furit Tirynthius oris.
At comite immemores Minyæ facilesq; relicto
Alta tenent. sic Iuno ducem fouet anxia curis
Aesonium, sic arma, uiros, sociosq; ministrat.

I am quibus incertam bellis, scythicæq; pauentem
G entis opes, quanta trepidam formidine cernam.
T um precibus, tum me lachrymis, & supplice dextra
A ttentare ueto, rerum mihi firma potestas.
I furias, ueneremq; moue, dabit impia pœnas
V irgo, nec Aeetæ gemitus patiemur inultos.
D ixit, & arcano redolentem nectare rorem,
Q uem penes alta quies, liquidiq; potentia somni
D etulit, inq; uagi libauit tempora nati.
I lle graues oculos, & Hylan resonantia semper
O ra ferens, ut nulla deum superare potestas,
P rocumbit. tandem fessis pax reddita syluis,
F luminaq;, & uacuis auditæ montibus auræ,
E cce puer summa se tollere uisus ab unda
F rondibus in croceis, & iniquæ munere nymphæ,
S tansq; super charum tales caput edere uoces.
Quid pater in uanos absumis tempora questus?
H oc nemus, hæc fatis mihi iā domus improba, quo me
N ympha rapit sæuæ monitu Iunonis in amnes.
N unc Iouis accessus etiam mihi lumina cœli
C onciliat, iungitq; preces, & fontis honores.
O' dolor, o' dulces, quas gessimus ante, pharetras.
I am socij lætis rapuerunt uincula uentis,
H ortator postquam furijs, & uoce nefanda
I mpulit Oenides. uerum cum gente domoq;
I sta luet, sæuæq; aderunt tua numina matri.
S urge age. & in duris haud unquam defice, cœlo
M ox aderis, teq; astra ferent, tu semper amoris
S is memor, & chari comitis ne abscedat imago.
T alibus orantem dictis, uisuq; fruentem
Ille

I lle ultro petit, & uacuis amplexibus instat,
L anguentesq; mouet frustra conamina dextræ,
C orpus hebet somno, refugaq; eluditur umbra.
T um lachrymis, tum uoce sequi, tum rumpere questus,
C um sopor & uano spes mœsta resoluitur actu.
F luctus ab undisoni ceu forte crepidine saxi
C um rapit Halcyonis miseræ fœtumq; laremq;,
I t super ægra parens, queriturq; tumentibus undis,
C erta sequi, quocunq; ferant, audetq;, pauetq;,
I cta fatiscit aquis donec domus, haustaq; fluctu est,
I lla dolens uocem dedit, & se sustulit alis.
H aud aliter somni mœstus labor. exilit amens,
E ffusisq; genas lachrymis rigat, ibimus inquit,
S olus & hos montes, desertaq; lustra tenebis
C hare puer, nec res ultra mirabere nostras.
H æc fatus, relegitq; uias, & uallibus exit
I ncertus, quid Iuno ferat, quas apparet iras.
N ec minus & socios cernit procul æquore ferri
P ræcipites, tacitumq; pudet potuisse relinqui.
I amq; iter ad Teucros, atq; hospita mœnia Troiæ
F lexerat iliaci repetens promissa tyranni,
C um mœsto Latona simul, Dianaq; uultu
A nte Iouem stetit, & supplex sic fatur Apollo.
In quem alium Alciden, in quæ iã tempora differs
C aucaseum rex magne senem? nullum'ne malorum
F inem adeo, pœnæq; dabis? te cuncta precatur
G ens hominum, atq; ipsi iam te pater optime montes,
F essaq; cum syluis orant iuga. sat tibi furtum
I gnis, & æthereæ defensa silentia mensæ.
D ixit ubi, è scopulis media inter pabula diri

V ulturis ipse etiam gemitu, mœstaq; fatigat
V oce Iouem, sæuis releuans ambusta pruinis
L umina, congeminant amnes, rupesq; fragorem
C aucaseæ. stupet ipse dei clamoribus ales.
T unc etiam superas Acheronte auditus ad arces
I apetus grauis, orant procul arcet Erinnys
R espiciens cælsi legem Iouis. ille dearum
F letibus, & magno Phœbi commotus honore,
V elocem roseis demittit nubibus Irim.
I Phrygas Alcides, & Troiæ differat arma.
N unc, ait, eripiat diræ Titana uolucri.
D iua uolat, desertq; uiro celeranda parentis
I mperia, atq; alacrem lætis hortatibus implet.
I am Minyæ medijs claræ per sidera noctis
F luctibus intulerant placido caua lintea cursu,
M ultaq; deserto memores super Hercule uoluunt.
T hracius at summa socios è puppe sacerdos
F ata deum, & miseræ solans incommoda uitæ,
S ecurum Minyis agit, & medicabile carmen.
Quod simul assumpta pulsum fide, luctus, & iræ,
E t labor, & dulces cedunt è pectore nati.
Interea magni iam iam subeuntibus astris
O ceani genitale caput, titania frenis
A ntra sonant, sol auricomus uergentibus horis
M ultifidum iubar, & bisseno sidere textam
L oricam induitur, ligat hanc, qui nubila contra
B alteus undantem uariat mortalibus arcum.
I nde super terras, & eoi cornua montis
E micuit, traxitq; diem candentibus undis,
E t Minyas uiso liquerunt flamina Phœbo.

Proxima

P roxima Bebrycij panduntur littora regni,
P inguesolum, & duris regio non inuida tauris.
R ex Amycus. regis fatis & numine freti
N on muris cinxere domos, non fœdera legum
V lla colunt, placidas aut iura tenentia mentes.
Q uales ætnæis rabidi Cyclopes in antris
N octe sub hyberna seruant freta, si cubi sæuis
A duectet ratis acta notis, tibi pabula dira,
E t miseras Polypheme dapes. sic undiq; in omnes
P rospiciunt, cursantq; uias. qui corpora regi
C apta trahant. ea Neptuno trux ipse parenti
S acrificia pro rupe iugi media æquora supra
T orquet agens, ni forma uiris præstantior adsit.
T um legere arma iubet, sumptisq; occurrere contra
C æstibus. hæc miseri sors est æquissima leti.
H uc ubi deuectam Neptunus gurgite puppem
S ensit, & extremum nati prospexit in oras,
E t quondam lætos domini certamine campos,
I ngemit, & tales euoluit pectore questus.
   Infelix imas quondam mihi rapta sub undas,
N ec potius magno Melie tum mista Tonanti
V sq; adeó'ne meam quacunq; ab origine prolem
T ristia fata manent? sic te olim pergere sensi
I uppiter, iniustæ quando mihi uirginis armis
C oncidit infelix, & nunc Chaon implet Orion.
N ec tibi nunc uirtus, aut det fiducia nostri
N ate animos, opibusq; ultra nec crede paternis.
I am iam aliæ uires, maiorq; sanguine nostro
V incunt fata Iouis, potior cui cura suorum est.
A tq; ideo neq; ego hanc tumidis auertere uentis

T entaui, tenui'ue ratem. nec iam mora morti
H inc erit ulla tuæ. reges preme dure ſecundos.
A bſtulit inde oculos, natumq́;, & triſtia linquens
P rælia, ſanguineo terras pater abluit æſtu.
P rincipio fluuios, gentemq́;, & littora ductor
E xplorare iubet, paulumq́; egreſſus Echion
I nuenit obſcura gemitus in ualle trahentem
C lam iuuenem, & cæſi mœrentem nomen amici.
I lle uirum ut contra uenientem, umbrataq; uidit
T empora, Parrhaſio patris de more galero,
P aciferæq; manu nequicquam inſignia uirgæ,
H eu fuge ait certo quicunq; es perdite paſſu,
D um datur. obſtupuit uiſu nonacria proles,
Q uid ferat admirans. Poſtquam remeare monentem
O cyus, & dictis perſtantem cernit in iiſdem,
A bripit, & ſocijs quæ ſint ea promere cogit.
I lle manum tendens, non hæc ait hoſpita uobis
T erra uiri, non hic ullos reuerentia ritus
P ectora, mors habitat, ſæuæq; hoc littore pugnæ.
I am ueniet diros Amycus qui tollere cæſtus
I mperet, & uaſto qui uertice nubila pulſet.
T alis in aduectos Neptuni credita proles
A eternum furit, atq; æquæ uirtutis egentes
C eu ſuperûm ſegnes ad iniqua altaria tauros
C onſtituit, tandem ut miſero lauet arma cerebro.
C onſulite, atq; fugæ medium ne temnite tempus,
N anq; iſti fruſtra quis nam concurrere monſtro
A udeat? & quæ nam talem uidiſſe uoluptas?
D uctor ad hæc. bebryx'ne uenis, diuerſaq; regi
C orda gerens? melior uulgi nam ſæpe uoluntas.

Hostis, an externis fato delatus ab oris?
Et tua cur Amycus cæstu non dum obruit ora?
Nomen ait prædulce mihi, nomenq; secutus
Otreos unanimi, decus ille & læta suorum
Gloria, nec uestros comes aspernandus in actus,
Hesionam & phrygiæ peteret cum gaudia nuptæ,
Hic Amycum contra iussus stetit. atq; ego palmas
Implicui. sed prima procul uix dum ora leuantis
Fulminea frontem dextra, disiectaq; fudit
Lumina, me nunquam leto dignatus, & armis.
Sed lachrymis potius, luctuq; absumor inerti.
Spes tamen his fando si nuncius extitit oris,
Et Mariandynum patrias penetrauit ad urbes,
Vnde genus, faterq; uiro, sed & ille quierit,
Oro, nec a uanis cladem Lycus augeat armis.
Hæc ubi non ulla iuuenis formidine moti
Accipiunt, dolet & dura sic pergere mente,
Terga sequi, properosq; iubet coniungere gressus.
Littore in extremo spelunca apparuit ingens
Arboribus super, & dorso contecta minanti,
Non quæ dona deûm, non quæ trahat ætheris ignem.
Infelix domus, & sonitu tremebunda profundi.
Hic uarij pro rupe metus, hic trunca rotatis
Brachia rapta uiris, strictoq; immortua cæstu,
Ossaq; tetra situ, capitum mœstissimus ordo,
Respicias, quibus aduerso sub uulnere nulla
Iam facies, nec nomen erat. media ipsius arma
Sacra metu, magniq; aris imposta parentis.
Hospitis hic primum monitus rediere timentis,
Et pauor, & monstri subiere absentis imago.

Atq; oculos cuncti inter se tenuere silentes,
Donec sydereo Pollux interritus ore,
Te tamen hac (quicunq; es) ait formidine saxo
Iam tua sylua ferat, modo sint tibi sanguis, & artus.
Omnibus idem animus forti decernere pugna,
Exoptantq; uirum, contráq; occurrere poscunt.
Qualiter ingressus spumantem taurus in amnem,
Pandit iter. mox omne pecus formidine pulsa
Pone subit, iamq; & medijs præcedit ab undis.
At procul è syluis sese, gregibusq; ferebat
Sæuus in antra Gigas, quem nec sua turba tuendo
It tanti secura metus. mortalia nusquam
Signa manent. instar scopuli, qui montibus altis
Summus abit, longéq; iugo stat solus ab omni.
Deuolat inde furens. nec qua uia, cur'ue profecti.
Nec genus ante rogat. sed tali protonat ira.
Incipite o iuuenes. & enim fiducia credo
Huc tulit, auditas & sponte lacessitis oras.
Sin errore uiæ, nec dum mens gnara locorum,
Hic mihi lex, cæstus, aduersáq; tollere contra
Brachia. sic ingens Asiæ plaga, quiq; per Arcton
Dexter, & in læuum pontus iacet hæc mea uisat
Hospitia. hoc cuncti remeant certamine reges.
Neptuni domus, atq; egomet neptunia proles.
Iamq; pridem cæstu resides, & frigida raris
Dentibus aret humus. qui mecum fœdera iunget
Prima manu? cui dona fero? mox omnibus idem
Ibit honos. fuga sub terras, fuga nulla per auras.
Nec lachrymæ, nec forte preces, superi'ue uocati
Pectora nostra mouent. alijs rex Iuppiter oris.

Faxo Bebrycaum nequeat transcendere puppis
Vlla fretum, & ponto uolitet Symplegas inani.
Talia dicta dabat, cum protinus asper Iason,
Et simul Aeacides, simul & Calidonis alumnus,
Nelidesq;, Idasq; prior, quæ maxima surgunt
Nomina. sed nudo steterat iam pectore Pollux,
Cum pauor, & gelidus defixit Castora sanguis.
Nam nec ad Elei pugnam uidet ora parentis,
Nec sonat Oebalius caueæ fauor, aut iuga nota
Taygeti, labitur patrios ubi uictor ad amnes
Nec precium sonipes, aut sacræ taurus arenæ,
Præmia, sed manes, reclusaq; ianua leti.
Illum Amycus nec fronte ducem, nec mole tremendũ,
Vix dum etiam primæ spargentem signa iuuentæ,
Ore renidenti lustrans obit, & fremit ausum,
Sanguineosq; rotat furijs ardentibus orbes.
Non aliter iam regna Poli, iam capta Typhœus
Astra ferens, Bacchũ ante acies primamq; deorum
Pallada, & oppositos doluit sibi uirginis angues.
Sic adeo insequitur, rabidoq; ita murmure terret.
Quisquis es infelix celera puer, haud tibi pulchra
Manserit hoc ultra frontis decus, ora'ue matri
Nota feres, tu ne e' socijs selectus iniquis?
Tu'ne Amyci moriere manu? nec plura moratus,
Ingentes humeros, spatiosaq; pectoris ossa
Protulit, horrendosq; toris informibus artus.
Deficiunt uisu Minyæ, miratur & ipse
Tyndarides, redit Alcidæ iam sera cupido,
Et uacuos mœsto lustrarunt lumine montes.
At satus æquoreo fatur tunc talia rege.

A spicæ & hæc crudis durata uolumina tauris,
N ec pete sortis opem, sed quos potes indue cæstus.
D ixit, & urgentis post sera piacula fati
N escius extremum hoc, armis innectere palmas
D at famulis, dat & ille lacon. odia aspera surgunt
I gnotis prius, atq; incensa mente feruntur
I n medium sanguis Iouis, & neptunia proles.
H inc illinc dubijs intenta silentia uotis,
E t pater orantis cæsorum Tartarus umbras
N ube caua tandem ad meritæ spectacula pugnæ
E mittit. summi nigrescunt culmina montis.
C ontinuo Bebryx Maleæ uelut arce fragosa
T urbo rapax, uix ora uirum, uix tollere passus
B rachia, torrenti præceps agit undiq; nimbo
C ursibus inuolens, totáq; immanis arena
I nsequitur. uigil ille metu cum pectore & armis
H uc alternus, & huc semper ceruice reducta,
S emper & in digitis, & summi puluere campi
P roiectusq; redit. spumanti qualis in alto
P liade capta ratis, trepidi quam sola magistri
C ura tenet, rapidum uentis certantibus æquor
I ntemerata secat, Pollux sic prouidus ictus
S eruat, & Oebalia dubium caput eripit arte.
V t deínde urgentes effudit uiribus iras,
A rdoremq; uiri, paulatim insurgere ferro
I ncipit, & summos manibus deducere cæstus.
I lle dies ægros Amyci sudoribus artus
P rimus, & arenti cunctantem uidit hiatu.
N ec sua defessum noscunt loca. nec sua regem
A gmina. respirant ambo, paulumq; reponunt

Brachia. ceu Lapithas, aut Pœnos, æquore in ipsā
Cum refouet, fixáq; silet Gradiuus in hasta.
Vix steterant, & iam ecce ruunt, inflictáq; late
Terga sonant, noua uis iterum, noua corpora surgūt.
Hunc pudor, hunc noto iam spes audentior hoste
Instimulat, fumant crebro præcordia pulsu.
Auia responsant gemitu iuga. peruigil ut cum
Artificumq; notata manus & fulmina Cyclops
Pro subigit, pulsis strepitant incudibus urbes.
Emicat hic, dextramq; parat, dextramq; minatur
Tyndarides. redit huc oculis & pondere Bebryx,
Sic ratus. ille autem celeri rapit ora sinistra.
Conclamant socij, & subitas dant gaudia uoces.
Illum insperata turbatum fraude furentem
Oebalides prima refugit, dum detonat ira,
Territus ipse etiam atq; ingentis conscius ausi.
Sæuit inops Amycus, nullo discrimine sese
Præcipitans, auidusq; uiri, (respectat ouantes
Quippe procul Minyas) cæstu uelatus utroq;
Irruit. hos inter Pollux subit, & trucis ultro
Aduolat ora uiri. nec spes effœta, sed ambæ
In pectus cecidere manus. hoc sæuior ille.
Ecce iterum uacuas agit inconsulta per auras
Brachia. sentit eum Pollux rationis egentem,
Dat genibus iunctis latus, effusumq; secutus
Haud reuocare gradum patitur, turbatq;, premitq;
Ancipitem, crebros & liber congerit ictus.
Desuper aduerso sonat omnis uulnere uertex,
Acliuis, ceciditq; malis. iam tempora manant,
Sanguineæq; latent aures, uitalia donec

Vincula, quá primo ceruix committitur artu,
Soluit dextra grauis. labentem propulit heros;
Ac ſuper inſiſtens, Pollux ego miſſus Amyclis
Et Ioue natus ait, nomen mirantibus umbris
Hoc referes. ſic & memori noſcêre ſepulchro.
Bebrycas extemplo ſpargit fuga, nullus adempti
Regis amor, montem celeres, ſyluamq́; capeſſunt.
Hæc ſors, hæc Amycum tandem manus arguit auſi
Effera ſeruantem ponti loca, uimq́; iuuentæ
Continuam, & magni ſperantem tempora patris.
Tenditur ille ingens hominum pauor, auraq́; late
Occupat. annoſi ueluti ſi decidat olim
Pars Erycis, uel totus Athos. qua mole iacentis
Ipſe etiam expleri uictor nequit, oraq́; longo
Comminus obtutu mirans tenet, & manus omnis
Heroum denſis certatim amplexibus urgent,
Armaq́; ferre iuuat, feſſasq́; attollere palmas,
Salue uera Iouis, uera ò Iouis undiq́; proles
Ingeminant, ò magna nimis memoranda palæſtris
Taygeta, & primi felix labor ille magiſtri.
Dumq́; ea dicta ferunt. tenues tamen ire cruores
Syderea de fronte uident. nec ſanguine Pollux
Territus aduerſo ſiccabat uulnera cæſtu.
Illius excelſum ramis caput, armaq́; Caſtor
Implicat, & uiridi connectit tempora lauro,
Reſpiciensq́; ratem, patrijs ait has precor oris
Diua refer frondes, cumq́; hac freta curre, corona.
Dixerat, hinc ualida cedunt armenta bipenni,
Profuſiq́; ſacro placati gurgitis amne
Graminea ſternuntur humo, tunc liba, dapesq́;

Frondibus

Frondibus accumulant, ex sortia terga Laconi
Praeripiunt pecudum, toto mox tempore mensae
Laetus ouat, nunc laude uirum, nunc uatis honoro
Carmine, uictori geminans cratera parenti.
Iamq; dies, auraeq; uocant, rursusq; capessunt
Aequora, qua rigidos eructat Bosphoros amnes.
Illos Nile tuis nondum dea gentibus Io
Transierat fluctus, unde haec data nomina ponto.
Tum pius Oeagrij, claro de sanguine uates
Admonita genitrice refert, casusq; locorum
Inachiosq; uias, pelagusq; emensa iuuencae
Exilia, intentisq; canit uidisse priores
Saepe Iouem terras, Arguaq; regna Pelasgum,
Virginis Iasiae blandos descendere ad ignes.
Sentit Iuno dolos, curaq; accensa iugali
Aethere desiluit, dominam Lyrceia tellus,
Atraq; deprensae tremuerunt conscia culpae.
Tum trepida Inachiae pellex subit ora iuuencae
Sponte dei, plausu fouet hanc, & pectora mulcet
Iuno renidenti cohibens suspiria uultu.
Mox ita adorta Iouẽ. Da, quã modo ditibus Argis
Campus alit, primae referentem cornua Phoebes,
Indomitamq; bouem, da charae munera nuptae.
Ipsa ego dilectae pecudi iam pascua digna,
Praecipuosq; legam fontes. qua fraude negaret?
Aut quos inuentos timuisset Iuppiter astus?
Muneris illa potens, custodem protinus Argum
Adiungit, custos Argus placet, inscia somni
Lumina non aliter lucent cui uertice, quam si
Lyda nurus sparso telas maculauerit ostro.

ARGO.

A rgus & in scopulos, & monstris horrida lustra
I gnotas iubet ire uias, heu multa mouentem
C onantemq; preces, inclusaq; pectore uerba.
V ltima tum patriæ cedens dedit oscula ripæ.
F leuit Amymone, flerunt Messeides undæ,
F leuit & effusis reuocans Hyperia lacertis.
I lla ubi uel fessi tremerent erroribus artus,
V el rueret summo iam frigidus æthere uesper,
H eu quoties saxo posuit latus. aut ubi longa
A egra siti, quos ore lacus, quæ pabula carpsit?
V erbere candentes quoties exhorruit armos?
Q uin & ab excelso meditantem uertice saltus,
A udentemq; mori, ualles citus egit in imas
A rgus, & arbitrio durus seruauit herili.
C um subito Arcadio sonuit caua fistula ritu,
I mperiumq; patris celerans Cyllenius ales
A duenit, & leni modulatur carmen auena.
Q uoq; ait hinc diuersus abis? heu respice cantus.
H aud procul insectans Argum languentia cantu
L umina cuncta notat, dulcesq; sequentia somnos,
E t celerem medijs in cantibus exigit harpen.
I amq; refecta Ioui paulatim in imagine prisca
I bat agris Io uictrix Iunonis, & ecce
C um facibusq;, Pyrisq; & tartareo ululatu
T isiphonem uidet, ac primo uestigia uisu
F ugit, & in miseræ rursus bouis ora recurrit,
N ec qua ualle memor, nec quo se uertice sistat.
I nachias errore etiam defertur ad undas.
Q ualis & à prima quantum mutata iuuenca?
N ec pater, aut trepidæ temptant accedere nymphæ.

Ergo

E rgo iterum syluas, iterum petit inuia retro,
C eu styga dilectum fugiens caput. inde per urbes
R apta furens graias atq; arduaflumina ripis.
O blato donec paulum cunctata profundo
I nadit, absistunt fluctus & gnara futuri
D ant pauidæ alta uiam, cælsis procul ipsa refulget
C ornibus, ac summa palearia sustinet unda.
A st Herebi uirgo ditem uolat æthere Memphim
P ræcipit, & Pharia uenientem pellere terra.
C ontra Nilus adest, & toto gurgite torrens
T isiphonem agit, atq; imis illidit arenis,
D itis opem, ac sæui clamantem numina regni.
A pparent sparsæq; faces, disiectaq; longe
V erbera, & abruptis excussi crinibus hydri.
N ec Iouis interea cessat manus, intonat alto
I nsurgens cœlo genitor, curamq; fatetur.
A tq; ipsa imperium Iuno pauet, hæc procul Io
S pectat ab arce poli iam diuis addita, iamq;
A spide cincta comas, & ouanti persona sistro.
B osphoron hinc ueteres errantis nomine diuæ
V ulgauere. iuuet nostros nunc ipsa labores,
I mmissisq; ratem sua per freta prouehat auris.
D ixerat, & placidi tendebant carbasa uenti.
P rostera non cassæ Minyis aurora retexit
N octis iter. noua cuncta uident, Thynneaq; iuxta
L ittora, fatidici pœnis horrentia Phinei.
D ura deum, summoq; lues urgebat Olympo,
Q uippe neq; extorrem tantum, nec lucis egentem
I nsuper Typhonides Harpyæ iraq; tonantis
D epopulant, ipsoq; dapes prædantur ab ore.

Talia prodigia, & tales pro crimine pœnas
Perpetitur. spes una seni, quod pellere sæuam
Quondam fata luem dederant aquilone creatis.
Ergo ubi iam Minyas, certamq; accedere Phineus
Sentit opem, primas baculo defertur ad undas,
Vestigatq; ratem, atq; oculos adtollit inanes.
Tunc tenuem spirans animā. Salue o' mihi lōgum
Expectata manus, nostrisq; (ait) agnita uotis.
Nouimus & diuis geniti quibus, & uia iussos
Quæ ferat, ac uestri (rebar sic) tempora cursus
Proxima quæq; legens, quantum uulcania Lemnos
Traxerit, infelix tulerit quæ Cyzicus arma,
Sensi & Bebrycio supremam in littore pugnam
Iam proprior. iamq; hoc animam solamine mulcens.
Non ego nunc magno quod cretus Agenore Phineus,
Aut memorem mea quod uates insedit Apollo
Pectora, præsentis potius miserescite fati.
Nec mihi diuersis erratum casibus orbem,
Amissas aut flere domos, aut dulcia tempus
Lumina. consuetis rerum est ex ordine fatis
Ingemere, Harpyæ semper mea pabula seruant,
Fallere quas nusquam misero locus. ilicet omnes
Deueniunt. niger intorto ceu turbine nimbus.
Iamq; alis procul, & sonitu mihi nota celeno
Diripiunt, uerruntq; dapes, fœdantq; turbant
Pocula, flagrat odor, surgitq; miserrima pugna,
Parq; mihi, monstrisq; fames. spreuere quod omnes
Polluerintq; manu, quodq; unguibus excidit atris.
Has mihi fert in luce moras. nec rumpere fata
Morte licet. trahitur uictu crudelis egestas.

Sed

S ed uos obseruate precor prædicta deorum
S i non falsa mihi. uos finem imponite pœnis.
N empe adsunt qui monstra fugent aquilonia proles.
N on externa mihi nam rex ego diuitis Hebri
I unctaq; uestra meo quondam Cleopatra cubili.
N omen ad atteæ Calais, Zetesq; sororis
P rosiliunt, Zetesq; prior, quem cernimus inquit?
T u'ne ille odrysiæ Phineus rex inclytus oræ?
T u Phœbi comes & nostro dilecte parenti?
O' ubi nunc regni, generisq; ubi gloria, quam te
E xedit labor, & miseris festina senectus.
Q uin age mitte preces. nanq; est tibi nostra uoluntas,
S i non ira deum, uel si placabilis urget.
S ustulit hic geminas Phineus ad sydera palmas,
T eq; ait iniusti, quæ nunc premit ira tonantis
A nte precor nostræ tandem iam parce senectæ.
S it modus, et fore credo equidem, nã uestra uoluntas
H aud iuuenes sine pace deum. nec credite culpam
S æuitiæ, scelerum'ue mihi nunc crimina pendi.
F ata loquax, mentemq; Iouis, quæq; abdita solus
C onsilia, & terris subito uentura parabat,
P rodideram miserans hominũ genus, hinc mihi tãta
P estis, & effusæ media inter dicta tenebræ.
I am tandem cessere iræ. nec casus ab alto,
I pse uolens nostris, sed uos deus adpulit oris.
S ic ait, & fatis ita iam cedentibus omnes
I mpulit, & duræ commouit imagine pœnæ.
I nstituere thoros, mediisq; tapetibus ipsum
A ccipiunt, circumq; iacent, simul æquora seruant,
A stra simul, uesciq; iubent, ac mittere curas.

Cum subitus misero tremor, & pallentia primæ
Ora senis fugere manus. nec prodita pestis
Ante, sed in medijs dapibus uidere uolucres.
Fragrat acerbus odor, patrisq; expirat Auerni
Halitus, unum omnes incessere planctibus, unum
Infestare manus. inhiat Cocytia nubes
Luxurians, ipsoq; ferens fastidia uisu.
Tum sola colluuie, atq; illusis stramina mensis
Fœda rigant, stridunt alæ, prædaq; retenta
Sæuit utrinq; fames. nec solum horrenda celeno
Phinea, sed miseras etiam prohibere sorores.
Emicat hic subito, seseq; aquilonia proles
Cum clamore leuat, genitor simul impulit alas.
Hoste nouo turbata lues, lapsæq; ruinæ
Faucibus. & primum pauidæ phineia tecta
Peruolitant, mox alta petunt. stant littore fixi
Aemonidæ, atq; oculis palantia monstra sequuntur.
Sic ubi prorupti tonuit cum forte Vesaeui
Hesperiæ letalis apex, uix dum ignea montem
Torsit hyemes, iamq; Eoas cinis induit urbes.
Turbine sic rabido populos, atq; æquora longe
Trans abeunt, nullaq; datur considere terra.
Iamq; & ad Ionij metas, atq; intima tendunt
Saxa, uocat magni Strophadas nunc incola Ponti.
Hic fessæ, letiq; metu prioris anhelæ
Dum trepidant, humiliq; graues, timidoq; uolatu
Implorant clamore patrem Typhona nefando,
Extulit adsurgens noctem pater, imaq; summis
Miscuit, & medijs uox exaudita tenebris.
Iamq; satis huc pepulisse deas. cur tenditis ultra

In famulas sæuire Iouis? quas fulmina quamuis
Aegidáq; ille gerat, magnas sibi legit in iras?
Nunc quoq; Agenoreis idem decedere tectis
Imperat, agnoscunt monitus, iussæq; recedunt.
Mox tamen & uobis similis fuga, cum premet Argos
Letifer. harpyiæ nunquam noua pabula quærent,
Donec erunt diuum meritæ mortalibus iræ.
Hæsit uterq; polo, dubijsq; elanguit alis.
Mox abit, & sociæ uictor petit agmina puppis.
Interea Minyæ pulsa lue prima tonanti
Sacra nouant. tum uina toris, epulasq; reponunt.
Ipse inter medios ceu dulcis imagine somni
Lætus ad oblitæ Cereris suspirat honores.
Agnoscit Bacchi latices, agnoscit & undam.
Et noua non pauidæ miratur gaudia mensæ.
Hunc ubi recliuem stratis, & pace fruentem
Aspicit, ac longe ducentem obliuia pœnæ,
Talibus appellat, supplexq; ita fatur Iason.
Vota senex perfecta tibi. nunc me quoq; curis
Eripe, & ad nostros animum conuerte labores.
Omnis adhuc sors læta quidem, nec numine uano,
(Si qua fides curæ superum) tantum æquor adorti
Tendimus. ipsa mihi puppem Iouis optima proles
Instituit, sociosq; dedit Saturnia reges.
Fidere mens sed nostra nequit, quantũq; propinquat
Phasis, & ille operũ summus labor, hoc magis angũt
Proxima. nec uates sat iam mihi Mopsus, & Idmon.
Ille ducem nec ferre preces, nec dicere passus
Amplius. hic demum uittas, laurumq; capessit,
Numina nota ciens, stupet Aesonis inclyta proles.

Phinea, ceu nunquam poenis, nullaq; grauatum
Peste Iouis, sic largus honos, tantum illa senectæ
Maiestas infusa. uigor nouus auxerat artus.
Tum canit, O' terras fama uenture per omnes,
Quem socijs, ducibusq; deis, atq; arte benigna
Pallados ipse ultro Pelias ad sydera tollit,
Demens, dum profugi non sperat uellera phryxi,
Fata, locosq; tibi, possum quas reddere grates
Expediam, rerumq; uias, finemq; docebo.
Ipse etiam, qui me prohibet sua pandere terris
Sæcula, te propter fandi mihi Iuppiter author.
Hinc iter ad Ponti caput, errantesq; per altum
Cyaneas. furor his medio concurrere ponto,
Nec dum ullas uidere rates, sua comminus actæ
Saxa petunt, cautesq; suas, cum uincula mundi
Ima labant, tremere ecce solum, tremere ipsa repente
Tecta uides. illæ redeunt. illæ æquore certant.
Di tibi progresso propius, di forsitan ipsi
Auxilium, mentemq; dabunt. ast ipse iuuare
Ausa quibus monitis possim tua, quippe per altum
Tenditis, unde procul uenti, procul unde uolucres,
Et pater ipse maris pauidas detorquet habenas.
Si qua breuis scopulis fiet mora, si semel orsis
Ulla quies fugæ, tunc medio properanda recursu.
Vix repetunt primæ celeres confinia terræ,
Iamq; alio clamore ruunt, omnisq; tenetur
Pontus, & infestis anceps cum montibus errat.
Verum animo redit illa meo sors cognita diuûm.
(Fabor enim) nec spe dubios solabor inani.
Cum mihi tartareas sæuo clangore uolucres
Protulit

P rotulit ira Iouis, uox hæc simul excidit aures.
N e uanas impende preces, finemq; malorum
E xpete Agenoride. pontum penetrauerit ulla
C um ratis, & rabidi steterint in gurgite montes,
T unc sperare modum pœnæ, ueniamq; licebit.
S ic deus, aut uobis ergo fera saxa patescunt,
A ut mea iam sæuæ redeunt ad pabula diræ.
V erum inter medias dabitur sic currere cautes,
C erte digna manus, uacuumq; exibit in æquor.
P roxima regna Lyci, remeat qui uictor ab oris
B ebrycijs. toto non ullus littore ponti
M itior. hic lecto comitum de robore si quem
P erculerit uicina lues, ne deficce casus
P rædicti memor, atq; animos accinge futuris.
I llic pestiferas subter iuga concaua torquet
A lter aquas Acheron, uastoq; exundat hiatu
F umeus, & sæua sequitur caligine campos.
L inque grauem fluuium, & miseris sua fata colonis.
S ic quoq; non uno dabitur transcurrere luctu.
Quid tibi nubifera surgentem rupe Carambin?
Quid memorem quas Iris aquas, aut torqueat Acon?
P roxima Termodoon hic iam secat arua memento.
I nclyta Amazonidum, magnoq; exorta gradiuo
G ens ibi, fœmineas nec tu nunc crede cateruas.
S ed qualis & quanta uiris insultet Enyo,
D iuaq; Gorgonei gestatrix innuba monstri.
N ec tibi nunc horrenda rapax ad littora puppem
V entus agat, ludo uolitans cum turma superbo
P uluereis exultat equis, ululataq; tellus
I ntremit, & pugnas mota pater incitat hasta.

Non ita sit metuenda tibi, sæuissima quanquam
Gens Chalybum, duris patiens cui cultus in aruis,
Et tonat afflicta semper domus ignea massa.
Inde omnem innumeri reges per littoris oram,
Hospitij quis nulla fides. sed limine recto
Puppis, & æquali transcurrat carbasus aura.
Sic demum rapidi uenies ad Phasidis amnem.
Castra ibi iam Scythiæ, fraternaq; surgit Erinnys.
Ipse truces illic Colchos, hostemq; iuuabis
Auxilijs, nec plura equidem discrimina cerno.
Fors etiam optatam dabitur contingere pellem.
Sed te non animis, nec solis uiribus æquum
Credere, sæpe acri potior prudentia dextra.
Quam tulerit deus, arripe opem. iamq; ultima nobis
Promere fata nefas. sileo, precor, atq; ita facto
Fine, dedit tantis iterum responsa tenebris.
Tum subita resides socios formidine Iason
Præcipitat, rumpitq; moras, tempusq; timendi.
Ipse uiros gradiens ad primi littoris undam
Prosequitur Phineus. quæ nam tibi præmia dixit,
Quas decus o Boreæ possem persoluere grates?
Me pangæa super rursus iuga, meq; paterna
Stare Tyro, dulcesq; iterum mihi surgere soles
Nunc reor. exactæ uerum næ abiere uolucres?
Nec metuam? tutæq; dapes? date tangere uultus,
Desinite amplexus, propiusq; accedite dextræ.
Dixerat. abscedunt terris, & littora condunt.
Omnibus extemplo sæua sub imagine rupes
Cyaneæ, propiorq; labor, quando adfore, quaq;
Parte putent, stant ora metu. nec fessa recedunt

Lumina, diuersas circum seruantibus undas.
Cum procul auditi sonitus, insanaq; saxa
Saxa neq; illa uiris, sed praecipitata profundo
Syderei pars uisa poli. dumq; ocyus instant
Ferre fugam, maria ante ratem, maria ipsa repente
Disijcere, aduersosq; uidere descendere montes.
Omnibus & gelida rapti formidine remi.
Ipse per arma uolans, & per iuga summa carinae
Hortatur, supplexq; manus intendit Iason,
Nomine quenq; premens. Vbi nunc promissa superba?
Ingentesq; minae? mecum quibus ista secuti?
Idem animos certe uiso timor omnibus antro
Perculerat, stetimus tamen, & deus adfuit ausis.
Quin iterum idem aderit credo deus. haec ubi fatus
Corripit abiecti remumq;, locumq; phaleri,
Et trahit. insequitur flammata pudore iuuentus.
Vnda laborantes praeceps rotat, ac fuga Ponti
Obuia, miscentur rupes, iamq; aequore toto
Cyaneae iuga praecipites illisa remittunt.
Bis fragor infestas cautes, aduersaq; saxis
Saxa dedit, flamma expresso bis fulsit in imbri.
Sic ubi multifidus ruptis è nubibus horror
Effugit, & tenebras, nimbosq; intermicat ignis,
Terrificiq; ruunt tonitrus, elisaq; noctem
Lux dirimit, pauor ora uirum, pauor occupat aures,
Haud secus impleuit pontum fragor. effluit imber
Spumeus, & magno puppem procul aequore uestit.
Aduertere dei, defixaq; numina Ponto,
Quid scopulis praeclusa ratis? quid dura iuuentus
Expediat? pendet magnis fauor ortus ab ausis.

Prima coruscanti signum dedit ægide uirgo
F ulmineam iaculata facem. uix dum ardua cautes
C esserat. illa uolans tenui per concita saxa
L uce fugit. cecidere uiris animiq; manusq;
V t uidere uiam. sequor ó quicunq; deorum
A esonides, uel fallit ait, præcepsq; fragores
P er medios ruit, & fuso se condidit antro.
C œperat incumbens abductis montibus unda
F erre ratem, pelagoq; dies occurrere aperto.
S ed neq; permissis iam fundere rector habenis
V ela, nec eniti remis pote, cum super adsunt
C yaneæ, premit umbra ratem, scopuliq; feruntur
C omminus. hic Iuno, præcepsq; ex æthere Pallas
I nsiliunt pariter, scopulos hinc nata coercet,
H inc coniux Iouis. ut ualido qui robore tauros
S ub iuga, & inuito detorquet in ilia cornu.
I nde uelut mistis uulcanius ardor arenis
V erset aquas, sic unda fremit, fluctuq; coacto
A ngitur, & clausum scopulos super effluit æquor.
C ontra omnes ualidis tenui discrimine remis
P ergere iter, mediosq; ratem transferre per ictus.
S axa sed extremis tamen increpuere corymbis,
P arsq; (nefas) deprensa iugis. iam cætera cœlo
D ebita. conclamant Minyæ. latera utraq; quippe
D issiluisse putant, fugit ipse nouissimus ictus
T iphys, & è medijs sequitur freta rapta ruinis.
N ec prius obsessum scopulis respexit ad æquor,
A ut socijs tentata quies, nigrantia quàm iam
L ittora, longinquiq; exirent flumina Rhebi.
T unc fessis posuere manus, tunc arida antheli

P ectora, discussa quales formidine Auerni
A lades, Theseusq; comes, pallentia iungunt
O scula, uix primas amplexi luminis oras.
N ec uero ipse metus, curasq; resoluere ductor,
S ed maria aspectans. heu qui datus iste deorum
S orte labor nobis? serum ut ueniamus ad amnem
P hasidis? & mutes (inquit) dent uellera Colchi?
V nde per hos iterum montes fuga? talia fundit.
I mperio fixus Iouis, æternumq; reuinctus,
N escius & fati (certa nam lege manebat,
S iqua per hos undis unquam ratis isset apertis.)
T um freta quæ longis fuerant imperuia sæclis,
A d subitam stupuere ratem, Pontiq; iacentis
O mne solum, regesq; patent, gentesq; repostæ.
N on alibi effusis cesserunt longius undis
L ittora, nec tantas quamuis Tyrrhenus & Aegon
V oluat aquas, geminis & desint syrtibus undæ.
N am super huc uastos tellus quoq; congerit amnes.
N on septem gemini memorem quas exitus Istri,
Q uas Tanais flauusq; Lyces, Hypanisq; Nomasq;
A ddat opes? quantosq; sinus Mæotia laxent
A equora? fluminneo sic agmine fregit amari
V im salis, hinc Boreæ cedens glaciantibus auris
P ontus, & exorta facilis concrescere bruma.
V tq; uel immotos ursæ rigor inuehat amnes,
V el freta uersa uadis, hyemem sic unda per omnem
A ut campo iacet, aut tumido riget ardua fluctu.
A tq; hinc Europam curuis anfractibus angit.
H ac Asiam scythicum specie sinuatus in arcum.
I llic umbrosæ semper stant æquore nubes,

E t non certa dies, primoq; nec sole profundum
S oluitur, aut uernis cum lux æquata tenebris
I am Minyas diris auertit puppis arenis,
A tq; celer terras, regemq; exquirit Echion
D icta ferens. lectos fama est si nominis unquam
A emonij subijsse uiros. det littora fessis.
A t properat Lycus auditis lætus achiuis.
A c simul Aesoniden, omnemq; in regia turbam
T ecta trahit, modo Bebrycijs præfixa trophæis,
M itis & in medijs effatur talia graijs.
H aud temere est, fato diuum reor ad mea uectos
L ittora uos, odium quibus, atq; ea cura furentis
B ebryciæ, sæuaq; pares de gente triumphi.
C erta fides animus, idem quibus incidit hostis.
N os quoq;, non Amycum, tanto procul orbe remoti
S ensimus, & sæuis frater mihi lusus arenis.
V ltor ego. atq; illic cunctis accensus in armis
T unc aderant, cum uos medijs contenta ferebant
V ela fretis. illum insanie taboq; recenti
V idimus, æquoreo similem per littora monstro.
N ec uero prærepta mihi suprema tyranni
F ata queror, bello'ue magis lætarer & armis
P rocubuisse meis, quàm lege quod accidit ultus
I pse sua, meritoq; madent quod sanguine cæstus.
Excipit Aesonides, Tuus ergo in montibus ignis
I lle, tuas acies medio de gurgite uidi
F atus & ostentans prolem Iouis. hic tibi Pollux
E n ait, inuiso soluit cui pectore pœnas.
I lle uirum circũ mirantia lumina uoluit.
F esta dehinc medijs ineunt conuiuia tectis,

C ommunesq́; uocant superos, quorum eruta nutu
B ebrycia, & uotis pariter prædaq́; fruuntur.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON LIBER QVINTVS.

L tera lux haud læta uiris emersit Olympo,
A rgolicus morbis, fatisq́; rapacibus Idmon
L abitur, extremi sibi tum non inscius æui.
A t memor Aesonides nimium iam uera locuti
P hineos, hinc alios rapto pauet Idmone luctus.
T um comiti pia iusta tulit, cælataq́; multa
A rte Dolionij donat uelamina regis.
H ospes humum, sedemq́; Lycus. flens arma reuellit
I dmonis è celsa Mopsus rate. robora cedunt
P ars syluis, portamq́; aræ, pars auguris alba
F ronde caput, uittisq́; ligant, positumq́; pheretro
C ongemuere. dies simul & suus admonet omnes.
E cce inter lachrymas, interq́; extrema uirorum
M unera, quem cursus penes, imperiumq́; carinæ,
T iphyn agit uiolenta lues, cunctiq́; pauore
A ttoniti fundunt mœstas ad sydera uoces.
Arcipotens aduerte precor nunc deniq́; Apollo.
H oc pater, hoc nobis refoue caput, ulla laboris
S i nostri te cura mouet, qui cardine summo

Vertitur, atq; omnis manibus nunc pendet ab unis.
Dicta dabant uentis, nec debita fata mouebant.
Qualem praecipiti grauidum iam sorte parentem
Natorum flet parua manus, trepidiq; precantur,
Duret ut inualidis, & adhuc genitoris egenis.
Haud aliter socij supremo in tempore Tiphyn
Ante alios superesse uolunt. mors frigida contra
Vrget, & ille recens oculis interuolat Idmon.
Exanimum frustra Minyae clamore morantur,
Auelliq; negant. uix membra rigentia tandem
Imposuere rogo, lachrymasq; & munera flammis
Vana ferunt. crescit donis feralis aceruus.
Vt uero amplexus fessi rupere supremos,
Et rapidae sonuere faces, tunc ipsa cremari
Visa ratis, medioq; uiros deponere ponto.
Non tulit Aesonides geminis flagrantia cernens
Corpora chara rogis, sed pectore ductor ab imo
Talia uoce gemit. Quid tantum infensa repente
Numina? quas nostri poenas meruere labores?
Bina (nefas) toto pariter mihi funera surgunt
Littore, magna adeo comitum numerosaq; pubes?
Aut socios rapit atra dies, aut ipse relinquo?
Sontibus impulsus furijs ubi Tiphys? ubi Idmon
Fata canens? ubi monstriferae par ille nouercae?
Te sine Thespiade non ulla mouebimus ultra
Aequora? nec summa speculantem puppe uidebo,
Pleiadumq; globos, & agentes noctibus arctos?
Cui Minyas, charamq; ratem? cui sydera tradis?
Carpere securas quis iam iubet Aesona noctes?
Hoc labor, hoc dulci toties fraudata sopore
Lumina?

Lumina? & amotis nimium mens anxia Colchis
Profuit? heu quantum Phasis, quantumq; recessit.
Nunc quoq; si tenui superant in imagine curae,
Adsis umbra precor uenturi praescia coeli,
Rectoremq; tuae moneas ratis. haec ubi fatus,
Sola uirum flammis uidit labentibus ossa.
Quod tamen externis unum solamen in oris
Restat, ait charas humus haec non diuidat umbras,
Ossaq; nec tumulo nec separe contegat urna,
Sed simul, ut iunctis uenistis in aequora fatis.
Haud mora. reliquias socij, defletaq; miscent
Nomina. tum uiuo frondes, & cespite tellus
Aggeritur, cineremq; Lyco commendat Iason.
Moesti omnes, dubijq; ratem fidissima cuius
Dextra regat. simul Ancaeus, solersq; petebat
Nauplius. Erginum fato uocat ipsa monenti
Quercus, & ad tonsas uicti rediere magistri.
Ac ueluti gregis cessit cui regia, taurus
Fertur ouans, hunc omnis honos, hunc omnis in unũ
Transit amor, primo laetus sic tempore rector
Ingreditur cursus. & enim dat candida certam
Nox Elicem. nam prora fretum commouerat, & iam
Puppe sedens placidas dimiserat anchora terras.
 Inde premente noto tristes Acherusidos oras
Praeterit, & festa uulgatum nocte Lyaei
Callichorus (nec uana fides) hic Bacchus ut undis
Abluit Eoo rorantes sanguine thyrsos.
Illum post acies, rubriq; nouissima claustra
Aequoris, hic resides Thyasos, hic aera mouentem,
Udaq; pampinea nectentem cornua uitta,

N unc etiam meministis aquæ, Bœotia qualem
T hyas, & infelix cuperet uidisse Cithæran.
F ama per extremos quin iam uolat improba manes.
I nterea & magnis natorum laudibus implet
A ddita, iamq; fretis repetens freta, iamq; ferentes
C yaneas, ardent auidos attollere uultus,
Q uos pietas uel tangit adhuc, quos æmula uirtus.
F ata immota manent. unum qui littore in illo
C onditus ad charæ mittunt spectacula turbæ.
I t Sthelenus. qualem mauortia uidit Amazon,
C umq; suis comitem Alcides ut condidit armis,
T alis ab æquorei consurgens aggere busti
E micuit. fulsere undæ, Sol magnus ut orbem
T olleret, aut nubem quateret polus. atq; ea uix dum
V isa uiris, atram nox protinus abstulit umbram.
I lle dolens altum repetit Chaos omina Mopsus
D um stupet, in prima tumulum procul aspicit acta;
O brubensq; caput cineri dat uina uocato.
C armina quin etiam uiso placantia manes
O drysium dux rite mouet, mistoq; sonantem
P ercutit ore lyram, nomenq; reliquit arenis.
A ltius in uentos recipit ratis, ac fugit omne
C robiali latus, & fatis tibi Tiphy negatum
P arthenium, ante alios Triuiæ qui creditur amnis
F idus, & inopia materna gratior unda.
M ox etiam Cromnamq; iugo pallente Cytoron,
T eq; cita penitus condunt Erythrea carina.
I amq; reducebat noctem polus. alta Carambis
R aditur, & magnæ pelago tremit umbra Sinopes.
A ssyrios complexa sinus stat opima Sinope

Nympha

Nympha prius, blandosq; Iouis quæ luserat ignes
Cœlicolis immota procis deceptus amatæ
Fraude deæ nec solus Halys, nec solus Apollo.
Addidit hic casu comites fortuna benigno.
Autolitum, Phlogiumq;, & Deiolenta secutos
Herculis arma uiros, uagus hos ibi fixerat error.
Vt graiam uidere manum, puppemq; pelasgam
Prima ruunt celeres ad littora, seq; precantur
Accipiant socios. noua dux accedere gaudet
Nomina, desertos & iam sibi currere remos.
Transit Halys, longisq; fluens anfractibus Iris,
Sæuaq; Thermodoon, medio sale murmura uoluens
Gradiuo sacer, & spolijs ditissimus amnis,
Donat equos, donat notas cui uirgo secures,
Cum redit ingenti per caspia claustra triumpho
Massageton, Medumq; trahens. est uera propago
Sanguinis, est ollis genitor deus. hinc magis alta
Aemonidæ petere, & monitus non temnere Phinei.
Ipse autem comitum conuersus ad ora nouorum,
Vos mihi nunc pugnas ait, & uictricia ductor
Herculis arma mei, uestrasq; in littore Martis
Interea memorante manus. sic fatus, & ægro
Corde silens, audit currus, belliq; labores
Virginei, exciderit frenis quæ prima remissis,
Semianimem patrius quam sanguine uexerit amnis.
Quæ pelta latus, atq; humeros nudata pharetris
Fugerit, herculeæ mox uulnere prensa sagittæ.
Vtq; securigeras stimulauerit ira cateruas,
Fleturusq; pater, quantus duce terror in ipsa,
Qui furor, insignis quo balteus arserit auro.

Nocte ſub extrema clauſis telluris ab antris
Peruigil auditur Chalybum labor. arma fatigant
Ruricolæ Gradiue tui. ſonat illa creatrix
Prima manus belli terras crudelis in omnis.
Nam prius ignoti quàm dura cubilia ferri
Eruerent, enſesq́; darent odia ægra ſine armis
Errabant, iræq́; inopes, & ſegnis Erinnys.
Inde Genetæi rupem Iouis, hinc Tibarennum,
D'ant uirides poſt terga lacus, ubi deſide mitra
Fœta ligat, partuq́; uirum fouet ipſa ſoluto.
Vos quoq; non notæ mirati uela carinæ
Moßynœci, uos & ſtabulis Macrones ab altis,
ByZaresq́; uagi, Philyræq́; à nomine dicta
Littora, quæ cornu pepulit Saturnus equino.
Vltimus inde ſinus, ſæuumq́; cubile Promethei
Cernitur, in gelidas conſurgens Caucaſus arctos.
Ille etiam Alciden Titania fata morantem
Attulerat tum forte dies. iamq́; aſpera Niſu
Vndiq; conuellens. ueteris cum ſtrage pruinæ
Vincula prenſa manu ſaxis abduxerat imis
Arduus, & leuo grauior pede conſonat ingens
Caucaſus, & ſummo pariter cum monte ſecutæ
Incubuere trabes, abductaq́; flumina ponto.
Fit fragor. æthereas ceu Iuppiter arduus arces
Impulerit, manus aut imas neptunia terras.
Horruit immenſum ponti latus. horruit omnis
Armeniæ prætentus Hyber, penitusq́; recuſſo
Aequore Cyaneas Minyæ timuere relictas.
Tum gemitu propiore Chalybs, denſusq́; reuulſis
Rupibus audiri montis labor, & graue titan

Vociferans,

Vociferans, fixos scopulis dum uellitur artus.
Contra autem ignari (quis enim nunc credat in illis
Montibus Alciden? dimissa'ue uota retentet?)
Pergere iter socij, tantum mirantur ab alto
Littora discussa sterni niue, ruptaq; saxa;
Et simul ingentem moribundam desuper umbram
Alitis, atq; atris rorantes imbribus auras.
Sol propius flammabat aquas, extremaq; fessis
Cœperat optatos iam lux ostendere Colchos.
Magnus ubi aduersum spumanti Phasis in æquor
Ore ruit. cuncti pariter loca debita poscunt,
Signaq; commemorant, emensasq; ordine gentes,
Dantq; ratem fluuio. simul æthere plena corusco
Pallas, & alipedum Iuno iuga sistit equorum.
Ac dum prima graui ductor subit hostia pulsu,
Populeos flexus, tumulumq; uirentia supra
Flumina cognati medio uidet aggere Phryxi.
Quem comes infelix paruo de marmore iuxta
Stat soror, hinc sæuæ formidine mœsta nouercæ,
Inde maris, pecudiq; timens imponere palmas.
Sistere tum socios iubet, atq; hic prima ligari
Vincula, ceu pagasas, patriumq; intrauerit amnem.
Ipse graui patera sacri libamina Bacchi
Rite ferens umbram uocat, & sic fatur ad aras.
 Pergimus, atq; pares tecum mihi phryxe labores
Tu precor orsa regas, meq; his tuteris in oris.
Tot freta, tot dure properanti sydera passum.
Pryxe faue, & patrias etiam reminiscere terras.
Tu quoq; nunc tumulo nequicquam condita inani
Annue diua maris, numeroq; accede tuorum.

Quando egomet rursus præteruehar? aurea quando
Seston? & infaustos agnoscent uellera fluctus?
Vos etiam syluæ, uos colchidos hospitis oræ
Pandite, diues ubi pellis nitet arbore sacra.
Tunc tibi fœcundi proles Iouis orte niuali
Arctdos axe deæ, fluuio modo Phasi quieto
Palladiam patiare ratem, nec dona, nec aræ
Defuerint tellure mea ueneranda fluentis
Effigies te Phasi manet, quam magnus Enipheus,
Et pater aurato quantus iacet Inachus antro.
Dixerat, atq; illi dextra sine uersa magistri
Protinus in proram rediit ratis omine certo.
Fluminis os, pontumq; tuens, promittis ut ecce;
Vtq; uocas reuehemur ait. sic deinde precatus
Arma iubet celsa socios depromere puppe.
Dona dehinc Bacchi, cæsus qui firmet in omnes,
Rapta Ceres, uiridesq; premunt longo ordine ripas.
Incipe nunc cantus alios dea, uisaq; nobis
Thessalici da bella ducis. non mens mihi, non hæc
Ora satis. uentum ad furias, infandaq; natæ
Fœdera, & horrenda trepidã sub uirgine puppem.
Impia monstriferis surgunt iam prælia campis.
Ante dolos, ante infidi tamen exequar astus
Soligenæ falli meriti, meritiq; relinqui
Inde canens. Scythica senior iam solis in urbe
Fata laborati Phryxus compleuerat æui.
Illius extremo sub funere mira repente
Flamma poli, magnoq; aries apparuit astro
Aequora cuncta mouens. at uellera Martis in umbra
Ipse sui Phryxus monimentum insigne pericli
Liquerat,

Liquerat, ardenti quercum complexa metallo.
Quondam etiam tacitæ uisus per tempora noctis
Effigie uasta, socerumq; exterruit ingens
  Prodita uox. qui iam patria tellure fugatum,
Quærentemq; domus his me considere passus
Sedibus oblata generum mox prole petisti,
Tunc tibi regnorum labes, luctusq; supersunt,
Rapta soporato fuerint cum uellera luco.
Præterea infernæ quæ nunc sacrata Dianæ
Fert castos Medea choros, quencunq; procorum
Pacta petat, maneat regnis ne uirgo paternis.
Dixit, & admota pariter fatalia uisus
Tradere terga manu. tum falso fusus ab auro
Currere per summi fulgor laquearia tecti.
Membra toris rapit ille tremens, patriumq; precatur
Numen, & Eoo surgentes littore currus.
  Hei mihi fatorum genitor tutela meorum
Omnia tuens, tua nunc terris tua lumina toto
Sparge mari, seu nostra dolos molitur opertos,
Siue externa manus, primus mihi nuncius esto.
Tu quoq; sacrata rutilant cui uellera quercu,
Excubias Gradiue tene, præsentia luco
Arma, tubæq; sonent. uox & tua noctibus extet.
Vix ea, Caucaseis cum lapsus montibus anguis
Haud sine mente dei spiris nemus omne refossis
Implicuit, Graiumq; procul respexit ad orbem.
Ergo omnes prohibere minas, prædictaq; Phryxi
Inuigilat, plena nec dum Medea iuuenta
Aduitur thalamis albani uirgo tyranni.
Interea augurijs, monstrisq; minacibus urbem

T erritat ante monens semper deus, & data seri
S igna mali, reddi iubet exitiale sacerdos
V ellus, & Aemonijs infaustum mittere terris.
C ontra sole satus Phryxi praecepta uolutans
A egro corde negat. nec uulgi cura tyranno,
D um suasit modo tuta salus. tunc ordine regi
P roximus, & frater materno sanguine Perses
I ncrepitare uirum, sequitur duce turba reperto.
I lle furens ira solio se proripit alto,
P raecipitatq; patres, ipsum qui talibus ausis
S pem sibi iam rerum uulgi leuitate serentem
E nse petit. rapit inde fugam, crudelia Perses
S igna gerens, omnemq; quatit rumoribus arcton.
I amq; aderat magnis regni cum milibus urbi,
P rimaq; in aduersos frustratus praelia muros
C onstiterat. datus & socijs utrinq; cremandis
I lle dies, alterq; dies, cum Marte remisso
D ebitus Aeaeis dux thessalus appulit oris.
N ox hominum genus, & duros miserata labores
R ettulerat fessis optata silentia terris.
A t Iuno & summi uirgo Iouis intima secum
C onsilia, & uarias sociabant pectore curas.
V irgo prior. magna pariter quos mole petamus
C ernis ait, Colchos habeant quae praelia, quiq;
N unc status. hinc Perses, illinc non uiribus aequis
A pparat Aeetes aciem, quibus addimur armis?
C ui Iuno. demitte metus, ne praelia forte
N unc tibi grata negem, iam iam manet aegida sudor,
E t nostros iam sudor equos. stat pectore fixum
A eete sociare manus. scio perfida regis
Corda

Corda quidem, nullos Minyis exoluet honores.
Verum alios tunc ipsa dolos, alia orsa mouebo.
Sine precor hæc tua nãq; mihi comitanda potestas,
Pallas ait. liceat graiis dum reddere terris
Aesonium caput, & puppem quam struximus ipsæ
Iactatam tandem nostro componere cœlo.
Talia tunc hominum superi pro laude mouebant.
Tristior at nunquam, tanto'ue pauentibus ulla
Nox Minyis egesta metu, nil quippe reperto
Phaside, nil domitis actum Symplegados undis,
Cunctaq; adhuc magni ueniant dum regis ad urbẽ
Ambigua, & dubia rerum pendentia summa.
Præcipue Aesonidem uarios incerta per æstus
Mens rapit undantem curis, ac multa nouantem.
Qualiter ex alta cum Iuppiter arce coruscat,
Pliadas ille mouens, mistum'q; sonoribus imbrem,
Horriferam'ue niuem canis ubi tollitur omnis
Campus aquis, aut sanguinei magna hostia belli,
Aut atros diris fatorum gentibus ortus.
Sic tum diuersis hinc atq; illinc molibus anceps
Pectora dux crebro gemitu quatit, optat & almum
Iam iubar, & certi tandem discriminis horas.
Tunc defixa solo, cœtu'q; intenta silenti
Versus ad ora uirum. quod primũ ingẽtibus ausis
Optauistis ait, ueterum'q; quod horruit ætas
Adsumus en, tantum'q; fretis enauimus orbem.
Nec pelagi nos mille uiæ, nec fama fefellit
Soligenam Aeætem media regnare sub arcto.
Ergo ubi lux altum sparget mare, tecta petenda
Vrbis, & ignoti mens experienda tyranni.

A nnuet ipse reor (neq; inexorabile certe
Quod petimus) sin uero preces & dicta superbus
R espuerit, iam nunc animos firmate repulsæ,
Q uáq; uia est, patrijs referamus uellera terris.
S tet procul, & rebus semper pauor absit in arctis.
D ixerat, & Scythicam qui se comitentur ad urbem
S orte petit, numeróq; nouem ducuntur ab omni.
I nde uiam, qua Circæi plaga proxima campi
C orripiunt, regemq; petunt iam luce reducta.
F orte deûm uarijs per noctem territa monstris
S enserat, ut pulsas tandem Medea tenebras,
R apta toris primũ iubar ad placabile Phœbi
I bat, & horrendas lustrantia flumina noctes.
N anq; soporatos tantis in sedibus artus
D um premit alta quies, nullæq; in uirgine curæ,
V isa pauens castis Hecates excedere lucis.
D umq; pij petit ora patris, stetit arduus inter
P ontus, & ingenti circûm stupefacta profundo.
F raternam mortem ante sequi, mox stare pauentes
V iderat intenta pueros nece, seq; trementem
S pargere cæde manus, & lumina rumpere fletu.
H is turbata minis fluuios, ripamq; petebat
P hasidis, æquali dryadum comitante caterua.
F lorea per uerni qualis iuga duxit Hymeti.
A ut Sicula sub rupe choros. hinc gressibus hærens
P allados, hinc clare Proserpina iuncta Dianæ
A ltior, ac nulla comitum certante priusquam
P alluit, & uiso pulsus decor omnis Auerno.
T alis adhuc mitis geminæ cum lumine tedæ
C olchis erat, non dum miseros exosa parentes.

Vt procul extremi gelidis à fluminis undis
Prima uiros tacito uidit procedere passu,
Substitit, & mœsto nutricem affata timore est.
Quæ manus hæc? certo ceu me petat agmine nutrix
Aduenit, haud armis haud unquam cognita cultu.
Quære fugam precor, & tutos circunspice saltus.
Audit uirginei custos grandæua pudoris
Enioche, cultus primi cui creditus æui.
Tum trepidam dictis firmans hortatur alumnam.
Nõ tibi ab hoste minæ, non uis ait ulla ꝑpinquat,
Nec metus. externo iam flammea murice cerno
Tegmina, iam uittas, frondemq; imbellis oliuæ.
Graius adest, graio sunt cuncta simillima Phryxo.
Sic ait. ac Iuno pulchrum longissima quando
Robur cura ducis, magniq; sedere labores,
Mole noua, & roseæ perfudit luce iuuentæ.
Iam Talaum, iamq; Ampyciden astroq; comantes
Tyndaridas, ipse egregio superemnet ore.
Non secus Autumno quàm cum magis asperat ignes
Sirius, & sæuo cum nox accenditur auro,
Luciferas crinita faces habet Arcas, & ingens
Iuppiter. ast illum tanto non gliscere cœlo
Vellet ager, uellent calidis iam fontibus amnes.
Regina attonito quanquam pauor ore silentem
Exanimet, mirata tamen, paulumq; reductis
Passibus insolito stupuit duce. nec minus inter
Ille tot ignoti socias gregis hæret in una
Defixus, sentitq; ducem, dominamq; cateruæ.
Si dea, si magni decus huc ades (inquit) Olympi,
Has ego credo faces, hæc uirginis arma Dianæ,

T eq; renodatum pharetris, ac pace fruentem,
A d sua Caucaseæ producunt flumina nymphæ.
S i domus in terris, atq; hinc tibi gentis origo,
F elix prole parens, olimq; beatior ille
Q ui tulerit, longis & te sibi iunxerit annis.
P erfer opem Regina uiris. nos hospita pubes
A duehimur, graium proceres tua tecta petentes.
D uc precor ad uestri (quicunq; est) ora tyranni.
A ut tu prima doce fandi tempusq;, modumq;.
N am mihi sollicito deus, ignaroq; locorum
T e dedit, in te animos, atq; omnia nostra repono.
D ixit adopperiens trepidam. stetit illa parumper
V irgineo cunctata metu, sic orsa uicissim.
Q uem petis Aeætem genitor meus, ipsaq; iuxta
M œnia, si ueros possis discernere calles.
H ac adeo duce ferte gradus. ingentia nanq;
C astra, alios aditus, atq; impius obsidet hostis.
D ixerat hæc, patriumq; uiam detorquet ad amnem,
S acraq; terrificæ supplex mouet irrita noctis.
I lle autem inceptum famula duce protinus urget
A ere septus iter. patitur nec regia cerni
I uno uirum, prior Aeetæ ne nuncius adsit.
I amq; inerat populo, mediæq; incognitus urbi
Cum comes orsa loqui. Phœbi genitoris ad aras
V entum ait. huc aditis iam se de more paternis
R ex feret. hic proceres audit, populosq; precantes
A lloquijs facilis præsens pater admouet æquis.
D ixerat, ast illi propere monstrata capessunt
L imina, non aliter, quàm si radiantis adirent
O ra dei, uerasq; æterni luminis arces.

T ale iubar in tecta micat. stat ferreus Atlas,
O ceani, genibusq; tumens infringitur unda.
A t medij per terga senis, rapit ipse nitentes
A ltus equos, curuoq; diem subtexit Olympo.
P onè rota breuiore soror, densæq; sequuntur
P liades, & madidis rorantes crinibus ignes.
N ec minus hic uaria lætatus imagine templi
A d geminas fert ora fores. cunabula gentis
C olchidos hic, ortusq; tuens. ut prima Sesostris
I ntulerit Rex bella Getis. ut clade suorum
T erritus, hos Thebas, patriumq; reducat ad amnem,
P hasidis hos imponat agris, Colchosq; uocari
I mperet. Arsinoen Nili tepidaq; requirunt
O cia læta Phari, pinguemq; sine imbribus amnem
E t iam sarmaticis permutant carbasa Bracis.
B arbarus in patrijs sectatur montibus Aeam
P hasis amore furens. pauidas iacit illa pharetras
V irgineo turbata metu, discursibus & iam
D eficit, ac uolucri uictam deus alligat unda.
F lebant populeæ iuuenem Phaethonta sorores.
A cer & Eridani trepidum globus ibat in amnem.
A t iuga uix Tethys, sparsumq; recolligit axem,
E t formidantem patrios Pyroenta dolores.
A urea quin etiam præsaga Mulciber arte
V ellera, uenturosq; olim cælarat Achiuos.
T exitur Argoa pinus Pagasæa securi.
I amq; eadem remos, eadem dea flectit habenas.
I pse subit, nudaq; uocat dux agmina dextra.
E xoritur Notus, & torto ratis una profundo
C ernitur. Odrysio gaudebant carmine phocæ.

A pparent trepidi iam Phasidis hostia Colchi,
C lamantemq; procul linquens regina parentem.
V rbs erat hic contra gemino circunflua ponto,
L udus ubi extabat, tædæq; in nocte iugales,
R egaliq; toro lætus gener, ille priorem
D eserit. ultrices spectant à culmine diræ.
D eficit in thalamis, turbataq; pellice coniux
P allam, & gemmiferæ donum exitiale coronæ
A pparat, ante omnes secum dequesta labores.
M unere quo patrias pellex ornatur ad aras.
I nfelix etiam rutilis correpta uenenis
I mplicat igne domus. hæc tum miracula Colchis
S truxerat ignipotens non dum noscentibus illa.
Q uis labor aligeris, aut quæ secet anguibus auras
C æde madens. odere tamen, uisusq; reflectunt.
Q uin idem Minyas operum defixerat error,
C um se sole satus patrijs penetralibus edit.
F ilius hunc iuxta primis Absyrtus in annis
D ignus auo, quenq; insontem meliora manerent.
T um gener albanis Styrus qui aduenerat oris.
D istulerant sed bella torum, tum Phrontis & Argus
A eolidæ, fraterq; Melas, quos aduena Phryxus
P rogenuit, pariterq; leui Cytisorus in hasta.
P ost alij, quos præcipuo titania tellus
L egit honore pares mouitq; ad prælia Regis.
A dmonet hic socios, nebulamq; erumpit Iason,
S yderis ora ferens. noua lux effusa Citæis.
C onueniunt, rogitantq; uiros, rogitantq; quid ausi,
Q uid'ue ferant. postquam primis inhiantia dictis
A gmina, suppressumq; uidet iam murmur Iason

T alia miranti propius tulit orsa Tyranno.
Rex Hyperionide, quem per freta tanta petundum
C œlicolæ, & prima dignum statuere carina,
S i quando hic aliquam nostro satus orbe solebat
T hessaliam, si quos Phryxus memorare pelasgos,
H i tibi tot casus, horrenda tot auia mensi
C ernimur. ipse egomet proprio de sanguine Phryxi
N anq; idem Cretæus ambobus & Aeolus author
C um Ioue, Neptunoq́;, & cum Salmonide nympha.
M e neq; nunc enses, aræq́; egere paternæ,
N ec tua thessalicis quanquam inclyta nomina terris
S ponte sequor, cui non iusso tot adire uoluptas
M onstra maris? cui Cyaneos intrare fragores?
S ceptra tui toto Pelias sub nomine Phœbi,
M axima ab hoste tenens, totq; illachrymantia diuos
O ppida, toto uigili pulcherrima flumina cornu,
I lle meum imperijs urget caput, ille labores
D at uarios. suus ut magnum rex spargit ab Argis
A lciden Stheleno ipse satus. tamen aspera regum
P erpetimur iuga. nec melior parere recuso.
H ic sibi me auratæ pecudis quiscunq; periclis
E xuuias perferre iubet. tibi gratia nostri
S it precor hæc, meritiq; locus, quod iussa recepi,
T eq; alium quam quem Pelias speratq́;, cupitq́;,
P romisi, meliora tuæ mihi fœdera dextræ.
S i petere hoc sæui statuissem sanguine belli,
O ssa dabat, Pindusq́; rates. quodq́; ante secuti
I nde nec audacem Bacchum, nec Persea reges
S ed mea nuda fides, sanctiq; potentia iusti
H uc tulit, ac medij sociatrix gratia Phryxi,

Iamq; tibi nostra geniti de stirpe nepotes.
Nec tamen aut phrygios reges, aut arua furentis
Bebryciæ spernendus adi. seu fraude petiuit,
Seu quis honore meos, sua reddita dona, deumq;
Nos genus, atq; ratem magnæ sensere Mineruæ.
Vix tandem longis quæsitam colchida uotis
Contigimus, qualemq; dabat te fama uidemus.
Tu modo ne claros Minyis inuideris actus.
Non aliena peto, terris'ue indebita nostris.
Siquis & in precibus uero locus, atq; ea Phryxo
Crede dari, Phryxum ad patrios ea ferre penates
Munera. tu contra uictum mihi uecta per æquor
Accipe Tænarei chlamydem de sanguine aheni,
Frenaq;, & accinctum gemmis fulgentibus ensem.
Hoc patrium decus, hæc materni texta labores.
His Lapithes adsuerat eques. da iungere dona.
Da scythicas sociare domos. sciat effera regi,
Ira mei, quem te horrifero sortitus in axe
Caucasus, atq; tuis quantum mitescat arenis.
Talibus orantem uultu grauis ille minaci
Iam dudum fremit, & furijs ignoscit opertis.
Ceu tumet, atq; imo sub gurgite concipit austros
Vnda silens, trahit ex alto sic barbarus iras.
Et nunc ausa uiri, nunc heu sua prodita graijs
Regna fremit. quin & facili sibi mente receptum
Iam Phryxum dolet, & Scythiæ perijsse timores.
Nunc quassat caput, & iuuenis spes ridet inanes
Quid uesanus agat, quod uellera poscat ab angue.
Vrit & antiquæ memorem uox præscia sortis,
Cur simul aut Persen illinc sibi mouerit, aut hinc
Thessaliam

Thessalicam fortuna ratem. num debitus ista
Finis agat, sæuæq; petant iam uellera parcæ.
Interea quoniam belli pugnæq; propinquæ
Cura prior, fingit placidis fera pectora dictis,
Reddit et hæc. cuperē haud alio uos tēpore tectis
Aduenisse meis, quo me grauis obsidet hostis.
Frater enim (sceptri sic omnibus una cupido)
Excidium parat, & castris me ingentibus urget.
Quare age cognatas primum defendite sedes,
Nec decus oblati dimiseris aduena belli.
Nanq; uirum trahit ipse chalybs. tum uellera uictor
Tum meritis, nec sola dabo. contra inscius astus,
Ergo nec hic nostris deerat labor arduus actis,
Excipit Aesonides, & ceu nihil æquore passis
Additus iste dies, ueniant super hæc quoq; fato
Bella meo. non hunc parua mihi cæde dolorem,
Quasq; dedit, luet ille moras. tum Castora mittit,
Qui ferat Aeæi socijs responsa Tyranni.
Acribus ast illos curis mora sæua trahebat.
Ac simul ut medio uiderunt Castora campo,
Crebrior incussit mentem pauor. o Iouis alma
Progenies fare, an patriam spes ulla uidendi,
Fare omnes. ille in medijs sic orsus achiuis.
Nec ferus Aeætes (ut fama) nec aurea nobis
Terga negat. bello interea sed pressus iniquo
Auxilium petit. armatos dux protinus omnes
Accelerare iubet, longo nam tuta recessu
Puppis, & apposita fluuius defenditur urbe.
Haud mora, prosiliunt, quos nec Riphæa iuuentus,
Quos nec Iber, aut tuta suis aurora pharetris

Sustineat. stetit explicato prius agmine pubes,
Expertiq; simul, si tela, artusq; sequantur.
Nec quisquam freta, nec patrias iam respicit urbes.
Sed magis ad præsens itur decus. incita cristas
Aura quatit, uarijs floret uia discolor armis.
Qualis ab oceano nitidum chorus æthera uersat,
Qualibus assurgens nox aurea cingitur astris.
Illos sole satus tacita mœstissimus ira
Miratur temere assumptos, nec talia mallet
Robora, quàm medios hostem subijsse penates.
Interea læto patitur conuiuia uultu,
Et iuxta Aesonidem magno cratere lacessit,
Nunc sibi monstrantem natos Iouis, oraq; iuxta
Aeacidum, nunc ingentis Calydonis alumnos.
Audit & Alciden infando errore relictum,
Defletosq; duces, terræq;, marisq; labores.
Ipse autem tantis concita furoribus arma
Expetit Aesonides, & amicos ordine reges.
Quis procul ille uirum nobis, quem balteus asper
Subligat, & stricto stat proximus armiger arcu,
Ceu pugnam paret, & positas confundere mensas.
Contra flammigeri proles perseia solis.
Quem rogitas Carmeius ait. mos comminus arma
Semper habere uiro, semper meminisse pharetræ,
Quid Latagũ? qd si amnigenam mirere Choaspen?
Bellatoris equi potantem cerne cruores.
Nec tamen immissis hic genitor ibit habenis.
Illum ait Aesonides pariter refer, horrida signis
Cui chlamys, & multa spirat coma flexilis aura.
Respicit Aeætes, atq; hunc quoq; numine reddit.

D iues Aron, croceos sic illius omnis odores.
I actat eques, iunctis sic est coma culta maniplis.
C ampesus hic spolijs in tygridis, ille profundo
I ncumbens Odrussa mero. uide lata comantem
P ectora, & ingenti turbantem pocula barba.
H ic & Laxarten dictis stupet hospes acerbis
I mmodicum, linguáq; grauem. cui nulla minanti
N on superum, non præsentis reuerentia belli.
C ontra autem Aeætes. non frustra magna superbo
D icta uolant ait, & uocem paria arma sequuntur.
N ec requies quin Marte diem, noctémq; fatiget.
A tq; ubi Riphæa stupuerunt flumina bruma
I am pauidi cum prole Getæ, iam peruigil illum
M edus, & oppositis expectat Iberia claustris.
H os autem quæcunq; manus sua signa sequantur,
S i memorem, prius humentem lux soluerit umbram
C ras acies, atq; illa ducum, cras regna uidebis
D issona, saxiferæ surgat quibus imber arenæ.
Q uæ iaculo gens apta leui, quæ picta pharetris
V enerit. ingentes animo iam prospice campos.
A tq; hanc alipedi pulsantem corpora curru
E uryalen, quibus exultet mauortia turmis,
E t quantum elata ualeat peltata securi,
C hara mihi, & ueras inter non ultima natas
F atur, & occiduo libat cratera parenti.
Q uisq; suis tum uota deis, & pocula fundit,
D ent acies, dent belligeros superare labores.
E cce autem geticis ueniens Gradiuus ab antris,
I ngentémq; trahens arctoa per æquora nubem.
A spicit Aeæa Minyas stupefactus in urbe,

Ambitumq; senem, promissaq; uellera puppi
Thessalicae. citus ad summi stellantia patris
Tecta ruit, questuq; Iouem testatur acerbo.
Quae studijs rex magne quies. iam mutua uidi
Exitia, in solos hominum molimur honores.
Teq; ea cuncta iuuant, rabidam qui Pallada coelo
Non abigis. neq; foemineis ius obicis ausis.
Nun queror, extructa quod uexerit ipsa carina
Vellera sacra meis sperantem auertere lucis?
Quodq; palam tutata uiros? sic caetera pergat
Si ualet, insidijs quid nunc fallacibus ambit,
Nostra ut phryxaeo spolientur templa metallo?
Non opus auxilio colchis, nec foedere uestro
Et Persen simul, & Minyas deposcimus hostes.
Quin age, quid tantae coeunt in praelia gentes?
Quid tuus Aesonides? imus nos protinus imus
In nemus auriferum, & sumptis decernimus armis.
Vel tu sola polo tacitis inopina tenebris
Labere. quantus ibi deus experiere, nec illas
Adstiteris impune trabes. an martia templa
Intemeranda minus? tantus mihi luctus & angor,
Quod rudis, & sola colimus si gentibus umbra,
Est amor. & rerum cunctis tutela suarum,
Et tibi magne pater terris donaria certant.
Est honor his etiam suus. at ego chara Mycenis
Culmina, uirgineas praeder si Cecropis arces,
Iam coniux, iam te gemitu, lachrymisq; tenebit
Nata querens. metuant ergo, nec talia poscant.
Non tulit haec animis, quin longa silentia Pallas
Rumperet, irridens strepitumq;, minasq; Gradiui.
Non

Non tibi Aloidæ, quibus hæc fera murmura iactes.
N on Lapithæ. sed Pallas ait. neq; ego ægide digna,
N ec uocer ulterius proles Iouis, excidat iste
N i tibi corde tumor, liuos miser, armaq; fixo
O deris, & primis adimam tua nomina bellis.
Q uin simili matrem demens grauitate sequutus,
D igna quidem, monstrum superis quæ tale creauit.
Q uod tamẽ aggressæ scelus? aut quo crimine sontes?
S i iuuenem, qui iussa sui tam dira Tyranni
I mpauidus, maria & non dum qui nota subibat,
I uuimus, & magnis aliquam spem mouimus ausis,
A n nullas præferre preces, nec fœdera reges
V lla sequi, cæca sed cuncta impellere pugna
D ebuimus? sic Thraces agunt, sic turbidus iste
S i qua petit. cuperem hæc etiam num bella remitti,
N ec socias armare manus. da uellera rector,
E t medio nos cerne mari. quod sin ea Mauors
A bnegat, & solus nostris sudoribus obstat,
I bimus indecores, frustraq; tot æquora uectæ.
F as aliquid nequeat? sic fœmina cœperat ardens.
H ic iterum alternis Mauors insurgere dictis.
E xcipit hinc contra pater, & sic uoce coheret.
Q uid uesane fremis? cum uos iam pœnitet acti,
P eccatumq; satis, tunc ad mea iura uenitis.
Q uolibet ista modo, quacunq; impellite pugna
Q uæ cœpistis, habent quoniam sua fata furores.
T e tamen hoc coniux, & te mea nata monebo.
S it Persen pepulisse satis. nec uana retentet
S pes Minyas, finem'ue uelint imponere bello.
I llum etenim talis rerum manet. accipite ergo,

V icta retro nunc castra dabit, bellumq́; remittet
T erritus aduentu ducis, & uirtute Pelasgi.
M ox ubi thessalicis referent hos flamina terris,
T unc aderit, uictorq́; domos & sceptra tenebit.
D onec & Aeætem inopis post longa senectæ
E xilia (heu magnis quantum licet impia fatis)
N ata iubet, graiusq́; nepos in regna reponat.
H ic labor amborum, sunt hæc discrimina fratrum.
V adite, & aduersis (ut quis uolet) irruat armis.
D ixerat. instaurat mensas, pacemq́; reducit.
E t iam sydeream noctem dimittit Olympo.
T unc assuetus adest phlegræas qui reddere pugnas,
M usarum chorus, & citharæ pulsator Apollo.
F ertq́; grauem phrygius circum cratera minister.
S urgitur in somnos, seq́; ad sua limina flectunt.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON LIBER SEXTVS.

T uigil his furijs ardet Gradiuus, & acri
C orde tumet, nec quas acies quæ castra sequatur
I nuenit. ire placet tandem, præsensq́; uideri,
S ternere si Minyas, magnoq́; rependere luctu
R egis pacta queat, graiamq́; absumere pubem.
I mpulit hinc currus monstrum irreuocabile belli

Concutiens, Scythiæq; super tentoria sistit.
Protinus è castris fugit sopor excita tela.
Turbati coiere duces. hos insuper ingens
Fama mouet, rate quæ sacra uulgabat Achiuos
Aduenisse sui repetentes uellera phryxi,
Quos malus hospitio, iunctáq; ad fœdera dextra
Luserit Aeætes, atq; in sua traxerit arma.
Ergo consilijs dum nox uacat alta mouendis,
Legatos placet ire duces, mandatáq; Perses
Edocet affari Minyas, fraudemq; Tyranni
Vt moneant, qui nam hinc animos auerterit error.
Se primum Aemonijs hortatum ea uellera terris
Reddere, & exuuias pecudis dimittere sacræ.
Hinc odium, & tanti uenisse exordia belli.
Quin potius dextrāq; suam, suáq; arma sequantur,
Aut remeent. neq; enim Aeætæ promissa, fidemq;
Esse loco. abstineant alienæ sanguine pugnæ.
Non illos ideo tantos uenisse labores
Per maris ignoti. quid opus concurrere? nec quos
Oderis? hæc medio Perses dum tempore mandat,
Aureus effulsit campis rubor, armáq;, & acres
Sponte sua strepuere tubæ. Mars sæuus ab altis
Hostis Io conclamat equis agite ite, propinquat.
At simul hinc Colchos, hinc fundit in æquora Persen.
Tunc & quæq; suis commisit prælia telis,
Voxq; dei pariter pugnas audita per omnes.
Hinc age Riphæo quos uideris orbe furores
Musa mone, quanto Scythiam molimine Perses
Concierit, quis fretus equis per bella, uirisq;.
Verum ego nec numero memorē, nec nomine cunctos

Mille uel ora mouens. neq; enim plaga gentibus ulla
Ditior, æterno quanquam Mæotia pubes
Marte cadat, pingui nunquam tamen ubere desit,
Quod geminas arctos, magnumq; qđ impleat anguē.
Ergo duces, solasq; deæ mihi promite gentes.
Miserat ardentes (mox ipse secutus) Alanos,
Heniochosq; truces iam pridem infensus Anausis,
Pacta quod albano coniux Medea tyranno
Nescius heu quanti thalamos ascendere monstri
Arserit, atq; urbes maneat qui terror achæas.
Gratior ipse deis, orbáq; beatior aula.
Proxima Bisaltæ regio, ductorq; Colaxes
Sanguis & ipse deûm, scythicis quem iuppiter oris
Progenuit uiridem Maracen, Tibisenaq; iuxta
Hostia, semifero dignum si credere captus
Corpore, nec nymphæ geminos exhorruit angues.
Cuncta phalanx insigne Iouis, cælataq; gestat
Tegmina, dispersos trifidis ardoribus ignes.
Nec primus radios miles Romane corusci
Fulminis, & rutilas scutis diffuderis alas.
Insuper auratos collegerat ipse dracones
Matris oræ specimen, linguisq; aduersus uterq;
Congruit, & tereti serpens dat uulnera gemmæ.
Tertius unanimis ueniens cum milibus Anchus
Cimmerias ostentat opes. cui candidus olim
Crinis inest, natale decus. dat longior ætas
Iam spatium triplici percurrens tempora nodo.
Demittit sacro geminas à uertice uittas.
Dat in Achemeniæ grauior de uulnere pugnæ.
Misit in arma Darabs, acies quem martia circûm
Gangaridûm,

Gangaridûm, potaq́; Gerus quos efferat unda,
Quiq́; lacum cinxere Bicen. non defuit Anxur,
Non Radalo cum fratre Sydon. cæsinaq́; leuo
Omine fatidicæ Phryxus mouet agmina ceruæ.
Ipsa comes setis fulgens, & cornibus aureis
Ante aciem celsi uehitur gestamine conti.
Mœsta nec in sæuæ luco reditura Dianæ.
Mouit & hylæa supplex cum gente Sienem
Impia germani pertentans uulnera Perses.
Densior haud usquam, nec celsior extulit ullas
Sylua trabes, fessæq́; prius rediere sagittæ,
Arboris ad summum quam peruenere cacumen.
Quin & ab hyrcanis Titanius expulit antris
Cyris in arma uiros, plaustrisq́; ad prælia cunctas
Cœialeæ traxere manus. ibi futilis illis
Et domus & crudo residens sub uellere coniux
Et puer è primo torquens temone catteias.
Linquitur abruptus pelago Tyra. linquitur & mons
Ambenus, & gelidis pollens Ophiusa uenenis.
Degeneresq́; ruunt Sindi, glomerantq́; paterno
Crimine, nunc etiam metuentes uerbera turmas.
Hos super erectam Phalces agit æquore nubem
Cum fremitu, densiq́; leuant uexilla Coralli,
Barbaricæ quis signa rotæ, ferrataq́; dorso
Forma suum, truncæq́; Iouis simulacra columnæ.
Prælia nec rauco curant incendere cornu,
Indigenas sed rite duces & prisca suorum
Facta canunt, ueterumq́; uiris hortamina laudes.
Ast ubi Sidonicas inter pedes æquat habenas,
Illinc iuratos in se trahit Aeabaturnas,

Quos duce Teutagono crudi mora corticis armat,
Aequaq; nec ferro breuior, nec romphea ligno.
Nec procul albentes gemina fert Alcide parmas,
Hyberni qui terga Nouae gelidumq; securi
Eruit & tota non audit Alazona ripa.
Quosq; Taras, niueumq; ferax Euarchus olorum.
Te quoq; uenturis ingens Ariasmene saeclis
Tradiderim, malem belli, lateq; ferentem
Vndiq; falcatos deserta per aequora currus.
Insequitur Drangaea phalanx, claustrisq; profusi
Caspiadae. quis turba canum non segnius acres
Exilit ad lituos, pugnasq; capessit heriles.
Inde etiam par mortis honos, tumulisq; recepti
Inter auos, positusq; uirum. nam pectora ferro
Terribilesq; innexa iubas ruit agmine nigro
Latratuq; cohors. quanto sonat horrida ditis
Ianua, uel superas Hecatem comitatus in aulas.
Ducit ab Hyrcanis uates sacer agmina lucis
Vanus. eum Scythiae iam tertia uiderat aestas,
Magnanimos Minyas, argoaq; uela canentem.
Illius & dites monitis spondentibus Indi,
Et centum geminae Lagi noualia Thebes,
Totaq; riphaeo Panchaia rapta triumpho.
Discolor hastatas effudit Iberia turmas,
Quas Sotaces, quas Latris agunt. & raptor amorum
Neurus, & expertes canentis Iazyces aeui.
Nanq; ubi iam uiresq; aliae, notusq; refutat
Arcus, & incoeptus iam lancea temnit heriles,
Magnanimus mos ductus auis, haud segnia mortis
Iura pati, dextra sed charae occumbere prolis.

E nse dato rumpuntq́; moras natusq́;, parensq́;,
A mbo animis, ambo miseri tam fortibus actis.
H ic & odorato spirantes crine Meletæ
C essææq́; manus, & qui tua iugera nondum
E ruis ignotis insons Arimaspe metallis.
D octus & Anchaces patulo uaga uincula Cyro
S pargere, & extremas laqueis adducere turmas.
N on ego sanguineis gestantem tympana bellis
T hyrsageten, cinctumq́; uagis post terga silebo
P ellibus, & nexas uiridantem floribus hastas.
F ama ducem Iouis, & Cadmi de sanguine Bacchum
H ac quoq; thuriferos felicia regna Sabæos,
H ac arabas duxisse manus. mox rumperet Hebri
C um uada Thyrsagetas gelida liquisse sub arcto.
I llis omnis adhuc ueterum tenor, & sacer æris
P ulsus, & eoæ memoratrix tibia pugnæ.
I ungit opes Emeda suas, sua signa secuti
E xomatæ, Toriniq; & flaui crine Satharchæ.
M ellis honos torinos ditant, sua mulctra Satharchen,
I axamatas uenatus alit. nec clarior ullis
A rctos equis. abeunt Hypanin, fragilemq́; per undã
T igridis, aut sæuæ profugi cum prole Læenæ,
M œstaq; suspectæ mater stupet aggere ripæ.
I mpulit & dubios Phryxei uelleris ardor
C entoras, & diros magico terrore Choatras.
O mnibus in superos sæuus honor, omnibus artes
M onstrificæ. nunc uere nouo compescere frondes,
N unc subitam trepidis Meotim soluere plaustris.
M aximus hos inter stygia uenit arte Cohastes.
S ollicitat nec Martis amor, sed fama citææ

Virginis, & paribus spirans Medea uenenis.
Gaudet auerna palus. gaudet iam nocte quieta
Portitor, & toto ueniens Latonia cœlo.
Ibant & geminis æquantes cornibus alas
Ballonoti, comitumq; celer mutator equorum
Mesus, & ingentis frenator Tarmatæ conti.
Nec tot ab extremo fluctus agit æquore, nec sic
Fratribus aduersa Boreas respondet ab unda,
Nec tot apud fluuios uolucrum sonus, æthera quantus
Tunc lituum conceptus adit, lymphataq; miscet
Millia, quot folijs, quot floribus incipit annus.
Ipse rotis gemit intus ager, tremebundaq; pulsu
Nutat humus. quatit ut sæuo cum fulmine Phlægram
Iuppiter, atq; imis Typhoea reuerberat aruis.
Prima tenent illinc patrijs Absyrtus in armis,
Et gener, ingentesq; inter sua millia reges.
At circa Aesonidem danaûm manus, ipsaq; Pallas
Aegide terrificat. quam nec dea lassat habendo,
Nec pater horrentem colubris, uultuq; tremendam
Gorgoneo, nec semineces ostendere crines
Tempus adhuc, primasq; sinit concurrere pugnas.
Impulit hos contra Mauors pater, & mala leti
Gaudia, Tisiphoneq; caput per nubila tollens
Ad sonitus litui, mediaq; altissima pugna,
Nec dum clara quibus sese fuga mentibus addat.
Illi ubi consertis iunxere frementia telis
Agmina, uirq; uirum galeis adflauit adactis,
Continuo hinc obitus, perfractaq; cædibus arma,
Corporaq;, alternus cruor, alternæq; ruinæ.
Voluit ager galeas, & thorax erigit imbres

Sanguineos. hinc barbarici glomerantur ouatus,
Hinc gemitus, mistæq; uirum cum puluere uitæ.
Caspius Aeæum correpto crine Monesen
Abstulit. hinc pariter Colchi, Graiiq; sequuntur
Missilibus. rapit ille necem, prædamq; relinqui
Nec socijs iam cura uiri. Dipsanta Caresus,
Strimonaq; obscura spargentem uulnera funda
Deijcit, albani Cader ipse Medonidis hasta,
Iamq; latet, currusq; super, turmæq; feruntur.
Processere Melas & Fidasmenus. incipit hasta
Ante Melas. leuis ast abies elusit utrunq;.
Ensibus inde ruunt. prior occupat ære citato
Cassidis ima Melas. infracta est uulnere ceruix.
Mista perit uirtus. nescit cui debeat Ocheus,
Aut cui fata Tyres, dum sibila respicit Iron
Cuspidis arguæ, pyliam latere accipit hastam.
Viderat Hyrcanos paribus discurrere fratres
Castor equis, pater armento quos diues ab omni
Nutrierat, fatisq; uiam monstrarat iniquis.
Tum magis atq; magis peditem candore notato
Tyndariden incendit amor. simul obuius hastam
Pectus in aduersum subito iacet, alipedemq;
Constitit excusso uictor duce. risit ab alta
Nube pater, prensisq; equitem cognouit habenis.
At pariter luctuq; furens, uisuq; Medontes
Tyndariden petit, & superos sic uoce precatur.
Hunc age uel cæso comitem me reddite fratri.
Primus ut hic nostra sonipes cadat impius hasta,
Credita qui misero non rettulit arma parenti,
Meq; uenit contra, captiuaq; terga ministrat.

Dixerat. Aeæti sed eum prior hasta parentis
Deijcit, ad socias sonipes citus effugit alas.
Quis tibi fatales unquam metuisset Amiclas,
Oebaliamq; manum tot Rhyndacæ montibus inter
Diuiso, totidemq; fretis? cadit impiger una
Inguine transfosso clari Taulantis alumnus
Semidea genitrice Tages. cui plurima syluis
Peruigilat materna soror, cultusq; laborat.
Tenuia non illum candentis carbasa Nili,
Non auro depicta chlamys, non flaua galeri
Cesaries, pictoq; iuuant sub tegmine bracæ.
Iam nouus mediæ stupefacta per agmina pugnæ
Vadit eques densa spargens hastilia dextra,
Fulmineumq; uiris profundens ingerit ensem,
Hunc alternus & hunc, cum sæuior ecce iuuentus
Sarmaticæ coiere manus, fremitusq; uirorum
Semiferi, riget his molli lorica cathena.
Id quoq; tegmen equis, at equi porrecta per armos
Et caput, ingentem campis hostilibus umbram
Fert abies obnixa genu, uaditq; uirûm ui,
Vadit equûm, docilis relegi, docilisq; relinqui.
Atq; iterum medios non altior ire per hostes.
Orbibus hos rapidis, molliq; per æquora castor
Anfractu leuioris equi deludit anhelos,
Immemoresq; mori. sed non ijsdem artibus æque
Concurrunt, ultroq; ruunt in funera Colchi.
Campesius impacta latus inter, & ilia quercu
Tollitur, ac mediam moriens descendit in hastam.
Oebasus infestum summisso poplite phalcen
Euasisse ratus, læuum per luminis orbem

Transfigitur. teneræ liquuntur uulnere malæ.
Contra autem geminis fidens thoracibus, ictum
Sustulit, & gladio Sibotes ferit ultima teli.
Nequicquam iam cuspis inest, nec fragmina curat
Ambenus, & trunco medium subit Otrea ligno.
Semineœm Taxes Hipanim uehit, atq; remissum
Pone trahit fugiens, & cursibus exuit hastam.
Dumq; recollectam rursus locat, irruit ultro,
Turbatumq; lacon, & adhuc inuadit inermem.
Impulit aduerso præceps equus Ochea conto
Nequicquam totis reuocantem uiribus armos.
In latus accedit sonipes, accedit & ipse
Frigidus. arma cadunt. rorat procul ultima cuspis.
Qualem populeæ fidentem nexibus umbræ,
Si quis auem summi deducat ab aëre rami,
Ante manu tacita, cui plurima credit harundo.
Illa dolis, uiscoq; super correpta sequaci
Implorat ramos, atq; irrita concitat alas.
Parte alia infestus (nam fors adiunxit) in armis
Styrus adest, lætusq; uirum cognoscit Anausin.
Et prior. en cuius thalamus Aeætia uirgo
Dicta manet, nostrosq; feret qui uictor amores.
Non ait inuitoq; gener mutabere patri.
Tum simul aduersas collatis cursibus hastas
Coniiciunt, fugit adductis Albanus habenis
Saucius, atq; datum leto non sperat Anausin.
Nec uidet. ille autem telo moribundus adacto,
Ad soceros, pactæq; sinus en coniugis inquit
Styre fugis uulnus referens, quod carmine nullo
Sustineat, nullisq; leuet Medea uenenis.

Dixerat, extremus cum lumina corripit horror,
Vox'q; repressa gelu, percussa'q; uertice tellus.
Hinc animos acies auget, magnos'q; dolores.
Turbine Gesandrum mauors rapit, ille morantis
Increpat, & stricto sic urget Iazygas ense.
Nempe omnes cecidere senes. nempe oĩs ademptus
Ante pater. quae uos subito tam foeda senectus
Corripuit? fregit'q; animos, atq; abstulit iras?
Aut mecum mediam iuuenes, agite, ite per urbem
Argolicam'q; manum, aut claris occumbite factis.
Irruit, & patrias coeptis ferus aduocat umbras.
Sancte mihi Vorapte pater tua pectora nato
Surgere nunc, animam'q; parem, si fata peroso
Tarda tibi, turpes'q; moras non segnius ipsi
Paruimus, parui'q; etiam dedicere nepotes.
Haec ait, auditus'q; Crebo, tunc corripit ensem
Turbidus, & furijs ardens quatit arma paternis.
Indigenis sacratus aquis, magni'q; sacerdos
Phasidis arctois Aquites errabat in armis.
Populeus cui frondis honor, conspecta'q; glauco
Tempora nectuntur ramo, te Cyrne parentis
Immemorem dure cupiens abducere pugnae.
Iam'q; omnes impune globos, diuersa'q; lustrans
Agmina non usq̃ uidet, atq; iterum intrat in aequor
Vociferans, iterum belli diuersa peragrat.
Lancea coeruleas circum strepit incita uittas.
Opprimit amissis ferus hunc Gesander habenis.
Ille manum trepidans, atq; irrita sacra tetendit,
Te'q; per hanc, genitor (inquit) tibi si manet, oro
Canitiem compesce minas, & sicubi nato

P arce meo. dixit contra sic uictor adacto
E nse refert. genitor turpi durare senecta.
Q uem mihi reris adhuc, ipse hac occumbere dextra
M aluit, atq; ultro segnes abrumpere metas.
E t tibi si pietas nati, si dextra fuisset,
H aud medij precibus teretes nunc tempora belli
P ræda future canum. iuueni sors pulchrior omni.
Q uam certasse manu decet, & caruisse sepulchro.
D ixerat. ille deos moriens, cœlumq; precatur,
D extera'ne misero talis foret obuia nato.
T e quoq; Canthe tui non inscia funeris Argo
F leuit, ab inuita rapientem tela carina.
I am scythicos miserande sinus, iam Phasidis amnem
C ontigeras, nec longa dies, ut capta uideres
V ellera, & euboicis patrios de montibus ignes.
I llum ubi congressu subijt Gesander iniquo,
Territat his. tu qui faciles, hominumq; putasti
H as Argiue domos, alium hic miser aspicis annum,
A ltricemq; niuem, festinaq; tædia uitæ.
N on nos aut leuibus componere brachia remis
N ouimus, aut uentos opus expectare ferentes.
I mus equis qua uel medio riget æquore pontus,
V el tumida premit Ister aqua. nec mœnia nobis
V estra placent. feror arctois nunc liber in aruis
C uncta tenens mecū. omnis amor, iacturaq; plaustri.
S ola nec ac longum uictor potiere rapina.
A st epulæ quodcunq; pecus, quæcunq; ferarum
M itte Asiæ, mitte argolicis mandata colonis,
N e Trepident. nunq̄ has hyemes, hæc saxa relinquat
M artis agros. ubi tam sæuo durauimus amne

P rogeniem, natosq; rudes. ubi copia leti
T anta uiris. sic in patrijs bellare pruinis,
P rædariq; iuuat, talemq; hanc accipe dextram
D ixit. & edonis nutritum missile uentis
C oncitat. it medium per pectus, & horrida nexu
L etifer æra chalybs trepidus super aduolat Idas,
A c simul œnides. pariterq; Menœtius, & qui
B ebrycio propius remeauit ab hospite uictor.
A t uero ingentem Telamon procul extulit orbem,
E xanimem te Canthe tegens. ceu septus in arcto
D at catulos post terga leo, sic comminus hasta
A eacides gressumq; tenet, contraq; ruentem
S epteno ualidam circunfert tegmine molem.
N ec minus hic urget Scythiæ manus, armaq; Canthi.
Q uisq; sibi, & graio pœnam de corpore poscit.
A rduus inde labos, medioq; in corpore pugna
C onseritur. magno ueluti cum turbine sese
I psius Euboiæ frangunt in limine uenti.
Q uem pelagi rabies, quem nubila, quenq; sequatur
I lle dies. obnixa uirum sic comminus hæret
P ugna, nec arrepto uelli de corpore possunt.
V t bouis exuuias multo qui frangere oliuo.
D at famulis, tendunt illi, tractuq; uicissim
T aurea terga domant. pingui fluit unguine tellus.
T alis utrinq; labos, raptataq; limite in arcto
M embra uiri miseranda meant. hi tendere contra
H i contra, alternæq; uirum non cedere dextræ.
H inc mediũ Telamon, Canthũ rapit. hinc tenet ardens
C olla uiri, & molles galeæ Gesander habenas.
I nsonuit quæ lapsa solo, dextramq; fefellit.

Ille

Ille iterum in clypei septemplicis improbus orbem
Arietat, & Canthum sequitur, Canthumq; reposcit.
Quem manus à tergo socium rapit, atq; receptum
Virginis Euryales curru locat. aduolat ipsa,
Ac simul æmonidæ, Gesandrumq; omnis in unum
It manus. ille nouas acies, & uirginis arma
Vt uidet, has etiam contra bellauimus inquit?
Heu pudor, inde lycen ferit ad confine papillæ.
Inde Thoen, qua pelta uacat. iamq; ibat in Harpen
Vix dum prima leui ductantem cornua neruo.
Inq; labantis equi tendentem frena Neippen,
Cum regina grauem nodis, auroq; securem
Congeminans, partem capitis, galeæq; ferinæ
Dissipat. hic pariter telorum immanis in unum
It globus, ille diu coniectis sufficit hastis.
Quis grauior, nutuq; cadens exterruit Idam.
Tunc ruit ut montis latus, aut ut machina muri,
Quæ scopulis, trabibusq; diu, confectaq; flammis
Procubuit tamen, atq; ingentem propulit urbem.
Ecce locum tempusq; ratus, iamq; & sua posci
Prælia falcatos infert Ariasmenus axes,
Sæuaq; diffundit socium iuga. protinus omnes
Graiugenas, omnes rapturus ab inguine Colchos.
Qualiter exosus Pyrrhæ genus æquora rursus
Iupiter, atq; omnes fluuium si fundat habenas.
Ardua Parnasi lateant iuga, cesserit Othrys
Piniger, & mersis decrescant rupibus alpes.
Diluuio tali, paribusq; Ariasmenus urget
Exadijs, nullo rapiens discrimine currus.
Aegida tum primum uirgo, sphiramq; Medusæ

Tercentum saeuis squallentem sustulit hydris,
Quam soli uidistis equi. pauor occupat ingens
Excussis in terga uiris, diramq; retorquet
In socios non sponte luem. tunc ensibus uncis
Implicat, & trepidos lacerat discordia currus.
Romanas ueluti saeuissima cum legiones
Tisiphone, regesq; mouet, quorum agmina pilis
Quorum aquilis utrinq; micant. eademq; parentis
Rura colunt. idem lectos ex omnibus agris
Miserat infelix non haec ad praelia Tybris.
Sic modo concordes, externaq; fata petentes
Palladij rapuere metus. sic in sua uersi
Funera concurrunt dominis reuocantibus axes.
Non tam foeda uirum laurentibus agmina terris
Eiecere Noti, libyco nec talis imago
Littore, cum fractas inuoluunt aequora pupes.
Hinc bijuges, illinc artus tenduntur heriles,
Quos radij, quos serra secant, trahiturq;, trahitq;
Currus caede madens, atroq; in puluere regum
Viscera nunc alijs, alijs nunc curribus haerent.
Haud usquam Colchorum animi, non inclyta dextris
Tela, sed implicitos miseraq; in peste reuinctos
Confodiunt. ac forma necis non altera surgit,
Quam ceruos, ubi non umbro uenator edaci
Non pinna petit, haerentes sed cornibus altis
Inuenit, & caeca constrictos excipit ira.
Ipse recollectis audax Ariasmenus armis
Desilit. illum acies curuae secat undiq; falcis,
Partiturq; rotis. atq; inde furentia raptus
In iuga, circaeos tetigit non amplius agros.

T alia certatim Minyæ, sparsiq; Cytæi
F unera miscebant campis, Scythiamq; premebant,
C um Iuno Aesonidæ non hanc ad uellera cernens
E sse uiam, nec sic reditus regna parandos
E xtremam molitur opem, funesta priusquam
C onsilia, ac sæuas aperit rex perfidus iras.
I ncrepat & seris Vulcanum mœsta querellis,
C uius flammiferos uidet inter regia tauros
P ascua tartaream proflantes pectore noctem.
H æc etenim Minyas ne iungere Marte peracto
M onstra, satis iubeat Cadmæi dentibus hydri,
A nte diem timet, & uarias circunspicit artes.
S ola animo Medea subit. mens omnis in una
V irgine, nocturnis qua nulla potentior aris.
I llius afflatus, sparsosq; per auia succos
S ydera fixa pauent, & aui stupet orbita solis.
M utat agros, fluuiumq; uias, suus alligat ignis
C uncta, sopor recolit fessos ætate parentes,
D atq; alias sine lege colus. hanc maxima Circe
T errificis mirata modis, hanc aduena Phrixus,
Q uamuis atracio lunam spumare ueneno
S ciret, & Aemonijs agitari cantibus umbras.
E rgo opibus magicis, & uirginitate tremendam
I uno duci sociam coniungere quærit achiuo.
N on aliam tauris uidet, & nascentibus armis
Q uippe parẽ. medio quæ staret in agmine flamma,
N ullum mente nefas, nullos horresceret ausus.
Q uid si cæcus amor? sæuusq; accesserit ignis?
H inc Veneris thalamos, semperq; recentia sertis
T ecta petit. uisa iamdudum prosilit altis

Diua thoris, uolucrumq; exercitus omnis amorum,
Atq; prior placidis supplex Saturnia dictis
Aggreditur, ueros metuens aperire timores.
In manibus spes nostra tuis, omnisq; potestas
Nunc ait, hoc etiam magis annue uera fatenti.
Durus ut argolicis Tirynthius exulat oris,
Mens mihi non eadem Iouis, atq; aduersa uoluntas.
Nullus honor thalamis, flammæ'ue in nocte priores.
Da precor artificas blanda aspiramina formæ
Ornatusq; tuos terra, cœloq; potentes.
Sensit Diua dolos, iam pridem sponte requirens
Colchida, & inuisi genus omne excindere Phœbi.
Tum uero optatis potitur. nec passa precari
Vlterius, dedit ecce decus, fœcundaq; monstris
Cingula, non pietas quibus, aut custodia fimæ,
Non pudor, at contra leuis, & festina cupido,
Affatusq; malis, dulcisq; labentibus error,
Et metus, & demens, alienaq; cura pericli.
Omne ait imperium, natorumq; arma meorum
Cuncta dedi, quascunq; libet nunc concute mentes.
Cingitur arcanis Saturnia læta uenenis,
Atq; hinc uirgineæ uenit ad penetralia sedis,
Chalcopen imitata sono formaq; sororem.
Fulsit ab inuita numen procul, & pauor artus
Protinus, atq; ingens Aeætida perculit horror.
Ergo nec ignotis Minyas huc fluctibus inquit
Aduenisse soror, nec nostro sola parenti
Scis socias iunxisse manus. at cætera muros
Turba tenet, fruiturq; uirûm cœlestibus armis.
Tu thalamis ignaua sedes. tu sola paterna

Fixa domo. tales quando tibi cernere reges?
Illa nihil contra. nec enim dea passa, manumq;
Implicat, & rapidis mirantem passibus aufert.
Ducitur infelix ad mœnia summa futuri
Nescia uirgo mali, & falsæ commissa sorori.
Lilia per uernos lucent uelut alba colores,
Præcipue quis uita breuis, totusq; parumper
Floret honor, fuscis etiam notus immunet alis.
Hanc residens altis Hecate perseia lucas
Flebat. & has imo referebat pectore uoces.
Deseris heu nostrum nemus, æqualesq; cateruas
Ah misera, ut graias haud sponte uageris ad urbes,
Non iniussa tamen, neq; te mea cura relinquam,
Magna fugæ monimenta dabis. spernere nec usquam
Mendaci captiua uiro, meq; ille magistram
Sentiet, & raptu famulæ doluisse pudendo.
Dixerat. ast illæ murorum extrema capessunt,
Defixæq; uirûm lituumq; fragoribus horrent.
Quales instanti nimborum frigore mœstæ
Succedunt ramis, hærentq; pauore uolucres.
Iamq; Getæ, iamq; omnis Iber, drancæaq; densa
Strage cadit legio, & latis prosternitur aruis.
Semineceisq; duces inter sua tela, suosq;
Inter equos sæuam misero lustramine uersant
Congeriem, & longis campos singultibus implent.
Victores patrium contra pæana Geloni
Congeminant, eadem redeunt mox gaudia uictis,
Qua deus & melior belli respexit imago.
Quis tales obitus dederit? quis talia facta
Dic age, tu ueri reminiscere musa furoris.

Absyrtus clypei radijs, curruq; coruscus
Solis aui cuius uibrantem cominus hastam
Cernere, nec galeam gentes potuere minantem.
Sed trepidæ redeunt, & uerso uulnera tergo
Accipiunt, magnisq; fugam clamoribus augent.
Proterit impulsu grauis agmina, corporaq; atris
Sternit equis, gemitusq; premit spirantis acerui.
Nec leuior comitatur Aron, horrentia cuius
Discolor arma super, squallentesq; ære lacertos
Barbarica chlamys arcet acu, tremefactaq; uento
Implet equum. qualis roseis & lucifer alis,
Quem Venus illustri gaudet producere cœlo.
At non inde procul Ramelus, & Acer Otaxes
Dispulerant Colchos, pariterq; inglorius Arnes
Fraude noua stabula, & furtis assuetus inultis
Depopulare greges, frontem cum cornibus auxit
Hispidus, inq; dei latuit terrore Lycæi.
Hac tunc attonitos facie defixerat hostes.
Quem simul ignota formidine bella mouentem
  Vidit Aron, pauidos te inquit nũc rere magistros,
Et stolidum petisse pecus. non pascua, nec bos
Hic tibi. nocturnus mitte hæc, simulachraq; panis,
Neue deum mihi finge. deus quoq; consere dextra.
Sic ait. intentaq; adiutum missile planta
Dirigit, & laxis patuerunt uulnera uillis.
Nec minus Aeolij proles Aeætia phrixi
Fertur & ipsa furens, ac se modo læta citatis
Agminibus, modo cognatis ostentat achiuis.
Atq; hos in medio duri discrimine belli,
Laudibus, inq; ipsis gaudens ubi uidit Iason,

M acte ait ô nostrum genus & iam certa propago,
A eoliæ nec opina domus, sat magna laborum
D ona fero, satis hoc uisu quæcunq; rependo.
D ixit. & insuetum, magniq; in fata cerauni
E micuit, clypeumq; rotans hunc poplite cæsô
D eicit, illum aperit lato per pectus hiatu
A rgus. utrunq; ab equis ingenti porrigit aruo
E t Zacorũ & Palchẽ, peditẽ pedes haurit Amustim
S anguinis ille globos, effusaq; uisera gestat
B arbarus, & cassa frendens sublabitur ira.
D at Calais Barisanta neci, semperq; propinquas,
R iphea uenali comitantem sanguine pugnas,
C entum læta bouum, bellator corpora centum
P actus equos. his ille animam, lucemq; rependit
C rudelis. tandem dulces iam cassus in auras
R espicit, ac nulla cœlum reparabile gaza.
L abitur intortos per tempora cœrula crines,
T unc quoq; materna uelatus harundine Peucon.
A t genitrix imis pariter Mæotis ab antris
I mpleuit plangore lacus, natumq; uocauit,
I am non per ripas, iam non per curua uolantem
S tagna, nec in medio truncantem marmore ceruos.
E urytius exhomatas agit æquore. Nestoris hastæ
I mmoritur primæuus Helix. nec reddita charo
N utrimenta patri, primis ereptus in annis.
A blatacum, Zetemq; Daraps. illum exigit hasta.
H unc fugat ingenti subitũ tum sanguinis unda,
V idit & extremo lucentia pectora ferro.
E cce autem muris residens Medea paternis,
S ingula dum magni lustrat certamina belli,

Atq; hos ipsa procul densa in caligine reges
Agnoscit, quæritq; alios Iunone magistra,
Conspicit Aesonium longe caput, ac simul acres
Huc oculos, sensusq; refert, animumq; fauentem.
Nunc quo se raperet, nunc quo diuersus abiret
Ante uidens, quotq; unus equos, quot funderet arma,
Palantesq; uiros quàm densis sisteret armis,
Quaq; iterum tacito sparsit uaga lumina uultu
Aut fratris quærens, aut pacti coniugis arma,
Sæuus ubi miseræ, solusq; occurrit Iason.
Tunc his germanam aggreditur (ceu nescia) dictis.
Quis precor hic, toto iam dudum feruere campo
Quem tueor? quemq; ipsa uides? nam te quoq; tali
Attonitam uirtute reor? contra aspera Iuno
Reddit agens stimulis, ac diris fraudibus urget.
Ipsum ait Aesonidem cernis soror, æquore tanto
Debita cognati repetit qui uellera Phrixi.
Nec nunc laude precor generis, nec sanguine quisq̃.
Aspicis ut Minyas inter, proceresq; cytæos
Emicat effulgens, quantisq; insultet aceruis.
Et iam uela dabit, iam littora nostra relinquet,
Thessaliæ felicis opes, dilectaq; Phrixo
Rura petens eat, atq; utinam superetq; labores.
Tantum affata, magis campis intendere suadet,
Dum datur, ardentesq; uiri percurrere pugnas.
At simul hanc dictis, illum dea marte secundo
Impulit, atq; nouas egit sub pectore uires.
Ora sub excelso iam dudum uertice coni
Sæua micant, cursusq; ardescit. nec tibi Perse,
Nec tibi uirgo iubæ letabile sydus achiuæ.

A cer ut Autumni canis, iratoq; uocati
A' Ioue fatales ad regna iniusta cometæ.
N ec sua Crethiden latuit dea, uimq; recentem
S entit agi membris, ac se super agmina tollit.
Q uantus ubi ipse gelu, magnoq; increuit imbre
C aucasus, & summas abijt hybernus in arctos.
T unc uero stabulis qualis leo sæuit opimis
L uxurians, spargitq; famem, mutatq; cruores.
S ic neq; parte ferox, nec cæde moratur in una,
T urbidus inq; omnes pariter furit. ac modo sæuo
E nse, modo infesta rarescunt cuspide pugnæ.
T unc & terrificis undantem cornibus Hebrum,
E t geticum Priona ferit. caput eripit Anchi
B rachiaq;, & uastis uoluendum mittit arenis.
A t genitus Ioue complerat sua fata Colaxes.
I amq; pater mœsto contristat sydera uultu,
T alibus ægra mouens nequicquam pectora curis.
Hei mihi si duræ natum subducere sorti
M olior, atq; meis ausim confidere regnis.
F rater adhuc Amyci mœret nece, cunctaq; diuûm
T urba fremunt, quorum nati cecidere, cadentq;.
Q uin habeat sua quenq; dies. cunctisq; negabo,
Q uæ mihi. supremos misero sic fatus honores
C ongerit, atq; animis moriturum ingentibus implet.
I lle uolat campis, immensaq; funera miscet
P er cuneos, uelut hyberno proruptus ab arcu
I ber agens scopulos, nemorumq; operumq; ruinas,
D onec ab ingenti bacchatus uertice montis
F rangitur, inq; nouum paulatim deficit amnem.
T alis in extremo proles Iouis emicat æuo.

E t nunc magnanimos Hypetaona, Gesithoumq́;,
N unc Arinem, Nolbumq́; notat, iam saucius Apren,
E t desertus equo Tydrum pedes excidit hasta
P hasiaden, pecoris custos de more paterni
C aucasus ad primas genuit quem Phasidis undas.
H inc puero cognomen erat, famulumq́; ferebant
P hasidis intonso nequicquam crine parentis.
I amq́; alijs instabat atrox, cum diua supremas
R umpit iniqua colus, uictorq́; aduenit Iason.
E xcipit hunc sæua sic fatus uoce Colaxes.
V os scythiæ saturate canes, Scythiæq́; uolucres,
H eu miseri uenistis ait, saxumq́; prehensum
I llius & dextræ gestamen, & illius æui.
C oncussa molitur humo. quod regia Iuno
F lexit ad ignotum caput, infletumq́; Monesi.
P ræceps ille ruit. nato non depulit ictus
I uppiter. Aesoniæ uulnus fatale sed hastæ
P er clypeum, per pectus abit, lapsoq́; cruentus
A duolat Aesonides, mortemq́; cadentis aceruat.
S pargitur hinc, miserisq́; uenit iam notus Alanis.
A t regina uirum (neq; enim deus amouet ignes)
P ersequitur lustrans, oculisq́; ardentibus hæret.
E t iam læta minus præsentis imagine pugnæ,
C astigatq́; metus, & quas alit inscia curas
R espiciens an uera soror, nec credere falsos
A udet atrox uultus, eademq́; in gaudia rursus
L abitur, & sæuæ trahitur dulcedine flammæ.
A c uelut ante comas, ac summa cacumina syluæ
L enibus alludit flabris lenis Auster, at illum
P rotinus immanem curuæ sensere carinæ.

T alis ad extremos agitur Medea furores.
I nterdum blandæ direpta monilia diuæ
C ontrectat, miseroq; aptat flagrantia collo.
Q uaq; dedit teneros aurum furiale per artus
D eficit, ac sua uirgo deæ gestamina reddit.
N on gemmis, non illa leui turbata metallo,
S ed facibus, sed mole dei, quem pectore toto
I am tenet. extremus roseo pudor errat in ore.
Ac prior his. credis'ne patrem promissa daturum
O' soror, argolicus cui dijs melioribus hospes
C ontigit? at belli quantum iam restat acerbi?
H eu quibus ignota sese pro gente periclis
O bijcit. hæc fantem medio in sermone reliquit
I ncœpti iam Iuno potens, securaq; fraudis.
I mminet ut celsis audentior improba muris
V irgo, nec ablatum sequitur, quærit'ue sororem.
A h quoties uis dira ducum, densiq; repente
A esoniden pressere uiri, cumq; omnis in unum
I ber ijt, toties saxis pulsatur, & hastis.
P rimaq; ad infesti Laxanoris horruit arcus.
A lta sed Aesonium supra caput exit harundo,
T eq; Caicæ petit coniux miseranda Caico
L inquitur, & primo domus imperfecta cubili.
R egius eois Miraces interpres ab oris
V enerat, ut Colchos procul, atq; Aeætia Parthis
F œdera donato non irrita iungeret auro.
T um iuuenem terris parcæ tenuere cytæis,
A c subiti Mauortis amor. simul armiger ibat
S emiuir, impubemq; gerens, sterilemq; iuuentam.
I pse pharetratis residens ad frena tapetis,

Nunc leuis infesto procurrit in agmina curru,
Nunc fuga conuersas spargit mentita sagittas.
Ad uiridem gemmis, & Eoæ stamine syluæ
Subligat extrema patrium ceruice tiaram
Insignis manicis, insignis acinace dextro.
Improba barbaricæ procurrunt tegmina plantæ.
Nec latuere diu sæuum spolia illa Sienem,
Per'q; leuem & multo maculatam murice tygrin
Concita cuspis abit, subitos ex ore cruores
Saucia tygris hiat, uitam'q; effundit herilem.
Ipse puer fracto pronum caput implicat arcu.
Sanguine tunc atro, chlamys ignea, sanguine uultus
Et grauidæ maduere comæ, quas flore Sabæo
Nutrierat, liquido'q; parens signauerat auro.
Qualem siquis aquis, & fertilis ubere terræ
Educat, ac uentis oleam felicibus implet.
Iam quæ det primam tenero de uertice frondem
Cum subito immissis præceps aquilonia nimbis
Venit hyems, nigra'q; euulsam extendit arena.
Haud secus ante urbem Miraces, atq; ipsius ante
Virginis ora cadit. sed non magis illa mouetur,
Vnius ægra metu, quàm te Meleagre furentem,
Quàm Talamum uidet, aut pugnas miratur Acasti.
At satis hos ipsæ gentes, campi'q; uidebant
Tempestate pari uersis incumbere turmis.
Ante oculos fuga fœda ducum, largus'q; cadentum
It cruor, & currus dominis ingentibus orbi.
Non tulit hos Perses gemitus, cladem'q; suorum,
Terga'q; uersa tuens his cœlum questibus implet.
Quid me iam patrijs eiectum sedibus istas

V tstruerem pugnas, Scythiamq́; in bella mouerem?
V os superi, uos augurio iussistis inani?
Q uid fratris saeui tunc Iuppiter omina poenas
P romisere mihi? nobis argoa parabas
S cilicet auxilia, & tantas coniungere uires.
S aeua quidem lucis miseris mora. dent tamen oro
V num illum mihi fata diem, quo fallere Achiuos
S ic meritos uideam, quóq; hunc uirtute superbum
A esonidem tantos flentem sine honore labores.
D ixerat haec, pectusq́; suis euerberat armis,
E t galeam fletu, galeam singultibus implet.
I bat & in medij praeceps incendia belli,
N i prior aduersis Pallas uidisset ab armis.
Et secum, ruit ecce ferox in funera Perses,
Q uem genitor Colchis, solióq; reponere fratris
I am statuit. nostra uereor ne fraude peremptum
I ncrepet, & culpam hanc magno terrore rependat.
H aec dicens atro nebulam diffundit amictu,
S tridentesq́; uiri circum caput admouet hastas.
I lle super socias dementi turbine gentes
E rigitur paulum leui raptatus in aethra.
I am tandem extremas pugnae defertur in oras,
F orte ubi serus Iber, ubi Sidoniaeq́; phalanges
M arte calent, solisq́; iuuant clamoribus agmen.
N ox simul astriferas profert mortalibus umbras,
E t cadit extemplo belli fragor. aegráq; muris
D igreditur longum uirgo perpessa timorem.
V t fera Nyctelius paulum per sacra resistunt,
M ox rapuere deum cum iam in quodcunq; paratae
T hyiades. haud alio remeat Medea tumultu,

Atq; inter Graiûmq; acies, patriasq; phalanges
Semper inexpletis agnoscit Iasona curis,
Armaq;, quiq; caua superest de casside uultus.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON LIBER SEPTIMVS.

Equoq; thessalico iam serus ab hospite uesper
Diuidit, & tua iam te gaudia uirgo relinquunt.
Noxq; ruit, soli ueniens non mitis amanti.
Ergo ubi contactis extremo in limine plantis
Contigit ægra thoros, & mens incensa tenebris,
Vertere tunc uarios per longa insomnia questus,
Nec poterat quo scire malo, tandemq; fateri
Ausa sibi paulum medio sic fata dolore est.
Nunc ego quo casu, uel quo sic peruigil usq;
Ipsa uolens errore trahor? non hæc mihi certe
Nox erat ante tuos iuuenis fortissime uultus,
Quos ego cur iterum demens, iterumq; recordor
Tam magno discreta mari? quid in hospite solo
Mens mihi? cognati potius iam uellera Phrixi
Accipiat, quæ sola petit, quæq; una laborum
Causa uiro. nam quando domos has ille reuiset?
Aut meus Aesonias quando pater ibit ad urbes?
Felices medijs qui se dare fluctibus ausi,

N ec tantus timuere uias, talemq́; secuti
H unc qui deinde uirum, sed sic quoq; talis abito.
I am iactata thoro, nimiumq́; experta cubile
E cce uidet tenui candescere limen Eoo.
N ec minus insomnem lux orta refecit amantem,
Q uàm cum languentes erexit imber aristas.
G rataq́; iam fessis descendunt flamina remis.
A t sua longarum Minyas iam cura uiarum
A dmonet, inq́; ipso nequicquam tempore Regem
L ætitiæ, meritiq́; petunt, quem passus Iason
V ota prius, captasq́; deis accendere prædas.
P rominet, atq; oculos longe tenet, aurea si iam
P ellis, & oblatis clarescæret aspera uillis.
I lle autem iam iam uultus, uocesq́; parantem
A nte petit, rumpitq́; moras, inq́; ipsa morantis
P rosilit ora uiri, taliq; effunditur ira.
Orbe satos alio sua littora, regnaq́; habentes
Q uis furor has medijs tot fluctibus egit in oras?
Q uis ue mei uos tantus amor? tu prima malorum
C ausa mihi tu Phrixe gener. non te æquore mersum
Q uo soror, ut felix nullos nunc nomine Graios
N ossem ego, quis regū Pelias? qui thessalus? aut quæ
G ræcia? quod nā hominū cerno genus? aut ubi cautes
C yaneæ? uenit scythicas en hospes in oras.
Q uinquaginta Asiam (pudet heu) penetrarit Iason
E xulibus, meq́; ante alios sic spreuerit una
V na ratis, spolium ut Iuno de rege reportet.
I psum effcre meos, atq; ipsum pandere lucos
I mperet, & nullo dignetur uincere bello.
C ur age non templis sacrata auellere dona

Omnibus, atq; ipsas gremijs abducere natas
Praedo libet? uobis'ne domos, uobis'ne parentes
Esse putem? ratis infandis quos sola rapinis
Saeua'q; pascit hyems, & quos (credamus ut ipsis,)
Rex suus illisit pelago, uetuit'q; reuerti.
Scilicet Aeoliae pecudis potiatur ut auro,
Ante meus caesa descendet Caucasus umbra,
Ac prior Aemonias raptet super aequora praedas,
Haud ego cum uictis statui feralibus Hellem.
Si tamen his aliter persitus non cedere terris,
Te'q; pudor cassi reditus mouet, ac latet una
Nescio quid plus puppe uiris, haud ipse morabor
Quae petitis. modo nostra prior tu perfice iussa.
Martius ante urbem longis iacet horridus annis
Campus, & ardentes ac me quoq; uomere presso
Me quoq; cunctantes interdum agnoscere tauri.
His magis atq; magis rabiem nunc nostra senectus
Luxuriem'q; dedit, solito'q; superbior ignis
Ore fremit, succede meae fortissime laudi,
Et nostros recole hospes agros. nec semina deerunt,
Quae prius ipse dabam, & messes quas solus obibam.
Consilijs nox una satis, tecum'q; retracta,
Cum'q; tuis haec iussa deis. ac siquid in isto est
Robore, praedicti ueniens in rura laboris,
Ipse incertus adhuc tenebris te protinus illis
Inuolui, flammas'q; uelim durare parumper,
Anguis in euerso iacias dum semina campo,
Ac tibi Cadmaei dum seminis exeat hydri
Miles, & armata florescant pube nouales.
Filia prima trucis uocem mirata Tyranni

Haesit,

H æsit, & ad iuuenem pallentia rettulit ora,
C ontremuit'q; metu, ne nescius audeat hospes,
S e'q; miser ne posse putet. perstrinxerat horror
I psum etiam, & mœsta stabat defixus in ira.
N on ita Tyrrhenus stupet, sonius'q; magister
Q ui te iam Lilybæe tuens, clarum'q; serena
A rce pharon, præceps subito nusquam hostia, nusq̃
A usoniam uidet, & sæuas accedere syrtes.
T um tamen infando quæ det responsa tyranno
C olligit, & tandem obtutu consurgit ab alto.
N on ait hos reditus, non hanc Aeeta dedisti
S pem Minyis, cum prima tuis pro mœnibus arma
I nduimus. quo uersa fides? quos uestra uolutant
I ussa dolos? alium hic Pelian, alia æquora cerno.
Q uin agite hoc omnes, odijs'q; urgete tyranni
I mperijs'q; caput, quanquam mihi dextera, nec spes.
D efuerit mox iussa pati, nec cedere duris.
V num oro, seu me illa suis seges obruet hastis,
H auriet aduerso seu crastinus ignis hiatu,
N uncius hinc sæuas Peliæ mittatur ad aures
H ic perijsse uiros, & me si uestra fuisset
V lla fides, reducem patriæ potuisse referri.
T alibus attonitos dictis natam'q;, patrem'q;
L inquit, & infida præceps prorumpit ab aula.
  At trepida, & medios inter deserta parentes
V irgo silet, nec fixa solo seruare parumper
L umina, nec potuit mœstos non flectere uultus,
R espexit'q; fores, & adhuc inuenit euntem,
V isus & heu miseræ tunc pulchrior hospes amanti
D iscedens. tales humeros ea terga relinquit.

Illa domum, atq; ipsos paulum procedere postes
Optat, & ardentes tenet intra limina gressus.
Qualis ubi extremas Io uaga sentit arenas,
Fert'q;, refert'q; pedem, tumido quam cogit Erinnys
Ire mari, phariæq; uocant trans æquora matres.
Circuit haud aliter, foribus'q; impendet apertis
An melior Minyas reuocet pater, ora'q; quærens
Hospitis, aut solo mœret defecta cubili
Aut uenit in charæ gremium, refugit'q; sororis.
Atq; loqui conata silet, rursus'q; recedens
Quærit, ut Aeæis hospes consederit oris
Phrixus, ut aligeri Circem rapuere dracones.
Tum comitum uisu fruitur miseranda suarum,
Expleri'q; nequit, subito'q; parentibus hæret
Blandior, & patriæ circunfert oscula dextræ,
Sic assueta thoris, & mensæ dulcis herili
Aegra noua iam peste canis, rabie'q; futura
Ante fugam totos lustrat queribunda penates.
Tandem etiam molli sese simul increpat ira.
Pergis ait demens? te'q; illius angit imago
Cura'q;? qui profuga forsan tenet alta carina,
Qui'q; meum patrias referet nec nomen ad urbes.
Quid me autem sic ille mouet? superet'ne labores
An cadat, & tanto turbetur Græcia luctu?
Saltem fata uirum si iam suprema ferebant
Iussus ad ignotos potius foret ire Tyrannos.
O utinam & tandem non hac moreretur in urbe.
Nanq; & sydereo nostri de sanguine Phrixi
Dicitur, & charam uidi indoluisse sororem.
Se'q; ait has iussis actum miser ire per undas.

Aut redeat quocunq; modo, meq; ista precari
Nesciat, atq; meum non oderit ille parentem.
Dixerat hæc, stratoq; graues proiecerat artus.
Si ueniat miserata quies, cum sæuior ipse
Turbat, agitq; sopor. supplex hinc sternitur hospes,
Hinc pater. illa noua rumpit formidine somnos,
Erigiturq; thoro, famulas, charosq; penates
Agnoscit modo thessalicas raptata per urbes.
Turbidus ut pœnis, cæcisq; pauoribus ensem
Corripit, & sæuæ ferit agmina matris Orestes.
Ipsum angues, ipsum horrisoni quatit ira flagelli.
Atq; iterum infestæ se feruere cæde lacænæ
Credit agens, falsaq; redit de strage Dearum
Fessus, & in miseræ conlabitur ora sororis.
His ubi nequicquam nutantem colchida curis
Iuno uidet, nec dum extremo parere furori,
Non iam mentitæ uultum, uocemq; resumit
Calciopes, quando ardor habet, leuiorq; pudori
Mensq; obnixa malo, tenues sublimis in auras
Tollitur, & fuluo Venerem uestigat olympo.
Sum memor, ut tantum mecum partita laborem.
Illa nimis sed dura manet, conuersaq; in iram
Et furias dolet, ac me nunc decepta reliquit.
I, precor, atq; istum (quo me frustratur) amorem
Vince precor, patrijs ut tandem euadere tectis
Audeat, atq; meum casu defendere ab omni
Aesonidem. quin illa sacro quo freta ueneno,
Illum etiam totis adstantem noctibus anguem,
Qui nemus omne suum, quiq; aurea (respice porro)
Vellera tot spiris circum tot ductibus implet,

S oluat, & in somnos ingenti soluat ab orno.
H æc tibi, non furijs, atq; ipsi cætera mando.
T um Venus aligerûm mater sic fatur amorum.
N ec tibi cum primos aggressa es flectere sensus
V irginis, ignotaq; animum contingere cura
D efuimus. data continuo quod cingula soli
N ostra tibi queis mota loco, labefactaq; cessit.
H aud satis est, sed me ipsum opus, et cũctantia poscũt
P ectora me dubiusq; pudor. iam fœdera saxo
A esonij petat ipsa uiri, metuatq; morari.
T u face luciferæ citus ad delubra Dianæ
D eueniat, sacras solita est ubi fundere tedas
C olchis, & æquali dominam lustrare caterua.
N ec te nunc Hecates subeat metus, haud mea furta
I mpediet, nec enim est tanti, quin audeat, opto.
C ontinuo transibit amor, cantuq; trilingui
I psam flammiferos cogam compescere tauros.
A mplexuq; petit. uolucrem tunc aspicit Irim.
F estinansq; iubet monitis parere Diones.
E t iuuenem Aesonium prædicto sistere luco.
P rotinus hinc Iris Minyas, Cytherea petiuit
C olchida. caucaseis speculatrix Iuno resedit
R upibus, attonitos ææa in mœnia uultus
S peq; metuq; tenens, & adhuc ignara futuri.
V ix primas occulta Venus prospexerat arces.
V irginis ecce nouus mentem perstringere langor
I ncipit. ingeminant commotis questibus æstus.
E rgo iterum sensus uarios super hospite uoluens
M œret, & absenti nequicquam talia fatur.
S i tibi thessalicis, nunc si tua forte uenenis

Mater,

Mater, & heu siqua est, posset succurrere coniux.
Nam quid uirgo tuos possim nisi flere labores?
Haec satis, ipsa etiam casus spectare supremos,
Atq; iterum durae cogar comes ire sorori.
Et nunc ille sui non quenquam sorte moueri,
Non ullum meminisse putat, cum'q; omnibus odit
Me quoq;. si quando fuerit tamen ulla potestas.
Illum ego qui diris cinis ultimus haeserit aruis,
Ossa'q;, queis tauri, saeuus'q; pepercerit ignis
Componam, sedem'q; dabo. fas tunc mihi manes
Dilexisse uiri. tumulo'q; has reddere curas.
Dixerat. ecce thoro Venus improuisa resedit.
Sic ut erat mutata Deam, mentita'q; pictis
Vestibus, & magicam Circen titanida uirgam.
Ipsa uelut lenti fallatur imagine somni
Sic oculos incerta tenet, magni'q; sororem
Paulatim putat esse patris. tum flebile gaudens
Prosiluit. saeuae'q; ultro tulit oscula diuae.
Ac prior. o' tandem uix tandem reddita Circe
Dura tuis, quae te bijugis serpentibus egit
Hinc fuga? quae'ue fuit patrijs mora gratior oris?
An quod thessalicae Phasin petiere carinae?
Per'q; tot infelix frustra uada uenit Iason?
Quis patriae te mouit amor? tum cetera rumpit.
O currit'q; Venus. tu nunc mihi causa uiarum.
Sola tuae uenio (iam pridem ignaua) iuuentae.
Caetera parce queri. neu me meliora secutam
Argue. quippe etiam repetentur munera Diuûm.
Omnibus hunc potius communem animantibus orbẽ,
Communes & crede deos. patriam inde uocato,

Quæ rediitq; dies nec nos ô nata malignus
Cluserit hoc uno semper sub frigore Phasis.
Fas mihi non habiles? & tibi linquere Colchos?
Et nunc Ausonij coniux ego regia Pici.
Nec mihi flammiferis horrent ibi pascua tauris.
Meq; uides tusci dominam maris. at tibi qui nam
Sauromatæ miseranda proci? cui uadis Ibero?
Hei mihi uel sæuo coniux non una Gelono?
Illa Deæ contra iam dudum spernere uoces.
Non ita me immemorem magnæ Perseidos inquis
Cernis, ut infelix thalamos ego cogar in illos.
I precor, atq; unum pro me dimitte timorem.
Sed magis his miseram (quando potes) eripe curis.
Vnde metus est usq; mihi, quæq; aspera semper
Perpetior duræ iam dudum incendia mentis.
Nulla quies animo, nullus sopor. ardua menti
Quære malis nostris requiem, mentemq; repone.
Redde diem. noctem mihi deme, adprendere uestes
Somniferas, ipsáq; oculos componere uirga.
Tu quoq; nil mater prodes mihi, fortior ante
Sola fui. tristes thalamos, infestaq; cerno
Omina, uipereos ipsi tibi surgere crines.
Talia uerba dabat, collapsáq; flebat iniquæ
In Veneris Medea sinus, pestemq; latentem
Ossibus, atq; imis nutribat pectoris ignem.
Occupat amplexu Venus, & funalia figit
Oscula, permistumq; odijs inspirat amorem.
Dumq; illam uarijs mœrentem uocibus ambit,
Inq; alio sermone tenet, quin hoc ait audi,
Atq; attolle genas, lachrymisq; hæc infit obortis.

Cum

Cum leuis à superis ad te modo laberer auris,
Forte ratem primo fugientem littore cerno.
Qualem nostra sua nunquam dimittere ponto
Vellem, adhuc omnes quae detinet insula nautas.
Vnus ibi ante alios, qui tum quoq; pulchrior omnis
Visus erat, longéq; ducem mirabar, & ipse
Aduolat, atq; unam comitum ratus esse tuarum,
Per tibi siquis ait morituri protinus horror,
Et quem non meritis uideas occurrere monstris,
Haec precor, haec dominae referas ad uirginis aurem,
Tu fletus ostende meos. illi has ego uoces
Qua datur, hasq; manus ut possum à littore tendo.
Ipsae, ego quas mecum per mille pericula traxi
Defecere deae. spes & uia sola salutis
Quam dederit, si forte dabit. ne uota repellat
Nunc mea, totq; animas qualis nec uiderit ultra
Dic precor auxilio iuuet, atq; haec nomina seruet.
Si Pelopis duros prior Hippodamia labores
Expediit, totq; ora simul uulgata procorum
Respiciens tandem patrios exhorruit axes.
Si dedit ipsa neci fratrem Minoia uirgo,
Cur non hospitibus fas sit succurrere dignis
Te quoq;? & Aeaeos iubeas mitescere campos?
Occidat aeterna tandem Cadmaeia morte
Iam seges, & uiso spumantes hospite tauri.
Hei mihi quod nullas hic possum exoluere grates.
Attamen hoc saeua corpus de morte receptum,
Hanc animam sciat esse suam. miserebitur ergo
Dic ait, an potius strictos gaudebit in enses.
Promisi, ne falle precor, cumq; ipsa mouerer

Alloquio, casúq; uiri, te passa rogari
Sum potius. tu laude noua, tu supplice digno
Dignior es. & fama meis iam parta uenenis.
Torserat illa graui iam dudum lumina uultu
Vix animos, dextramq; tenens, quin ipsa loquentis
Iret in ora deæ, tanta pudor æstuat ira
Verba cauens. horror molles inuaserat annos.
Iamq; thoro trepidas infelix obruit aures.
Nec quo ferre fugam, nec quo se uertere posset
Prensa uidet. rupta condi tellure, premiq;
Iam dudum cupit, ac diras euadere uoces.
Illa sequi iubet, & portis expectat in ipsis.
Saeuus echionia ceu Penthea Bacchus in aula
Deserit insertis per roscida cornua uictis,
Cum tenet ille deum, pudibundaq; tegmina patris
Tympanaq;, & mollem subito miser accipit hastam.
Haud aliter deserta pauet, perq; omnia circum
Fert oculos, tectisq; negat procedere uirgo.
Contra saeuus amor, contra periturus Iason
Vrget, & auditæ crescunt in pectore uoces.
Heu quid agat? uidet externo se prodere patrem
Dura uiro, famam scelerum iamq; ipsa suorum
Prospicit, & questu superos, questuq; fatigat
Tartara. pulsat humum, manibusq; immurmurat uncis
Noctis Heram, Ditemq; ciens, succurrere tandem
Morte uelint, ipsumq; simul demittere leto
Quem propter furit absentem saeuissima poscit
Nunc Peliam, tanta iuuentem qui perderet ira.
Proclamat neq; opem ignoto, uiresq; daturam.
Ac neq; tam turpi cessuram semper amori.

Saepe suas misero promittere destinat artes.
Denegat, atq; ima potius discernit in ira,
Atq; thoro proiecta manet. cum uisa uocari
Rursus, & impulso sonuerunt cardine postes.
Ergo ubi nescio quod penitus se numine uinci
Sentit, & abscissum quicquid pudor ante monebat,
Tum thalami penetrale petit, quae maxima norat
Auxilia Aemoniae quaerens pro rege carinae.
Vtq; procul magicis spirantia tecta uenenis,
Et saeuae patuere fores, oblataq; contra
Omnia, quae ponto, quae manibus eruit imis,
Et quae sanguinea lunam distrinxit ab ira.
Tu ne sequeris ait quicq̃, aut patiere pudendum?
Cum tibi tot mortis, scelerisq; breuissima tanti
Effugia? haec dicens qua non uelocius ulla
Pestiferam toto nequicquam lumine lustrat,
Cunctaturq; super, morituraq; colligit iras.
O nimium iocunda dies, quam chara sub ipsa
Morte magis stetit, & sese mirata furentem est.
Occidis heu. primo potes hoc durare sub aeuo.
Nec tu lucis ait, nec uideris ulla iuuentae
Gaudia. non dulces fratris pubescere malas.
Hunc quoq; qui nunc est crudelis Iasona nescis
Morte perire tua, qui te nunc inuocat unam,
Qui rogat, & nostro quem primum in littore uidi.
Cur tibi fallaces placuit coniungere dextras?
Tunc poteras istis iuuenem tunc perdere monstris.
Protinus ipsa etiam (fateor) tunc ipsa uolebam.
Testor chara tuas Circe titania uoces.
Te ducente sequor. tua me grandaeua fatigant

C onsilia, & monitis cedo minor. haec ubi fata,
R ursus ad Aemonij iuuenis curamq;, metumq;
V ertitur. hunc solum propter se uiuere gaudens,
S iue mori, quodcunq; uelit maiora precatur
C armina, maiores Hecaten immittere uires,
N unc sibi, nec notis stabat contenta uenenis.
C ingitur inde sinus, & qua sibi fida magis uis
N ulla, prometheae florem de sanguine fibrae
C aucaseum, tonitru nutritaq; gramina promit
Q uae sacer ille niues inter, tristesq; pruinas
D urat, editq; cruor, cum uiscere uultur adeso
T ollitur è scopulis, & rostro irrorat aperto.
I dem nec longi languescit finibus aeui
I mmortale uirens. idem stat fulmina contra
S anguis, & in medijs florescunt ignibus herbae.
P rima Hecate stygijs duratam fontibus harpen
I ntulit, & ualidas scopulis effodit aristas.
M ox famulae monstrata seges, quae lampade Phoebes
S ub decima, iuga foeta metit, saeuitq; per omnes
R elliquias, saniemq; dei, gemit irritus ille
C olchidos ora tuens. totos tunc contrahit artus
M ente dolor, cunctaeq; tremunt sub falce cathenae.
T alibus infelix contra sua regna uenenis
I nduitur, noctiq; tremens infertur opacae.
D at dextram, blandeq; pauens uocem Venus, & quã
A lloquijs, iunctoq; trahit per moenia passu,
Q ualis adhuc teneros supremum pallida foetus
M ater ab excelso produxit in aera nido,
H ortaturq; sequi, breuibusq; insurgere pinnis.
I llos caerulei primus ferit horror Olympi,

I amq; redire rogant, assuetaq; quæritur arbor.
H aud aliter cæcæ per mœnia deficit urbis
I ncedens, horretq; domos Medea silentes.
H ic iterum extremæ nequicquam in limine portæ
S ubstitit, atq; iterum fletus animiq; soluti
R espexitq; deam, paulumq; his uocibus hæsit.
I pse rogat certe? meq; ipse implorat Iason?
N ulla ne culpa subest? labes non ulla pudoris?
N ullus amor? nec turpe uiro seruire precanti?
I lla nihil contra, uocesq; abrumpit inanes.
E t iam iam magico per opaca silentia Colchis
C œperat ire sono, monstrataq; condere uultus
N umina, cumq; suis auerti collibus amnes.
I am stabulis, gregibusq; pauor, strepitusq; sepulchris
I nciderat. stupet ipsa graui nox tardior umbra.
I amq; tremens longe sequitur Venus. utq; sub altas
P eruenere trabes, diuæq; triformis in umbram,
H ic subito ante oculos non dum speratus Iason
E micuit, uiditq; prior conterrita uirgo.
A tq; hic se profugam uolucri Thaumantias ala
S ustulit, inde Venus dextræ dilapsa tenenti.
O buius ut sera cum se sub nocte magistris
I mpingit pecoriq; pauor, qualesue profundum
P er chaos occurrunt cæcæ sine uocibus umbræ.
H aud secus in medijs noctis nemorisq; tenebris
I nciderant ambo attoniti, iuxtaq; subibant
A bietibus tacitis, aut immotis cyparissis
A ssimiles, rapidus non dum quas miscuit auster.
E rgo ut erat uultu defixus uterq; silenti,
N oxq; suum peragebat iter, iam iam ora leuare

Aesonidem, fariq; cupit Medea priorem.
Quam simul effusis pauitantem fletibus heros,
Flagrantesq; genas uidit, miserumq; pudorem.
Has tandem uoces dedit, & solatus amantem est.
Fers ne aliquem spem lucis ait? miserata laborem
Nempe uenis? an & ipsa mea lætabere morte?
Ne precor infando similem te uirgo parenti
Gesseris. haud tales decet inclementia uultus.
Hascine nunc grates? hæc expectata laborum
Dona dari decuit? sic te sub teste remitti
Fas mihi uirgo tuum? iustas da uocibus aures,
Nec pater ille tuus tantis me opponere monstris
Quid meritum? aut tales uoluit me expēdere pœnas?
Iam iacet externa qđ nunc mihi cuspide Canthus?
Quodq; meus uestris cecidit pro mœnibus Iphis?
Aut scythiæ tanta inde manus? iussisset abire
Perfidus, atq; suis extemplo cedere regnis.
Spem mihi promissam per quæ discrimina rursus
Et reddat qua lege uides occumbere tandem
Possumus, idq; sedet, quàm non quæcunq; subire
Patris iussa tui. nunquam sine uellere abibo
Hinc ego. degenerem nec me tu prima uidebis.
Hæc ait. illa tremens, ut supplicis aspicit ora
Conticuisse uiri, iamq; & sua uerba reposci,
Nec quibus incipiat demens uidet, ordine nec quo,
Quo'ue tenus, prima cupiens effundere uoce
Omnia, sed nec prima pudor dat uerba timenti
Hæret, & attollens uix tandem lumina fatur.
Quid precor in nostras uenisti Thessale terras?
Vnde mei spes ulla tibi? tantosq; petisti

Cur non ipse tua fretus uirtute labores?
Nempe ego si patrijs timuissem excedere tectis,
Occideras, nempe hanc animam pars sæua manebat
Funeris, o ubi Iuno, ubi nunc tritonia uirgo,
Sola tibi quoniam tantis in casibus adsum.
Externæ regina domus, miratis & ipse
Credo, nec agnoscunt hæ nunc Aeætida syluæ.
Sed fatis sum uicta tuis. cape munera supplex
Nunc mea, teq; iterum Pelias si perdere quæret,
Inque alios casus, aliasq; immittet ad urbes,
Heu formæ ne crede tuæ. titania iamq;
Gramina, perseasq; sinu depromere uires
Cœperat. his iterum compellat Iasona dictis.
Si tamen aut superis aliquam spem ponis in ipsis,
Aut tua præsenti uirtus educere leto
Si te forte potest, & iam nunc deprecor hostes
Me sine, & insontem misero dimitte parenti.
Dixerat, extemplo (neq; enim matura ruebant
Sydera, & extremo sufficerat axe bootem)
Cum gemitu & multo iuueni medicamina fletu.
Non secus ac patriam pariter famamq; decusq;
Obicit. ille manu subit, & uim corripit omnem.
Inde ubi facta nocens, & non reuocabilis unquam
Cessit ab ore pudor, propiorq; impleuit Erinnys.
Carmina nunc totos soluit, figitq; per artus
Aesonida, & totum septeno murmure fertur
Per clypeum, atq; uiro grauiorem reddidit hastam.
Iamq; sui tauris languent absentibus ignes.
Nunc age, & has inquit cristas, galeamq; resume,
Quam modo funerea tenuit discordia dextra.

Hanc iace per medias, cum uerteris æquora, messes:
Protinus in sese conuersa furoribus ibit
Cuncta phalanx, atq; ipse fremens mirabitur, & me
Respiciet fortasse pater. sic deinde locuta
Iam magis atq; magis mentem super alta ferebat
Aequora, pandentes Minyas iam tela uidebat
Se sine. tum uero extremo percussa dolore
Arripit Aesoniden dextra, ac summissa profatur.
Sis memor oro mei, contra memor ipsa manebo
Crede tui. quantum hinc aberis dic quæso? profundi
Quod cœli spectabo latus? sed te quoq; tangat
Cura mei quocunq; loco, quoscunq; per annos.
Atq; hunc te meminisse uelis, & nostra fateri
Munera seruatum pudeat nec uirginis arte.
Hei mihi cur nullos stringunt tua lumina fletus.
An me mox merita morituram patris ab ira
Dissimulas? te regna tuæ felicia gentis,
Te coniux, nataéq; manent, ego prodita abibo.
Nec queror, & pro te lucem quoq; læta relinquam.
Protinus hospes adest. tacitis nam cantibus illum
Flexerat, & simuli iam dudum afflabat amore.
Tunc ait Aesoniden quicquam te uelle relicta
Credis? & ulla peti sine te loca? redde tyranno
Me potius. recipe ingratos atq; exue cantus.
Quis mihi lucis amor? patriam cur amplius optem?
Si non & genitor te primam amplectitur Aeson?
Teéq; tuo longe fulgentem uellere gaudens
Spectat? & ad primos procumbit Græcia fluctus?
Respice ad has uoces, & iam precor annue coniux,
Per te quæ superis, diuisq; potentior imis,

Perq; hæc ergo tuo redeuntia sydera nutu,
Atq; per has nost[illegible]o discriminis horas,
Vnq̃ ego si meriti, noctisq; sim immemor huius,
Si te sceptra domum, si te liquisse parentes
Senseris, & mea tum non hæc promissa uidentem,
Tum me non tauros iuuet euasisse, ferosq;
Terrigenas, tum me tectis tua turbet in ipsis
Flamma, tuæq; artes. nullus succurrere contra
Ingrato queat, & siquid tu sæuius ipsis
Adijcias, meq; in medio terrore relinquas.
Audijt, atq; simul meritis periuria pœnis
Respondet, questus semper furor ultus amantis.
Hæc ubi dicta, tamen perstant defixus uterq;,
Et nunc ora leuant audaci læta iuuenta,
Ora simul toties dulcezs rapientia uisus
Deijcit hinc uultus æger pudor, & mora dictis
Redditur, ac rursus conterret Iasona uirgo.
Accipe perdomitis, quæ deinde pericula tauris,
Et quis in Aeolio maneat te uellere custos.
Nondum cuncta tibi (fateor) promissa peregi.
Sæuior ingenti Mauortis in arbore restat
Crede labor. quem tanta utinam fiducia nostri
Sit mihi nocturnæq; Hecates, nostriq; uigoris.
Dixerat. utq; uirum doceat, quæ monstra supersint;
Protinus immensis recubantem anfractibus anguem,
Turbat, & Aemonij subito ducis obijcit umbram.
Ille (quod haud alias stetit) & trepidantia torsit
Sibila, seq; metu postquam sua uellera circum,
Sustulit, atq; omnis spiris exhorruit arbor,
Incipit inde sequi, & uacuo furit ore per auras.

Quis fragor hic? quae nam tantae dic uirgo ruinae
Exclamat, stricto Aesonides stans frigidus ense.
Illa trahit ridens, tandemq; ait angue represso.
Hunc tibi postremum, nostri parat ira parentis.
Heu miser, heu tantis iterum mihi care periclis.
O' utinam ut nullo te sim uisura labore
Ipsam cœruleis squallentem nexibus ornum
Ipsáq; peruigilis calcantem lumina monstri.
Contingat uix deinde mori. sic fata profugit,
Seq; sub extremis in mœnia rettulit umbris.
Et iam puniceo regem spes una sub ortu
Extulerat. quantis nox una diremerit undis
Aesonidem Tibarine fretis, iam uultus aperto.
Vtq; prius totum sileat mare, dumq; ea longe
Explorare parat. contra uenit arcas Echion
Dicta ferens iam circaeis Mauortis in agris
Stare uirum. daret æripedes in prælia tauros.
En uocor, en ultro dixit. spesq; addidit aula.
Vos mihi nunc primum in glebas, mihi uertite tauri
Aequora. nunc totas aperite, & uoluite flammas.
Exeat Aemonio messis memoranda colono.
Tuae tuum partim graium da nata draconem.
Ipsius aspectu pereant ne uellera. & ipsa
Terga mihi diros seruent infecta cruores.
Fatur: & effusis pandi iubet æquora tauris.
Pars & Echionij subeunt immania dentis
Semina. pars diri portant graue robur aratri.
At sua magnanimum contra pagasea iuuentus
Prosequitur, spatioq; ducem. tum maxima quisq;
Dicta dedit, sæuusq; procul discessit in agros.

Fixerat

F ixerat ille gradus, totoq; ex agmine solus
S tabat, ut extremis desertus ab orbibus axis,
Q uem iam lapsa dies, austriq; ardentis arenæ,
A ut quem Riphæas extantem rursus ad arces
N ix & cærulei Boreæ ferus abstulit horror.
C um subito attoniti. longissima Phasidis unda,
C aucaseæq; trabes, omnisq; Aeætia tellus
F ulsit. & ardentes stabula effudere tenebræ.
A c uelut ex ima siquando nube corusci
I ra Iouis torsit geminos mortalibus ignes,
A ut duo cum pariter ruperunt uincula uenti,
D antq; fugam, sic tunc claustris euasit uterq;
T aurus, & immani proflauit turbine flammas
A rduus, atq; atro uoluens incendia fluctu.
H orruit argoæ legio ratis. horruit audax
Q ui modo uirgineis seruari cantibus Idas
F lebat, & inuito prospexit Colchida uultu.
Non tulit ipse moras, seseq; immisit Iason
D iuersos postquam ire uidet, clypeumq; minantem
Q uassat, & errantem dextra ciet obuius ignem.
V t tandem stetit, & toruo se lumine flexit,
Q ui prior aduersi respexit Iasonis arma,
C unctatus paulum subito furit. æquora non sic
I n scopulos irata ruunt, eademq; recedunt
F acta retro. bis fulmineis se flatibus infert,
O bnubitq; uirum. sed non incendia Colchis
A dspirare sinit, clypeoq; illiditur ignis
F rigidus, & uiso pallescit flamma ueneno.
I nijcit Aesonides dextram, atq; ardentia mittit
C ornua, de'in totis propendens uiribus hæret.

Ille uirum, atq; ipsam tunc te Medea recusans
Concutit, & tota nitentem carminis ira
Portat iners. tandem grauius mugire recedens
Incipit, & fesso uictus descendere cornu.
Respicit hinc socios immania uincula poscens
Aesonides. iamq; ora premit, trahiturq;, trahitq;
Obnixusq; genu superat, cogitq; trementes
Sub iuga ahena toros. alium dehinc turbida Colchis
Exarmat, lentumq; offert, timideq; minantem.
Iamq; propinquanti noctem implicat ille fatiscens
In caput, inq; humeros ipsa ui molis, & iræ
Proruit. inuadit, totusq; incumbit Iason
Desuper, atq; suis defixum flatibus urget.
Vtq; dedit uinclis, ualidoq; obstrinxit aratro
Suscitat ipse genu, sæuaq; agit insuper hasta.
Non secus ac medio quodam telluris hiatu
Terga recentis equi, primumq; inuasit habenis
Murmur, & in summa Lapithes apparuit ossa.
Ille uelut campos Libyes ac pinguia Nili
Fertilis arua secat, plena sic semina dextra
Spargere gaudet. atroxq; oneratq; noualia bello.
Martius hic primum ter uomere fusus ab ipso?
Clangor, & ex omni sonuerunt cornua sulco.
Bellatrix tunc gleba quatit, pariterq; creari,
Armariq; phalanx, totisq; insurgere campis.
Cessit, & ad socios paulum se rettulit heros
Opperiens, ubi prima sibi det germina tellus.
At uero ut summis iam rura recedere cristis
Vidit, & infesta uibrantes casside terras,
Aduolat, atq; ima tellus qua proxima collo,

Nec dum humeri uidere diem prior ense sequaci
Aequat humo truncos rutilo in thorace sequentis.
Aut primas à matre manus premit obuius ante.
Nec magis aut illis, aut illis milibus ultra
Sufficit, ac diræ quàm cum Tirynthius hydræ
Agmina Palladios defessus respicit ignes.
Ergo iterum ad socias conuertere Colchidos artes,
Et galeæ nexus, ac uincula dissipat imæ.
Cunctaturq́; tamen, totiq; occurrere bello
Ipse cupit. spes nulla datur. sic undiq; densant
Terrigenæ iam signa duces clamore, tubæq;.
Iamq́; omnes uidere uirum, iamq́; omnia contra
Tela leuant. tum uero amens discrimine tanto,
Quam modo tartareo galeam Medea ueneno
In medios torsit, conuersæ protinus hastæ.
Qualis ubi extimulat mœstæ phrygia agmina mõstris
Ira, uel exectos lacerat Bellona comatos,
Haud secus accensas subito Medea cohortes
Implicat, & miseros agit in sua prælia fratres,
Omnis ubi Aesoniden sterni putat. omnibus ira
Talis erat, stupet Aeætes, ultroq́; furentes
Ipse uiros reuocare cupit. sed cuncta iacebant
Agmina. nec quisquam primus ruit. haud super ullus
Linquitur, atq; hausit subito sua funera tellus.
Protinus in fluuium fumantibus euolat armis
Aesonides. qualis getico de puluere Mauors
Intrat equis, uritq́; grauem sudoribus Hebrum.
Aut niger ex antris, rutiliq́; à fulminis æstu
Cum furit, & siculo respirat in æquore Cyclops.
Redditus hic tandem, sociosq́; amplexus ouantes.

Haud tam mendacem promissa reposcere regem
Dignatur. nec si ipse sibi terga ingerat ultro
Qui pepigit, uelit in pacem dextramq; reuerti
Amplius. ambo truces. ambo abscessere minantes.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGONAVTICON LIBER OCTAVVS.

T trepidã in thalamis etiã sua facta pauentem
Colchida circat omnes pariter furiæq;, minæq;
Patris habẽt, nec cærulei timor æquoris ultra,
Nec miseræ terra ulla procul. quascunq; per undas
Ferre fugam, quãcunq; cupit iam scandere puppem.
Vltima uirgineis tunc flens dedit oscula uittis.
Quosq; fugit complexa thoros, crinemq;, genasq;
Ante per antiqui compsit uestigia somni.
Atq; hæc impresso gemuit miseranda cubili.
O mihi si profugæ genitor nunc ille supremos
Amplexus Aeæta dares, fletusq; uideres
Ecce meos. ne crede pater. non charior ille est,
Quem sequimur, tumidis utinam simul obruar undis.
Tu precor hæc longe placidus mox sceptra senecta
Tuta geras, meliorq; tibi sit cætera proles.
Dixit. Aemonio nunquam spernenda marito
Condita letiferis prodit medicamina cistis,

Virgineosq; sinus, ipsumq; monile uenenis
Implicat, ac sæuum super omnibus addidit ensem.
Inde uelut torto furiarum erecta flagello
Prosilit, attonito qualis pede prosilit Ino
In freta, nec parui meminit conterrita nati,
Quem tenet extremum coniux, ferit irritus isthmon.
Iam prior in lucos curis urgentibus heros
Venerat, & nemoris sacra se nocte tegebat,
Tum quoq; syderea clarus procul ora iuuenta,
Qualis adhuc sparsis comitum per lustra cateruis
Lathmius æstiua residet uenator in umbra,
Dignus amore deæ, uelatis cornibus & iam
Luna uenit. roseo talis per nubila ductor
Implet honore nemus, talemq; expectat amantem.
Ecce autem pauidæ uirgo de more columbæ,
Quæ super ingenti circundata præpetis umbra
In quencunq; tremens hominem cadit. haud secus illa
Acta timore graui mediam se misit. at ille
Excepit, blandoq; prior sic ore locutus.
O' decus in nostros magnum uentura penates,
Solaq; tantarum uirgo haud indigna uiarum
Causa reperta mihi. iam iam non ulla requiro
Vellera, teq; meæ satis est uexisse carinæ.
Verum age, et hoc, & iam quando potes adijce tantis
Muneribus, meritisq; tuis. nanq; aurea iussi
Terga referre sumus, socios ea gloria tangit.
Sic ait, & primis supplex dedit oscula palmis.
Contra uirgo iterum notis singultibus orsa est.
Linquo domos patrias te propter, opesq; meorum.
Nec iam nunc regina loquor, sceptrisq; relictis

Voti sequor. serua hanc profugæ, prior ipse dedisti
Quàm scis nempe fidem. di nostris uocibus adsunt.
Syderaq; hæc te meq; uident. tecum æquora tecum
Experiar quascunq; uias, modo ne quis abactam
Huc referat me forte dies, oculisq; parentis
Ingerat. hoc superos, hoc te quoq; deprecor hospes.
Hæc ait, atq; furens rapidos per deuia passus
Tollitur. ille hæret comes, & miseratur euntem,
Cum subito ingentem media inter nubila flammam
Conspicit, & sæua uibrantes luce tenebras.
Quis rubor iste poli? quod tam lugubre refulsit
Sydus ait? reddit trepido cui talia uirgo,
Ipsius en oculos, & lumina torua draconis
Aspicis, ille suis hæc uibrat fulgura cristis.
Meq; pauens contra solam uidet. aduocat ultro,
Ceu solet, & blanda poscit me pabula lingua.
Dic age nunc utrum uigilanti, hostemq; uidenti
Exuuias auferre uelis? an lumina somno
Mergitur, & domitum potius tibi tradimus anguem?
Ille silet tantus subijt ut uirginis horror.
Iamq; manus Colchis crinemq; intenderat astris
Carmina barbarico fundens pede, teq; ciebat
Somne pater, somne omnipotens te Colchis ab omni
Orbe uoco, inq; unum iubeo nunc ire draconem.
Quæ freta sæpe tuo domui, quæ nubila cornu.
Fulmina quæ & toto qcquid micat æthere, sed nũc
Nunc age maior ades, fratriq; simillime leto.
Te quoq; phrixeæ pecudis fidissime custos
Tempus ab hac oculos tandem deflectere cura.
Quem metuis me instante dolum? seruabo parumper

Ipsa

Ipsa nemus. longum interea tu pone laborem.
Ille haud Aeolio discedere fessus ab auro
Nec dare permissæ (quamuis iubet, ora quieti
Sustinet. ac primi percussus nube soporis
Horruit, & dulces excussit ab arbore somnos.
Contra tartareis colchis spumare uenenis,
Contraq; letæi quassare silentia rami
Perstat, & aduerso luctantia lumina cantu
Obruit, atq; omnem linguáq; manuq; fatigat
Vim stygiam. ardentes donec sopor occupat iras.
Iamq; altæ cecidere iubæ, nutatq; coactum
Iam caput, atq; ingens extra sua uellera ceruix.
Ceu refluens Padus, aut septem proiectus in amnes
Nilus, & hesperium ueniens Alpheus in orbem.
Ipsa caput chari postquam Medea draconis
Vidit humi, fusis circum proiecta lacertis,
Séq; suumq; simul fleuit crudelis alumnum.
Non ego te sera talem sub nocte uidebam
Sacra ferens, epulasq; tibi, nec talis hianti
Mella dabam, ac nostris nutribam fida uenenis.
Quàm grauida nunc mole iaces, quàm segnis inertē
Flatus habet. nec te saltem miserande peremi.
Heu sæuum passure diem. iam nulla uidebis
Vellera, nulla tua fulgentia dona sub umbra.
Cede deo, inq; aliis senium nunc digere lucis
Immemor oro mei. nec me tua sibila toto
Exagitent infesta mari, sed tu quoq; cunctas
Aesonide dimitte moras, atq; effuge raptis
Velleribus patrios extinxi noxia tauros.
Terrigenas in fata dedi. fusum ecce draconis

Corpus habet. iamq; omne nefas, iam spero peregi.
Quaerenti tunc deinde uiam, qua se arduus heros
Ferret ad aurigerae caput arboris. eia per ipsum
Scande age, & aduerso gressus ait imprime dorso.
Nec mora fit dictis. fidens creteia proles
Calcat, & aëream squamis perfertur ad ornum,
Cuius adhuc rutilam seruabant brachia pellem
Nubibus accensis similem, aut cum ueste recincta
Labitur ardenti thaumantias obuia Phoebo.
Corripit optatum decus, extremumq; laborem
Aesonides. longosq; sibi gestata per annos
Phrixaeae monimenta fugae uix reddidit arbor
Cum gemitu, tristesq; super coiere tenebrae,
Egressi relegunt campos, & fluminis ora
Summa petunt. micat omnis ager. uillisq; comantem
Sydereis totos pellem nunc fundit in artus.
Nunc in colla refert, nunc implicat ille sinistrae.
Talis ab inachijs Nemeae Tirynthius antris
Ibat adhuc aptans humeris, capitiq; leonem.
Vt uero socijs, qui tunc praedicta tenebant
Hostia, per longas apparuit aureus umbras.
Clamor ab Aemonio surgit grege. se quoq; gaudens
Promouet ad primas iuueni ratis obuia ripas.
Praecipites agit ille gradus. atq; aurea misit
Terga prius. mox attonita cum uirgine puppem
Insilit. ac rapta uictor consistit in hasta.
Interea patrias saeuus uenit horror ad aures
Fata domus, luctumq; ferens, fraudemq;, fidemq;
Virginis. hinc subitis insurgit frater in armis.
Vrbs etiam mox tota coit. uolat ipse senectae

I mmemor Aeaetes. complentur littora bello
N equicquam, fugit immissis nam puppis habenis,
M ater adhuc ambas tendebat in aequora palmas.
E t soror, atq; omnes aliae matresq;, nurusq;
C olchides, aequalesq; tibi Medea puellae.
E xtat. sola parens impletq; ululatibus auras.
S iste fugam, medio refer huc ex aequore puppem.
N ata potes. quo clamat abis? hic turba tuorum
O mnis, & iratus non dum pater. haec tua tellus
S ceptraq;. quid terris solam te credis achaeis?
Q uis locus inachias inter tibi barbara natas?
I stane nota domus? expectatiq; hymenaei?
H unc petij grandaeua diem? uellem unguibus uncis
V t uolucris possem praedonis in ipsius ora
I re, ratemq; supra, claroq; reposcere cantu
Q uam genui. albano fuit haec promissa Tyranno.
N on tibi, nil tecum miseri pepigere parentes
A esonide. non hoc Pelias euadere furto
T e iubet, aut ullas Colchis abducere natas.
V ellus habe. & nostris siquid super accipe templis.
S ed quid ego quenq̃ immeritis incuso querellis?
I psa fugit, tantoq; (nefas) ipsa ardet amore.
H oc erat infelix (redeunt nam singula menti,)
E x quo thessalici subierunt aequora remi,
Q uod nullae te nata dapes, non ulla iuuabant
T empora, non ullus tibi tum color, aegraq; uerba,
E rrantesq; genae, atq; alieno gaudia uultu
S emper erant. cur tanta mihi non prodita pestis,
V t gener Aesonides nostra consideret aula?
N ec talem paterere fugam? commune fuisset,

Aut certe nunc omne nefas iremus. & ambæ
In quascunq; uias, pariter petiisse iuuaret
Thessaliam, & sæui quæcunq; est hospitis urbem.
Sic genitrix, similiq; implet soror omnia questu
Exululans. famulæ pariter clamore supremo
In uacuos dant uerba notos, dominamq; reclamant
Nomine. te uenti procul, & tua fata ferebant.
Inde diem, noctemq; uolant. redeuntibus aura
Gratior, & notæ Minyis transcurrere terræ,
Cum subito Erginus puppi sic fatur ab alta.
Vos ait Aesonidæ contenti uellere capto,
Nec uia quæ superet, nec quæ fortuna uidetis.
Crastina nanq; dies trucis ad confinia ponti
Cyaneasq; uocat. meminiq; o Typhi tuorum
Saxa per illa pater, memini uenerande laborum.
Mutandum o socij nobis iter. altera Ponti
E luctanda uia, & cursu, quem fabor, eundum est.
Haud procul hinc ingens scythici ruit exitus Istri.
Fundere non uno tantum quem flumina cornu
Accipimus. septem exit aquis. septem hostia pandit.
Illius aduersi nunc ora petamus, & undam,
Quæ latus in læuum Ponti cadit. inde sequemur
Ipsius amnis iter. donec nos flumine certo
Perferat, inq; aliud reddat mare. sint age tanti
Aesonidæ quæcunq; moræ, quàm sæua subire
Saxa iterum, quàm Cyaneos perrumpere montes.
Sat mihi non totis Argo reddit ecce chorymbis.
Hæc ait ignarus fixas iam numine rupes
Stare, neq; aduersis ultra concurrere saxis.
Reddidit Aesonides, & te fidissime rector

Haud uani tetigere metus. nec me ire recuso
Longius, & cunctis redeuntem ostendere terris.
Protinus inde alios flectunt regesq́;, locosq́;,
Assuetumq́; petunt plaustris migrantibus æquor.
Puppe procul summa uigilis post terga magistri
Hæserat, auratæ genibus Medea Mineruæ.
Atq; ibi deiecta residens in lumina palla
Flebat adhuc, quanquam cum regibus iret,
Sola tamen, nec coniugij secura futuri
Illam sarmatici miserantur littora ponti.
Illa Thoanteæ transit defleta Dianæ.
Nulla palus. nullus Scythiæ non mœret euntem
Amnis. Hyperboreas mouit conspecta pruinas.
Tot modo regna tenens, aspri quoq; murmure ponti
Iam Minyæ iam ferre uolunt. uix alleuat ora.
At seras si quando dapes, quas charus Iason
Ipse dabat iam nubiferam transire Carambim
Significans, iam regna Lyci. totiesq́; gementem
Fallit, ad Aemonios hortatur surgere montes.
Insula sarmaticæ Peucæ stat nomine nymphæ,
Toruus ubi, & ripa semper metuendus utraq;
In freta per sæuos Ister descendit alumnos.
Soluere in hoc tandem resides dux littore curas,
Ac primum socios ausus sua pacta docere.
Promissamq́; fidem thalami, fœdusq; iugale.
Vltro omnes læti instigant, meritamq́; fatentur.
Ipsa autem inuitæ iam Pallados erigit aras,
Incipit Idaliæ numen nec spernere diuæ.
Præcipueq́; sui si quando in tempore pulcher,
Coniugij Minyas multo magis eminet inter.

Qualis sanguineo uictor Gradiuus ab Hebro
Idalium furto subit, aut dilecta cythera.
Seu cum cœlestes Alcidæ inuisere mensas
Iam uacat, & fessum Iunonia sustinet Hebe.
Adsunt unanimes Venus, hortatorq́; Cupido.
Suscitat affixam mœstis Aeætida curis.
Ipsa suas illi croceo sub tegmine uestes
Induit, ipsa suam duplicem Cytherea coronam
Donat, & arsuras alia cum uirgine gemmas.
Tum nouus impleuit uultus honor, ac sua flauis
Reddita cura comis, graditurq́; oblita malorum.
Sic ubi Mygdonios planctus sacer abluit almo;
Lætaq́; iam Cybele, festæq́; per oppida tedæ.
Quis modo iam sæuos adytis fluxisse cruores
Cogitet? aut ipsi qui iam meminere ministri?
Inde ubi sacrificas cum coniuge uenit ad aras
Aesonides, unaq́; adeunt, pariterq́; precari
Incipiunt, ignem Pollux, undamq́; iugalem
Prætulit, ut dextrum pariter uertantur in orbem.
Sed neq; se pingues tum candida flamma per auras
Explicuit. nec thura uidet concordia Mopsus,
Promissam nec stare fidem, breue tempus amorum
Odit utrunq; simul, simul & miseratur utrunq;.
Et tibi iam nullos optauit barbara natos.
Mox epulas, & sacra parant syluestria læti
Præmia uenatu facili quæsita supersunt.
Pars ueribus, pars undanti despumat aheno.
Gramineis ast inde thoris discumbitur, olim
Ister anhelantem Peucem quo presserat antro.
Ipsi inter medios rosea radiante iuuenta

A ltius, inq; sui sternuntur uelleris auro.
Q uis nouus incœptos timor impediit hymenæos?
T urbauitq; thoros? & sacra silentia rupit?
A bsyrtus subitæ præceps cum classe parentis
A duehitur, profugis infestam lampada graiis
C oncutiens, diramq; premens clamore sororem.
A tq;, hanc o' siquis uobis dolor, iraq; Colchi
A ccelerate uiam, neq; enim fugit æquore raptor
I uppiter, aut falsi sequimur uestigia tauri.
P uppe (nefas) una prædo phrixæa reportat
V ellera. qua libuit remeat cum uirgine. nobis
(O' pudor) & muros & stantia tecta reliquit.
Q uid mihi deinde satis? nec quæro uellera, nec te
A ccipio germana datam, nec fœderis ulla
S pes erit, aut iræ quisquam modus. inde reuerti
P atris ad ora mei non paruo in tempore fas sit?
Q uinquaginta animæ me scilicet, unaq; mersa
S ufficiet placare ratis? te Græcia fallax
P ersequor, atq; tuis hunc quasso mœnibus ignem,
N ec tibi digna soror desum ad connubia frater.
P rimus & ecce fero quatioq; hanc lampada uestro
C oniugio, primus celebro dotalia sacra,
Q ui potui. patriæ ueniam da quæso senectæ.
Q uin omnes alti pariter populiq;, patresq;
M ecum adsunt. magni uirgo ne regia solis
A emonii thalamos adeas despecta mariti.
T ot decuit coire rates, tot fulgere tedas.
D ixerat, itq; orans iterum uentosq;, uirosq;,
P erq; ratis supplex uox remigis illa magistros.
I lli autem intorquent truncis frondentibus undam.

Quæq; die fuerat raptim formata sub uno,
Et tantum deiecta suis a montibus arbor,
(Quid dolor & ueterum potuit non ira uirorum?)
Haud longis iam distat aquis, sequiturq; uolantem
Barbara palladium puppem ratis. hostia donec
Danubij, uiridemq; uident ante hostia Peucen,
Vltimaq; agnoscunt argoi cornua mali.
Tum uero clamorem omnes, inimicaq; tollunt
Gaudia. tum grauior remis fragor, ut procul Argo
Visa uiris, unamq; petunt rostra omnia puppem.
Princeps naualem nodosi roboris uncum
Arripit, & longa Styrus prospectat ab unda,
Coniugio; atq; iterum sponsæ flammatus amore.
Iam alij clypeos & tela trabalia dextris
Expediunt. armant alij picis unguine flammas
Impatiens tremit hasta mora. nec longius inter
Quàm quod tela uetet, superest mare. uocibus urgent
Interea, & pedibus pulsant tabulata frementes.
Cum subitas uidere rates, uibrataq; flammis
Aequora, non una Minyæ formidine surgunt.
Primus & in puppem deserta uirgine ductor
Prosilit, & summa galeam rapit altus ab hasta.
Ense simul clypeoq; micat. nec cætera pubes
Segnius arreptis in littore constitit armis.
At tibi quæ scelerum facies Medea tuorum?
Quis'ue pudor Colchos iterum fratremq; uidenti?
Quicquid & abscissum uasto iam tuta profundo
Credideras? ergo in fausto sese occulit antro
Non aliud q̃ certa mori, seu charus Iason,
Seu frater graia uictus cecidisset ab hasta.

Haud

Haud ita, sed summo segnis sedet æthere Iuno
Aut sinit extrema Minyas decernere pugna,
Nec numero cernens Colchis nec puppibus æquos.
Ergo ubi diua rates, hostemq; accedere cernit
Ipsa subit terras, tempestatumq; refringit
Ventorumq; domos. uolucrum gens turbida fratrum
Erumpit, classem dextra Saturnia monstrat
Verrentes imum pariter mare protinus omnes
Infesto clamore ruunt, inimicaq; Colchis
Aequora, & aduersos statuunt à littore fluctus.
Tollitur, atq; intra Minyas, argoaq; uela
Styrus abit. uasto rursus descendit hiatu
Abrupta reuolutus aqua. iamq; omnis in astra
Itq;, reditq; ratis. lapsoq; reciproca fluctu
Descendit, trahit hos uortex, hos agmine toto
Gurges agit. simul in uultus micat undiq; terror.
Crebra ruina poli cœlestia lumina laxat.
Non tamen ardentis Styri uiolentia cedit.
Hortatur socios media inter prælia diuûm.
Transferet ergo meas in quæ uolet oppida dotes
Colchis? & Aemonius nobis succedet adulter?
Nec mihi tot magnos inter regesq;, procosq;
Profuerit prona haud dubij sententia patris?
An uirtus prælata uiri est? & fortior ille,
Quem sequitur? iungam igniferos sine carmine tauros,
Saeuaq; Echionij ferro sata persequar hydri.
Hoc adeo interea spectans de littore pugnas
Amborum, uictoris eris. iam digna uidebis
Prælia, iamq; illud charum caput ire cruenta
Sub freta semuiri, nec murrha corpus achiui,

Sed picæ, sed flammis & olentis sulfure crines.
Vos modo uel solum hoc fluctus expellite corpus.
Non te Aeæta pater generi, aut sol magne pudebit?
Fallor? an hos nobis magico nunc carmine uentos
Ipsa mouet? diráq; leuat maria ardua lingua?
Atq; iterum Aesonides, iterum defenditur arte
Qua solet. haud illi cantus, & futile murmur
Proderit. ite rates, & frangite uirginis undam.
Dixit, & intortis socio cum milite remis
Prosilit. ac fluctu puppis labefacta reuerso
Soluitur, effunditq; uiros, ipsumq; minantem.
Tunc quoq; & elata quærentem littora dextra,
Ibat & arma ferens, & strictum naufragus ensem.
Incipit & remos, & quærere transtra solutæ
Parsa ratis, mœstas altis intendere uoces
Puppibus. ast inter tantos succurrere fluctus
Nulla potest, aut illa uelit. quotiesq; propinquat,
Tunc aliud rursus dirimit mare. iam tamen extat,
Iamq; abijt, fundoq; iterum reuolutus ab imo,
Erigitur. sed fluctus adest, magnoq; sub altis
Turbine figit equis, & tandem uirgine cessit.
Absyrtus uisu mœret defixus acerbo.
Nec quid agat, qua ui portus, & prima capessat
Hostia, qua possit Minyas inuadere, clausos
Quos uidet, agnoscitq; tremens. maria obuia contra,
Seuaq; pugnat hyems, totusq; in uertice pontus.
Ascedit tandem, uanaq; recedit ab ira,
Et tanta de clade ratis latus inde sinistrum,
Aduersamq; procul Peuces defertur in oram.
Cum socij gemino nam scinditur insula flexu

Danubij,

D anubij, hac dudum Minyæ pagasæaq; puppis
I n statione manent. illinc Aeætius heros
O bsidet aduersa tentoria thessala classe
I mpatiens, pugnæq; datur non ulla potestas.
N octes atq; dies uastis mare fluctibus inter
P erfurit, expediant donec Iunonia sese
C onsilia, atq; aliquem bello ferat anxia finem.
A t Minyæ tanti reputantes ultima belli
V rgent, & precibus cuncti, fremituq; fatigant
Aesoniden. Quid se externa pro uirgine clausa
O bijciat? quid'ue illa pati discrimina cogat?
R espiceret pluresq; animas, maioraq; fata
T ot comitum, qui non furijs, nec amore nefando
P er freta, sed sola sese uirtute sequantur.
A n nero ut thalamis, raptisq; indulgeat unus
C oniugijs? id tempus enim? sat uellera Grais,
E t posse oblata componere uirgine bellum.
Q uenq; suas sinat ire domos. nec Marte cruento
E uropam, atq; Asiam prima hæc commutet Erinnys.
N anq; datum hoc fatis trepidus, supplexq; canebat
M opsus, ut in seros irent magis ipsa nepotes.
A tq; alius lueret tam dira incendia raptor.
I lle trahens gemitum, tantis ac uocibus impar,
(Quanquam iura deum, sacri sibi conscia pacti
R elligio, dulcisq; mouent primordia tedæ)
C unctatur, mortemq; cupit, sociamq; pericli
C ogitat haud ultra socijs obsistere pergit.
H æc ubi fixa uiris, tempus fluctusq; quietos
E xpectant, ipsam interea quid restet amantem
I gnorare sinunt, decretaq; tristia seruant.

Sed miser ut uanos, ueros ita sæpe timores
Versat amor, falliq; sinit nec uirginis annos.
Ac prior ipsa dolos, & quamlibet intima sensit,
Non fidi iam signa uiri, nimiumq; silentes
Vna omnes. haud illa sui tamen immemor unquam
Nec subitis turbata minis. prior occupat unum
Aesoniden, longeq; trahit, mox talibus infit.
Me quoq; uir tecum Minyæ fortissima pubes
Nocte dieq; mouent. liceat cognoscere tandem,
Si modo Peliacæ non sum captiua carinæ,
Nec dominos decepta sequor, consultaq; uestra
Fas audire mihi. uereor fidissime coniux
Nil equidem, miserere tamen, promissaq; serua
Vsq; ad thessalicos saltem connubia portus.
Inq; tua me sperne domo. scis te mihi certe
Non socios iurasse tuos. his reddere forsan
Fas, abeant. tibi non eadem permissa potestas.
Teq; simul mecum ipsa traham. non sola reposcor
Virgo nocens. atq; hac pariter rate fugimus omnes.
At fratris te bella mei, patriæq; biremes
Terrificant, magnoq; impar urgeris ab hoste.
Finge rates alias, & adhuc maiora coire
Agmina, nulla fides? nullis ego digna periclis?
Non merui mortemq; tuam, comitumq; tuorum?
Vellem equidem nostri tetigissent littora patris
Te sine, duxq; illis alius quicunq; fuisset.
Nunc remeant, meq; ecce nefas & reddere possunt.
Nec spes ulla super. quin tu mea respice saltem
Consilia, & nimio comitum ne cede timori.
Credidit ardentes quis se tunc iungere tauros
Posse?

Posse? quis ad sæui uenturum templa draconis?
O utinam ergo meus pro te non omnia posset,
Atq; aliquid dubitaret amor. quin nunc quoq; quare
Nescio quid tuus iste pudor. me'ne optime quondam
Aesonide, me ferre preces. & supplicis ora
Fas erat? haud hoc nũc genitor putat, haud dare pœ=
Iam sceleris, dominumq; pati. sic fata parantẽ (nas
Reddere dicta uirum furiata mente refugit
Vociferans. qualem Ogygias cum tollit in arces
Bacchus, & Aonijs illidit tympana truncis.
Talis erat, talemq; iugis se uirgo ferebat.
Cuncta pauens fugit infestos uibrantibus hastis
Terrigenas. fugit ardentes exterrita tauros.
Si pagasas, uel Peliacas hinc deniq; nubes
Cerneret, & Tempe uiridi lucentia fumo,
Hoc uisu contenta mori, tunc tota querellis
Egeritur, questuq; dies, eademq; sub astris
Sola mouet, mœstis ueluti nox illa sonaret
Plena lupis, quaterentq; truces ieiuna leones
Ora, uel orbatæ traherent suspiria Bacchæ.
Procedit non gentis honos, non gloria magni
Solis aui, non barbaricæ decor ille iuuentæ.
Quid dubitas? heu dure siles? magnũq; minatur.
Qualis erat, cum chaonia radiantia trunco
Vellera uexit ouans, interq; ingentia Graiũm
Nomina palladia uirgo stetit altera prora.
Mœstus at ille minis, & nota Colchidos ira
Hæret, & hinc præsens pudor, hinc decreta suorum
Dura premunt. utcunq; tamen mulcere gementem
Temptat & ipse gemens, & tempora currere dictis.
Me'ne aliquid meruisse putas? me talia uelle?

RELIQVVM OCTAVI LIBRI EX APOLLONIO RHODIOO, PIO BONONIENSI AVTHORE.

d Iua uiro nimium coniux infensa fideli.
Horreo siqua mouent diros, ingrataq; nobis
Quæ te cūq; premūt. sed mollia tēpora pri-
Captamus, sæuiq; placet mora cōmoda belli. (mum
Tot coiere duces, hostiliq; impete turmæ
Certatim incubuere odijs, mortemq; minantur.
Causa fugæ est, et noster amor, quoscunq; superbis
Cernis equis equites fremere, aspera iussa parentis
Aeetæ, Absyrtiq; immania signa sequuntur,
Et classe, et ferro, atq; animis certatur iniquis.
Quare ne pereat tecum tua Thessala pubes,
Et uenias turpi fratris ducenda triumpho
Irati subitura patris, matrisq;, sororisq;,
Aspectus sæuos, horrendaq; murmura uulgi.
Quærimus huic finem damno, certæq; ruinæ
Sospite te, socijsq; tuis, et pube pelasga.
Quod si barbaricam uesana superbia mentem
Erigit Absyrti, atq; odio tumefactus inani
Efferus Aeetes, certare ultricibus armis
In tua fata uelit, et euntia uela morari.
Non animis cedam, non cedam milite graio,
Iustaq; in aduersos committam prælia Colchos.
Sic ait. illa graui ductorem affata dolore est.
Num uenti mea uota? simul tua uerba tulerunt
Aesonide? ac pariter curas pepulere priores?

tempora

Tempora causaris? subitiq; pericula belli?
Postquam in deterius lapsa est fortuna Citeæ
Coniugis? et noster non est reparabilis error?
Nunc martem differre libet, nunc colchica bella
Post connubia pacta, expectatosq; hymenæos.
Tu tantum confide mihi, placabo furentem
Germanum, et blandis componam prælia dictis
Legatos donis mulcens, atq; effera corda.
Phasias his mœstum uerbis solatur amantem,
Ancipitemq; iterum uinclis propioribus arctat.
Cogit inire dolos, & perniciosa parare
Exitia Absyrto, nec non præmittere dona
Hospitij, Aesonius quæ nuper contulit heros.
In primis peplum Hipsipyles, quod tinxerat ardens
Purpura, & Ogygio pulcherrima gratia baccho
Arte laborauit madidæ prope littora Diæ.
Hæc Bromius nato tribuit monimenta Thoanti
Hipsipylæq; Thoas. dein Lemnia saucia amore
Regina argolico dat regia dona tyranno.
Hinc odor ambrosius gratis afflatibus hæsit,
Inubuit postquam rapiens Minoida natam
Bacchus, & aduerso coniunxit pectore pectus.
Postquam gnosiacas comitatam carbasa ab oris
Attica, crudelis Theseus in littore Diæ
Liquit anhelantem somnos, curasq; leuantem.
Interea fallax legatos dulcibus ambit
Alloquijs Medea, dolum meditata, necemq;
Fratris, iolchiacum sic promeritura maritum,
Vltoremq; ultura suum. Discedite raptim,
Ite citi, hisq; aris actutum sistite fratrem,

S ydera dum mea cœpta iuuant, & fraudibus aptæ
N ox tegit insidias tollens cum luce pudorem.
V t reuehat pecudis felicia uellera Colchos
A uricomæ cupidiq; ferat sub iura parentis.
S parsit ab his liquidas mediatum nectar in auras,
A etheraq; ignivomum, quo toruus frater adactus,
V iribus & cœli impulsus traheretur ad aras
V ictima, thessalicas iam pridem debita cultris.
I mprobe amor. quantis mortalia pectora curis
I nuoluis, miscens odium, funebria bella,
E t gemitus, fletusq; graueis. Discordia demens
E t manibus rabies pectus laniata cruentis
F unerea uadunt fraterna per agmina dextra.
I nnumeris agitas discordem cædibus orbem,
A spera cuncta uiris fœcundo pectore promens.
E latus deus arcitenens, facibusq; timendus.
Q uali Medeæ complesti corda ueneno
O blitæ fratris, patriæ, oblitæq; parentum.
A pproperat pariter Colchis, comitatur Iason
F raudibus intendens animos. Aeetius heros
P arte alia accelerat phrixæo illectus ab auro,
P ollicitis captus sæuæ, insidijsq; sororis.
N usquam tuta fides. Verbis persuasus amicis
T raijcit obscura uectus super æquora nocte
A bsyrtus, paruo quem suscipit insula portu.
T antum effatus, abit'ne heros per stagna profundi
C himerij soror æsonides? relegit'ne priora
L ittora? uel portus alios subiturus & urbes
F allax? ut iuuenes graios, pubemq; pelasgum
E xcipiat ferro, atq; inimico remige claudat.

Cum

C um subito Aesonides densis subit actus ab umbris,
A ttollitq; manu nudatum feruidus ensem.
A t uirgo uelata oculos, & fronte reducta
C ernere non potuit morientis uulnera fratris.
I mpietate pia est. Qualis ceruice iuuencus
S aucius a libyco reboans immane leone
S e rotat, & gyris redeuntibus implicat orbes.
T alis ab Aemonio percussus ponticus ense
A bsyrtus, licet attonitus, & corde gelato
S axeus, arma tamen iuuenilibus apta lacertis
C orripit, & saeuo fert comminus ora tyranno.
V estibulo in primo postquam manantia frustra
V ulnera tentauit geminis compescere palmis,
L uctatus multum, calida procumbit arena,
D ianaeq; Tholum moribundo lumine cernit.
Q uem Brygos sacrasse uiros fert certa uetustas.
A uertit Diana oculos, scelerisq; nefandi
H orruit orsa, atrox & quae domat omnia Erinnys.
Q uin faciles medio gemuerunt flebile ponto
N ereides, Tritonq; tuba cecinisse querenti
F ertur, & exequias iuueni duxisse perempto.
M embrorum extremas, & uestis, Anaurius heros
C oncidens partes, ter hiantibus oscula iungit
V ulneribus, caedem ter respuit, impiaq; ausa
D euouet, ac saeuae ter lustrat imagine caedis,
E xtincto terramq; leuem, placidamq; quietem,
T artareasq; canes, mitem & Minoa precatus,
E lysias sedes, & amoena uireta piorum.

LIBER NONVS ARGONAVTICON EX APOLLONIO, INTERPRETE PIO.

Vnc mihi Calliope primæ ratis ausa canenti,
n Erroresq; ducis uarios, iterumq; remensum
Aequor, & adriaco lustratus marmore terras
A dspira. Tu sola deum Pataræa tenentem
N oscere regna uales, sacrosq; haurire liquores.
T u potes Aonios mecum lustrare recessus.
A t uigil igne graui, scelerisq; agitata furore
C olchis adest, lacerumq; sui caput impia fratris
P roijcit in patriam classem. defixerat hostes
E t res, & nouitas, tantiq; piacula monstri,
N aufragiumq; recens, & uisæ mortis imago.
N on sinit attonitos regna quiescere, & acrem
E ductum medijs acherontis uallibus ignem,
A ccensumq; super magicis per transtra uenenis
H ostica conijcit. flagranti turbine pinus
D eleta in cineres, piceasq; abit usta fauillas.
N ec contentus eo, stygius rapit æquoris ignis
V iscera, & undantem populant incendia pontum.
T antum herbæ, mens lingua ualēt, hecatæaq; uerba.
A diuuat, & socijs cinctus dux Thessalus urget,
F ortunæq; instare parat, diuumq; fauori.
A t Colchi quamuis armis, & milite præstent

Innumero, armatam pubem tamen usq; reducunt
In loca tuta maris, uiso per transtra furore
Ignis, & aduerso Minyis consurgere bello,
Vulnere perculsi gemino, iactura ducisq;
Terrificat mentes, & acerbo concutit æstu.
Emicat Aesonides inimica corymba reuellens,
Rostraq; perfringens argois æmula rostris,
Nec minus & laterum tabulas perrumpit inertes.
Non secus in molles pernix si forte columbas
Incidit accipiter. cadit hæc laniata cruentis
Vnguibus. illa ruens resupino pectore rostrum
Experta, alarum cadit exagitata fragore,
Aut plumis nudata suis. sic fluctuat agmen
Et turpi dat terga fugæ. subsistit Iason
Contentus uicisse feros sine sanguine Colchos.
Olli fortunam aduersam, regisq; superbi
Inuictam precibus mentem, præduraq; corda
Aeetæ, natoq; super mala tanta perempto
Voluentes animo, statuunt concordibus urnis
In mare mox Cronium festino flectere remo.
Fulmina sed uibrans prohibet saturnia Iuno.
Postremo mores, rabiemq; cytæidis oræ,
Barbaricaq; iras regis, furiasq; perosi,
In uarios abiere locos, cunabula gentis
Prima futura suæ. hi qua sese hospita fundit
Insula, ubi Absyrti cognomine terra uocatur,
Terra ducis grati monimenta perennia seruans.
At alij latus illyricum, cadmæaq; iuxta
Culmina, substructæ quæ surgit in æthera turris,
Enchelijsq; uiris iuncti uixere coloni

M ontibus in cœlſis.ubi uaſta Ceraunia in aſtra
E rumpunt flamma Iouis exagitata frequenti,
V nde datum uaſtæ rupi per ſecula nomen.
C um primum peregrina nouæ manus appulit oræ,
C ertatim nectit gaudens retinacula terræ
H ylleæ.qua pube frequens ſupereminet æquor
I nſula.at Hyllees uenientibus obuia Colchis
S igna ferunt,paciſq; notas,ab Apolline dona
C um leget has oras, atq; alta ſecabit Iaſon,
F atales tripodes terra quacunq; locentur
S ic clario dictante deo,poſſeſſor ab hoſte
V incetur nunquam.quin Phœbi munere felix
N unc etiam diuerſa latet, fruiturq; ſerena
P ace ferax regio mortalibus inuia cunctis.
N on Hyllum regem inueniunt,quem Aegeis amanti
A lcide peperit Melite phæacide terra.
C ui uixdum pubente gena culta inſula ſordet,
Q uippe feri regitur ſub nutu preſſa tyranni
N auſithoi,mare ſed Cronion penetrauit,agens huc
I ndigenam populum,& phæacis robora terræ.
S uccedit mox Nauſithoo,quem agreſtibus armis
M entores occidunt pro captis arma ferentem,
E t propugnantem regni ſua iura iuuencis.
D icite Pierides quanam ratione per oram
A uſoniam,terramq; liguſtida,Stœchades & quæ
D icuntur, ſigna argolicæ ſint certa carinæ.
V tile quod duxit Minyas.quid abire coëgit
T am longe in latios fines,terraſq; repoſtas.
A n Iouis ira tulit fædatis turpiter aris
C æde ducis Colchi,atq; Aeeæ uirginis auſu?

An lauet ut nymphe commiſſa piacula, quærunt
Italiam, ſedesq́; deæ, circæia regna?
Hæc latuere ducem argolicum, minyasq́; feroces
Eminus hyllæum ſulcantes puppe profundum.
Inſula militibus ſic ceſſit tota comatis.
Quos iuuat innumeros implere liburnida terram,
Inſula quæq; truci circundatur obuia ponto,
Iſſaq́;, Dyſceladosq́;, & pinu diues Imerte.
Dein corcyræos Argo ſubit acta receſſus.
Huc ubi Neptunus remorari Aſopida iuſſit
Iſignem capitis cultu Corcyran honeſto
Ictus amore graui longe à Phlœuntide terra.
Hanc nautas pelagus ſulcantes undiq; apertum
Dum cernunt nigram prædenſis arboris umbris
Corcyran ueteres referunt dixiſſe Melænam.
Hanc ultra & pulchram Meliten, altamq; Ceroſſon
Dum gaudet uentis pubes argiua ſecundis
Radere Nymphæam properant. hic pulchra Calypſo
Atlantis, populos placida ditione regebat.
Cum ſubito montes, & porrecta ceraunia mœſtis
Occurrunt minyis. præſens non defuit auſis
Iuno procelloſi conſternens dorſa profundi,
Aſpera quos portu electris ſuſcepit amico.
Ecce autem attonitis humana uoce carina
Remigibus propere increpuit, quam bellica Pallas
Aptauit pridem ſtructam è dodonide ſylua.
Venturos canit errores, canit & Iouis iras
Vocibus humanis ſtellati conſcia cœli.
Quin pelagi ambages memorat, ſæuasq́; procellas
Non manibus, nullaq́; dari diſſoluier arte,

Ni mortem Absyrti Circe, cædemq; piaret.
Mox iubet œbalios pelagi immortalia fratres
Numina, supplicibus placare infensa querelis,
Certus in Ausonias quo cursus prouehat oras,
Incidat in Circen donec pagasæa carina
Barbarica Circen persa, atq; Hyperione natam.
Sic uisæ Minyis tabulæ resonare loquaces.
Tyndaridæ actutum surgunt, et supplice dextra
Concipiunt pia uerba deis, pia thura ministrant.
Ast alij heroes suspiria pectore ducunt.
Vlterius propere uelis protruditur Argo
Donec in Eridani tandem transuecta fluenta est.
Huc Phaethon rutilo percussus fulmine pectus,
Semicremus cecidit phœbæo lapsus ab axe,
Quem uasti cœpere lacus, stagnansq; Padusa
Vulneris ardentis pueri correpta uapore,
Nunc etiam grauibus miscetur odoribus unda.
Vnda frequens nimium. non hanc pernicibus alis
Transeat, in liquido uolitans uaga gurgite præpes.
Virgineus chorus Heliadum super alta sedentes
Extensis folijs riparum brachia, fratris
Tristia fata gemunt, cognataq; funera ducunt.
Gutta superciliјs crebro stillantibus exit
Electri in gemmas, Phœboq; exusta calenti
Flumineis tandem concreta nitescit harenis.
Horrisonis boreas cum littora flatibus illa
Verberat, et nigræ cum fluctuat unda paludis
Eridani subeunt latices, uoluuntur et amni
Frusta coacta notis, pluuijsq; undante fluento.
Fama tamen prisca est celtis actoribus, illas

E sse dei lachrymas Clarij, dum plorat ademptum
L ampade fulminea natum, radiosq; resumens
I n lachrymas totus cedit deus. imputat ipsis
M œstus equis nati casus, et uerbere sæuit.
Q uando ultra boream uenit, montesq; niuales,
E t cœlum liquit, patrisq; minantia uerba
P erpessus nati causa. quem Dia Coronis
C oncepit ripis Amyri pingui in Laceria.
N on Minyis fœda pollutis cæde, labantem
G audia pertentant animum, cerealia dona,
I ngrati latices Bacchi. quin naribus hærens
T eter odor, miseros crudeli tabe peredit
S emiusto Phaethonte Padi propè dorsa profundi.
A ccipiunt etiam gemitum lugentis acerbe
H eliadum turbæ. harum oculis it tristibus humor
P alladio quales manant de cortice guttæ.
M ox abeunt, Rhodaniq; secant immensa fluenta.
H ic autem Eridani præceps illabitur amnem,
E t iunctus strepitu ripas præradit acuto
E xtrema ueniens tellure, ubi cardine operto
S unt caligantis portæ, & cæca atria noctis,
V nde cadens præceps hac littora fertur ad ima
T urbidus, Ionioq; fremens bacchatur in alto.
I llac sardoum rapido petit impete pontum
F lumineos latices septena per hostia mittens.
P er quem Graia lacu ratis est pro uiribus acta
H yberno, linquit dum celtica rura iuuentus
T hessala. fertur enim sinuosas plurimus undas
I ntrare Oceani, quæ si pagasæa subisset
N auis, in ignotis perijssent fluctibus omnes,

V isere nec noti potuissent æquoris oras.
A t Iuno cœlo effulgens, cœloq; relabens
I n terras, dedit hercynio de uerticæ signum,
V nde omnis concussa cohors formidine uasti
C lamoris, grauiterq; deæ summa arce Tonantis.
H eroes cœli monitu rediere, uiamq;
A gnoscunt fidam, & melioris gurgitis undas.
L ittora continuo rapido allatrata profundo
D eueniunt Gallorum oras. quas præuia Iuno
M onstrauit iuueni Aemonio. uolat acta carina.
D ux ligures ignotus obit, quod Iasona carum
N ube dea inuoluit, nigroq; obtexit amictu.
A st illi media penetrant iam cærula fauce
S tœchadas, et reduces linquunt fratrũ arte laconum
A diuti, unde illis statuere altaria Graij,
S acraq; perpetuo nautis celebranda futuris.
M ox cursu Aethalia transmittitur insula certo,
Q ua placitum fessos releuare laboribus artus,
F igere & arma loco. græci cognomina portus
N ominis unde trahit, finxit nisi uana uetustas.
H inc celeri fluctus medios aquilone secabant
L ittora, cum primum Ausoniæ, tyrrhenaq; cernunt
A equora, & Aeeæ portum subiere sororis.
A nchora tum fundat uocalis robora puppis.
H ic Circe liquido purgabat in æquore membra
T errorem noctis lymphis, & somnia lustrans.
S anguine nam Thalami domus, et; penetralia cuncta
F lere uidebantur. rapido nam turbine uidit
I nuolui, ac totis uolitare penatibus ignem,
E t simul omne nefas flamma crepitante cremari.

Quare

Q uare diua potens primu sub lumina solis
A equoris intrabat latices, fusumq; per herbam
O mne genus pecudum florentes demetit agros.
O lim quæ magico perseis carmine Circe
I unxit adoptatis informia corpora membris,
T aurisonosq; lupos, et semihomines centauros,
E t rabidæ rugit serpens connexa leenæ,
S emicaperq; lepus, uariarumq; ora ferarum.
H eroes ingens cœpit stupor. omnis achiuum
E ffigiem Circes, et lumina torua iuuentus
A spiciens, genus agnoscit, diramq; Tyranni
B arbariem, Aeetæ scires de sanguine natam.
I lla procuratis somni terroribus, ædes
A d proprias flectit, uultu blandita, manuq;
I nnuit, accelerent passus, atq; atria uisant.
S entit inesse dolos, iussitq; resistere pubem
A esonides, socia tamen intrat colchide Circes
L imina. ubi aurato iussi sedere curuli
E lingues, sine uoce ambo. crudelibus alma
I ustitia exagitans stimulis præcordia pulsat,
P ræsertim caput ambobus cum tangeret illa.
I pse autem terræ infigens dux Thessalus ensem
Q uo iuuenem incautum excepit, terram aspicit, astra
S uspicere haud potuit demisso in tartara uultu.
A ctutum Circe patratam pectore cædem
P ræsago uoluit, quamuis irata nefando
S anguine conspersis primum. mox supplice dextra
C armina turbatos fundit placantia manes,
E t sontes à cæde nouat, culpamq; remittens,
S ollicitos crebro lustralibus abluit undis.

D esuper extendens porcum dea prouida sacrem
E nse ferit sacro, retroq; piantia uerba
M urmurat, hospitibus Iouis auertentia cædem
I nuocat, atq; mola placat pia numina fusa.
Q uinetiam famulæ totas ramenta per ædes
L ecta ferunt. urit stygios placantia manes
L iba, uaporatis lustrantia funus in aris,
T ristis ut immani cessaret Erinnys ab ira,
A fforet & placidus libatis Iuppiter extis.
S iue peregrino polluti sanguine dextras
V ir, mulierq; forent, cognata'ue turba nocentum.
M ox iubet assideant sponda dux Thessalus aurea
E t tristis Medea simul. sermonibus horæ
D ucuntur uarijs. his proxima filia solis
N omen, & insano tolerata pericula ponto
Q uærit, & haud uanum putat euenisse soporem,
E t nigri simulacra dei. cupit ipsa loquentis
E xcipere alternos sonitus, mouet ignea uersans
L umina uirgineus pudor, erroremq; fatetur.
T um genus à Phœbo uisa est, manifestaq; proles.
V irgo maris narrauit iter, metita labores
A equoreos sacræ puppis, uariosq; meatus,
V oce patrem referens formoso corpore matrem.
B arbaricum ueluti pauido terrore parentem,
I nsidias, tacitosq; dolos uitauerit astu
I uncta uiro, quem stirps extollit regia graio.
A bsyrti non ausa tamen crudelia fari
V ulnera, & ad sacras stratum crudeliter aras.
I psa tamen tacitis præsenserat omnia Circe
D um titubat Medea notis, & fluctuat ore

Virgo

V irgo uerecundo, dum terræ quærit hiatus.
S ed tamen his Nymphe flentis miserata dolores
A lloquitur, sic cogit amor, sic incitat ira.
P roh miseram qui turpis amor? quæ tristis Erinnys
I mpulit in facinus tantum? quid credula Virgo
S perasti patris irati fore numen inultum?
C erte aderit, nec longa mora est, cũ sceptra pelasga
D iruet, ac pedibus calcabit adultera colla,
V lturus natiq; necem, sæuæq; sororis
D edecus, & Phrixi sublatum turpiter aurum.
C ede age, & infelix nostro procul orbe facesse
A rgolicis famulata uiris. eat iste proteruus
Q uem tibi coniugio patris sine fœdere iunxti.
S ic ait. illa graui iamdudum oppressa dolore
D esiccat læui rorantia lumina peplo,
D onec Iolchiacus deflentem sustulit heros,
E t iuuenem comitatus amor, suadere salutem
I ncipiunt, blandoq; leuant sermone gementem.
N on Iouis uxorem latuerunt ista. sed Iris
O mnia prædixit. Iuno Thaumantida uerbis
T alibus alloquitur pro caris anxia Grais.
L abere nympha polo, pernicibus incita pennis,
E t canam properare Thetin sub nostra marinis
T ecta iube latebris redeuntem, & gurgite ab imo.
S ola meis prodesse potest Nereia nautis.
R ursus in æquorei deflectus littora ponti.
H æreat ignipotens facito qui incude sonora
N udatos humeros, exertaq; brachia tollit,
D um cadit alterno uibratus malleus ictu.
V entosi cessent folles, dum transuolat Argo.

Prætterea Hippotaden, uentis qui iura ſuperbis,
Et leges præbere ſolet, celer Iris adito,
Cui noſtræ retegas arcana ſilentia mentis.
Flabra mone ceſſent, quibus aëre ſæpe quieto
Flantibus alterne, tumidis freta concita ſurgunt
Fluctibus, ut mollis ſpiret leuis aura fauoni,
Donec ad alcinoum ueniant, phæacidaq́; oram.
Poſtquam effata dea eſt, ſummo uolat Iris olympo
Præradens tenerum uelocibus aëra pennis.
Quam læto adſtantem gremio uagus excipit Aegon
Nereidum in thalamis, ubi blando compulit Iris
Ad dominam ſermone Thetin properare uerendã.
Vulcanum mox ſtare iubet, uulcaniaq́; arma.
Aeoliam deín uerſa ſpecum penetrauit, & auras
Compreſſit, ne aduerſa ratem uis auferat euri.
Interea Nereum Thetis, æquoreasq́; ſorores
Deſerit, ætheriјsq́; deam dea conuenit aſtris.
Ipſa autem Thetidi regali comminus oſtro
Iuno ſedens, tali affata eſt Nereida uoce.
Nũc mentis cape uota meæ Thetis. impiger heros
Perpetuo noſtrum ſuſpexit numen Iaſon.
Dona pio penſare libet nunc debita cultu.
Vt prius inſanis errantem fluctibus Argo
Seruaui, ſupplex meq́; in tua regna recepi,
Eripuiq́; maris cæco colliſa furore
Arma ratis poſtrema ſacræ, licet ignis, & igni
Iuncta procella leuem præſtrinxerit ante columbã.
Nunc quoq; Scylla rapax canibus ſuccincta marinis,
Eructansq́; imos fluctus ſulcanda Charibdis,
Protege diua uiros. quid non abs te impetret una

Iuno

I uno tua? infantem dilexi protinus, & tu
S ola recusasti lectum temerare iugalem,
C um tamen immodico captaret Iuppiter astu,
I uppiter insano semper correptus amore,
A lternoq; initu genialia fœdera turbans.
Q ui quamuis stygias toties iurauerit undas
M isceri se nolle tibi, stygis antra seuera
S pernebat, tantum stimulabat cæca libido.
D onec eum ueneranda Themis compescuit ore
F atidico, quæcunq; inquit, Thetis alma cubili
I unxerit, ille suo maior genitore futurus
N ascetur quicunq; dea, tunc soluit amorem
N e foret in cœlo post ulla potentia maior.
A st ego quæ tedis præsum dea sola maritis
S ponte tibi regem delecta ex pube dicaui
A rgolicum, thalamis cuius gaudebis, & orta
P rogenies, rutilum cœli est uentura sub axem.
A nte tuos thalamos cunctis de more uocatis
C œlicolis, iuuit pariter tibi lumina ferre
P ronuba, et ardentes ad mutua fœdera tedas.
V erum age Diua meis adhibe narratibus aures.
E lysios tuus in campos penetrabit Achilles,
Q ui nunc Chironis dociles dat cantibus aures,
N aiadesq; fouent diuini lactis alumnum.
H unc Medea uirum melioribus aurea fatis,
T e sortita nurum, præstanti prole tenebit.
Q uare tu socrus nurui auxiliare futuræ.
Q uid tua tam nostros Minyas rogo concutit ira?
H os Neptuni ignes, hos Aeolus aëre septus (bdis,
N auifrago haud reditu prohibent, rabiesq; Chari-

I ra tua offendit. tu lenia flamina laxa,
E t compesce animos, donec phæacia regna
A ttigerint. tu sola potes maria alta repente
S ternere, & auxilio uirides concire sorores.
N e sine præcipites rabidam penetrare Charibdin
N e uoret ingressos, auidis nec trude latebris
A usoniæ Scyllæ. genuit quam Phorcyn, & atra
N octe uagans Hecate, quam dicunt esse Cratæin.
T u nostros defende duces, tu comminus Argo
P rotege Diua maris. cursus uia parua futura est.
S ic ait. his autem Thetis est sermonibus usa.
S i rapidi uehemens ignis cadet impetus, audet
M ens mea iam reditus facilem spondere salutem,
F latibus occiduis Zephyri, qui uasta mouere
A equora molle solet, uelisq; inspirat apertis.
N unc tamen æquoreas præstat uisisse sorores.
L onga uia est, tu Iuno uiros, tu Iuno magistrum
M ane iube findant sacra uada cærula puppi.
D ixit, & ætherijs nymphe delabitur oris
C æruleas ingressa uias, pontiq; lacunas.
A uxilio poscit Nereidas alma sorores
I unonis mandata ferens. Neptunia turba
O currit uotis insanum aggressa laborem.
H as mare in ausonium mittit. pernicior ipsa
I n latium mouet, & diuinæ littora Circes,
O ciduasq; maris tyrrheni contigit oras.
R epperit heroas ueniens Thetis ad mare iuxta
A rgolicam puppem. discum iaculatur Iason,
I lle pilam. ualidis incuruat uiribus arcum
A eacides, promens læuato spicula ferro.
Magnanimo

Magnanimo dextram iungit dea læta marito
Nota uiro soli, reliquis incognita Grais.
Et quid, ait, generosa manus propè littora fluctus
Tyrrheni, resides neglecta laude sedetis?
Cum primum roseis Titonida fuderit ulnis
Iuppiter æternum uoluens opus, impiger Argo
Propellat remex monitu Iunonis amicæ.
Aequoreæ accurrent nymphæ, quæ uela secundis
Flatibus implebunt scopulosa per æquora, plācatasq;
Afflantes, facilesq; uias, atq; æquor amicum.
Nesciat argolicus moneo mea corpora miles,
Ne factum id nobis grauiores excitet iras.
Dixit, & immensum subijt non cognita pontum.
Aeacides uisu subito perterritus hæret,
Attonitusq; abijsse dolet. non uiderat olim
Iratam, profugamq; Thetim. causa acris Achillis
Deseruit thalamos, & Thessala tecta reliquit.
Terrenos artus nymphe, moribundaq; membra
Nocte super media urebat. mox luce reuersa
Ambrosia ungebat teneri dea corpora nati,
Redderet æternum ut sacro medicamine Achillem.
Hic amens Peleus uiso in discrimine nato,
Oreq; anhelantem, & nimio suffecta rubore
Lumina, coniugij penitus tunc immemor, altis
Deturbat Thetidem thalamis uelut igne nocentem.
Illa dolore graui correpta, simillima uento,
In mare se liquidum, & neptunia regna recepit
Irata Aeacidæ, atq; humana cubilia uitans.
Coniugis ille tamen monitus heroibus ardens
Detegit, & stimulos cupientibus addit amicis.

Illi parentes monitis certamina linquunt,
Disponuntq; toros, defessaq; corpora curant.
Irriguo demum permulcent corpora somno.
Lucifer idæo cum primum uertice fulsit
Afflatu nautis Zephyri redeunte secundo
Transtra subit generosa manus, uiridiq; profundo
Anchora contrahitur, quæ nauticus expetit usus
Cuncta parant. dein uela trahunt, extendere loris
Connisi, et uelant antemnis cornua summis.
Aequa ferunt iam flabra ratem, uentiq; secundi.
Cernitur Anthoemessa procul, Sirenia dulci
Hic uirgo accersit uenientia Lintea uoce.
Has Acheloe olim peperit tibi Dædala cantu
Terpsichore, uiridem Cereris tum forte puellam
Mulcebant, querulis concordi uoce camœnis.
Alitibus similes partim, membrisq; pudicæ
Virginis, organico quæ uiscera fascinet ore.
Aëria sub rupe sedens Acheloia proles
Vocales nautæ insidias, & cæca tetendit
Retia, & innumeras reditu impediere carinas.
Sirenes prædulce malum, tormentaq; blanda,
Mellifluo solitæ corrumpere corda ueneno.
Littora radenti plectris uocalibus Argo
Concinuere deæ promentes florida uocis
Plectra suæ, et grato lenibant pectora cantu.
Carmine iam demulta cohors, & uoce sonora
Ad scopulos properasset iter, nisi prouidus Orpheus
Maiestate manus tenuisset inutile uotum,
Bistoniaq; cheli mellitis pectine nymphis
Obloquitur, modulis modulos, & carmine carmen,

Atq; fides fidibus superans. ita pascit amicas
Decipiens aures, ne quo capiantur ab ore.
Sirenum solus cantu Teleontius heros
Demultus, surgit magico male concitus œstro,
Et salit in pelagus præceps, nymphasq; requirit
Perditus. at Buten cypris miserata reuulsit
Faucibus è mortis miserum, et uada salsa uomentē.
Sirenes argoa manus iam fugerat, ecce
Infames Scyllæ scopuli, immanisq; Charibdis
Frangere docta rates, fluctus ad sydera tollit.
Hos uorat, hos reuomit fundoq; exæstuat imo.
Flamma tepens feruescit aquis, scopuliq; fragore
Astra petit uortex. caligne lucidus æther
Fuscus erat, nigra compleuerat omnia nocte.
Cumq; deus Lemni solita cessaret ab arte,
Fundebat calidum pelagi tamen unda uaporem.
Nereides, atq; alma Thetis modo transtra gubernant,
Temonis modo dorsa regunt, dum transeat altum
Puppis, et insidias diuino remige uitet.
Non secus ac blandi delphines in æquore uasto
Turmatim comitare solent uaga lintea puppis,
Assultans hic fronte tenus. salit alter ab unca
Puppe celer, latus ille tenet, lateriq; propinquat
Blandus. at è naui consurgunt gaudia tota.
Nereidum sic densa cohors concurrit ad Argo.
Ipsa uiam moderata Thetis procurat, et instat
Numinibus pelagi. uestes pia turba recingit
Nuda pedes & crura simul, ne defiua læna
Turpiter æquorea nymphis uuescat ab unda.
Contendunt uotis æquis. modo sacra uideres

Corpora in astra rapi, modo sub penetralia poni
Intima. sæpe caput refluens supereminet unda.
Non secus ac florens pubenti Felsinus æuo,
Cui celeres ad cuncta pedes, oculusq; manusq;
Gestit, & enodes undantis corporis artus.
In rapidam studet ire pilam, terosq; sodales
Prouocat, & grato firmat sua robora ludo.
In dextrum mox ire latus, mox ire sinistrum,
In faciem pectusq; uides, modo dorsa supinus
Flectit, humi residet, surgit, retro abripit, ante
Proijcit, ancipiti ne linea fluctuet orbe
Anxius. ille uago semper leuis aëre currit,
Nunc decliuis humi, nunc æthere summus aperto.
Quam propere adducto torquentur spicula cornu,
Votaq; sollicitæ discurrunt intima mentis,
Tantum parnica fugiunt uaga lintea uelo,
Flamine, & heroum ualidis impulsa lacertis.
Prætereunt cursu uiridantia prata sereno
Trinacriæ, quæ pulchra boues, armentaq; solis
Pascit. ubi similes mergis uada inire profunda
Aggressi Minyæ, Iunonis iussa facessunt.
Hic ouium balatus iners, quæ florida rura
Tondebant, leuibus cythisis adoperta, thymoq;,
Mugitusq; boum informis peruenit ad aures.
Roscida per querceta iacens hic filia solis
Iunior, armentum Phaetusa simillima patri,
Pascebat. ramus palmas argenteus armat.
Lampetie tauros fuluo similes orichalco
Pulchra pedũ quatiens sequitur, cui candida mẽbra,
Candida formosæ pariter sunt membra sorori.

Nox ruit oceano, Minyæ cum cœrula dorsa
Prætereunt maris angusti, dum rursus ab alto
Illucens aurora polo comitatur euntes.
Est ultra Ionium pelagus fœcunda, frequensq;
Insula, ubi nimio tumefacta Ceraunia fluctu
Alludunt maria, & terrarum in uiscera latrant.
Hic falcem superesse ferunt. uos dicite musæ,
Non decet humano diuina effarier ore.
Intulit hac patri Saturnus uulnera læso.
Hanc Cereris culmos, robustaq; farra secantis
Esse alij memorant. habitauerat hanc quoq; terram
Alma Ceres, spicas titania monstra tumentes
Cædere falce docens, dum Macrida diligit ipsam.
Nomina tum drepanes fuerunt celeberrima sacræ.
Phæacum fuit hæc nutrix. processit origo
Phæacum nymphæ à genere, & cœlestibus oris.
His uexata malis, pontiq; laboribus Argo
Trinacrijs uastum in pelagus penetrauerat auris.

LIBER X. ARGONAVTICON EX APOLLONIO RHODIO INTERPRETE PIO BONONIENSI.

Nterea superûm lenita Thessalus ira,
Emensóq; mari, luctusq; ignarus Iason
i Obuertit proram, & melioribus appulit oris.
Hic molles inter populos libamina diuis
Porricit Alcinous. qui uisa comminus Argo,
Et duce sydereo, medium quem lecta iuuentus
Ducebat regis placidam felicis ad urbem,
Gaudet, & hospitio lætus suscepit amico.
Phæacum plebs læta uiro est, festiq; fauoris
Signa parat, lætos ignes, ramosq; uirentes
Postibus imponit, choreasq;, & carmina ludit.
Inter lætitias, & festæ munera mensæ
Surgit amari aliquid. Colchorum classis, & ingens
Aeetæ populus, magnis clamoribus actam
Soligenæ natam phæacum in iura reposcunt.
Vis animi trucis & mores, & barbara corda,
In bellum, furiasq; rotant. decernere ferro
Fert animus. sed sceptra tenens certamina tanta
Alcinous dirimit, sedatq; immitia cæpta.
His Colchis turbata malis, stimulata furore
Aretes genua, amplexuq;, & supplice dextra
Reginæ tangit passis per colla capillis.
Adsis o' regina mihi, plaudoq; fauore
Adspira, genibusq; tuis miserere puellæ

Supplicis, atq; fero ne me rogo dede parenti.
Scis etenim quantum errori, quantumq; periclo
Obuia sit mulier. mea tunc præcordia mouit
Dirus amor, uehemens et quæ mouet omnia Erinnys.
Non furor. hoc nouere faces hyperionis Astri,
Tectaq; noctiuagæ perseidos orgya diuæ.
Imprudens Regina ducem, peregrinaq; nauis
Transtra subi, tristis stupor hæc persuasit, Erinnysq;
Impulit in facinus. prudentia defuit orsis.
Non secus ac thalamus fueram impolluta paternis,
Talem me castus semper seruauit Iason.
At ueneranda mei quæso miserere doloris,
Fortunæ miserere meæ. tu diua maritum
Flecte, potes certe. quid enim non unica possis?
Sic tibi Di felix æuum, felicia regna
Dent, decus, & natos, & nullis sceptra periclis.
Talia cum lachrymis Medea, & supplice dextra
Fundebat faciles reginæ mitis ad aureis.
Nil actum tamen ipsa putans licet omnia caute
Curarit, Graios uerbis sic mulcet amicis.
Heroes augusta cohors, diuumq; propago
Seruate incolumem quæ uos seruauit ab hoste
Incolumes, quæ cuncta dedit, quæ cuncta reliquit,
Parrhasio genitor diues quæ possidet orbe.
His oculis, inquam his oculis, sopire draconem
Vidistis mea uerba ferum, spirantiaq; ora
Taurorum æternos ignes, restinguere succis
Herbarum magicis, curuoq; adiungere aratro.
Quæ mea, quæ me ipsam fidei imperterrita uestræ
Credere decreui, & fuluis squallentia uillis

Tegmina, quæ graias essent ducenda per urbes?
Omnia cum uobis dederim, nil mi ipsa reliqui,
Hospitij præter diuos, & fœdera dextræ
Iusq; piumq; datæ. uestrum defendite corpus.
Vestra ego sum, & uestro pars non indigna triūpho.
Cur sanguis, cur corda tepent, quæ robora uidi?
Quos animos? nostris pro mœnibus agmina quando
Ense metebatis Persæ? cum uictor Iason
Cæsorum innumeros pedibus calcaret aceruos?
Ergo qui magnos potuisti uincere reges,
Vincere relliquias, fugitiuaq; castra timetis?
Non pater hos mittit. fugiunt immane parentis,
Barbaricumq; iugum, uiolentaq; iura Tyranni.
Prociduo sic fata genu. quicunq; loquentem
Audijt, illam animo constanti, & pectore firmo
Esse iubet, quatiunt hastas, pugnasq; lacessunt.
Nox ruit, & terras somno demulcet inerti,
Graia tamen uigilat pubes, & pectore uersat
Omnia, quæ belli fortuna alterna minatur.
Qualis inexhaustæ pernox operata Mineruæ
Desletis, mulierq; thoris, uiduoq; cubili,
Pignora quam circum atro flent orba parente,
Deuouet aduersam sortem, miserosq; hymenæos
Mœret inops, lachrymis et lumina tristibus hument.
Sic Minyis maduere genæ, sic corda dolore
Anxia facta graui, subitoq; immortua casu.
 Alcinous contra, uenerandaq; rege marito
Arete dum nocte color uanescit ab orbe,
In stratis tum multa simul de uirgine rapta
Consuluere suis, iuuenem regina maritum

O bsecrat, & blandis demulcet pectora uerbis.
O dulcis coniux oppressam Aeetida curis
E xime, quae Minyas fouit, cognataq; Graij
A rma ducis, facilemq; pijs se praebuit ausis.
P roxima regna tenet nobis argiua iuuentus,
A eetae multum distantia regna tyranni.
I nfelix quem non haecateia uirgo moueret?
C erte animum, mentemq; meam commouit. iniqui
N e patris sub iura sinas adducier, orat.
S e putat esse pater laesum, quod cantibus anguem
S opiuit magicis, taurosq; ad aratra subegit
I gniuomos pia uirgo, trucem fugit anxia patrem.
A c patris ingentes iras & barbara corda.
M unere quo, officijsq; nouis persuasus Iason
P erpetuo spondet thalamos, & foedera lecti
I ntemerata sui, patrias cum aduenerit oras.
E rgo pios rex iuste foue. periurus Iason,
S i patri reddatur, erit. quin percitus ira
P raecipiti genitor uita spoliaret amantem.
I n natas etenim proprias & pignora, iniqui
E sse solent posita interdum pietate parentes.
A ntiopam Nycteus poenis afficit acerbis.
E t patris irati Danae perpessa furorem est.
I ncensus nuper furijs miserabilis orbes
S ydereos Echetus natae confodit acutis
P roh stimulis, adigitq; ferus nunc frangere saxo
H ordea, candentesq; mola foedare lacertos.
T antum effata, uirum curas diducit in omnes.
A retem his coniux solatus uocibus infit.
B arbaricos nostro Colchos expellere marte

N on dubitem, sic uirgo animum, sic flexit Iason.
S pernere sed timeo recti pia iura tonantis.
N ec præstat sæuum Aeeten contemnere longe
R egnantem. quis enim ditione potentior illo?
V t qui graiugenas bello uexare feroci
P ossit, & argolicum legionibus impleat orbem.
E xpediet quare tristem componere litem
I udicio, nec te coniux dilecta latebo.
S i non iuncta uiro fuerit, uirgoq; manebit,
A esonidæ à naui patrias reuehetur ad urbes.
S ic ait, & dulci concessit lumina somno.
A ctutum prudens carum regina maritum
D eseruit thalamis. dominam comitantur euntem
A d iussus famulæ celeres, quæ ponere nigras
I n statione comas, redimiculaq; apta solebant.
P ræconem uocat interea, qui præpete cursu
C onueniat furtim Aesonidem, miscere repente
F œdera connubij iubet, & genialia fulcra
S ternere, nec regem ulterius prece tundat inani.
N on thalamo abducet pactam, amplexuq; mariti.
S i fuerit uirgo patrias reuehetur ad oras.
S ic ait. approperat Præco ductoris ad ædes
A esonidæ, Aretes dicturus iussa fauentis,
D iuiniq; animum Alcinoi, prope Palladis Argo
R epperit hos uigiles sumptis concorditer armis,
H yllicium ad portum, & præclara non procul urbe.
N untiat his dominæ præco mandata potentis.
G audia continuo mentem ductoris Achiui
P ertentant. proceres læti. sed lætior unà
V irgo metu posito, lachrymisq; serena fugatis.

A ctutum superis Minyæ cratera coronant
N octe super media, lectisq; bidentibus aras
C onstituunt, pariterq; thoros, genialiaq; antro
F ulcra parant sacro, quæ quondã Macris habebat.
M acris Aristæi uirgo, qui dulcia mella
R epperit, & pingues sucos canentis oliuæ.
I lla deum complexa sinu Nyseion, alma
E uboia genitum confouit Abantide nutrix
I nfantem miserata. nouo madefecerat ora
A rida melle Macris, cum ex flamma ferret Iacchum
M ercurius pernix, puerum quem dura ferentem
I uno uidens, tota indignata facessere iussit
I nsula, & ut sacro mandauit degeret antro
I ndigenas opibus, fœcundaq; prædia ditans.
H ic Minyæ celebrare parant connubia festa,
P hrixæoq; iuuat lectos strauisse metallo,
V t meliore toro maior quoq; gloria surgat.
F lorilegæ occurrunt nymphæ, quæ lecta canistris
S erta ferunt, stratos hymbri lætantur odoro
I rrorare toros, festisq; applaudere mensis.
A rdentes oculi nymphis. luce atria fulgent,
A mbrosiæ per dorsa comæ, pluuioq; madentes
N ectare, diuinum fundebant uertice odorem.
H as genuisse ferunt ægeum flumen. at illas
C ollibus excelsis Meliteion. has nemus altum
P rotulit, in uiridi solitas colludere campo.
I mpulit æsonidem magno dignata fauore
I uno Iouis consors, thalami ad conuiuia, nymphas.
E xtat adhuc sacrum celebrati nominis antrum,
M edeæ formosus ubi genialia fulcra

E xplicuit ductor, cum terra & pronuba Iuno
S igna dedit, fulsit nymphis'q; ululantibus æther.
H eroes contra ualidis concussa lacertis
A rma tenent, ne quo conuiuia festa tumultu
P ontica turbaret uesano turbine classis.
T hracius interea citharæ gratissima Vates
F ila regens, cecinit lætus hymenæon ad aures.
E xternis non hos thalamus sperauit Iason
C oncelebrare toros, patrijs sed lætior oris
D ucere magnifico spectacula festa triumpho.
H oc pariter Medea uelit. sed numina sortem
H umanam alternant, nec certo uela fauore
N ostra ferunt Zephyri, præsens'q; assibilat aura.
A esonides, Colchis'q; licet dulcissima libent
G audia, iudicium tamen, alcinoum'q; uerentur.
C um subito ambrosijs rediens splendoribus Eos
A ëris abstersit tenebras, telluris & umbram.
L ittora phæacum roseo splendore renident,
A duentiente dea croceo Titonide peplo.
I nterea surgit murmur, crescit'q; tumultus
P er fora, per'q; uias urbis, gens barbara colchi
M acridij surgunt distantes finibus agri.
C um subito Alcinous solio subnixus eburno
A rbiter adsedit iuris responsa daturus.
I n manibus sceptrum ex auro rex magnus habebat
I udicij socium, quo sanctum exercet honestum,
I ura'q; recta pio promit de pectore iudex.
P hæacum patres serie per castra uerenda
I ncedunt. extra Minyas uisura feroces
M œnia, solenni procedit fœmina pompa,

A grestes'q;

Agrestesq; uiri occurrunt. Saturnia Iuno
Iudicij famam diffuderat ante, futuri.
Hic agnum attulerat pinguem, uitulamq; nitentem
Ille maronæo spumantia cymbia baccho,
Thure uaporabant alij delubra sabæo,
Cultaq; purpureo mulier procedit amictu,
Aurifluo spectanda sinu, faciesq; micantes
Ignibus alternis pepli sandicis eoæ
Respondent, tremuliq; urunt laquearia tecti.
Hærent obtutu primo phæacides, ipsos
Spectantes Minyas, & corpora diua uirorum.
In primis natum Oeagri mirantur hyantem
Carmina, quæ supos, quæ hoies, quæ tartara mulcēt.
Immistæ passim nymphæ concordia soluunt
Ora, deumq; thori lætanti carmine adorant,
Soliuagæ modo, nunc latum glomerantur in orbem.
Nam bona Iuno tui fuerunt hæc dona fauoris,
Prodere quæ Areten iussisti corda mariti.
Postquam sublimi solio sententia lata est
Decreto Alcinoi, tumida excandescere mente
Incipiunt Colchi, & fremitu indignantur inani.
Iura tamen didicere pati, iustumq; uereri
Iudicium, atq; animos posita feritate domare.
Mox subeunt iræ regis, fastusq; superbi
Aeetæ, nonnullus erat tum pectore firmo
Tendere qui ad patrias auderet nuntius aures.
Ergo sollicito uexati corda pauore
Alcinoum rogitant felicia rura colonis
Tradat aranda nouis, patriæq; oblita, larisq;
Phæacum in populo pariter gens colcha recepta est,

C æpit & humanis ritus mutare ferinos
D onec Banchiadæ bimari gens orta corintho,
I ngressi tandem longo post tempore terras.
O pposita hos cæpit pulsos mox insula, montes,
S ummaq; palantes tenuere Ceraunia Abantum,
N estæos'q; locos, allutam'q; Oricon undis.
P ostera sed seclis demum uoluentibus ætas
A nnua solemni celebrauit tempore festa.
Q ua Nomio posuit Medea altaria Phœbo.
A lanous tandem Minyis cedentibus ultro
H ospitij dona ampla dedit, dedit insuper alma
A rete, bissena sequi quæ Colchida iussit
M ancipia, in regis domibus phæacidos oræ
E ducta, & sanctos dominæ referentia mores.
T empore dein paruo Drepanes lætissima linquit
R ura manus, Zephyris, auraq; fauente potita
N auigat, & fatis non tangit achæida terram,
I n libycum donec penetrauerit acta profundum.
A mbracios tetigere sinus, curetiaq; arua,
E t uolucri uelo Stinnas, & Echinadas una
P rætereunt, Pelopis'q; uident surgentia regna.
H ic Boreæ furor, atq; immensu procella ruentis
P erq; nouem noctes, totidemq; reciproca luces,
D ispulit in libycas uolitantia carbasa syrtes.
N auibus hinc pelagi reditum natura negauit,
L imus ubiq; frequens, uortex, & inane profundum,
S pumantesq; uomit sinuoso turbine fluctus,
E t tenerum erumpit dorsum flauentis arenæ.
N on hinc effugere est pedibus, pennis'ue leuari
L ittora restagnant, pelagiq; furentis inundant

Insidijs,

I nsidijs, fluit ac refluit uaga tempore paruo
V nda ratem abripiens, quam nuda linquit arena.
D esiliere uiri, tacito quibus icta pauore
C orda tremunt . quippe ampla uident deserta, geto
O mnia plena metu. non hic pastoria balant
A gmina, nec riguos depascit uictima saltus.
T unc pauor heroas subijt, simulacraq; leti,
I nq; uicem tacito lustrarunt lumine uultus.
F allacem o' terram. quo nos pepulere procellæ?
O' utinam scopulis intercurrentibus Argo
P erpetuo nutans agitata timore fuisset.
A duersis melius fuerat freta cœrula fatis
T entantes perijsse mari, perijsse draconis
I mpete peruigilis, tauriq; flagrantis ab ore.
S altem si uetitum scopuloso uiuere ponto,
M orte licet fugisse malum, fugisse dolores.
N unc terræ margo tenet, æternumq; tenebit.
I pse gubernator fortuna pressus iniqua,
A ncæus cunctis hæc uerba dolentibus infit.
O' socij occidimus, nec spes est ulla salutis,
S ors mala prosequitur miseros. hinc altus eremus.
P roficit aura nihil quoniam tenet omnia limus,
P aruus & obscuris nimium furit æstus arenis.
F racta corona ratis pridem, & bona uincula sacræ.
T erra modo occurrit nobis, imperuius humor
N os modo terrificat, mortisq; minatur imago
O bstructo reditu, clausaq; uoragine puppi.
C onsilijs opus hic. prudentia nostra uadoso
S uccumbit superata mari, superata periclis.
E rgo alius puppi sedeat, si forte deorum

S pondet opem auspicio, meliori præditus arte.
S ic fatur lachrymans, tantoq; ex agmine cuncti
D icta probant, probat & pelagi qui calluit iras,
D efixæ ac gelida cunctis formidine mentes.
E t fusis pallore genis uox faucibus hæsit.
Q uin torpent similes statuis heroes eburnis.
N on secus ima pauor crebro præcordia pulsu
H aurit, anhelanti iuuenis cum feruidus ore
M unera Martis init coram duce, militibusq;,
V ulnera & incerti miserantibus ardua belli.
Q ualis & expectans pestis postrema futuræ
A eger damna, stupet defixo in tartara uultu.
Q ualis & immodico turbatus rusticus hymbre,
Q ui ruit exundans sata læta, boumq; labores.
S eu quando in templis delubra fluentia sudant
S anguineum rorem, astrigero uel clarus olympo
S ol media de luce silet, radiosaq; celat
L umina, & innumeris completur lucidus aer
S ideribus, cum phœbus equos, rutilasq; quadrigas
D irigit obliquæ per summa cacumina Zonæ.
S ed postquam longo serpentes tramite ad oram
V enerunt Minyæ, nocturnus & astra reduxit
H esperus, amplexu misero per mutua uincla
F lebilibus pia colla premunt affatibus, atra
V este caput tecti, nec nocte, die'ue leuamen
A gnoscunt fessi, atq; inopes, atq; omnium egeni
D elituere neci expositi, famulæq; uicissim
T urbatæ, uxori simul adgemuere Cyteæ.
I mplumes ueluti labuntur uertice summi
C um uolucres scopuli, miserabilis adstat acute

Mater

M ater auis clangens, passis'q; superuolat alis.
L ittore ceu pulchro Pactoli diuitis olim
F undit olor prædulce melos, stagna Asia circum,
E ridani'q; lacus, & dulcia prata Caystri.
S ic Minyæ fuluo turpantes puluere crines
I nsomnes, miseris flebant sua fata querelis.
I licet assidua confecti tabe perissent
I gnoti, terra ignota, sine honore sepulchri,
S ollicitos miserata forent nisi numina apricæ
C ustodes, Libyæq; deæ. quæ uertice quondam
P allada surgentem patrio, Tritonis in undis
O buiæ, adorato fecerunt numine numen.
S ol media super alta die conuexa tenebat
I gneus, & Libyæ contristans lumine leuo
L ittus arenosum insano succenderat igni.
C um subito Aesonidem circunstetit agmine facto
O buia nympharum nubes. stupet anxius ille,
A tq; deas ueritus retro sua lumina flectit.
Q uarum prima ducem uerbis affatur amicis.
Infelix quæ tanta animum, mentem'q; peredit
C ura tuam ductor? pelagi, terræ'q; labores
N ouimus exhaustos, & totum bella per orbem
V iribus argolicis, uestris'q; peracta lacertis.
V ocales terræ nymphæ, pecori'q; regendo
S edula turba sumus, custos'q; libystidis oræ.
V erum age rex ne cede malis. quin fortis, & audēs
A duersis occurre, deum felicior hora
C urret ope. patet in duris prudentia rebus.
E uigilent socij. Neptuni iam tibi currum,
A tq; rotas celeres soluet leuis Amphitrite.

Mutua sed matri Aesonides nunc dona uicissim
Debentur uobis, quos sacra pertulit aluo,
Cuius & auxilio danaas uenietis ad urbes.
Sic fatae Libyes Nymphae, propiora tenentes
Obscurae loca, constiterunt, quas lumine Iason
Collustrans, dictis sic ora resoluit amicis.
Saluete ô nemorum Nymphae, caelestia nostrum
Non capio reditum spondentia uerba, sed ipsos
Heroas cogens audita oracula pandam.
Multorum quoniam melior sententia semper.
Dixit, & assurgens socios dux conuocat omnes
Fauce siti exusta, atq; arenti puluere siccus.
Vt leo per nemus amissam si forte leenam
Vestigans rugit, fluuij, uallesq; profundae
Voce graui, montesq; tremunt, praeduraq; saxa.
Agrestes horrent tauri, duriq; bubulci.
Sic ducis horribili strepuit uox magna fragore,
Et rigido commista sono est cogentis amicos.
Olli conueniunt moesti. sublimis Iason
Nympharum monitus pandit, caelestiaq; ora.
Accipite ô socij, & placidas aduertite mentes.
Tres mihi de numero nympharum immane querentẽ
Occurrere deae, succinctis nebride fulua
Corporibus, niuei supremo in uertice colli.
His dorsum incuruo nectebant cingula morsu.
Adstitit attonito propior chorus, insuper una
Ambrosia ostendunt deductis uestibus ora.
Eia agedum dux pelle moras, sociosq; reuisens
Euigilare iube, propriaeq; reponere matri
Praemia materno dux integer aequa labori.

Mox celerem currum Neptunus numine amico
Expediet, celeresq; rotas leuis Amphitrite.
Non ualuere acies animi internoscere mœsti
Numina fatidicis soluentia uocibus ora.
Se nemorum dixere deas, miserosq; iuuando
Mortales, Libyæ pecudes, & rura tueri.
Præterea quæcunq; mari, quæcunq; per orbem
Gessimus, esse sibi memorabant singula nota.
Nec penitus uidisse datum est hoc lumine nymphas.
Sed medio tenebræ sepserunt aere diuas,
Quæ nostros hebetare solent caligine uisus.
Hæc fatus. stupuere animis nutantibus omnes
Præcipue monstro Minyas agitante recenti.
Aequoreis immanis equus nam prosilit undis
Effusis per colla iubis ceruice superbus
Auricoma, cuius rorant aspergine membra
Vasta maris, cursuq; notos, cursuq; procellas
Prouocat, hybernis pelagi inconstantior undis.
Quem uisum subito Peleus miratus amicis
Compositis, placida lenibat pectora uoce.
Neptunni currus socij super æquora cerno
Currere, quos manibus soluit pia mollibus uxor.
Aerumnosa parens, nisi nos oracula fallunt,
Sacra ratis fuerit, materno nomine digna.
Hæc ualidis humeris, hæc firmo robore tolli,
Postulat in sicca quod surgit littus arena,
Quo pelagi properauit equus uestigia ferre.
Aeacidæ prudens placuit sententia cunctis.
Pierides dixere mihi, uos credite uati,
Credite, uera loquor. uox nostras perculit aures

P ieridum. canit ore meo nunc Phœbus, & Euan.
R egia progenies, pulchroq́; in corpore uirtus,
H eroiq́; animi uires, ad littora nauim
A uia subducunt. tabulas uexere loquaces
T ollentes humeris. bissena luce reuecta est,
N octibus & totidem mox cœlo debita puppis.
Q uis regum ærumnas, curasq́;, grauesq́; labores
E numeret mortale sonans.? sata semine diuûm
N empe fuit proles, humeris quæ sustulit Argo.
T antum uis animi cogit, tantum urget egestas.
S uccedens tandem libycæ Tritonidis undæ
D iua cohors, humeris deponunt fortibus Argo.
I nterea canibus similes, quibus intima feruens
E xta coquit rabies, quærebant sicubi uiui
M anarent latices, fontisq́; argenteus humor.
A pparent nullæ per uasta silentia lymphæ.
P eruenere locos sacros, ubi peruigil anguis
A urea seruabat flagranti lumine mala.
H ic querula hesperides complebant omnia uoce.
T um primum herculeo superatus concidit ictu
F raxineo impactus trunco, tantum ultima motu
P alpitat exiguo frigenti corpore cauda.
S uppositis uero capiti candentibus ulnis,
H esperides, tepidis fœdabant hymbribus ora.
I mprouisi adsunt Minyæ. uenientibus illis
S igna dedit puluis nitidam sublatus in æthram.
M onstra bonus diuina repente agnouerat Orpheus,
H ortatusq́; deas blandis ita uocibus insit.
P rudentes, pulchræq́; deæ seu numina cœli
S eu terræ reginæ estis, nemorumq́; sacrorum,

A dsitis Nymphæ, o'nymphæ Oceanitides Almæ.
D icite ubi scatebris per summa cacumina labens
P rofluat unda, sacer'ue liquor, quo uiscera torrens
I ntima, anhela sitis populato è pectore cedat.
Q uod si forte datum est fatis in amicius aruum
E t patrium rediisse solum, tunc munera grati
I nnumera, & uestris primum libabimus aris,
A c Minyas uoto reduces damnabitis omnes.
S upplicibus uerbis sic fatus, numen adorat
N ympharum, faciles illæ miserescere mœstos
I ncipiunt, herbasq; docent uligine multa
I rriguas, quibus unda frequens cum murmure serpit
S omnifico, uariis distinguens floribus arua,
A rboreisq; comis. hic hespera, populus, egle,
V ersa subit sacras salices, ulmumq; erytheis.
H is subito arboribus nympharum pulchrior egle
S ic blandis Minyas uerbis affatur egentes.
C erte diua cohors rigidum quicunq; draconem
C onfecit pridem, qui nobis aurea mala
S eruabat, uobis hic commoda magna parauit,
S ed lachrymas nymphis æternaq; damna reliquit.
N escio quis sæuus peregrino clauiger orbe,
C orpore terribili, atq; oculis, cui fronte tremenda
S igna trucis micuere animi, latus hirta tegebat
P ellis, ab immani quondam detracta leone,
C ruda, rigens, inculta, ferox, ramumq; ferebat
P alladiæ signum non illud pacis oliuæ,
A tq; habiles telis, quis bellua concidit, arcus.
H ic talis, tantusq; uenit, qui perditus æstu,
A tq; siti consumptus, adit Tritona, lacumq;

P alladium, atque graui pede uerberat heros
I ctibus horrendi pedis exiliere latenti
P umice diuini latices, et perspicuus fons
A rgento similes qui garrulus explicat undas.
S tratus humi bibit ille gigas è marmore aperto
Q uantum non uitula immodicos trahit ore liquores,
C um populata thymum est, pratiq; uirentis honores.
H is dictis Aegle optatas simul indicat undas.
A ccurrit gauisa manus, uotisq; potitur.
A ugustas ueluti circum glomerata latebras,
E xilesq; fores saxi formica recursat,
A ut properant grati musæ ad libamina mellis.
C ertatim ruit unda frequens, seq; impedit una.
S ic densi scatebras Minyæ petiere liquentes.
A tq; aliquis puro satiatus pectora rore
G audentes madido Minyas ita prouocat ore.
O` utinam deserta illum nunc forte uagantem
O stendant superos per clara pericla petentem.
T urba frequens mox optat idem. uestigia nempe
H erculei pedis hic commota ostendit arena.
A lterni accingunt sese. pinnata propago
A ccurrit Boreæ, pedibusq; Eupheme citatis
A ppproperas, longeq; oculos qui mittit acutos
L ynceus, & quintus celeri uolat impete Canthus.
Q uærere festinat socium, uerum irritus omnis
E st labor, incerti redeunt, Calaisq; uolucri
R emigio alarum, nihil explorauit amici
A lcidæ, aut celeri Canthus uelocior euro.
C anthe graues parcæ libycis te protinus oris
A bstulerunt pecudes libyci pastoris agentem.

Percussus saxo cadis heu miserande Caphauri
Pastoris manibus misso. qui patre superbus
Phœbigena exultabat auo, Phœbiq; nepotem
Rustica turba uocat. peperit nam Dia puella,
Quam iussit libycis Minos habitare sub oris,
Diuina tum prole grauem, uentremq; ferentem,
Et propriam natam, dixere Acacallida nomen.
Hæc natum peperit clarij de semine Phœbi,
Amphithemin garamanta uocant cognomine terræ.
Amphithemis demum mistus Titonide nympha
Suscepit Nasamona ferum, fortemq; Caphauron,
Deprehensum occidit qui tum inter ouilia Canthum.
Sed non heroum dextras effugit acerbas
Ut sæuum didicere nefas. lux postera fulsit,
Adsunt lugentes, & tristia funera ducunt,
Defletumq; diu terra posuere libyssa.
Luce ibi, & Ampyciden genuerunt Mopson eadem,
Quem parcæ domuere graues, & tristia fata.
Nec potuit sacro præuertere carmine cœlum.
Nulla fuga est mortis. parcæ fatalia nentes
Stamina, nostra secant præfixo tempora cursu.
Declinans medium solem, linguisq; trisulas
Crebra micans serpens uiridi prorepserat alga.
Aggreditur celer adstantem, furtiuaq; figit
Spicula, & occulto depascitur exta ueneno.
Monstrum horrendū, immane, nocens, nec tristius ullū
Mater alit tellus, inuitisq; excipit ulnis.
Nec si, fas modo sit manifestis dicere uerbis,
Offensi cupiat medicari uulnera Pæan,
Sufficiat sic terra lues bacchatur, & angit

Cum mediam Perseus Libyam superextulit alas
Eurymedon, etiam hoc dignata est nomine mater,
Caesa ferens regi Phorcynidos ora Medusae.
Quotquot caeruleo ceciderunt sanguine guttae
Vertice gorgoneo, tellus foecunda colubros
Fecit, & inuento geminauit fata ueneno.
Mopsus ut aduertit saeui discrimina dentis
Rettulit angue pedem uiso. sed lurida serpens
Ore pedis calcem tetigit. Medea, bonaeq;
Pertimuere malum famulae. non territus ille
Vulnere, sanguineum tractauit protinus ulcus.
Conficit audentem tamen illum, atq; intima somnus
Letifer inuasit, oculos texere tenebrae.
Inclinansq; solo immani uexata dolore
Membra, riget. fidi Minyae funduntur ad aegrum.
Attonitus stupet Aesonides pro uulnere tanto.
Fata gradu celeri properant, reliquumq; salutis
Nil superest. tetrum populat praecordia uirus.
Actutum monimenta parat dux graius adempto
Ampycidae, lacerat crines Medea, genasq;
Radit. at heroes respondent flebile carmen.
Ter circum monimenta uiri fulgentibus armis
Solenni saliunt chorea, socioq; parentant.
Iniiciunt crebros libyci quoq; pulueris haustus.
At Minyae spirante noto super aequora certi
Ire, ruunt. Tritonis aquas euadere certant,
Consilioq; carent, atq; ordine rebus in arctis.
Non secus obliquo flectit se tramite serpens,
Cum sol accensum radiis calefecit acutis,
Huc alternus, & huc conuertens sibila colla,

S cintillæq; micant flagranti lumine crebræ.
S ic pagasæa ratis Tritonidos ora paludis
D um petit, incerto nutans secat æquora fluctu.
C ontinuo tripodem Phœbi, quem nauis agebat
T hracius exorat uates, deponere diuis
I ndigenis, Libyes ut numina sacra piaret,
V t reditum præstent facilem, uentosq; secundos.
C um subito occurrit iuuenili corpore Triton
C æruleos madidus crines, Minyasq; salutat.
S uscipite o' iuuenes immensi pignus amoris,
H ospitijq; fidem. nam longis incola terris
M ulta solet cupere interdum quibus indiget usus.
D icam equidem, & dictis curas fortasse leuabo.
P rudentem pelagi fecit me rector aquarum,
E t libycas sceptrum teneo regna per oras.
A udite heroes libya nutrice ferarum
E urypylon genitum uobis inuisere præstat.
S ic fatus glebæ dextram superinijcit acer
T alibus Euphemus uerbis grauia ora resoluens.
A pida si nosti terram, pelagusq; uocatum
M inois, certo referas nunc pectore Triton.
H uc cursus fuit inuitus, per inhospita cymbam
L ittora, certantes euros, tumidasq; procellas
T raximus, inq; tuas terris enauimus undas.
N ec pelago scimus Pelopeia rursus adire
A equora ab ignoto, libyæq; palustribus oris.
T alia dicenti diuino numine Triton,
A ngustum ostentat manibus, uerbisq; profundum.
E xitus hic ponti est ubi semper cærula torpent
I ncertis utrinq; uadis, ubi tollere portus

N omine splendoris fama est, media æquora fractis
F luctibus angustant sese. sic ire licebit.
I s portus qui diuinam Pelopeida terram
D irigit, excelsas ultra Cretæ eminet oras.
T endere si in dextrum libeat latus, unda uagantes
I ncludet, pelagusq; tumens innabilis undæ.
Q uod si quis modice declinet, limite recto
P uppis inoffensis sulcabit cærula uelis.
V erum agite Heroes, agilesq; incumbite remis.
F ata uiam, portusq; dabunt, uestriq; labores.
H æc ubi dicta dedit, cuncti in sua transtra recedunt.
P andere uela iuuat, tonsisq; ferire paludem.
T ritoni pecudum lectissima corpora mactat,
E t carmen solenne canens uittatus Iason,
N umina cuncta maris precibus rogat, atq; ita fatur.
Diua palus, sacraq; deus qui degis in unda,
F inibus his qui ostenta mihi manifesta dedisti,
S iue tenes pelagi loca Triton, Incola Phorcyn
S eu uocat, aut pelagi celebrant te Nerea nymphæ,
S is placidus finem statuens, metamq; labori.
D ixit, & in medias mactatæ porricit undas,
G uttur ouis feriens puppi securus ab alta.
C ontinuo apparet magni per inane profundum
E ffigies ueneranda dei longe æquora uerrens.
N on secus, ac si quando orbes per agonis ouantem
T hessalus egit equum. pedibus se tollit, honestam
C oncutiens ceruice iubam, saltuq; uolucri
E micat intorquens alterna uolumina crurum.
D ictantis domini tamen ardua iussa capessit.
V lterius moderator agit sic Palladis Argo

Helcia

Helcia corripiens Triton, cui uertice summo
Et caput, atq; humeros, cinctusq;, aluumq; sub ipsam
Maiestas æterna micans dis reddidit æquum.
Alui utrunq; latus tendunt immania Cete,
Spinigero findunt quæ obliquis cærula dorso
Cornibus, esse solent crescenti qualia lunæ.
Se pelagus dedit in medium, uastumq; profundum.
Ingressus glomerat fluctus. conclamat Iason
Ante oculos monstrum cernens, & Thessala pubes.
Nunc Argous ibi portus, simulacraq; nauis,
Tritonisq; extant aræ, quod numine dextro
Hic traxit, tum cymba moram. mox luce reuersa
In dextrum extensis uelis latus, inuia uasti
Deseruere maris. Zephyri leuis aura secundat
Lintea, & Oceanus faustis subremigat ulnis.
Orta dies, pelagiq; sinus, fluctusq; profundos
Ostendit. subito genitabilis aura fauoni
Destitit, a puppi incurua uenientibus austris.
Tempore quo occiduas Phœbus se mergit in undas,
Quem cœnam uisura Thetim sera astra sequuntur.
Cum fessos operi tauros iam soluit arator.
Nocte sub obscura tepido iam Carpathus austro
Deseritur, duris annixi impellere remis
Insomnes, noctemq; die, lucemq; tenebris
Continuant, Cretam pagasæa puppe legentes.
Ferreus arce procul scopuli Dictæide terra
Hos prohibet sæuo ore talus, suspendere funes
Et legere hospitium, puppiq; immittere habenas.
Olim abies, alni, quercus, fagiq; ferebant
Cruda puerperia, ac populos umbrosa creauit

P opulus, & foeta uiridis puer excidit orno.
H unc ferri radice satum tamen, ordine fati
C ustodem Europæ statuit saturnius esse
S emideos inter, robustaq; secla uirorum.
C oncretus Chalybe è duro ter obambulat oras
D ictæas Talus. huic rigido stant corpora ferro
D ura, nec humano frangi potuere labore.
S ed pedis in talo lætalis sanguine uena
P lena micat, solum hoc obscuræ iter est breue morti.
A t Minyæ tantis oppressi casibus hærent,
I ncerti quo uela ferant. clàm nocte suprema
C retenses linquunt portus, altumq; capessunt.
I nterea torquente siti, torquente dolore
G nosiacis uitam posuissent protinus undis;
N i miseros Medea pio sermone leuasset.
A ccipite hæc Minyæ, mortalem sola domabo
S it quicunq; uelit, uel si totum ærea corpus
M assa tegat, niteat uiridi quanquam ille iuuenta.
S it modo tuta ratis saxi ne uerbere pressa
D eficiat. uitate graues à littore iactus,
D onec agam magicis sub tartara nigra uenenis.
S ic ait. à telis retrahunt Pagaseia transtra
H eroes, magicæ pendentq; à murmure linguæ.
A esonidæ Medea uiro comitata recurrit
I n puppim, mulcens hecatæo carmine parcas
F atiferas, imi celeres quas rumor auerni
E sse canes memorat. quæ toto lurida cœlo
M onstra uolant, uitæ nectentes retia nostræ.
S upplicibus uerbis, magicis quoq; cantibus illas
T er uocat, & precibus ter uertit in hostica furuas

Arma

Arma cines, oculosq; tali præstringit adurens.
Mox rigidas magico diras cantamine torquet.
Summe pater diuûm magnus stupor intima uersat
Corda mihi, si lingua necem, si murmura possunt
Interitus afferre homini, celerareq; fata.
Ferrea cui moles præcordia ferrea circùm
Tota fuit. cessit magico prostratus ab ore.
Vtq; securigeris abies percussa lacertis
Fluctuat instabili nutans ceruice, ruinam
Mox trahit. haud aliter pedibus modo fluctuat ægris,
Et modo connixis firmat uestigia plantis,
Procumbit tandem, & rigida se porrigit aluo.
Exanimisq; iacet perfracta carmine uena.
Exultant Minyæ, & sacris operata iuuentus
Palladi sacra parat uicto iam lætior hoste.
Tum primum Cretam linquunt, minoia regna
Heroes, subeuntq; uagæ Salmonidos oras.
Sulcantes undas cretæi marmoris, urget
Nox grauis, hanc proprio tristem cognomine dicunt.
Astra malam noctem, nec lunæ splendor agebat,
Desuper at nigrum chaos, ut consueuit auernis
Ex tenebris, furua cœlum contexere nube.
An stygijs rapiantur aquis, refluis'ue ferantur
Aequoribus dubij. certæ spes nulla salutis.
Tunc geminas ductor tendens ad sidera palmas,
Ingenti Phœbum ore uocat. per lumina tristes
Labuntur lachrymæ. donaria pythia largis
Exuuijs cumulare heros promittit, Amyclas,
Muneribusq; sacram ortygiam ditare superbis.
Tum clarium ductore deum, numenq; rogante

S upplicæ Apollineum dextra, leuis aura refulsit
Protinus, aurataq; dedit bona signa pharetra
D exter Apollo duci, Sporadum patet insula iuxta
H ippurin, nautæ subito retinacula nectunt.
C ontinuo roseis mundum diffuderat ulnis
T itoni coniux, Phœbo tum graia iuuentus
A egleti statuunt aras de nomine dictas
L ucis, in occiduo puppem quæ rexerat ortu.
T urbatis quoniam nautis illuxit Apollo.
I nsula dein Anaphe, longũ est memorata per æuum.
L ittore deserto Minyæ cum sacra pararent
S tipitibus lymphas ardentibus iniecerunt.
M edeæ adstantis famulæ phæacides alto
P ectore non poterant lætum compescere risum,
O rgia sacrifici solitæ maiora uidere
A lanoi, ditesq; foci melioris honores.
H as iuuenum auersata cohors, conuicia iactat,
T urpibus incessens uerbis deturbat, & arcet.
E x illo muliebre genus contendere sueuit
V sq; uiris, Phœbum per mutua crimina placans.
H umentes quando hinc Minyæ soluere rudentes,
T um memor Euphemus nocturni sæpe soporis
A` Maia geniti ueneratur numina diui,
E t memori attonitus uaga somnia corde uolutat.
N anq; uidebatur glebæ candentibus ulnis
C oniungi, & ueluti materno lacte foueri.
M amma puellaris uisa est, in uirgine qualis
E sse solet tenera, mœsto sed captus amore
E uphemus dulci uerborum murmure gestit.
N on secus, ac dominam complexibus ambiat arctis.

Quam tamen Euphemus grata uice lacte fouebat
Ipse suo. dein uirgo loqui sic uisa repente.
Tritonis genus, & natorum grata tuorum
Sum nutrix, non quam fortissime rere puellam.
Sed me iuxta Anaphen Nerei pia numina Nymphas
Deponas pelagi, nullo pede postera ducet
Ad Phœbi radios me lux sublimis olympi.
Aesonides docto Phœbi responsa uolutans
Pectore, sollicitos dictis affatur amicos.
O' socij præclara quidem, nec parua paratur
Gloria. di superi iactatam in cærula glebam
In terram uertent, quæ fertilis insula fiet.
Hanc iuuenes, nostriq; colent per secla nepotes.
Occurrens nobis Triton dedit hospita dona
In Libya, & nobis præsenti numine fulsit.
Sic ait. at uanum Aesonidæ non cogitat heros
Iudicium Euphemus. quin dictis lætus, & ore
Vaticino, paruam demersit in æquora terram.
Emicat illa repens, surgitq; leuata profundo.
At primi Lemni Sintiados ante coloni
Illinc expulsi tyrrhenum fortibus armis,
Tum Sparten coluere ipsam. quam linquere adactos
Autesionides ausus traducere Theras
In terram pelagi Callisten, nomina luce
Ex illa sumpsit There, post funera cuius
Euphemi facta est hæc insula tota superbi.
Inde relinquentes celeri freta turbida cursu,
Littora curua legunt Aeginæ Asopidos. illic
Lite uiri certare parant uter hauriat undas.
Cogebat duris populos in rebus egestas.

M yrmidonum pueri memores certaminis acti
A' proauis, currunt celeri per littora planta,
T urbaq́; nunc prisci contendit imagine ludi,
Q uorũ humeros grauis unda premit. premit & cadus ingens.

A udete Heroum felix genus, impia quando
V is maris, & crebris cessabunt flabra procellis.
L aetitiae, cantusq́; aderunt. mox pectine Phoebi
D ulcior attollet uestros super astra labores
A nnorum superans uoluentia secula Clio.
R ursus ab Aegina redeuntibus aspera bella
N ulla ratem pressura manent nec turbinis atri
I mmanisq́; noti rabies, sed strata quietis
V nda maris Zephyris, leni uos prouehet aura,
C ecropios portus, emensiq́; Aulidis oram,
E uboiaeq́; sinus, & opuntia moenia locrũm.
L ittora mox sacra pagaseia puppe legetis.

ORPHEI

R ex & uates Pythonis maxime princeps,
C uiq; sacræ summū parnasia petra cacumen,
V irtutem cano Phœbe tuā. tu præmia famæ,
V eridicamq́; mihi toto de pectore uocem,
V t teneam dulci mortalia pectora cantu,
C um iubeant plenis musæ me scribere chartis.
N am mihi Phœbe pater citharæ pergrata canenti
C arminibus flagrat mens. nondum dicta referre
T empus adhuc ullis. tunc cum Bacchiq;, tuiq;
P ercussus stimulis horrentia tela canebam,
Q uæq; iuuent homines, & quæ mysteria genti,
N ec non prima chaus antiqui urgentia fata.
D einde per innumeras Saturni semine uires
A ethera, & excælsum duplex cui robur amorem,
Q uiq; frequens genitæ est noctis pater inclytus, hūc se
Q uod prior ostendit nostri dixere Phaneta,
V nde potens fluctu tellus, & bella gigantum
I mpia, qui in superos aciem struxere nefandam.
E x ipsis hominum mortalis manat origo.
I mmensæ claudunt quotquot confinia terræ,
D iuinumq; Iouis cultum, latriamq́; parentis
M ontanæ Cybeles. quæq; illa in montibus olim
P ersephonem patrijs docuit iam forte puellam.
H erculis & laceri, famosaq; uulnera Mæli
S acra quod Idæis & uis corybantibus ingens

Erraritq; Ceres, raptæq; exinde dolores,
Vtq; dedit leges, quàm splendida dona Cabirum.
Quæq; canat nullus nocturna oracula Bacchi,
Diuinam Lemnon, & littoream Samothracen,
Sublimemq; Cyprum, uneremq; ut amauit Adonis,
Orgia Praxidices, arines cum Pallade noctis.
Aegypti luctus, & Osiris dolia sacra.
Quid de uenturis præcordia uisa ferarum,
Et uolucrum doceant. quo ritu uiscera spectes.
Quantæ etiam somno captæ pulcherrima rerum
Prædicant animæ uatum de mente profunda.
Et quæ sit signis, monstris, astroq; minaci
Casta hominum generi lustrata perutilis unda.
Quæq; deos placent, hominumq; in funere dona.
Multaq; præterea mihi uisa, & cognita dixi
Cum peterem tenebras pallentis Tænaron orci
Confisus cithara cara pro coniuge nostra,
Et cecini qua sacra nitent ægyptia pompa
Accedens Memphin præclaram, atq; Apide terras
Insignes, rapidi Nili quas unda coronat.
Vera tibi nostro cuncta hæc de pectore manant.
Nunc quoniam flagrans in nobis euolat æstrum;
Corpoream linquens molem super æthera longe,
Non audita prius nostro de carmine disces.
Pieriam ut quondam, libethraq; uenit ad alta
Semideum, pariterq; Heroum primus Iason,
Et sibi pro reditu rogat auxiliator, ut irem
Puppe secans altum crudelia regna petenti
Diuitijs gentem, scelerum quoq; mole grauatam.
Sole quibus genitus Aeætes regnat in oris.

Nam timuit Pelias præsagia, ne sibi regni
Auferat Aesonides uenturis sceptra diebus.
Fraudibus inde uias fallaci corde struebat.
Vellera de colchis nam iusserat aurea ferri
Thessaliam ad pinguem. sed uox ut perculit aures
Impia, Iunonem manibus uocat ille leuatis.
Hanc colere è cunctis solitus cœlestibus unam.
Illa fauens iustis precibus pia uota secuta est.
Nanq; hominum magis unus erat dilectus ab illa
Heroum intrepidus super inclytus Aesone natus.
Cogitur hinc ad opus Pallas Iunone uocante.
At dea fagineam celeri struit ordine puppim,
Remigioq; aptat, salsum quæ prima profundum
Præterit, & pleno tenuit sua littora cursu.
Ergo ubi magnanimos reges collegit Iason,
Impiger ad Thracen celerat uestigia nostram.
Illic me cithara sinuantem plectra canora
Inuenit, ut sacros facerem tibi Delphice cantus,
Qua traherem uolucres, serpentes uoce, ferasq;.
Sed postquam gressus optato fixit in antro,
Protulit è calido mellitam pectore uocem.
Orpheu Calliopes Oeagro nate parente,
Atq; in Bistonia Ciconum rex optime salue.
Tu nanq; æmonias princeps das iura per alpes,
Strimoniasq; undas, rhodopes cacumina summa.
Ipse ego sum Minyes regali sanguine cretus
Thessalus Aesonides, hospes tibi certus habendus.
At tu quæso faue cæptis, & percipe grato
Quæ loquar auditu, nec inexorabilis esto.
Euxini, Pontiq; sinus, & Phasida tutum

T e petere, & monstrare maris quo nauiget Argo
I ndomitis littus uotum est Heroibus unum.
E xpectatur ab his tua uox diuina, chelisq;
Quem sperant comitem pelago, sociumq; laborum.
N am neq; mens dare uela uiris in barbara regna
T e sine, qui tenebras de tot mortalibus unus
A ccessi horrentes, & quæ rudis ultima rerum
A bdita se posuit tellus, atq; inde redisti.
H anc igitur molem communis ferre laboris,
N omenq; ipsa uelis tua clara nepotibus esse.
I nde ego sum tali respondens uoce locutus.
Aesonida quid tanta mouens hortaris? & urges?
I re procellosas armata puppe per undas?
V t ueniam Colchon Minyis adiutor ad urbem?
A t mihi iam satis est operum, satis atq; laborum,
E x quo terrarum uidi loca plurima, & urbes
A egypti, libyesq; uiris oracula promens,
E t me sollicito tandem reuocauit ab æstu
E rrantem, in patriamq; parens ueneranda reduxit,
V t teneam tardos morientis tempore annos.
S ed neq; fatales fas est mihi soluere leges,
P arcarum me iussa trahunt magno mihi constent
P er numerum quæsita Iouis, iam iamq; sequemur,
I nter et Heroas nostri numerabimur æui.
T unc quoq; digrediens antrum peramabile liqui
D ulcisona comitante lyra, Minyasq; secutus
A latis pedibus Pagasarum ad littora ueni.
H ic tum bellaces angusto in littore Graij
C um fremitu ad ripas condensabantur Anauri.
A tq; ubi iam gressus spectant me ferre propinquos,

Exultant animis, & gaudia plurima carpunt.
Ipse super tantis quærens Heroibus ibam.
Herculis ac primum conspexi fortia diui
Pectora. quem peperit de magno Alcmena tonante,
Liquissent triduum solis cum lumina terras,
Torpentisq; forent gratissima tempora noctis,
Tiphynq; Agniaden, longe qui Lintea puppis
Dirigeret, tunc se exercens confinia iuxta
Thespiaca, & pelago, & Telmisi nauigat undis.
Is fuit horrisonis, sæuisq; obstare procellis
Doctus, & ad tutos Argo perducere portus.
Pollucem atq; equitum domitorem Castora noui,
Et te Mopse adij Titaresie, splendida cultu
Chaoniam peperit quem subter Aregonis altum.
Præterea Aeaciden illustrem pelea partu
Aegines dolopum, phthia qui regnat in urbe.
Mercurij generosa patris tria pignora uidi
Aethaliden, sibi quem genitrix tulit Eupolemia.
Myrmidonis saxosæ Alopes in montibus urbis
Euriton, egregiumq; Enchiona, quos sibi quondam
Laothoe Mereti genuit commista puella,
Mercurij soboles Cyllenia regna tenentis.
Tu simul Actoride, tu Buphage nate Corono,
Iphiclus, & Phylaci diuisum genus affuit una.
Tuq; etiam Aeneade phœboq; simillime Butes.
Transit Abantiades Euripi littora Canthus,
Quem Parcæ domuere graues, Libyesq; per arua
Immemorem reditus mors intempesta peremit.
Venit & Alconis æsepo abs amne Phalerus,
Gyrtonem ualidis muris qui condidit urbem.

Iphitus hos sequitur de te patre Nabole natus,
Phocensis retinens turritæ sceptra Tanagres,
Laodocusq; Alausq;, & Areius inclyta proles
De Pero geniti, & præclari germen Abantis,
Iphidamasq; Alei uenit. nam iussa parentis
Magnanimi urgebant. Tegees tellure relicta
Venit & Erginus Branchi, cultissima linquens
Et patriam celsis cum mœnibus arua Mileti,
Mæandri in sese quæ uerberat unda recurrens.
Deinde Periclymenus Nelides affuit una
Pellenen iuxta linquens, madidamq; Lipezon,
Asty suum diues, positusq; in monte colonas.
Tu Calydone uenis fortis Meleagre relicta,
Quem tulit in roseis Altheæ Amplexibus Oeneus.
Iphiclus alta secans Atracesia stagna reliquit,
Altheæ qui frater erat, præq; omnibus uni
Intentus Meleagre tibi laudanda monebat.
Transit & Asterion genitus de patre Comete,
Tiresien linquens, ubi mistus Apidanus undis
Penei fluctus communes mittit in æquor.
Liquit & Eurydamas properans Bœbeidos algam
Peneo illapsæ Meliboæ mœnia iuxta.
At postquam Elatides Polyphemus prosilit ingens
Viribus, heroasq; inter ceu flamma refulgens
Enæus uenit Cænei quem fama rapacis
Vrgentem Lapithas centaurica tela tulisse
Transfixum trabibus abiegnis corpora longis,
Sustinuisse tamen genua incuruata furentem
Et uiuum manes, tenebrasq; Acherontis adisse.
Venit & ipse Pheris Admetus Apolline quondam

P erfunctus seruo patrias dum diffugit iras,
N anq; ille indomitis cyclopas morte sagittis
P ro nato impatiens affecerat ante perempto,
A ctorion'q; illi, qui filius Actorionis
S axosam linquens Opoenta. accessit & Idas.
Q uiq; procul lóge trans æthera, trans mare Lynceus
E t subter Plutum, terræq; barathra profundæ
S olus in humanis uisu penetrauit acuto.
C onsequitur Telamon. fortis pater Aeacus illi.
S plendida cui nubens Aegina potentis Asopi,
N ata dedit pulchrum salaminæ in littore partum.
M artius his Idmon nothus annumeratur Abantis,
Q uem de concubitu generauit Apollinis olim
C ircum diuinos animosa Pheretia fluctus.
H uic præscire dedit, huic promere uoce futura
P hœbus, ut utiliter genti memoranda loquatur.
A ffuit & linquens opoenta Menœtius agrum.
V icinus Minyes, uenit quoq; diuus Oileus.
I nclytus his aderat Phlœias quem propter amœni
A esepi ripas Baccho est enixa puella
I nsignem forma, & prudenti pectore clarum.
C epheus Arcadia concessit, & ipse relicta
A ncæus'q; senex Euxini ad littora ponti.
I ussit ab Arcadia pater una Heroibus ire.
H ic humeris nullos ualidis induxit amictus.
S ed rigidum pellis latus urso texit adempta.
N auplius insequitur Amymones cara propago,
Q uem tulit illustri Neptuno subdita pulchro
C orpore dis similem, & præstanti robore clarum.
V ertice Tænareo uenit Meleatidos alto

Aulonas linquens simul, undisonasq; Therapnas.
Venit & Ancæus, cui Cyclos, cuiq; planetus
Nosse datum, & summis quod iter Pleuronius astris,
Vnde quod & præsens, & quæ uentura canebat.
Deinde Palæmonius Lerni nothus, utraq; uenit
Læsus crura licet, pedibusq; nec ambulat æquis,
Vulcanoq; ideo genitum de patre uocabant.
Venit & Alphæi ripis, Pisisq; relictis
Patre satus magno Augeas de sole corusco.
Quin etiam gemini fortissima pectora Rami
Amphion simul, Asterius Pellene relicta
Cultibus, & patrijs alacres in prælia fratres.
Agnoui duplicem Boreæ de germine stirpem,
Quos peperit nubens Illisi ad fluminis undam,
Regis Erechthei diuum genus Orithia.
Quiq; etiam plumis circum talaria fusis
Corpore dis similis Zetes, Calaisq; uolobant.
Venit ab urbe Pheris Pelia quoq; principe natus
Anchisteus, præcelsa duci cui pareat Argo.
Euxinum, & Phasim Minya ut cum remige poscat.
His simul accessit dilectus ab Hercule diuo
Pulcher Hylas, nondum cui circumtinxerat ora
Candida, flauescens rosei lanugo decoris,
Amphitryoniadæ intonsus sic ille placebat.
Sic illi ad puppim, sic in sermone frequentes
Circum aderant, aliusq; aliud clamore iubebat,
Prandiaq; haud parci præbebant hospite mensa.
Sed postquam sat cuiq; fuit potusq;, cibiq;,
Ordine quisq; sedens ad opus iam uota ferebat.
Hinc sese ex alta consurgens quisquis arena

Adstantem glomerant spatioso in littore nauem.
Certatim'q; stupent omnes. sed protinus Argus
Subnectens ualidos alta de puppe rudentes
Artis ope, & trabibus subter conuexa dolatis
Rostra mouere parat, uocat, atq; hortatur honorans
Infessi ut subeant. studiosos occupat ardor,
Arma quoq; exuti prolixum pectora circum
Succincti funem, supremis uiribus instant,
Et statim ad fluctus strident. propellitur Argo.
Illa sed exiliens nudas dum calcat arenas,
Terram inter fluctus'q; in sicca restitit Alga.
Nec forti Heroum dextra impellente mouetur.
Obriguit gelido tum rursus pectore Iason,
Et me respiciens ut nostri carmine plectri
Vires, atq; animos defessis innuit, addam.
Ast ego cum cithara meditatus carmina nostra,
Mellifluasq; mea resonans cum matre camoenas,
Ex imo dulces produxi pectore uoces.
Egregij Heroes Minyae generosa propago
Eia agite inuictis alacres impellite funes
Pectoribus, solido & uestigia figite gressu
Summa pedum geminis innixi extendite plantis,
Et laeti in fluctus Argo proferte serenos,
Quae trabibus quernis compacta est, phagneis'q;.
Pergite uoce mea. prius est ea cognita uobis
Cum traherem quercus nemorosa in ualle Colones,
Et Pontum peterent cantus de uertice montis
Saxa secuta meos. Sic tu procliuis in undas
Me sequere aequoreas. moueat fiducia nostrae
Vt properes citharae, uox & diuina canentis.

Nec mora prosiluit stridens, sensitq́; carinæ
Subdita concussæ callenti phagus ab Argo
Palladiæs artes. stetit ocyus illa per undas.
Congeriemq́; leuat. uasto natat ardua ponto,
Et trabium densas disiecit mota phalanges,
Vno protensæ subter quæ fune iacebant.
Ingreditur portum gaudens iam littore cedit
Vnda repercusso, lætusq́; exultat Iason.
Argus init saltu puppim, Tiphysq́; secutus,
Et sua quæq; uiris dant armamenta, locisq;
Erigitur malus uelum super, hinc quoq; clauum
Sub puppim nectunt, & loris fortiter urgent.
At postquam remis instructa est nauis utrinq;,
Accelerare iubent, Minyasq; insidere transtris,
Ad quos tum uolucri sermone locutus Iason.
Vos ait illustres proceres aduertite, nanq;
Ipse ego me nolim regem melioribus esse.
Ergo ducem quemcunq; animis persuaserit unus
Proferte heroes. illi sint omnia curæ,
Qui rebus modus, & quæ sit sententia dictis
Cum terræ accedent, & cum tranabimus æquor,
Siue etiam Colchos, alias seu poscimus oras.
Estis enim numero simul, & uirtute priores,
Et manet à superis nascendi gloria uobis,
Vt labor hic nulla communis laude carnatur.
Sed neq; qui superet, uel sit præstantior ullum
Hercule rege putem, simul & cognoscitis ipsi.
Sic ait, & cuncti laudarunt dicta tumultu,
Et clamor sequitur. regem placet esse, ducemq;
Alcidem, longe socios qui excelleret omnes.

N on tulit Alcides prudens. nanq; ille sciebat
A esonidæ per iussa dari Iunonis honorem,
V t decus in longos illius prorogt annos.
I nde ducem clara decernit Iasona uoce.
Q uinquaginta Argus remis terraq;, mariq;
T um quoq; collaudant Alcidæ iussa tumultu
S ublato, & princeps his esse uidetur Iason.
Sed iam uectus equis cũ scanderet æthera Titan
I mmensum, & tenebras inferret noctis opacæ,
T um secum Aesonides intra præcordia cautus,
F œdera iuratos statuit firmare, fidemq;
H eroas, stabili seruentur ut omnia uoto.
T unc musæ patris carum genus Antiophemi
M e properare iubes pulcherrima sacra parantem.
I pse pyras igitur spatioso in littore struxi
F rugiferæ quercus, tum uestes desuper amplas
O rdine composui dis conuenientia dona.
T unc quoq; mugitu præstantem, & robore taurum
V iuentem ad superos; dura ceruice reflexa
O ccidi iugulans. circum cruor undiq; manat.
I mposui super, & confringens corda placentis,
V na oleæ librans agnæ cum lacte liquorem.
T unc iussi densa proceres adstare corona,
A gglomerare enses, infigere tela iuuenco,
V isceraq;, & pellem nixu transfigere dextræ.
I n medio patulam collectis omnibus urnam
C onstitui. inde manu commiscens omnia doctus
I n primis adipem, cerealia dona farinæ
E t salsos pelagi fluctus, taurìq; cruorem,
I nde coronatos oleis ad sacra uocaui.

I pse meis phialam manibus, fuit aurea sumens
I mpleui mustis epulis, atq; ordine cuiq;
H eroum gustare dedi uirtute potentum,
E t picis arentis immittere lampada iussi
I gnibus æsonidem. facis ingens flamma coruscat.
E xtendens tum deïnde manus resonantis ad undas,
S ed uoco te primum seniorem Nerea cunctis,
Q uo patre formosæ sunt quinquaginta puellæ,
E t Glaucen, Phocas, quæ concipit Amphitritem,
P roteáq;, & Phorcum, & late Tritona sonantem.
E t celeres uentos, quibus aurea iungitur aura,
S plẽdidáq; astra procul, tenebras quoq; noctis opacæ,
P ræq; ducem pedibus fulgorem solis equorum
D æmonas amplexus, heroidas usq; marinas,
L ittoreosq; deos, fluuiorum & salsa fluenta,
E t fusco terras Saturnum crine mouentem,
E xtantemq; undis ad iuramenta uenire,
D eserat ut nullus communes ante labores,
I n patria rediens donec sit quisq; receptus.
L æserit at iurisiurandi fœdera quisquis
N umina contemnens superûm, testentur in illum
V ltrix iustitia, & pœnas quæ præbet Erinnys.
H æc ego. Tunc omnes, periuria nanq; timebant,
A dspirant nutu, manibus quoq; sic fore signant.
A tq; ubi consensere, & iusiuranda dedere,
P rosilit in medium nauis tunc quisquis aduncæ,
O rdineq; adsedit. iuga subter & arma ligabant,
A ptabantq; manus remis. iubet hic quoq; Tiphys
N exilibus longum chordis subnectere scalam,
V ela dare in uentos, portuq; auellere funem.

Tunc

T unc etiam leuibus Iuno Iouis uxor eundum
S ignificat uentis, impulsaq; nauigat Argo.
A t postquam remos haud fessi mente, manuq;
E xercent proceres, & amarum scinditur æquor,
S pumea de prora deferbuit unda tumescens.
S ed cum mane sacrum surgens aperiret eoo
O ceano terras, iam iamq; aurora ruberet
D ulce hominum generi lumen, superisq; reportans,
T unc sese nobis nemorosa cacumina, & altis
R upibus umbroso de uertice Pelion offert.
H ic propter terram Tiphys temone remisso,
R emigibus lentis impelli iusserat Argo.
T unc propere littus contingimus. haud mora iactis
A d terram scala, portis intramus amicis.
E gressi Heroes Minyæ dant membra quieti,
A d quos tunc omneis Peleus eques est ita fatus.
Cernitis excelso collem sub uertice amici
I n medio umbrosum spatio? iustissimus illic
C entaurorum habitat speluncæ in margine Chiron,
Q uicunq; in Pindo, aut Pholoe uersantur in urbe.
I ustitiæ studet & morbis medicamina præbet.
Q uinetiam Phœbi citharam, quandoq; canoram
M ercurij ue lyram plectro pertentat amœno.
I udicia in rebus mortales edocet omneis,
V sque adeo Thetis ut niueis argentea nostrum
Q uemq; enixa recens natum. complexa sub ulnis
P elion ascendens tulerit Chironis ad antrum,
Q uo sciat & prudenter ali, & constanter amari.
S ed iam certa tenet pueri me cura uidendi,
A ntrum igitur poscamus, ut hinc uideamus amici

Quis puero cultus, morum quis fulgor in illo.
Sic dicens callem ingreditur, sectamur euntem.
Ast ubi centauri uastæ successimus aulæ,
Ipse recumbebat tenui prope limina lecto.
Ingens atq; humeros sustentat petra, pedesq;
Præpetibus membris extendebantur equini.
Tum prope Pelides, Thetidos quoq; filius adstans
Increpuit citharam. tenuit sua gaudia Chiron.
Ast ubi præclaros reges ad limina uidit
Excipit adsurgens, & lætus ad oscula quenq;,
Inde epulas profert, & plenis uina lagenis,
Substernensq; humiles multa, discumbere iussit,
Fronde thoros, fert exuperans. incompta paropsis
Porcorum, atq; agiles ceruorum in prandia carnes.
Deinde tulit dulces gratissima pocula Bacchi.
Cum iam mensa ilares animos fœcunda dedisset,
Applausu strepuere manus. me nanq; iubebant
Cum cithara argutos cantus conferre Chironi.
At mihi non ideo persuasum est. nanq; rubore
Perfusus iuuenis senis æmulus esse uerebar.
Ipse senex donec cupiens, cantansq; coegit
Inuitum alternis modulis contendere Chiron.
Increpuit prior ergo lyra Centaurus eburna,
Quamq; suis gestans manibus porrexit, Achilles.
Et canit ut fuerint non æquo marte feroces.
A' Lapithis iuxta centauri morte perempti.
Et temere Alciden ausos irrumpere contra
In pholoe pugnasse, mero faciente furores.
Ast ego tum cithara post illum ex ordine sumpta
Mellifluum resonans emisi gutture cantum.

Nigrantis

N igrantis tunc ergo Chaus prædiximus hymnum.
V t conuersa elementa, polusq; apparuit horrens.
Q uodq; genus uastis terris, pelagiq; profundum.
C onsilio & prudens, atq; antiquissimus horum
C uncta suo generauit amor, secreuit & ipsa
S aturnumq; grauem, summiq; ut denique cœli
E xcepere Iouem regalia sceptra tonantem.
C antabamq; genus iuuenum, & ius omne deorum,
P ugnacem Bacchum, & crudelia facta gigantum.
M ortalis super hæc hominum memorata propago
E st mihi, & angustum ueniunt cantata per antrum
P ræduleces plectro reddente per atria uoces.
O bstupuere apices montisq; & uallis opacæ
P elionos, quercusq; alte de carmine motæ
C onuulsis properant ad eam radicibus aulam,
A uditoq; feræ cantu, petræq; strepentes
S peluncæ stabant informes agmine facto.
Q uin etiam fessis stabula ad centaurica pennis,
I mmemoresq; sui nidi uenere uolucres.
C entaurus stupet aspiciens, feriensq; trementis
I n sese ipse manus terram pede pulsat equino.
S ed uenit à puppi Tiphys, Minyasq; repente
I mperio cogit. cantus ego deinde remisi.
C onsurgunt Proceres, sua quisquis & induit arma.
S ed natum Peleus patriis complexus in ulnis
A rrisit lachrymans, gaudens excepit Achilles.
I pse suis pellem manibus Centaurus honorans
H ospita dona dedit pardi mihi munus habere.
A st ubi speluncæ discessimus inde relicta
E xtendens senior tumuli de uertice utrasq;

Phyllirides in uota manus, superosq; precatur
Bene reditum Minyis. ueniat quoq; regibus orat
Gloria magnanimis tardos uisura nepotes.
Ergo ubi iam ad nauem, & littus descendimus omnes,
Consedere suis in transtris quisq;, manusq;
Impliciti ualidis pulsabant æquora remis.
Pelion ex oculis abit, & uis spumea uasto
Exultans pelago canentes fecerat undas.
Pisæus latet, & tua sæpia littora uertex.
Ante oculos Sciathos ueniunt Dolopisq;, sepulchrum.
Plana quoq; Anchialos, & aquis præsalsus Enaulus.
Qui rapido uastis strepitum dat flumine terris.
Prætereunt ualles Minyæ quoq; montis olympi
Excelsi obstrusas, & Athon cum frondibus altis,
Pellenen latam, necnon Diam Samothracem.
Hinc quoq; mortali nulli dicenda deorum
Sacra meis moniti sermonibus horrida uitant
Heroes. illinc nanq; insatiabile lucrum
Incola de nautis sacrorum uindicat usu.
Inde ad compositos uultus appellimus Argo
Diuinæ Lemnos. scelus illic ausa nefandum
Fœminei rabies odij iurata maritos
Exitio dedit. ast deinde uolentibus ipsis
Imperat Hypsipyle cunctis formosior una.
Sed tibi quid multis referam dea Cypria quanto
Fecerit igne graui splendentia pectora nostrum
Lemniadum Minyis sociare cubilia iunctis?
Reginam Hypsipylen ardens compressit Iason,
Ast alias alij, pelagi nec cura manebat
Donec me tardos animo indignante recessus,

Et monitis

Et monitis miscente minas, referuntur ad Argo
Remigio intenti patriae quoq; cura subiret,
Sub lucem Zephyro puppim feriente sereno
Hellespontus habet, nosq; arcta relinquit Abidos.
Dardanium à dextris, Pytieq; erat, Ilion ingens,
Pulcher ubi Aesepus Percoten, Abarniadanq;
Frugiferas terras splendentibus alluit undis.
Laeta ferebatur uentis stridentibus Argo.
Atq; ubi iam littus compressimus, ipse magister
Aemoniae puppis, simul & praecelsus Iason,
Atq; una Minyae reliqui monimenta Mineruae
Erecto aedificant saxo. pulcherrimus unde
Manat ab Artacie nympharum munere gurges,
Dona deae quoniam per concaua littora ponti
Hellespontiacis facies arrisit in undis,
Et nullo introrsum motis aquilone procellis
Iactanda in medios non haec fluit anchora fluctus,
Porrectoq; illic tentoria littore figunt,
Et pransi expectant uenientis tempora coenae.
Iamq; recumbebant, uenit cum Cyzicus heros.
Imperat hic Dolopum, genitq; Perictionumq; *
Aenei carum pignus, quem filia clari
Eudori Eenippe peperit formosa puella.
Hic igitur mensa Minyas fouet hospite cunctos,
Flexipidesq; boues, pinguisq; dat esse iuuencos
Agrestesq; sues, & rubri pocula uini,
Et panum cumulos dono dat ferre per altum.
Insuper & uestes, tunicas, pictosq; tapetas.
Fecerat aetatis par illos gratia caros,
Appositisq; suum est dapibus testatus amorem.

S ed postquam oceani latuit sol mersus in undis,
L unaq; nocturnum stellis induxit honorem,
P rosilit Arctois pubes tunc martia siluis,
P ersimilis'q; feris facies fuit horrida, quales
T itanas referunt, fortes'ue fuisse gigantes.
N am sex cuiq; inerant cum duris brachia dextris,
Q uos simul ut toruo uiderunt lumine reges
I n pugnam & duros assumunt arma labores.
P ugnabant illi piceis, hastisq; abiegnis.
E t Minyas tenebris inuadunt noctis opacæ.
S ed temere instantes natus Ioue fortiter arcu
S tridente occidit, iuuenem quoq; perdidit una
C yZicon, inuitus licet, atq; errasset in illo.
F ata sed urgebant Alcidæ occumbere dextra,
C um subito in puppim saltu referuntur aduncam
A rmati Minyæ, atq; omnes sua transtra tenebant.
T iphys ab excelsa dat sibila puppe, iubetq;
I n nauem, scalamq; trahi, soluiq; rudentes.
A t non soluuntur funes. sed naue retenta
A rctius hærebant subitæ de more procellæ
V incula nodorum. stupuit tum nauita Tiphys
E gregius. iam uoce carens, & liquerat Argus
T emonem, fluctus expes euadere tantos,
I ndignante Rhea populum per uulnera cæsum.
S ed cum iam medios cursus nox atra teneret,
I ret & occiduas astrorum fulgor in undas,
A ltior inuasit nautæ tum lumina somnus.
I nde deæ mandata graui non uana sopore
H orrisonæ instantis comprensum Palladis urgent,
F atuq; diuinum sic est ea fronte minaci.

Agniada dormis somno percusse profundo
Pelle tegens oculos? sed iam consurgito Tiphy,
Et tutum ad littus saltu de puppe iubeto
Ire duces, informe tenent ubi corpus arenæ
Hospitis, inferiasq; dari, & sua funera cæso,
Dis Rhea nanq; iubet sacra & libamina ferri
Infernis, largosq; oculis stillantibus imbres.
Fasq; pium, atq; huius sic hospita mensa colatur,
Quem iaculo inuictus traiecit noctis in umbra
Alcides, iraq; deam concussit amara,
Ast ubi iustus honos habitus de more sepulchri,
Inde deæ ad sedem uenietis Dyndimon altam.
Hic placanda sacris Telluris filia pulchris.
Tunc funes trahere, & uentis dare uela iubebat.
Hæc ubi fata dea est, abijt conuersa sagitta
Ocyor ad superos. oculis huic pellis abacta est
Qui propere exiliens populum clamore uocabat
Hinc, atq; inde mouens. illos sopor altus habebat.
At tremor hinc animi. sed postquam uoce uocatos
Heroas docuit per somnum uera locutus
Surrexere citi, & saltu iam littora poscunt.
Tum croceas aurora faces iam nocte fugata
Prætendens, rutilo spargebat lumine cœlum.
Cum celsi proceres Minyæ uidere cadauer
Puluere fœdatum, liuentiq; ora cruore.
Vtq; feras alias ingentia corpora circum,
Ipsi autem densa regem cinxere corona
Cinzicon, & secto iuuenem sub marmore claudunt,
Et fodiunt tumulum, factoq; ex more sepulchro,
Agglomerant truncos propere. iam magna sub antris

V iscera defossis condunt. ast ipsius umbram
I dem ego perfectis placaui in funere sacris,
D ulcis aquæ, & niuei lactis libamina fundens
I llimo de fonte, meis & laudibus ornans.
T um uero Aesonides socijs ad uota uocatis
E sse sepulchrali sua præmia dixit agoni.
H ypsipyle dederat ferri quæ munera Lemno,
A ncæo calicem dedit aurea dona palestræ
G ibbosum, manibusq; grauem. uerum tibi Peleu
V ictori in stadijs proprij certamine cursus
I nsignem, rutilam, textam quoq; Pallade uestem.
E t fuit argento Crater grauis, arte superbus,
A lcide pretium pro testibus aurea Castor
D ona tulit phaleras præsignes uictor equestris,
P olluciq; dedit splendentes ferre tapetas.
N am fuit hic pugilum celeri certamine uictor.
I pse autem flexo ui multa strenuus arcu
S ublimem ante omnes emisit in alta sagittam.
H inc oleam Aesonides Minyis donatus ab ipsis
I ntextam uario tenuit cum flore coronam.
A t mihi pro cantu dat munera dius Iason
E x auro extensis alis utrinq; cothurnos.
H ic pugnæ modus. at celer implet fama penates
C yzicon extinctum, quod postquam sensit & uxor
I nfelix altum resonat, laceratq; pectus,
E t collo inuoluens funem, suspensa pependit.
S uscipiens autem lachrymas has terra perennes
E misit latices. saxis fons uitreus inde
E' medijs manat. fontem uocat incola Clyten.
T unc ergo oracli memores tenuere cacumen

D iuinum auditi reges, & dyndimon altum.
V t ueneranda sacris annosæ deniq; placent
C orda Rheæ, sumatq; animas regina calentes.
I pse autem cithara semper comitante sequebar.
P ræuenit hic etiam nos argus puppe relicta,
Q ui pius obliqua intortum cum cortice ramum
E' ferro arentem uitem præcidit acuto,
E ffigiemq; sacram seclis monimenta daturam
O mnibus egregia fixit, formauit & arte,
R eginæq; aram sculpto de marmore struxit.
H ic igitur properi Minyæ, præq; omnibus unus
A esonides sectis ponunt altare lapillis.
H oc super & tauros libant, & uictima quæq;
G rata fuit, proceresq; iuuant libamina diua.
N os cultus, laudesq; Deæ celebrare iubemur.
S upplicibus reditum quo sic placata ministret.
E rgo ubi desierant libamina sacra, piosq;
A rgoam ad nauem descendimus, hinc quoq; Tiphys
H eroas de puppe uocat. tum protinus omnes
I rruimus quo quisq; prius per transtra resedit.
O rdine tunc etiam remorum cura subibat.
S ponte sua funes terra uenere soluti.
V elaq; tenduntur. nobis Rhea Dyndimio ab ipso
M agnipotens misit uentos de puppe secundos.
N os autem rursum spectanda nepotibus olim
S acra coronata de naui mittimus ara,
I mplicitæq; Argus duri cessere rudentes.
A t postquam nauis complerunt carbasa uenti,
S ubsiliens salsas ponti præteruolat undas,
E t prope Mysorum terræ confinia transit,

R hindaciumq; cito cursu tum praeterit amnem.
H inc iam littus amans gaudenti remige portus
I ntrat arenosos. manibus tunc ergo rudentes
C olligere, & loris subnectere uela iubemur.
H inc scala egredimur subducta in littore pulchro,
Q uisq; cibi, potusq; memor. nemorosa uideri
O rgantibus hic circum praecelsa cacumina montis.
T um uero armatus siluas properabat in altas
A lades arcu, teloq; tricuspide dextram
V enando, ut praedam socijs, coenamq; pararet,
D e sue uel caprea, cornuta siue iuuenca.
D umq; subit late siluas clàm puppe relicta
P onè secutus hylas, prauisq; erroribus actus
P eruenit infelix, habitant ubi forte palustres
S peluncam nymphae, uisum quae protinus illum
I mberbem, similemq; deis, rapuere sub undas
V t secum totus senij sit nescius annos.
I am medio cursu rapidis altissimus ibat
P hoebus equis. resonant ualidae de montibus aurae,
C arbasaq; alta petunt. lubet ergo intrare carinam
E xclamans Tiphys, & soluere littore funes.
A t citus Elatides syluas Polyphemus inibat,
V t uocet Aladem, celeremq; reducat ad Argo.
V erum haud occurrit robur, nam fata uetabant
A ladem indomitum contingere Phasidos undas.
E rgo ubi telluris infaustae liquimus oras
H ic iam Amycus Bebrycensis habet crudelia regna
G entis, & aetherium contemnens fasq;, Iouemq;,
I mmane instituit contra hospita iura duellum,
V t stabulum quisquis uel regia tecta subiret

In pugilem duris ineat certamina pugnis.
Hunc igitur strauit ui uasta robore Pollux,
Percussa extemplo loris ceruice tremendis.
At Minyæ ferro Bebrycensia corpora cædunt.
Soluimus hinc, urbemq; in lato littore magnam
Remigibus lassis Bithynia tecta subimus.
Hinc iam fontis aquas, & siluis ligna niuosis
Poscimus hospitio, & sub noctem cœna paratur.
Perdidit hic geminos uibratis corde tumenti
Infelix Phineus petris sua pignora natos,
Obiecitq; feris insano uxoris amore.
His autem uitam reddunt, & lumina nati
De Borea, Phineum grauis est iactura secuta.
Nanq; indignantes oculorum lumine cæcant,
Cum subito ualidis borea spirante procellis,
Curuantur densæ nemorosa cacumina siluæ,
Vt lueret lue Bistonia lachrymabile fatum.
Hinc igitur miseri crudelia tecta tyranni
Linquimus, & uastas pelagi conscendimus undas.
Cyaneas iuxta petras, quas optima matrum
Annumerans docuit quondam me Calliopæa.
Hic ergo exitij uitandi nulla facultas.
Nanq; ille aduersis uentorum flatibus actæ
Occursuq; graues allidunt saxa gementi.
Hic strepitus late pelago, cœloq; gementis,
Præcipites resonant perruptis fluctibus undæ.
Ast ego tum tali ad Tiphym sermone locutus.
Ad puppim conuerte oculos, & cautius ito.
Sensit ubi hæc gelidus tenuit præcordia sanguis.
Quicquid agat tamen archano sub pectore cælat.

Tum secum. sed enim Pallas consistere summa
Imperat antemna uolucrem, sic Iuno monebat,
Quæ uolat, & Minyis se tristis Erodios infert.
Illa dehinc alis circa ultima saxa leuatis
Circuit, ast petras concursu mutuus horrens
Impetus allisit, uolucris pars ultima caudæ
Attrita est, Minyæq; illam clamoribus urgent.
Tiphys ubi exitio uolucrem iam uidit ademptam
Dat signum tacitis heroibus. ocyus omnes
Accensi fluctus acri tum remige pulsant.
Ast ego diuinis ingentia saxa camœnis
Mulcebam, subita illa procul secedere uisa.
Tunc exundarunt fluctus, sublataq; nostro
Carmine tunc Argo uasti tulit æquoris undæ.
Ergo ubi iam transgressa freti fuit ora tremendi
Cyaneasq; Argo petras, se protinus ægre
Ex imo stabiles monstrant super æquora fundo.
Sic nanq; è tetrica parcarum lege iubetur.
Tunc igitur læti fatum exitiale timentes
Cæruleas petimus Rhœbani fluminis undas.
Hinc procul in longum tractæ Tyneidos arua
Tembrius irriguis fluuius facit humida ripis.
Sangarius subit hinc Euxini littora pulsans.
Ast ubi remigio adiuti consedimus oras
Vicinas Lycæ magne tibi, quo nomine genti
Imperat, amplexu qui nos in tecta recepit
Rex Lycus, & Minyas fouit simul hospita mensa,
Ipse dies, noctesq; suum testatus amorem.
Hic quoq; parca duos Orco damnauit iniqua
Idmonaq; Ampyciden, clarūq; per æquora Tiphyn,

I llum equidem morbi uis intempesta peremit.
A st aper occidit ferus hunc. nos iusta sepulchri
S oluimus, & cunas tum deinde reposcimus undas.
C redimus Ancæo puppim. nam quisq; magistrum
N auigij, & pulchras callentem dixerat artes.
S uscipit hic igitur temonum lora, manuq;
P arthenium ipse regens Argo direxit in amnem,
I ncola quem nitidis splendentem dicit ab undis.
A lloquor hunc Tiphym fueram qua uoce locutus.
E mensa hic apicem scopuli tendentis in æquor
C appadocas præter cursu quoq; puppis eodem,
A cta carambiacæ tenuit confinia terræ.
I llic Thermodoon, & Halys perlabitur ingens
Q ui magno salsos inuadit turbine fluctus,
L apsus ab arctoæ boreali uertice plagæ.
L onga Themiscyres regio, & Bœantidos oræ.
H inc & Amazonidum turmæ panduntur equestres,
E t Chalybes, sociæq; manus Stybarena frequentant
R egna, & Mosynes iunguntur in urbibus una.
C onuersi ad leuam Maurorum accessimus oræ,
E t Mariandinis uicinos uidimus agros.
H inc Helices longum protenditur æquore collum.
H inc quoq; littoreis ingens uallatur arenis
C ampus, & excelsæ despectant æquora ualles.
M ons Symus est. urbs his. uiridanti gramine pratum
A rua secant uasto strepitu deuectus Araxes,
T hermodoon, rapidis Phasis, Tanaisq; fluentes,
I nclyta ubi Colchi gens, Heniochiq;, & Araxæ
P rogressi extremos portus, populosq; uidemus.
V ros, Chidnæosq;, Charandæos, Solymosq;,

E t iuxta Aßyrios, dorsumq; immane Sinopes,
E t Philyras, Netasq;, atq; oppida densa sapirum.
B yzeras super hos, & inhospita rura Sigymnum.
H is impulsa locis uentis afflantibus Argo
F ertur in immensum tenebris fugientibus orbem.
E uxinum occiduo dehinc Phasida sole uidemus.
A dmonitos iubet hic Ancæus candida multo
S tringere demißis antemnis carbasa nexu.
M alum æquare rati, puppimq; impellere remis.
F luminis at postquam tranquilla per ora recepti
V enimus hinc. muris Aeetæ cincta superbis
R egia spectatur, nemus & quo uellere pellis
F uluo glandineæ fago suspensa nitebat.
S ic illi his cunctis intenti rebus agebant.
A t secum Aesonides animo quàm multa uolutans
A d Minyas fidos cami sic uoce locutus.
P ræstet an Aeetæ properare ad mœnia solum
A b reliquis, blandoq; homini suadere laboret,
A n secum socijs iunctis heroibus iret.
T um uero haud placuit Minyis ire omnibus una
I usserat hoc etenim Iuno formosa timentes
C ontantesq; suas fatis permittere habenas.
Q uæ cito tunc etiam ferri per somnia iussit
A eetæ exitium, uehemens hinc protinus omnem
R egalem cum mente domum concusserat horror.
V isus enim spectare sibi est ex æthere summo
P ræfulgens caris occumbere uirginis astrum
M edeæ in sinibus, propria quam nutriat aula.
I lla autem peplo accepto, gauisaq; tota
M ente ferens illud, latum peruenit ad amnem

Phasidos.

P hasidos. ast raptum fluuij iam fluctibus astrum
L ongius Euxini ponti de littore ferri.
T alia per somnum fuerant ubi uisa, repente
E rigitur, stygiusq; tremor iam pectus obibat.
E xilijt strato famulos iam frena iubebat
C onstratis imponere equis, & iungere currus,
V t ueniens placet peramati fluminis undas
P hasidos, atq; ipsi patrias cum gurgite nymphas,
H eroumq; animas quot quot per flumen oberrant.
I nde suis iubet è thalamis accedere natas
C halciopem & natos Phrixo iam coniuge adempto,
E t teneram forma insignem, uultusq; rubore
M edeam, ut curru uectæ comitentur euntem.
N am media Absyrtus procul hinc habitabat in urbe,
A ureus una ipsum currus, natasq; ferebat
A eetem . huic rapido cursu sublimis equorum
F ertur arundinei fauces ad fluminis, illic
F erre preces patrijs undis, & sacra solebat.
H as autem ad ripas cursu peruenerat Argo.
H anc ergo Aeetes conspexit, & ordine multos
H eroas una in medijs considere transtris
D is similes. nam pectora erant sua splendida cuiq;.
V erum inter cunctos præstans excellit Iason.
H uic etenim Iuno diuinum afflarat honorem
E t dederat formam, & procero in corpore robur,
C um propius starent, alternaq; lumina ferrent
A eetes, Minyæq;, grauem tulit ira dolorem.
A t prius Aeetes splendenti Phœbus ut alter
E' curru aurato longe radiabat amictu.
S erta caput circum radijs ardentibus illi

f

Ambibant, sceptrumq; manu quatiente mouebat
Ceu fulgur, geminæq; latus cinxere puellæ
Prælustres. gaudebat enim comitantibus illis,
Terribilis uero, & toruo quoq; lumine spectans,
Crudelesq; minas clamanti excussit ab ore.
Dicite qui nam estis, uel quæ uos duxit egestas?
Vnde etiam causæ fuerunt mea regna petendi?
Nam neq; iura mei regni, nec sceptra timetis
Colchorum, aut studio flagrantia pectora nostri
Qui marte indomiti quoties ad bella uocantur,
Collatis patriam tutantur fortiter armis.
Sic ait. at cuncti tenuere silentia tristes.
Tum uero Aesonidæ fidentia pectora Iuno
Attulit, heroas nanq; ingens mœror habebat.
Nos neq; latrones ut uenimus, ulláue nostro
Sæua lacessitos iniuria reddidit hostes,
Mortales odio quæ iam fecere priores
Haud pauci, rapto lucrum sibi turpe parantes.
Sed neq; Neptuni brauium catrissima proles
Constituit primus Pelias & uellera nacti
Aurea felices patriam repetamus Iolchon.
At nonnulla tenent socij mihi numina iuncti.
Nam sumus heroum, aut nati de sanguine diuum.
Sed neq; bellorum ignari, duri ue laboris
Hospitio iungi petimus. nam deniq; præstat.
Sic ait. ast animum concussit flamma procellæ
Aeetæ similis, oculosq; intorsit acerbos,
Exitiumq; dolo Minyis meditatur iniquo.
Ad quos est tandem tali sermone locutus.
Si tanta in uobis animi uis martia surgit

Vt contra

V t contra instantes pugnaces fundere colchos
S peretis, uobisq; ingens erit inde tropæum,
V ellera tollentes patrias deposcite terras.
S in autem pauci nostra superante phalange
C ædetis, pœnas soluet confracta carina.
A t mihi siqua fides, & erit magis utile uobis
D eligere è cunctis qui sit præstantior unum
M ens erit, ut subiens ego quæ certamina dicam,
A urea dona ferat, & uos honor iste manebit.
S ic dicens urgebat equos. uestigia retro
I lli iussa ferunt. Minyas dolor occupat altus.
T unc ergo Alcides uotis deposcitur. illi
N on inuicta darent Colchorum pectora pœnas.
N unc autem Musæ tibi præstrinxero, mœsti
Q ualia pertulerint Minyæ. tum regis ab aula
A eetæ rediens pugnax quæ dixerit Argus,
Q uem Phrixo de patre tulit sibi iuncta puella
C halciope in patrijs laribus. quo tempore uectus
A rietis in tergo Colchorum ad littora uenit.
N untiat hic Minyis quæ sunt uentura superbi
S tultitia Aeetæ scelerato & pectore regis.
V tq; puellari infelix uratur amore
M edea, atq; astu Iunonis capta feratur.
N anq; cupidineo torquet Venus igne medullas,
P roximaq; hanc stygio telo traiecit Erinnys.
V tq; boues ignem spirantes sub iuga misit
Q uadrifida, ut sulco dederit quæ semina Phrixus
C esserat Aeetæ ueniens bellator ad aulam
A nguigenis dotem bellacem è dentibus actam.
E xosam ut segetem summas occidit aristas

F unesta Medea manu. sed gloria facti
C esserit Aesonidæ. tenebris ut noctis opacæ
V enerit infaustis pullo uelamine tecta
A uspicijs furtim flammæ data uirgo furenti,
E t petijt celsam fatis urgentibus Argo,
C um nullius erat non iræ cura paternæ.
V t complexa nouas diuersa per oscula formas,
P ectoraq; attrectans personæ basia fixit,
H umectans lachrymis stagnantibus ora, pudorq;
O mnis abit, cupit heroas, percussaq; philtris,
V irgineum strauit poscens hymenæa pudorem.
P lura etiam fient posthac ubi cognita rursum.
E rgo ubi tecta ferox Medea paterna reliquit,
V enit & ad puppim gressu suspensa latenti,
T unc multa inter nos quo pacto, aut arte locuti
A urea de sacra ferremus uellera fago,
Q uàm facile is menti nostræ labor. at neq; quisquam
T antum ausus sperare, noui nam plena timoris
C uncta uidebantur, seriesq; immensa malorum.
N am primum ante domos Phasis prælabitur ingens,
D einde nouem densus paries erectus in ulnas,
T urribus & solidis munitus uectibus ambit.
S epteni claudunt orbes, triplicesq; tuentur
A eratæ ingentes portæ. supereminet altus
M urus, & auratæ decorant fastigia pinnæ.
S pargit inextinctas portarum limine in ipso
S ublimus regina faces, atq; inde Dianam
O stia seruantem Colchi coluere, uiasq;.
I psa oculis horrenda uiros, atq; auribus arcet,
N i fuerit precibus sacris placata peractis.

Quæ

Quæ medea sciens libamina sola sacerdos,
E t sociæ magno celant Cytæides astu.
N ec ciuis ueniens illuc quicunq; uel hostis
I nteriora subit mortali limina gressu.
N am prohibet quacunq; uiæ dux, & dea custos
I mmittens rabiem catulis iratæ serenis.
I nterior sepes murorum circuit hortum
V mbrosum arboribus late crescentibus, illic
C um cornis pulchræ laurus, plataniq; decoræ.
H ic etiam paruis tectæ radicibus herbæ
A sphodelus, Clymenusq;, & pulchrior his Adiantus
E t Thryon imbellis, Aristereonq;, Cypironq;,
H ormion, Irysimon, deuotaq; Cyclamos aris,
S tœchas, Pæoniæq;, & ramo diuite crescens
M andragora, & Polion, subtilis Dictamus und.
H ic et odora Crocus, hic Cardamon, hic quoq; Cemus
C umq; Chamæmelo Smilax, Mecon quoq; nigra,
A lcyaq; & Panaces, & Capason, atq; Aconitum.
E t quæ dira suis fert gramina terra uenenis.
I n medio stipes fagi sacer, arduus altum
D ensatur memore, & ramis spatiantibus exit.
H ic igitur Phrixæa omni de parte refulgens
A urea pendet ouis. serpens hic uellera circum
P eruigilat, dictu monstrum mortalibus horrens.
N am tegitur fuluo corio, multisq; superbum
A mplexus truncum spiris ingentibus ambit.
I nferniq; Iouis signum pro uellere uexat
I ndomitus custos, & somni nescius anguis
S ordida conuoluens humenti lumina tabo.
A st ubi de cunctis, ut erant uerissima rebus

N ouimus, & tenebris Hecates custode dracone,
O mnia quæ nobis prudens Medea resoluit.
P oscimus in tanto & sine spe discrimine, sæua
Quo dea sit placanda modo, faueatq; rogata
V t sit iter nemus in uastum, tandemq; recepto
I n patrias læti redeamus uellere terras.
T unc Mopsus iubet è cunctis heroibus unus,
N am fuit ingenio uates. is doctus & arte
V t me supplicibus adigant ad munera uerbis,
P lacantemq; deã, monstrumq; immane trahentem.
S ic illi orantes facta cinxere corona.
I ussi igitur geminos, fortem quoq; Iasona, fratres
P ollucem pugilem, præsignem & Castora equestrem,
M opsonq; Amphicyden locat poscere plena laboris.
A t me tum ab reliquis solum Medea secuta est.
P ost ubi contigimus aras, diuamq; Therapnen,
E ffodi triplicem campi super æquora fossam.
A rceuthi truncos, fragmenta quoq; arida cædri,
E t Rhamni stimulos, & stridula ab arbore ramos
Quáq; legens struxiq; pyras in margine fossæ.
M ulta quoq; ipsa mihi callens Medea ferebat,
E t sacri ex adyto capsam gestabat odoris.
T um propere subter uestem simulacra peregi,
I mposuiq; ignem, congestáq; uiscera sacram
R em faciens, catulos nigra tris pelle locaui.
S anguine miscebam calchantum, & struthion illo,
E t scissam Cnecum, deforme his Psyllion addo
Chalcimon, Anchusamq; rubram, trunciq; subinde.
A pposui uentres secto de corpore plenos,
S uccinctus pullas, ferrumq; hostile lacernas.

Pulsabamq;

Pulsabamq; rogans, dant illæ protinus aures
Lurida rumpentes funesti claustra barathri
Tissiphone, Alectóq; furens, & dia Megera,
Succenduntq; faces in cædem, & uulnera tetras.
Inuaditq; pyram flammis stridentibus ignis.
Et fumum ingentem flagrans dat in æthera nidor.
Cum subito inferna per flammam sede feruntur,
Crudelis nec uisa lues, facinusq; stupendum.
Corpora sunt illi de duro immutia ferro,
Pandorenq; uocant. uarijs dehinc horrida formis
Immanis nec mente capax, monstrosáq; ditis
Nata triceps Hecate. leua nam parte iubosus
Hinnit equus, dextra rabido canis æstuat ore
Exitiale malum, medio fera surgit agrestis
Ensis utraq; manus acie distringit acuta.
At circa foueam uarios sinuantur in orbes
Pandore, atq; Hecate. pœnarum hinc turba subibat
Quæq; faces custos piceas immunda Dianæ
Mittit humi sternens oculos, nec ad æthera tollit.
Lambunt ora canes innati. argentea iam iam
Claustra patent, pulchrasq; fores tum sponte recludi
Portarum aspiceres. oculi nemus omne pererrant.
Ast ego tunc ipso gressus in limine fixi.
Medea insequitur, & splendidus Aesone natus,
Tyndaridæ, atq; unà celerant uestigia Mopsus.
Cum propè iam tanto fagus quæsita labore
Staret, & hic fundus stygio sacer, araq; regi.
Ecce draco immensos spiris facientibus orbes
Attollens immane caput, genasq; frementes
Sibilat horrendum. strepuit conterritus aër,

Insonuitq; arbor radicibus omnis ab ipsis
Hinc, atq; hinc concussa. strepit nemus undiq; densum.
At me tum sociosq; simul tremor occupat ingens,
Medeæ tantum mens uni interrita mansit,
Frustaq; cum tristi manibus radice reuellit.
Tunc ego diuinum modulatus pectine carmen,
Supremamq; chelim plectens & pollice chordam
Dulcia de nostris emisi murmura labris,
Et somno laudes regiq; hominumq;, deumq;
Molliat, ut ualidi, cecini, fera membra draconis.
Protinus audito uenit Cyteida cantu
In patriam, sopitq; hominum mortalia corda,
Ventorum & strepitus uastos, fluctusq; marinos,
Vndantes fluuios, cursumq; e fronte perenni.
Cumq; feris uolucres, quod uiuit, repit, & omne
Collocat in lecto, & pennis præteruolat aureis.
Hic igitur Colchos, florentiaq; arua pererrat
Somnus, & horrentis inuasit lumina monstri
Haud morti absimilis. pressum caput applicat armis
Subducens folles ingentia colla, stupetq;
Medea infelix. tum protinus Aesone natum
Incendens propere ex alto iubet aurea ramo
Vellera detrahere. accelerat non segnis Iason,
Exceptæq; humeris fert pondera pellis ad Argo.
Exultant Minyæ heroes, altéq; leuarunt
Ad cœlum, superosq; manus, & sidera iunctas.
Vellera sic illi circunstant. protinus ergo
Medeam e seruis Aeetes audit abisse.
Hinc uocat Absyrtum, populumq; et ad arma uocare,
Germanamq; una dat quærere iussa sororem.

Phasidos

P hasidos is rapido gressu properabat ad undas,
H eroasq; petit, audax ubi uirgo reperta.
E t iam nox medias cursu transegerat umbras,
C um Medea dolis instructa, & amoribus ardens
E xitium fratri Absyrto meditatur iniquum,
E t cæsum uasti iaciunt in fluminis undas.
G urgite quem mersum rapiunt Nereides alto.
I llum autem sæuis è fluctibus insula tandem
A llisum excepit, quam nunc Absyrtida dicunt.
S ed neq; fas, neq; cuncta deum latuere uidentem.
T unc propere insiliunt puppim, ferroq; rudentes
V trinq; abscindunt trepidi. sed deuius errat.
A ponto auertit, nec fluminis ora deorsum
P oscimus, ac scelere obducti contraria duro
R emigio sulcant Colcho tellure relicta
L ymphati Minyæ, cæcosq; profunda premit nox,
E t medios fluxus stulti, ignariq; locorum
C urrimus. at loca plena colunt ea maxima circum
G ymni, Bunomiæq;, & agrestes Areyes una,
C erceticiq;, ferox ea gens, Sintiq; superbi.
S parsa Charandæas per ualles tecta frequentant
C aucaseas iuxta rupes, artamq; Erythiam.
S ed cum mane rubens orbis proferret eous
I nsula Pœanthe fessos excepit. at illam
A duersos remis circundant flumine cursu
I ngenti Phasis, tranquilloq; amne Saranges.
Q uem stagnante palus Mæotis gurgite latum
S parsa per irriguos transmittit in æquora campos.
T unc ergo obnixi remis noctesq;, diesq;
C urrimus hinc fauces cogentem Bosphoron arctas

Tranſilimus tauro, Titan ubi fortiter uſus
Traiecit fluuium facientia ſtagna paluſtrem.
Hinc iam remigio longos faciente labores
Mæotas tunicis primo contingimus altis,
Finibus & uaſtis immenſo crine gelonos,
Sauromatasq;, Getasq;, Gymnæos, Cecryphasq́;,
Arſopasq́; feram gentem, ſæuoſq; Arimaſthas,
Qui poſitas habitant circum Mæotida terras.
Aſt ubi inexhauſto contriſtauere labore
Nos ſuperi, & uaſtæ uada ſunt tranſmiſſa paludis,
Vix tandem exitio eripimur, pulſantibus Argo
Demiſſis tabulis, & iam ſtridente carina.
Inde ſub arctois anguſto rapta meatu
Finibus oceanum uerſus prolabitur Argo.
Defeſſi nocteſq; nouem, totidem quoq; ſoles.
Linquimus hinc atq; hinc ignotas nomine gentes
Pactæon, Actonq́; genus, Lelioſq; feroces,
Belligerosq́; Scythas, deuotaq́; pectora Marti,
Funeſtos tauros crudelia ſacra ferentes
Diuæ Hecatæ, humano complent cratera cruore.
Quin & Hyperboreos Nomadas, & Caſpia clauſtra.
Atq; ubi diua diem iam clarum aurora reuexit,
Rhipæas ualles attingimus. inde repente
Proſilit anguſti puppis per littora ponti,
Oceanumq́; intrat. Saturnius ipſe uocatur
Pontus Hyperboreis à gentibus, & mare mortuum
Vnde etiam letum fugiendi nulla fuit ſpes,
Ni puppim ualidis Ancæus uiribus actam
Innixus pulchra temonibus arte dolatis
Dextra coegiſſet curſum per littora ferre.

P rosilit hinc geminis sudanti remige palmis.
S ed domitos longo remorum deniq; pulsu
L inquebat iam fessa manus, iam tristia corda,
B rachiaq; innexum durata fronte plicamus.
T orquet dura fames, & sudor multus anhelos.
T um saltu rapitur de puppe Ancæus, & omnes
M ollibus hortatur heroas fidere uerbis.
Q ui postquam cum puppe locum tenuere palustrem,
I n mare de summa saliunt per littora naui,
F unibus ac subito longis a' puppe rductis
E xtremo annexam deducunt molliter Argo,
A rgus & Ancæus. Minyis dant deinde rudentes
T endendos reliquis. rapiunt per littora cursu
V eloces, sequiturq; illos non tarda carina,
S tagnantesq; undas lapidoso in littore sulcat.
N anq; illud nulli feriunt spirantibus auris
I ndomiti pelagus uenti. perstat mare surdum,
D ictaq; pars Helices, & Thetyos ultima regni.
A st ubi sexta dies roseo cum lumine uenit,
V enimus ad dites, omniq; ex parte beatos
M acrobios, facilem qui uitam in longa trahentes
S æcula, millenos implent feliciter annos,
I mmunes uitijq; omnis, sortisq; malignæ.
V erum ubi fatales æquarunt tempore parcas,
T um somnos capiunt, & dulci morte quietem.
N on illis hominum sunt ulla negocia curæ.
S ed capiunt dulcesq; cibos terrestribus herbis,
A mbrosiumq; bibunt succum de rore perenni.
P ars illos decorat ætatem splendor in omnem,
A rridentq; illis facies, oculiq; sereni

Patribus ac pueris. tum uero menti, animoq́;
Iustitiæ cultus, & inest prudentia uerbis.
Hoc igitur densos percurrimus. ipsa pedestri
Littora transigimus gressu. tum Cimmeriorum
Velocem ad littus nauem propellimus. hi sunt
Phœbææ totos expertes lampadis annos.
Nam mons Rhiphæus, & uertex Calpius illinc
Nascentem auertunt solem densissima Phlegræ
A` medio uastas consurgens porrigit umbras
Vsq; die, radiosq́; omnis regionibus illis
Continua immersis adimunt caligne solis.
Digressi hinc igitur, pedibusq; ea littora mensi,
Venimus ad scopulum fortem, littusq; serenum.
Vorticibus fluuius decurrens inde profundis
Aureus egelidis Acheron perlabitur oris.
Hunc primum uitreis currentem intersecat undis
Nigra palus, raucoq́; sonant hinc murmure ripæ.
Densa per has uiridi sunt fronde arbusta, feruntq;
Assiduos fluctus noctesq;, diesq; per omnes,
Stantq; humilis circum uesci utilis Hermonia,
Ornat & hic muris uicos appensa, uiasq;.
His quoq; gens oris hominum iustissima uiuit,
Ipsa quibus satis est nauis morientibus una.
Nanq; animæ tenui uectæ per flumina cymba
Traijciunt ripas, uisuntur protinus urbes,
Inferniq; fores ualidæ, somnusq́; profundus.
Ast ubi iamq; hominum mores, & nouimus urbem
Magno infelices ea mensi littore damna,
Tum propere Ancæus nauem petit ocyus omnes,
Defessos quamuis conscendere iussit amicos.

A d quos est uerbis blandis quoq; pauca locutus.
Nunc etiam durate uiri. labor ultimus hic est,
Quo nec iam grauior succedet. iamq; ego claros
A spicio Zephyri flatus, stridentq; per undas
O ceani mihi non ignotæ fortius auræ.
S ed propere malum media firmate carina,
S oluite uela suis de funibus arma parantes
O rdine dextra, latus prudens exornet utrunq;.
S ic illi peragunt certatim cuncta. sed imo
E' fundo resonans dat uocem concita fagus,
A rgolica Pallas secuit quam diua bipenni.
A tq; ait. ast circum stupor inde inuaserat omnes.
H eu me nanq; utinam collisa & perdita dudum
C yaneas petris Euxini in fluctibus essem,
Q uam nunc stultitia regum hæc opprobria nunquam
C redita perferrem. nam me fera semper Erinnys
A bsyrti effuso cognati sæua cruore
A' tergo insequitur, damnis quoq; damna grauantur.
H as igitur cæsi pœnas, scelerisq; nefandi
P erfero fatales nunc huc impulsa per undas.
Q uin uos me scopulis sacris immittite terræ,
I nq; sinus nostros pelagi perducite nostri,
O ceanumq; extra, atq; atlantica monstra feratis.
S ic effata premit uocem. tum funditus omnis
V is animi Minyis obtorpuit. horrida fata
A esonidæ nimios passuri propter amores,
M ultaq; per sensus uoluunt in pectore amaros,
A n sæuam ferro perimant, & piscibus escam
M edeam iaciant, retro & uertatur Erinnys,
N i cito sensisset super inclytus Aesone natus,

F lexissetq; iram, atq; animos cuiusq; precando.
P ostquam Argus uocem uera audiuere loquentis,
C onsedere citi in transtris, remosq; tulere.
A t multa Ancæus temonem dirigit arte,
I nsulaq; ante omnes offertur Lernis, & Argo
I nsequitur metuens atram non stulta procellam,
V elaq; franguntur. currit tamen illa per æquor
A nxia, nulla iterum fugiendi deniq; leti
S pes erat, & duodena dies iam fluxerat, ex quo
I gnari uehimur quibus erraremus in oris.
S ed tamen oceani extremo nos margine ferri
C ognorat Lynceus, conspecta quoq; eminus illi
I nsula Peuceessa. cereris regalia sunt hic
A mpla deæ, & nubes hæc circunfusa coronat,
Q uorum quæcunq; est ex me tibi fabula constet.
P ersephonen soliti ut teneram dum sedula flores,
C olligit in magno germani fallere luco
N auigio uectus. sed equis ubi frena iubosis
I mponens, uidit parcarum fœdere Pluto,
V i flentem rapuit, traxitq; Atlantis in æquor.
N unc desperatum est nos posse optata tenere
L ittora, siue ullos contingi hic deniq; fines,
A d quæ non ullæ uertunt sua lintea puppes.
N am neq; clausa palus pontum uenientibus offert.
S ed scopuli circum, porrectaq; saxa feruntur
I n pelagus, generat fluctus pulcherrima dona.
A t non Ancæum rectorem puppis aduncæ
S pes tua destituit circum. sed obambulat errans
N unc latus in leuum flexo temone, nec illic
V iso aditu in dextram direxit lintea partem.

Tertia lux tandem perduxit in atria Circes
Lintea, tumq; loca petere interiora iubemus.
Nos quoq; nos leto iam littora poscimus ausu,
Et densis funes saxis conuoluimus. illinc
Emisit socios, & quærere iussit Iason
An colat ignotas, semotaq; littora terras
Gens ulla, & mores hominum cognoscere et urbem.
Verum illis propere uenientibus obuia solis
Filia, quam dicunt proprio de nomine Circen,
Affuit Aeetæ iusto sociata iugali,
Quam tulit Asterope splendenti Hyperione mater.
Hæc igitur cursu ad puppim peruenit. at omnes
Inspecta stupuere, pares de uertice summo,
Et radijs similes spargebat nanq; capillos,
Emittens gratas splendenti corpore flammas.
Verum ubi Medeam tenui uelamine tectam
Inspexit, nanq; illa genas perfusa rubore
Velabat, uiridisq; dolor tunc corda premebat,
Sic fatur gemitus natæ miserata latentes,
Ò misera in quantos iecit te Cypria luctus?
Iam facinus uestrum non ulla aboleuerit ætas,
Quod senis huc profugos frustra genitoris ab oræ
Nunc agit ob cæsi fratris crudeliter umbram.
Nam neq; uos patrijs fas est succedere tectis,
Pollutos tetra peccati labe recentis,
Ni prius inuisum Malææ in littore iusta
Purgetis per sacra nefas. Libamen & Orphei.
Atq; ideo nostras nunquam uos uisere terras
Credite turbatos tam tetro crimine sordis.
Hospita dona tamen uobis studiosa parabo,

Et panem, & multas carnes, & dulcia uina.
Sic ait, & retro conuersa est. uasa sed ipsam
In mediam puppim potusq;, cibiq; feruntur,
Et tulit hinc uentus properos á puppe secundus.
Soluimus hoc igitur tensos de littore funes
Sulcantes fluctus Thermesia littora iuxta.
Mox & ad herculeas peruenimus inde columnas.
At circum scopulos, atq; alta cacumina Baccho
Sacratos tenuere diu ieiunia tristes.
Tunc quoq; sol nitidum cum se proferret eous
Directo pelagus sulcamus remige glaucum.
Sardiniam hinc petimus tandemq;, sinusq; lacinos,
Et quos Ausonium, tyrrhenumq; alluit æquor.
At freta Trinacriæ tua iam Lilybæe tenentes
Aequora sentimus, flammamq; per alta uidemus
Aetnæi Enceladi nobis infesta minantem.
Tum propere super consultans exæstuat unda,
Ebullens, altoq; fremit torrente Charibdis.
Tunc etiam antemnas inuasit gurgite uasto.
Sed puppim aduersus rapit hinc simul, et neq; cur-
Pone sequi, nec retro datur subducere nauim, (sum
Gurgiteq; obducti iam circumuoluimur illo.
Tunc etiam præceps summergi cœperat Argo.
Ni ueneranda uirum senis inclyta nata marini
Iuuentem optasset contingere. Pelea magnum,
Blandaq; de thalamis uenisset ad alta paternis,
Argoam & puppem cœno eduxisset ab imo.
Haud procul hinc uecti scopulo succedimus altum
In mare porrecto. geminis hinc inde recurrens
Vnda, repercusso resonat per littora saxo,

F luctibus & gratæ ueniunt à cautibus auræ.
I llic mellifluam residentes ore puellæ
D ant uocem, redituq; carent per carmina nautæ.
E tiam tum Minyas inuasit gratia cantus
S irenum, ualidisq; sonos transcurrere remis,
L etales mens nulla fuit, manibusq; remittunt.
Q uinetiam Ancæus temonem ad littora uertit.
I pse ego ni citharæ uersis in carmina cordis
Q uos mater docuit misissem pectore cantus,
P angebamq; modis suauem resonantibus hymnum.
V t quondam Aeripedum causa certarit equorum
I uppiter astrorum deus, & Neptunus aquarum.
V tq; Lycaoniam terram deus æquoris aureo,
I ratus fratri percusserit inde tridente.
I mpulsuq; illo sese ostendere per alta
A equora diuersa quæq; insula nomine terræ
S ardinia, Eubœa, & Salamis, uentosaq; Cyprus.
O bstupuere nouo cantu de colle niuoso
S irenes, uictæq; tacent, & carmine nostro
E t Chelin, & citharam suspiria pectore ab imo
D ucentes iecere manu, supremaq; leti
T empora fatalis ueniunt, & ab obice saxi
P ræcipites se se in pelagus misere profundum.
S ed formam in petras, generosaq; corpora mutant.
E rgo ubi & hæc etiam cursu iam præterit Argo
N aufragium, latosq; sinus petit æquoris alti.
I amq; per optatos producit carbasa uentos
C orcyreos petimus portus. ea tecta colebant
A rtifices operum pelagi, puppisq; regendæ
P hæaces. uirtute animi quibus inclytus heros

I mperat alcinous regum iustissimus unus.
S ubductis illinc de littore sacra ferebant
F unibus, ætherioq; Ioui, & tibi delphicæ Phœbe,
C um subito in portum delati classe uehuntur
R emigio Aeetæ regis manus alta uirorum
C olchorum, Errayonq; Charandæon, Solymonq;.
E t Minyas quærunt, reddant sibi deinde ferendam
M edeam patris ante oculos, in Phaside cæsi,
P erferat ut meritas fratris pro sanguine pœnas.
C um iam igitur portus intrassent stagna profundi
A lcinoi poscunt præcones atria regis.
M edeæ genua ægra labant, palloreq;, timorq;
O ccupat, inuitam retrahant ne uincula Colchon,
P hæacum & faciat non ante audita Tyrannus.
S ed non cuncta mouens fore iusserat ordine tali
P arcæ prius Peliæ, quàm funestasset & aulam,
R egnantiq; ipsi cædis foret auctor Iason;
A rete Alcinoi clemens, formosaq; coniunx.
I pse autem Alcinous duci de puppe puellam,
Q uam peterent Colchi tanto pro crimine sontem,
R estituiq; suo dicit debere parenti.
S ed mouit pietas reginæ uiscera mitis,
A dmonuitq; uirum blandis sermonibus usa.
S cilicet o coniunx socij data fœdera lecti,
H aud dulce, & Thalami iunctas diuellere flammas,
E t quoties quiuis hæc audeat, alma Dione
I rruit, inq; uiros ultrix, irataq; matres,
Q uod si uirgineum seruat non tacta pudorem,
N auiget ad patrem, & patrios Medea penates.
A t si concubitu fœdauit claustra iugali

Abdita,

Abditæ, iure suo ducat quocunq; maritus.
Sic ait, ac regis uerba hæc præcordia tangunt,
Atq; ita cuncta suis statuit decernere dictis.
At Minyas non hæc latuit sententia. Iuno
Nam subito seruo assimilis deuecta per auras
Nunciat archanum reges quodcunq; locuti.
Tum subito thalamos Medea, thorosq; parare
Excelsa in puppi, circumq; aulæa coruscant,
Velleraq; effixis dependent aurea setis.
Postquam igitur fulcris nituere cubilia lautis,
Coniugijq; pares flammæ subiere latentes,
Tunc iam uirginei florem Medea decoris
Tristibus infelix hymenæis nupta reliquit.
Hinc ubi magnanimi regis subiere tribunal
Colchiq;, & Minyæ quicquid uoluere locuti,
Traditur Alcinoi decreto iam sua coniunx
Aesonidæ. soluunt Minyæ de littore puppem,
Ocyus & remis stridens propellitur Argo,
Ambraciijq; sinus celeri secat æquora cursu.
Hic tibi quid Musæe canam memorande labores?
Quos dederint iunctæ cum syrtibus usq; procellæ?
Et Minyæ incolumes quantis erroribus acti?
Quin etiam quantos incussit Creta dolores?
Aereus ut trigigas accessu horrendus in ipso
In portum uetuit Minyas subducere puppem?
Vt tandem æquoreis uexati tempore longo
Fluctibus, ac subito tristi male nube grauati
Credidimus nauem quoties allidere saxis?
At Pæan lucem per nubila sæua coruscam
Montibus è summis superintulit, inde repente

Ex multis quae nos claudebant, insula uisa est,
Quam Cranaen dicunt, loca qui uicina frequentant.
At non Aesonidae quamuis contingere terram
Parte licet, redimendus enim defertur, at illum
Mors auersa fugit. uis tanta Hyperionis irae.
Ast ubi transuecti Maleotidos alta tenemus
Admonitu Circes purgent ubi sacra, rogatus
Infaustum Aeetes, quicquid'ue ingessit Erinnys.
Tunc ego sacrorum Minyis libamina pulchra
Struxi, & Neptunum suprema uoce rogaui
Det reditum fessis, dulcesq; uidere parentes.
Illi igitur uentis acti referuntur Iolchon
In patriam. sed fronde uirens me Taenarus alta
Excipit, ut referam magnis sacra regibus orci,
Vasta quibus parent immensi claustra barathri.
Inde celer petij Thracem per summa niuosam
Libethras gaudens terram tetigisse paternam.
Hic antrum subij peramabile. protulit hic me
Magnanimi in lectis Oeagri splendida mater.

FINIS.

VENETIIS IN AEDIBVS AL-
DI ET ANDREAE ASVLA-
NI SOCERI MENSE MA-
IO M. D. XXIII.

a b c d e f g h i K l m n o p q r ſ t.

Omnes quaterniones, præter t duernionem.

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE
FIRENZE

12

Manca l'ultima carta coll'Ancora.